

LA STARTUL CELEI DE-A 54-a EDIȚII

A DIVIZIEI NAȚIONALE A

RAPIDUL — LA ORA RECONSTRUCȚIEI

REPORTAJ

est

● Uzura unor „piese de bază” din angrenajul echipei ● Inedit cvartet
ofensiv: Petreanu, Neagu, Ene Daniel, Fl. Dumitrescu

Doi antrenori,
Marin Bărbulescu
și Nicolae Cristescu,
împreună
cu unul din „pi-
oni” recon-
struc-
ției echipei giu-
leștene, atacantul
Marin Stelian

Aranjaseam, telefonic, un interviu
cu antrenorul Marin Bărbulescu și
iață că la întâlnire s-a prezentat...
tandemul antrenorilor Rapidului,
Marin Bărbulescu — Nicolae Cristescu.

Fără a mă deranja, evident, căci
tema interviului o constituia echi-
pa, antrenorul principal a citit, to-
tuși, în ochii mei nedumerirea, căci
mi-a răspuns fără a aștepta
vreo întrebare: „Știți, noi ne con-
sultăm permanent în privința echi-
pei, sintem pe deplin solidari, la
bine și la rău, așa încît am con-
siderat...”

A fost rîndul meu să nu mai aș-
tept întrebarea și, asigurîndu-mi
interlocutorii că deși sînt în infe-
rioritate numerică n-am să cedez
inițiativa, am intrat direct în su-
biect: „Ați fost convinși la termi-
narea campionatului că veți ră-
mîne la conducerea echipei?”

Surprîși, evident, de întrebare,
cei doi antrenori s-au uitat înțîi în
jos, apoi unul la altul, în tăcere și,
treptat, parcă molipsindu-se unul
de la celălalt, zîmbetul a început
a le miși pe față. De răspuns, a
răspuns „principalul”, Marin Băr-
bulescu: „Deși în Giulești s-au
vorbit multe și multe au pornit de
aci în cele patru vînturi, ședința
de analiză a echipei, în cadrul
conducerii clubului, a apreciat po-
zitiv comportarea băieților și a noas-
tră, așa încît nepunîndu-se în dis-
cuție o asemenea chestiune, cu atît
mai puține motive am fi avut noi
s-o facem...”

„De altfel, am și fost preocupați
în aceste săptămîni, de așa-zis con-
cediu, de cu totul alte probleme...”
găsește cu cale să intervină „se-
cundul”, Nicolae Cristescu, oprin-
du-se însă aci, probabil temător
să nu spună prea mult.

„Nu te sfii, Cristache, că doar
nu-i un secret” — continuă M.
Bărbulescu. Rapidul se află acum
la ora reconstrucției! De cîtiva ani
buni, echipa noastră nu s-a mai pri-
menit, dacă nu greșesc, decît cu Ma-
zurachis — temporar — și cu Codrea.
În rest, cu aceleași piese de bază
din '67, cînd a luat campionatul, și,
din an în an, mai plecînd cîte unul:
Ion Ionescu, Nichi Dumitriu, Ja-
maischi, Motroc. Totuși, cu acest
lot restrîns valoric și — de ce să
nu recunoaștem — destul de uzat
(Dan, Lupescu, Codreanu au 31 de
ani, Năsturescu și Dinu — 29, iar
Greavu — 33) consider că rezul-
tatele obținute în ultimele trei edi-
ții: o dată locul III și de două ori
locul secund, sînt onorabile. Ce
părere aveți?”

Luînd-o înaintea răspunsului
nostru, parcă temător de eventuali-
tatea primirii unei aprecieri nega-

tive, Nicolae Cristescu precizează:
„Înainte de a prelua noi echipa,
în 1968, aflată după șapte etape,
înaintea tradiționalei dispute cu
Dinamo, pe locul XV, cu 4 puncte,
nici un antrenor nu se încumeta să
vină la Rapid”. „Ba unii — își a-
mintesc M. Bărbulescu — ne spu-
neau că numai potopul va scăpa
echipa de retrogradare...”

...Dar potopul n-a venit, Rapid
a rămas aceeași perpetuă candi-
dată la primele locuri și iață că
acum, pe căile nevăzute ale vacan-
ței, dorul de ducă a început să
bată la porțile Giuleștilui: Ră-
ducanu, Rămureanu, Dan, Lupescu,
Dinu, Neagu și-au manifestat, mai
mult sau mai puțin deschis, inten-
ția de a se transfera. Cum reac-
ționează cei doi antrenori în fața
unei asemenea avalanșe?

„Secția de fotbal a clubului nos-
tru are un plan pe patru ani (1969—
72) privind reconstrucția echipei,
întîrîrea sa — ne spune M. Băr-
bulescu. Așa încît dorința lui Dan
Coe de a se transfera, ca să dau
un exemplu, a coincis cu intențiile
noastre, fostul internațional urmînd
a activa la echipa Anvers, din Bel-
gia. La cine ne-am gîndit în lo-
cul său? În primul rînd la tînărul
nostru jucător, Niță, care va fi ti-
tularizat și apoi, în perspectiva

formării unui nou cuplu de fun-
dași centrali, la Olteanu, de la
F. C. Argeș, care de trei ani vrea
să vină la noi. Dacă pe Niță îl
avem, fiind crescut la noi, pentru
jucătorul piteștean n-am găsit de-
cît niște pretenții exagerate de
schimb (Rămureanu și Angelescu,
de pildă) din partea clubului res-
pectiv. Ce repede se uită că noi
l-am cedat fără pretenții pe Ma-
rian Popescu... Dar, ca să fiu sin-
cer, ne preocupă mai mult înain-
tarea, compartimentul nostru defi-
citar...”

— Ceea ce înseamnă că veți
conta mai departe pe Răducanu și
Dumitru? „Bineînțeles, doar n-o
să accepte carantina, anonimatul,
lipsa din arenă. Că dezlegare nu
au! Așadar, la ora actuală, con-
tăm pe Ene Daniel (dezlegarea pen-
tru el o aveam și în ziua meciului
pierdut acasă cu S. C. Bacău...) și
Oct. Ionescu (C.F.R. Cluj). Sintem
în tratative avansate cu U.T.A. și
Jiul pentru Florian Dumitrescu și,
respectiv, Ion Constantin. Cum vă
sună o asemenea înaintare? Pe-
treanu, Neagu, Ene Daniel, Fl. Du-
mitrescu?”

De sunat, sună bine, rămîne însă
de văzut dacă toți jucătorii vizati
vor răspunde „prezent” pe Giulești
la ora reconstrucției Rapidului.
Oricum, însă, planul există și ter-
mienul este 1972...

Vechea gardă a Rapidului: Năsturescu, Dan, Dinu, Lupescu, Codreanu. Cu excepția lui Dan, plecat la Anvers, ceilalți pregătesc cu sîrguință, în aceste zile, la Predeal, un nou campionat sub culorile echipei din Giulești.

Foto: Vasile BAGEAC

Rapidiștii urcă pantele Predealului cu zîmbetul pe față, cu gîndul la... marea pantă care duce spre locul 1 în viitorul campionat. Chiar și masivul Răducanu (102 kg), care are unele dificultăți de deplasare, zîmbește pentru a nu strica fotografia...

5 MINUTE CU NĂSTURESCU

„Campionatul care vine trebuie să fie campionatul meu !“

De regulă, în vacanță, mai toată lumea este veselă. Năsturescu însă, se numără printre excepțiile de la... deconectanta regulă. Năsturescu poartă cu el, în aceste zile, tristeți grave, „adevăruri personale” pe care nu se sîfșește să le a-firme.

— Noi, înaintașii, am pierdut titlul, anul acesta! Știam că avem o linie de fund în care Lupescu și Dan nu pot ajunge cu una cu două, stiam că Neagu va „înțepa” o dată poarta adversă și gata, credeam că așa ies două puncte. Am întâlnit, însă, echipe care s-au bătut pentru fiecare minge cu toți jucătorii. Și uite, așa, cînd aveam titlul în mînă, am pierdut, acasă, două jocuri, cu Steagul roșu și cu S.C. Bacău. Adică așa am pierdut încă un campionat. Marele meu necaz însă este altul.

— Cumva acea accidentare de la începutul sezonului?

— Exact! Realizasem un tur foarte bun, jucînd pentru prima dată toate meciurile. Și ce poftă de joc aveam! După turneul din Brazilia, a venit însă accidentarea din prima etapă de Cupă, la 7 martie la Cîmpina.

— Accident grav?

— Doctorii spuneau că asemenea accidente (n.r. smulgere de mușchi obturator) fac numai săritorii cu prăjina. Cum, necum, am ratat turul, jucînd doar spre final. Au fost zile îngrozitoare pentru mine.

— Să nu dramatizăm. Au mai fost accidentări! Chiar și dumneata...

— Au fost accidentări! Dar ca la mine, mai rar. Înaintea meciului acela decisiv, de la Lausanne, cînd trebuia să joc în națională, mă accidentez la Pitești. Și nu mai joc. A fucat Tufan, și a fucat bine. Anul acesta sînt selecționat în lotul olimpic. Mă accidentez însă la Cîmpina și nu mai joc. Nu-i curaj ghinion?...

— Să înțeleg că te obsedează fatalitatea, că ai renunțat la speranță?

— Deși am 29 de ani nemișcînt — o „vîrstă” cum, zic unii, vreau să rămîn un jucător de bază. Vreau să se conteze pe mine în continuare. La Rapid și la lotul olimpic. Campionatul care vine trebuie să fie campionatul meu. Am pierdut prea multe în ultimul timp. Trebuie să mă lîving și eu!

...La vila Belca sa-i pe plajă, la Eforie Nord, unde-si petrece vacanța, extrema rapidistă își repetă, din cînd în cînd: „Trebuie să înving și eu!” Succes, Năsturescu!

Mircea M. IONESCU

CU RAPIDUL PÎNĂ LA PREDEAL...

PREDEAL, 20 (prin telefon, de la trimisul nostru). —

Luni, la ora 17,30 fix, Rapid a zis adio vacanței. Luni, la 17,30, cind aproape 30 de oameni s-au imbarcat din Giulești într-un autobuz special cu direcția Predeal. La acea oră, vicecampiona înce-

pea pregătirile pentru alte 30 de etape de speranțe...

Am însoțit Rapidul pînă la Predeal. La plecare, în pofida atitor

zvonuri, aproape toți jucătorii! Mai puțin Dan, care va activa în Belgia. Din motive personale, Lupescu, Rămureanu, Angelescu, Neagu și Greavu mai întîrzie o zi prin București. 25 de jucători duc autobuzul Rapidului (echipa mare plus „virfurile” de la tineret — Tal, Cincă, Rotaru și Ioniță, fost o vreme la Caracal), 25 de jucători și cei doi antrenori Marin Bărbulescu și Nicolae Cristescu. „Noutățile” Grantului sînt în masă: Ene Daniel, Octavian Ionescu și tinărul Neacșu, de la Sirena, după care a alergat, aflăm, și Dinamo. Mai sînt așteptați la pregătiri, Olteanu (F. C. Argeș), Florian Dumitrescu și Ion Constantin. Cineva vorbește chiar și despre venirea lui Boc...

Căldură mare în București cînd plecăm și băieții, dezbrăcați în autobuz ca pe plaja de la Eforie Nord, abia așteaptă răcoarea muntelui. Răducanu, jovial ca întotdeauna, mărturisește în gura mare că vrea să se ozonifice ca niciodată pentru sezonul ce îl așteaptă. Ii spun că Gil Mărdărescu a anun-

țat un mare duel: Răducanu — Iordache. Urtașul Grantului zîmbește, cere „referințe” despre leșean de la Petreanu și Codrea, face cîteva clipe, după care monologhează serios: „Foarte bine! Cînd știu că am un concurent de talie mă pregătesc ca niciodată”. Între două serpentine, intermezzo cu Dumitru. Zice că n-a avut de cînd se știe fotbalist așa vacanță mare. E odihnit și vrea să repete (cel puțin) ultimul sezon. „Pe mine viața extrasportivă m-a ajutat să fac față la un sezon foarte încărcat: campionat — națională — lot olimpic”. Cu cît ne apropiem de munte, glumele lui Răducanu urmate de cascade de hohote, dispar treptat. Afară plouă nebun, și mai toți jucătorii încep să se gîndească cu glas tare la „asprimea zilelor de munte”. Umăr la umăr, în rîndul din față, Năsturescu și Codreanu, care încep al 11-lea campionat în Grant. Printre altele, Năsturescu spune cîteva vorbe pe care antrenorul Cristescu le aplaudă din privire: „Va trebui să trag ca un rob în pregătiri! Concurența e mare! Toți trebuie să asudăm. Echipa are numai 11 posturi și lotul s-a mărit!” Codreanu, pe fază, intervine: „Chiar dacă la ora actuală echipa are cîteva contradicții, eu toți am venit la Predeal hotărîți să ne pregătim cu seriozitate deplină și dăruire. Nimeni să nu se îndoiască de acest lucru!” Auzind „intențiile” lotului, masorul Parcea îmi spune că va avea serios de lucru după primele două zile cînd, sigur, mai toată lumea va face febră musculară.

S-a înnoptat de-a binelea cînd am ajuns la Predeal. Inițial Rapidul trebuia cazat la Trei Brazi.

În ultimul moment a aflat însă că va sta la Hotelul Carmen, chiar în centrul Predealului. Și Rapidul merge la „Carmen”; cam nefericită alegere pentru o echipă venită în pregătiri, date fiind o orchestră care cîntă pînă la ora 23, șoseaua națională care trece prin fața ferestrelor...

Dialog cu Dinu, tot despre pregătiri. Rețin concluzia: „Pregătirea de bază o faci la noapte. Vara trebuie să menții ceea ce ai cîștigat în iarnă și chiar să adaugi ceva. Va fi o vară fierbinte pentru Rapid!”

— Ce înseamnă Predealul pentru Rapid în această vară? — i-am întrebat pe antrenorii Marin Bărbulescu și Nicolae Cristescu.

— Pregătire fizică generală, specifică, pînă la 31 iulie inclusiv. Vom urmări în special mărirea ca-

pacității de efort, îmbunătățirea rezistenței în regim de viteză. Vom face cîte două antrenamente pe zi, dimineața de la 10,30, după o înviorare de la ora 8, și după-amiază de la ora 17,30—18. Ședințele de antrenament vor ajunge, progresiv, pînă la 120 de minute. Cu mîinea vom lucra în ultimele 3—4 zile. Dar și atunci totul se va face în mișcare, static nimic. „Perioada Predeal” e o perioadă de bază, așa încît și jucătorii care au întîrziat o zi-două, o vor completa pe parcurs. De felul cum vom folosi această perioadă, depinde foarte mult evoluția noastră în campionat.

Luni seara, la ora 22,30, la hotelul Carmen mai multe lumini s-au stins deodată, Rapidul începe lupta pentru campionat...

...A doua zi dimineața, de la ora 10,30, pe terenul acela cu pante, cu plat, cu „tot ce vrei” cum spun antrenorii, acolo pe Polistoacă, unde se pregătește Rapidul iarna și vara, băieții Grantului fac o plimbare, de recunoaștere a traseului. Urmează alergări ușoare („pentru readaptarea organismului la efort”) — precizează doctorul Bendiu, mulțumit de parametrii fiziologici ai jucătorilor, alergări și mișcări de gimnastică. Toată lumea (adică și Apostol, complet însănatășit, după cele șase luni de inactivitate, și Neagu, venit luni noapte la ora 23,30, cu trenul, și Florian Dumitrescu, sosit de la Arad ieri dimineața la ora 4, și Greavu, venit la 8,30), tot Rapidul a început să transpire sub ploie. Și așa va face pînă la 31 iulie...

— Cit privește pe Dumitru și Răducanu...

— Răducanu a fost primul jucător sosit la convocarea de după vacanță! Ca și Dumitru, care a revenit asupra unor intenții de moment, Răducanu este hotărît să aperse în continuare culorile clubului nostru. Situația este identică și cu Neagu, și cu Rămureanu...

— În consecință, acum la Predeal vă bazați pe întregul lot?

— Bineînțeles. Contăm pe aportul lui Pop, Dinu, Năsturescu, Ștefan, Codreanu, Angelescu, Greavu, Rămureanu, jucători care ani și ani de-a rîndul au dovedit atașament față de clubul nostru, pe internaționalii Răducanu, Dumitru și Neagu, pe reprezentanții „noului val” Petreanu, Marin Ștefan, Mușat și Niță, precum și pe noii veniți Ene Daniel, Octavian Ionescu, Olteanu, Florian Dumitrescu și Boc.

— Cum credeți că se vor încadra noile achiziții în echipa Rapidului?

— Sperăm ca treptat, noii legitimați să se integreze în atmosfera „rapidistă”. Un argument care să ateste speranțele noastre există: afinitatea față de Giulești! Să mă explic, Octavian Ionescu și-a început activitatea la echipa de copii a Rapidului, Olteanu și Florian Dumitrescu sînt născuți și crescuți în Giulești, tatăl lui Boc a fost zeci de ani mecanic de locomotivă...

— Lotul este destul de mare și de valoros, așa că veți fi în dificultate de alegere la alcătuirea formației. Ce ne puteți spune în acest sens?

— Deoarece ne așteaptă confruntări grele și în campionat (încă din prima etapă!) și în „Cupa U.E.F.A.”, vom cîntări cu foarte mult discernămint alcătuirea formației, în funcție de valoare, de gradul de pregătire, de dăruirea manifestată în jocuri, de gradul de sportivitate și, normal, de operativitatea cu care se vor încadra sau nu noii fotbaliști în ideea tactică și de disciplină a echipei. Este foarte greu de numit „13”-le de bază, pentru că... nici nu cred că vom avea o formație-standard! În concordanță cu modernizările pe care le preconizăm în joc, cu problemele pe care ni le va pune fiecare adversar în parte, cu așezarea în teren vom titulariza jucătorii pentru meciul respectiv.

— Ce urmăriți în special în această perioadă?

— Ne străduim să mărîm capacitatea de efort a echipei, să alegem dintre Ene Daniel, Neagu, Angelescu sau Marin Ștefan un cuplu eficient și să alcătuim diferite formule de apărare, la fel de puternice în care jucătorii să poată fi „rulați”. Este marea avantaj ce-l au de fapt formațiile cu renume, de a avea un lot echilibrat valoric, în care să existe cît mai puțini titulari siguri, cît mai puțini „senatori de drept”...

— Pe cine ați numi ca frunțași ai primelor zile de pregătire?

— Dinu, Codrea, Ene Daniel, Codreanu (care are ambiția de a realiza un sezon bun), Răducanu — în luptă cu cîteva kilograme pe care le are în plus!

— Pregătiți surprize pentru viitorul sezon?

— Noi sperăm că vom pregăti la timp, în ciuda răgazului scurt pe care îl avem la dispoziție, cîteva surprize plăcute. În realizările noastre vom primi, ca și pînă acum, un sprijin permanent din partea consilierului nostru tehnic, Emerich Vogl, care cu marea sa experiență va desăvîrși noutățile tactice preconizate.

La telefon, Predealul

Rapidul își pregătește asaltul

Au început pregătirile fotbaliștilor... Dintre toate echipele, poate cel mai mare interes îl prezintă Rapidul, datorită înnoirilor efectuate în perioada transferărilor. Pentru a afla amănunte, am avut o convorbire telefonică cu antrenorul MARIN BĂRBULESCU.

— Acum, cînd perioada de transferări se încheie, cînd „apele” s-au limpezit, ce ne puteți spune despre „definitivările” de la Rapid?

— Așa cum preconizăm și într-un interviu anterior, de la Rapid nu a plecat nici un titular la altă echipă din țară. Doar Dan, înimosul Dan, care figurează indiscutabil în cea mai bună formație a Rapidului din toate timpurile, a semnat un contract cu o formație din Belgia, iar Lupescu este posibil să accepte o ofertă de la o altă echipă de peste hotare... Ne despărțim cu greu de ambii jucători. În cazul în care Lupescu nu va pleca îl așteptăm la Predeal și ne exprimăm convingerea că și în viitorul campionat va fi același jucător dîrz, ambițios și valoros.

Predeal, vila Carmen... Aici, de mai bine de o săptămână, caravana rapidistă a început să-și încarce acumulatorii biologici pentru apropiatul campionat și implicit pentru dificultățile întâlniri cu echipa italiană F. C. Napoli în cadrul „Cuppei U.E.F.A.”.

Cînd am descins la vilă, feroviarii abia se întorseseră de la Polistoacă, poenița unde în fiecare dimineață timp de aproape 80 de minute efectuează programul destinat în exclusivitate pregătirii fizice generale îmbinate cu cea specifică. Tricourile îmbibate de transpirație atestă că întregul lot este foarte activ și dornic să realizeze mai mari de-cuți în cele precedente.

În foaierul vilei, în jurul unei mese, mai noii veniți Daniel Ene și Boc, stau la o parolă cu Năsturescu și Angelescu. Răducanu, cu micuțul Relu în brațe — „O să fie, precis, portar de mare clasă” — aconțează la recepție

o cameră pentru soția sa venită cîteva zile la odihnă. Mușat vorbește cu mama sa la telefon; o descoase ce este pe acasă, dacă pe acolo mai plouă și cîte altele.

Fiecare are cîte o preocupare înaintea orei de masă. Și totuși discuțiile despre fotbal nu conținesc o clipă. Cineva a adus ultimul număr al revistei „Sport”. Toate privirea sînt îndreptate la pagina 18 unde, la rubrica „Cluburi celebre”, într-o fotografie, napolitanii Sormani, Altafini, Juliano, Hamrin și compania zîmbesc parcă viitorilor adversari. Boc face prima remarcă:

— Avem un partener de calibru și de mare firmă. Și poate că e mai bine să-ți încerci puterile cu o asemenea echipă. Dacă am reuși un rezultat cît mai strîns acolo, cu siguranță că Napoli nu va mai avea șansa torinezilor cînd s-au calificat la București cu acel 0-0 în „Cupa campionilor europeni”.

— Totul depinde de forma pe care o vom avea în campionat, intervine Daniel Ene. Eu unul sînt hotărît să mă înscriu printre golgeterii Rapidului. Chiar dacă nu voi înscrie goluri tuturor portarilor, pe Ghiță, fostul meu coechipier, sigur îl voi păcăli. Numai eu știu cum...

Năsturescu ne mărturisește: „Vreau să demonstrez că voi rămîne încă tînăr pentru fotbal. Trag cu dinții să ocup un loc pentru care se bat mai mulți colegi de-ai mei. O să-l vedeți pe Bebiță că nu se dă învins”.

Îl provocăm pe Neagu la discuție.

— Se zvonește că ai pierdut contactul cu naționala...

— Nu mă interesează ce se spune. Sînt pus pe fapte și o să las pe alții să decidă selecționarea mea. Important este să ne pregătim într-o atmosferă liniștită. Contează enorm cu ce mo-

ral ataci obiectivele pe care ți le propui.

Gînduri, speranțe, destăinuirii sincere și firești înaintea oricărui sezon fotbalistic. Cîțiva vilegiaturiști năvălesc în holul vilei. După ce se recomandă că sînt sufletești ai Rapidului, din Galați, Hunedoara, Suceava, îi roagă pe giuleșteni să le acorde autografe pe care le obțin cu ușurință, însoțite de zîmbete.

Buna dispoziție este întreruptă brusc. Dumitru cu sacoa personală în mînă își salută din mers vechii colegi, anunțându-i cu glas tare:

— Sînt de găsit la Dinamo!... Pentru prima oară l-am văzut pe Răducanu foarte grav: „A plecat sigur, vă spun eu! Cineva murmură ca pentru sine: „Discutăm de respect, de disciplină și de autoritate... Vorbe goale...”

Boc îi spune lui Cristescu. — Așa nu mai merge. Cînd ne întoarcem acasă, conducerea clubului trebuie să aibă o discuție deschisă, sinceră cu toți jucătorii, unde fiecare să-și expună gîndurile fără ocolișuri.

Îl întrebăm pe Cristescu prezent la acest deznodămînt:

— Parcă se aplanase conflictul, nu?

— Așa este, încă de la București. Dumitru avusese unele probleme personale, lămurite în discuțiile purtate la club și la federație. Am venit împreună aici cu speranța că totul fusese aranjat, ca acum să facă ceea ce ați văzut. Este supărător că Dinamo n-a purtat nici o discuție pe tema unui eventual transfer al lui Dumitru, așa cum am făcut noi în cazul Florian Dumitrescu și Olteanu. Mai vorbim de instaurarea unor relații principale și prietenești între cluburi...

Au urmat și celelalte momente: plecarea lui Florian Dumitrescu și a lui Olteanu. Deci, la Rapid, din nou nu este liniște.

Ne întoarcem la București și aflăm ceea ce se zvonise de multă vreme în culisele echipei: că conducerea tehnică a formației Rapid a fost suspendată din activitate și se caută cu înfrigurare oamenii cărora să le fie încredințată pregătirea lotului. Este nu știm a cîta experiență amară a acestui club de tradiție, de la care se pretind, cum e și firesc, rezultate de

mare performanță. Actualul „dosar litigios” ce a declanșat „șocul de vară” al Rapidului are atîtea labirinte încît ne este greu să-l detașăm. El conține reproșuri îndreptățite, referitoare atît la adresa conducerii tehnice a formației, cît și la nivelele superioare, respectiv — conducerea secției de fotbal și mai ales a clubului.

În jurul echipei Rapid, a atmosferei de aici, improprie bunei pregătiri, de multă vreme s-au auzit fel de fel de lucruri mai mult sau mai puțin adevărate. Și totuși cei care aveau datoria să cunoască în permanență pulsul echipei n-au acționat la timpul cuvenit cu fermitatea și exigența necesară. Manifestările grave de liberalism și de nesinceritate, prezente în diverse forme în intimitatea echipei, în sezonul care a trecut, n-au fost tratate cu seriozitatea ce se impunea. Ședințele de analiză ce se organizau au fost lipsite de combativitate — toată lumea îmbătîndu-se cu apă chioară, cum spune românul: avem locul doi și restul nu mai contează. Chiar și ultima ședință ținută după terminarea campionatului a avut acest iz dulceag, în ciuda fap-

tului că unul sau doi jucători au încercat ca, măcar în ceasul al doisprezecelea, să fie ceva mai sinceri.

La ora actuală, acolo la vila Carmen, unde lotul rapidist se găsește în pregătire, atmosfera morală a echipei a fost clătinată. De la club am aflat că noul cuplu de antrenori va fi **Bazil Marian — Gheorghe Nuțescu**. Probabil că, în momentul cînd revista noastră apare pe piață, cei doi au și luat în primire sarcinile încredințate. Mișunea lor, firește, nu-i de loc ușoară. acum după atîtea frămîntări. Să sperăm că lucrurile vor intra repede pe făgașul normal și că noua conducere tehnică a echipei se va bucura din partea jucătorilor de o participare sinceră și ambițioasă în pregătire. Schimbările efectuate nu exclud, însă, ca după reîntoarcerea în Capitală a lotului rapidist, să se organizeze o ședință de analiză, la nivelul clubului, care să concluzioneze principalele învățăminte de viitor, plecînd tocmai de la acest episod ivit, acum, înaintea deschiderii sezonului.

• CONDUCEREA Clubului

„Rapid” a destituit ieri din funcția de antrenori principali ai echipei de fotbal pe M. Bărbulescu și I. Cristescu. Antrenor principal al echipei a fost numit Bazil Marian, iar ca antrenor secund Gh. Nuțescu. Coordonator tehnic al secției fotbal va fi în viitor profesorul Traian Tomescu. Președintele clubului „Rapid”, Petre Capră ne-a mai informat a-seară că a fost anunțat de către conducerea federației de fotbal că jucătorul Dumitru va primi în cursul zilei de azi dispoziția să se reîntoarcă la echipa Rapid. O decizie asemănătoare se pare că va fi luată și în cazul jucătorului Florian Dumitrescu. Pe de altă parte clubul Rapid a renunțat la serviciile jucătorului Olteanu.

AGENDA

În cadrul ședinței de aseară a Comisiei de competiții și disciplină, s-a hotărît ca cererile de transfer — puse sub condiția „carantinei” — ale jucătorilor de divizia A pentru alte echipe de divizia A să fie respinse. Este, printre altele, cazul jucătorilor Dumitru (care va rămîne deci la Rapid), Olteanu (va rămîne la F.C. Argeș), Dumitriu II (care va rămîne la Steagul roșu), Kiss (care va rămîne la S.C. Bacău) etc.

Această hotărîre — în acord cu principiile eticii sportive — este de natură să contribuie la îmbunătățirea climatului în activitatea noastră fotbalistică, mai ales acum, înaintea reînceperii campionatului și a disputelor internaționale oficiale intercluburi.

Salutăm promptitudinea și orientarea Comisiei de competiții și disciplină!

★

Clubul Rapid a schimbat vechiul cuplu de antrenori Bărbulescu — Cristescu cu noii antrenori Bazil Marian și Gheorghe Nuțescu. De asemenea, profesorul Traian Tomescu a fost numit antrenor coordonator la toate echipele clubului Rapid. Ne surprinde faptul că aceste hotărîri au fost luate după 12 zile de la începerea perioadei pregătitoare a

viitorului sezon, atît de dificil pentru giuleșteni! Oare conducerea clubului Rapid și-a putut permite să irosească aproape o treime din această perioadă hotărîtoare pentru pregătirea performanței? Dacă vechii antrenori au fost înlocuiți pentru o activitate slabă, nu putea oare fi luată această decizie înaintea celor trei săptămîni de vacanță, în cadrul ședinței de analiză a formației de fotbal? Sau au intervenit elemente noi tocmai în perioada de odihnă? Sau este un efect tardiv al nemulțumirii produse de pierderea cursei pentru titlul de campion? O precizare ar fi necesară pentru că altfel „sarabanda antrenorilor” despre care scriam în iarnă va continua la infinit... Este încă un domeniu în care federația ar trebui să intervină cu operativitate restabilind ordinea și în relația antrenori-cluburi!

În orice caz urăm succes fostului tunar al naționalei, Bazil Marian, în misiunea plină de răspunderi ce-l așteaptă la tumultuoasa echipă feroviară bucureșteană!

FOTBALISTICĂ

• Carantina — respinsă de Comisia de competiții și disciplină F.R.F. • Un nou cuplu de antrenori la Rapid: Bazil Marian — Gheorghe Nuțescu

DAN COE

fișă biografică

NU MAI SÎNTEM ACEIAȘI, EUSEBIO — pare să spună Dan în acest moment care înfățișează a patra secvență din palpitantul «serial» Eusebio—Dan Coe.

Cele patru manșe ne oferă un rezultat de egalitate: Eusebio a câștigat două, iar Dan a răspuns viguros în alte două.

Istoria celor patru întâlniri Eusebio—Dan (apărătorul român a lipsit la Lisabona, la 0—3 — «ceea ce explică scorul» — cum spun giuleștenii) reprezintă, de fapt, istoria călirii lui Dan și a echipei naționale. Dan recunoaște că a fost surclasat de Eusebio doar în prima manșă, cînd cele două ghiulele ale «mozambicanului» au perforat poarta noastră. De atunci, însă...

UN TANDEM RAR. Se întîmplă foarte rar ca fiul unui fotbalist de valoare să repete calitățile tatălui său. În fotbalul nostru, ca și în cel mondial, cazurile sînt foarte rare. Cel al cuplului Valentino Mazzola—Sandro Mazzola reprezintă un record al excepției. La noi în țară, ereditatea nu i-a favorizat nici ea pe fiii fotbaliștilor. Băieții lui Petschovski, fiul lui Cotormani, urmașul lui Rudy Wetzler — sînt tot altele exemple în care descendenții au trăit și trăiesc în umbra părinților.

Dan Coe, fiul lui Duce Coe, reprezintă marea excepție a fotbalului nostru, în care fiul și-a întrecut tatăl.

- 1941 8 septembrie, București. În casa fotbalistului internațional Duce Coe, în București, pe strada Virgil Pleșoianu nr. 74, se naște copilul Dan.
- 1946 Ultimul meci al lui Duce: Ciocanul—Sportul Studentesc (2—1).
- 1948 Dan începe interminabilele sale meciuri de fotbal pe strada Virgil Pleșoianu și pe străzile apropiate. Fotbaliștii Sandu Luca și Zeană îl remarcă și îi dau primele indicații.
- 1949—1951 Meciurile de fotbal sînt dublate de prelungite ședințe de natație, la Rapid, cu antrenorul Szátmări. Terenul de fotbal se... deplasează spre Cătarida.
- 1952 Prima legitimare, la Rapid. Primul antrenor, Costea.
- 1953—1955 Dan joacă în toate posturile, fiind folosit cu precădere la mijlocul terenului. Sfidînd posturile, Dan devine golgheterul echipei.
- 1956 Primul an la juniori.
- 1957—1958 Dan nu lipsește din echipa de juniori a Rapidului. Fostul stoper Urecheatu se ocupă în mod special de vigurosul junior, pregătindu-l cu asiduitate. Părintii află abia acum că Dan desfășoară o activitate organizată în cadrul unei echipe de fotbal.
- 1959 Rapid câștigă campionatul republican de juniori. Dan joacă stoper în finala cu UTA, câștigată cu 4—0, pe stadionul Dinamo.
- 1960 Dan promovează la Tineret, dar forțează prea mult, și astfel, o hepatită îl îndepărtează timp de un an de pe terenul de fotbal.
- 1961 Dan recuperează «în stilul său personal» și debutează în prima divizie, pe postul de fundaș dreapta, la Lupeni, într-un meci încheiat cu scorul de 1—1. Trio-ul apărării feroviare: Dan — Motroc — Macri.
- 1962 Duce se ocupă în mod special de fiul său, sfătindu-l, între altele, să nu ofere decît un singur culoar înaintașului advers. În această perioadă, Dan simte pentru prima oară nevoia de a juca în centru.
- 1963 Antrenorul Roșculeț aplică «în premieră», la Rapid, ideea jocului cu 4 fundași. Dan începe prin a fi fundaș stînga, în cadrul formulei Greavu — Motroc — Langa — Dan; apoi își reia postul de stoper, dar comite greșeli, plecînd deseori înainte. (Valentin Stănescu va organiza, la Rapid, sistemul cu patru fundași, dînd semnalul ascensiunii Rapidului). Dan debutează în echipa națională, la București, în minutul 30 al meciului cu R.D. Germană (3—2). El îl înlocuiește pe Nelu Nunweiller, aflat în zi slabă. După debut, Dan își păstrează locul în echipa națională, excelențînd mai ales în cele două partide cu Bulgaria (2—1 și 1—0), în cadrul preliminarilor olimpice. Tandemul Nunweiller III — Dan începe să fie o forță a echipei naționale.
- 1965 Dan devine «șeful apărării» Rapidului, fiind totodată un stilp al echipei naționale.
- 1967 Rapid cucerește, pentru prima oară, titlul de campioană republicană.
- 1968 Dan are o perioadă de eclipsă, care pare să anunțe declinul formei sportive a internaționalului, după 10 ani de fotbal activ.
- 1969 Dan recucerește încrederea selecționarilor. El îmbracă din nou tricoul echipei naționale, la Atena, unde face o partidă bună. Peste numai o lună, Dan strălucește în memorabilul meci de la Lausanne. În sfîrșit, în toamna aceluiași an, Dan trăiește bucuria calificării echipei naționale pentru Mexic. El îmbracă al 39-lea tricou al echipei naționale, în ziua de 16 noiembrie. Abia după victoria echipei, Dan regretă timpul irosit în anul 1968, gîndindu-se că ar fi putut să fie la un pas de recordul absolut al lui Bodola, deținător a 48 de tricouri.
- 1970 Dan e hotărît să bată toate recordurile de pregătire, pentru a servi echipa națională și pentru a ajunge, la sfîrșitul anului, în imediată apropiere a recordmanului Bodola.

Vechea gardă a Rapidului: Năsturescu, Dan, Dinu, Lupescu, Codreanu. Cu excepția lui Dan, plecat la Anvers, ceilalți pregătesc cu sirguință, în aceste zile, la Predeal, un nou campionat sub culorile echipei din Giulești.

Foto: Vasile BAGEAG

INTERMEZZO

Dan Coe, feciorul fostului internațional Duce Coe. Unul din puținele cazuri din istoria fotbalului când un jucător de valoare (Duce, internațional în echipa Capitalei) este depășit de fiul său (Dan va îmbrăca al 40-lea tricou „tricolor” în mai, împotriva Iugoslaviei, la București)... Ca un amănunt: în fruntea acestei serii de succesiuni fericite se află celebrul cuplu italian Valentino-Sandrino Mazzolla.

...Cu Dan stau de vorbă de vreo 10 ani. Dacă îmi aduc bine aminte, primul intermezzo l-am avut în vestiarul lui Dinamo, după o finală de juniori câștigată de Rapid (4-0, îmi pare)... M-am apropiat atunci de Dan nu numai pentru că fusese cel mai bun jucător de pe teren, ci pentru că eram la fel de înalți, ceea ce dădea mai mulți sorți de izbândă conversației... De atunci au urmat nenumărate dialoguri. Întrebările s-au tot cit... Răspunsurile au călătorit, și ele, putere de reflex. Iată de ce, astăzi, voi

încerca să pătrund pe cât ocolite...
— Spune-mi Dane, ce este, la urma urmelor fotbalul?
— Nu știu. E o întrebare la care mă gîndesc de vreo 15 ani. Și cum n-am spontaneitatea lui „Rică” Răducanu, mă abțin... Știu însă, un singur lucru: că fotbalul nu mai e demult un joc... Și că la asta nu am contribuit noi, fotbalistii...
— Ce spune tatăl tău despre tine, Dane?
— Că joc ca o domnișoară. Că trebuie să fii mai bărbat.
— Glumește?
— După meciul Cehoslovacia — Ungaria, toată lumea îi dă dreptate.
— De ce ai câștigat campionatul de toamnă?

— Rapid cu Nichi era un ceas cu muzică. Ceasul merge și astăzi, dar nu mai cîntă.
— Ce diferență e între Valentin Stănescu și Marin Bărbulescu?
— Îngăduiți-mi o metaforă: fantezia galopează... Judecata merge la pas...
— Ce înaintași te-au încomodat mai mult?
— Nu prea știu să joc împotriva înaintașilor lipșiți de valoare.
— De cine te-ai temut, totuși, mai mult?
— Nu m-am temut de nimeni, pentru că am avut norocul să joc în aceeași echipă cu Nichi.
— Ce fundaș îți place mai mult?

— Pentru asta e nevoie să fi trăit vreo 15 ani în vestiare cu aburi și treninguri umede.
— Ce-ți place mai mult în fotbal, Dane?
— Totul.
— Înseamnă că nu te mai pot întreba: ce nu-ți place?
— Ba da. Nu-mi place calea de mijloc.
— Nu-ți pare rău că n-ai un băiat, Dane?
— Sint fericit că am o fetiță. Dan II ar fi fost a treia generație. Și ar fi avut șanse puține... Asta mi-ar fi întunecat bătrînețurile...
— Ce proiecte ai pentru Mexic?
— N-am proiecte, am speranțe.

— Cu cine ai prefera să rădem în serie?

— Cu Belgia... Cu echipa U.R.S.S. Le putem bate... Și aș fi foarte fericit să jucăm în „șferturi”.

— Care sînt momentele cele mai frumoase din viața ta de fotbalist?

— Ultimela 20 de minute ale meciului cu Grecia.

— De ce?

— Atunci, cred eu, mi-am făcut datoria față de echipă.

— O ultimă întrebare, Dane. Bodola are 48 de tricouri. Tu ai, să zicem 40. Crezi că-i vei putea bate recordul?

— S-ar putea. Deși am un mare obstacol.

— Ce obstacol?

— Hotărîrea de a nu îmbătrîni pe teren. Hotărîrea de a părăsi gazonul cu un as de rezervă în businar.

— Ce înseamnă a îmbătrîni?

— Înseamnă a nu abdică.

— Adică?

— Cine a fost, cîndva, șeful apărării nu mai are dreptul să fie adjunctul ei.

DAN COE

de Ioan CHIRILĂ

— Ca să convingem Federația că Rapid nu merită să fie suspendat...

— Ce părere ai despre jocul cu Vitoria Setubal?

— Dacă m-aș numi Nichi Dumitriu, aș spune că a fost o tactică specială pentru inducerea în eroare a portughezilor, pentru jocul de la 13 octombrie...

— Dar pentru că nu te sunești Nichi?

— Spun că a fost un accident. Si adaug: un accident timp de 30 de zile. Adică pînă la eliminarea lui Liverpool de către același Setubal.

— Ce diferență este între Rapidul cu Nichi și cei de azi, fără Nichi?

— Exit să aleg între Facchetti și Schnellinger.

— Ce fotbal admirî mai mult?

— Fotbalul vest-german.

— De ce?

— E sănătos. Nu te mînte.

— Care e echipa ta de club preferată?

— Milan.

— Cum îi explici declinul?

— Cînd unul pleacă, altul vine... În fotbal totul se ondulează. Adevărul e simplu ca bună ziua, dar

POSTA

RAPID — METALUL BUCU- REȘTI 1—0 (0—0)

Ieri, pe Giulești, cu toată canicula, formațiile bucureștene Rapid și Metalul au oferit publicului un joc plăcut, cu faze interesante și cu multe șuturi la poartă. Rapidistii încep partida „au ralenti”, Metalul încearcă să profite, dar Troi, în min. 7, ratează singur cu Răducanu. Pe măsură ce se scurg minutele, jocul feroviarilor se încheagă și la poarta lui Petre Iosif acțiunile se succed cu repeziciune. Rind pe rind, Petreanu, Dinu, Neagu și Ene Daniel încearcă deschiderea scorului. În min. 40, Petreanu șutează puternic din marginea careului mare, Petre Iosif reține mingea un moment, apoi o scapă. Într-o situație controversată, arbitrul nu acordă golul. Repriza secundă aparține în totalitate giuleștenilor. Între minutele 60 și 70 la poarta lui Iorgulescu, introdus la pauză, este un adevărat bombardament. După bara lui Ștefan (șut de la 25 m), în min. 70 se înscrie unicul gol al jocului, de către Marin Stelian, care a reluat cu capul o splendidă centrare a lui Codreanu. Până la sfârșit, mai notăm bara lui Codrea (min. 75, de la 1 m). Arbitrul C. Petrea a condus bine formațiile:

RAPID: Răducanu — Pop, Lupescu (Costea), Mușat, Codrea (Ștefan), Dinu, Angelescu (M. Stelian), Năsturescu (Codrea), D. Ene, Neagu, Petreanu (Codreanu).

METALUL: Petre Iosif (Iorgulescu) — Nedelcu, Moraru (Minculescu), Apostol (Marin), Cojocaru (M. Stan), Georgescu (Stan Gabriel), Mateescu, Troi (Trandafilon), Iancu, Rădoi (Viță), Roman.

În deschidere, Rapid (tineret-rezerve — S. N. Oltenița 0—0.

Fază din meciul Rapid-Metalul București. Mingea șutată de Neagu va fi respinsă de portarul metalurgist Iorgulescu.

Foto: Th. MACARȘCHI

Întoarcerea fiului risipitor

DUMITRU POARTĂ DIN NOU

TRICOUL CU NUMĂRUL 10 AL RAPIDULUI

Aseară, fotbal pe stadionul Republicii

RAPID — HAPOEL BERSEVA 3—1 (2—0)

Spectatorilor prezenți aseară în tribunele stadionului Republicii — în marea lor majoritate suporteri ai Rapidului — le-a fost rezervată o surpriză: în repriza secundă a meciului, în echipa giuleștenilor a apărut Dumitru! Publicul și-a primit cu entuziasm preferatul, adresându-i chiar la intrarea pe teren aplauze, semn că este dispus să-și lerte capriciile estivale... N-am putea spune că Dumitru a făcut aseară o repriză deosebită. Dar a avut câteva execuții de tinută (deposedări, pase cu schimbare de direcție a atacului, șuturi la poartă) care l-au trădat clasa incontestabilă.

Încă de la început, Rapidul a atacat supranumeric, cu fundașii laterali în jumătatea de teren adversă, căutând cu vehemență golul. Petreanu a deschis scorul în minutul 14, în urma unei combinații de un-doi cu Ene Daniel, iar Pop l-a ridicat, trei minute mai târziu, la 2—0. În numită repriză nu au mai fost din primele două minute, dar s-a făcut cu pase dintr-o parte și dintr-o altă, urmărindu-se, în combinații de atac, atacurilor nou venite.

la 3—0 în min. 70 în gol o cen-
xcelent în par-

recent în pri-
ului israelian,
de a doua cla-
plică puternică,
gal la egal cu
fost înscris în
ei de Dvas din-
m, acordată de
anu la un henț
pescu, (D. V.)

Ieri la amiază am primit la redacție o vizită oarecum neașteptată. Sau, mai bine spus, pe care o așteptam mai demult.

După o perioadă destul de lungă de tăcere, în cursul căreia n-a considerat necesar a da vreo explicație publică refuzului său de a se înapoi printre vechii coechipieri din Giulești, Dumitru ne-a bătut ieri timid la ușă și apoi, vădit emoționat, s-a arătat dispus să-și descarcă față de noi tot ceea ce avea pe suflet.

— Cred că am greșit prin ceea ce am făcut în ultima vreme, și-a început el spovedania. Poate n-ar fi trebuit să procedez așa, să întorc altă de categorie spatele acestui club cu o frumoasă tradiție în fotbalul românesc, care a ridicat atîția mari jucători și care mi-a oferit și mie posibilitatea să mă afirm, să ajung ceea ce sînt astăzi. Poate că frământărilor prin care am trecut trebuia să le găsesc altă cale de exprimare și de rezolvare. Desigur, acum îmi este mai ușor să judec decît în acele momente de cumpănă prin care am trecut. Pot spune, însă, că n-am plecat cu inima ușoară de la Rapid, deși motivele care m-au determinat s-o fac nu sînt dintre cele mai mărunte. Primul dintre ele, și hotărîtor, a fost acela că, în pofida repetatelor mele insistențe, s-a tergiversat rezolvarea anumitor probleme vitale pentru mine și familia mea, pe care altfel, fără sprijin din partea clubului, nu aveam cum să le rezolv. Mai mult chiar, m-a mîhnit să constat că jucătorii proaspăt veniți sau cei în perspectivă de a completa lotul Rapidului găsesc o mai mare înțelegere în acest sens decît mi se arăta mie. Văzînd că doleanțele mele justificate rămîn la nesfîrșit în stadiul promisiunilor de a că-păta rezolvare am decis, cu tot regre-tul, să plec.

— Timpul care s-a scurs de atunci și evenimentele care s-au petrecut te-au îndemnat, probabil, să reflectezi mai bine la pasul făcut.

— Într-adevăr. Și concluzia a fost una singură. Am revenit la Rapid, așa cum era firesc s-o fac, nu numai pentru că și hotărîrea federației suna în același spirit. Reîntoarcerea mea la clubul giuleștean nu este numai de ordin fizic, ci și sufletesc. Aici, la Rapid, am făcut primii pași în fotbal și aici voi rămîne să joc. Vreau să recîștig cît mai repede încrederea coechipierilor și a suporterilor pe care i-am dezamăgit — desigur — în ultima vreme. Voi căuta să mă pregătesc cît mai bine, pentru a fi util nu numai echipei mele de club (care cred că a devenit mai puternică acum, îndeosebi în atac), ci și reprezentativei naționale, la succesele

căreia sper că-mi voi putea aduce în continuare contribuția.

★

Vicepreședintele clubului Rapid, Otto Zaharia, cu care am discutat, de asemenea, în cursul zilei de ieri, ne-a confirmat revenirea lui Dumitru, față de care se va manifesta acum sollicitudinea cuvenită. Totodată, am fost asigurați că conducerea clubului Rapid se va preocupa mai mult decît a făcut-o pînă acum de pregătirea profesională și politico-educativă a jucătorilor de fotbal, a tuturor sportivilor săi, cît și de problemele personale ale acestora.

Rapidul se pregătește să plece în cursă

Perioada de vacanță fotbalistică a fost, poate, pentru clubul giuleștean mai istovitoare decât trei campionate la rând. La început, zvonurile despre intențiile de plecare a unora dintre jucătorii de bază ai formației. Apoi, plecarea efectivă — pe usa din dos — și revenirea lui Dumitru. Între timp, despărțirea de Dan — sufletul echipei și stilul apărării acesteia de-a lungul a 11 ani — care joacă din acest sezon la un club din Anvers. Și, ca un făcut, cel pe care se conta pentru înlocuirea lui Dan, Boc, s-a accidentat în timpul unui meci premergător campionatului.

În fine, acum apele s-au mai limpezit și Rapidul, cu „mecanici” noi (fosta glorie a echipei, Bazil Marian, împreună cu secundul său Gheorghe Nuțescu, răspund acum de pregătirea echipei) și cam cu același „pasageri” — la care se adaugă, în afara lui Boc, Ene, Daniel și Octavian Ionescu — este gata de plecare în lunga cursă a campionatului și a întâlnirilor din „Cupa U.E.F.A.”.

„Primele... manevre au și fost efectuate — ne spunea la un recent antrenament, Bazil Marian. Jucările cu Altay Izmir, Metalul, Hapoel și chiar cele din „Cupa Bucureștiului”, au arătat o bună aplicare a noii orientări tactice. Vrem mai multe goluri, și pentru aceasta trebuie să șutăm din toate pozițiile. În același timp vom căuta ca apărarea — mulți ani punctul forte al echipei — să nu sufere prin plecarea lui Dan.

Sperăm ca venirea lui Boc să umple acest gol, dar din păcate accidentarea lui nu ne permite confirmarea acestei presupunerii”.

„Boc va fi restabilit în câteva zile — ne asigură medicul echipei, dr. Bendiu — și, sint convins, valoarea sa îi va permite să se acomodeze „din mers” cu noii săi coechipieri”.

(n.n. Boc a efectuat ieri primul antrenament și azi va evolua în jocul cu Electronica). Neagu, Ene, Codreanu, Marin Stelian, Petreanu, expediază zeci, poate sute de șuturi spre un Răducanu hotărit să prindă totul. Ba chiar și Pop se lansează în curse, urmate de șuturi în stil Neagu. Se lucrează „ca niciodată”, vorba lui Codreanu și — amănunt semnificativ — nici Petreanu („Anul acesta vreau să mă afirm cu adevărat”) și nici Marin Stelian nu mai sint cei urmă. Chiar Dumitru, absent o săptămână de la pregătire, trag dinții: „O dată revenit, nu înțeleg evoluez decât la maximumul posibilităților mele”.

„Sint convins că Dumitru este același om de bază al echipei”, ne spune vicepreședintele.

Otto Zaharia — deși modul în care și-a manifestat nemulțumirea relevă lacune de educație. Fără îndoială, munca educativă își va ocupa locul corespunzător în activitatea conducerii secției de fotbal, alături de preocuparea asigurării unei cât mai bune pregătiri fizice, tehnice și tactice”.

Rapidul, această „echipă-suspense” ce și-a permis să risipească titluri pentru vanitatea de a fi „sarea și piperul” campionatului, acest copil răsfățat al suporterilor, urit și adorat de la o săptămână la alta, este din nou gata de drum. Un drum greu, cu obstacole numite Dinamo, Steaua, F.C. Napoli, dar pe care — acum — jucători, antrenori, conducători, sint deopotrivă convinși că trebuie să facă totul ca să le treacă cu bine.

Sor

Colțul suporterilor

Întrați de acum în decorul antrenamentelor, suporterii rapidiști au fost, ca de obicei, prezenți — câteva sute la număr — în tribunele Giuleștilui. Gînduri, frămîntări, pronosticuri... Cîțiva dintre ei ni s-au destăinuit.

POTCOAVA ALEXANDRU — maestru instalator I.D.G.B.: „Numai vară n-a fost asta cu emoțiile pe care ni le-au dat unii jucători. Nu știu cum s-a împăcat clubul cu Dumitru, dar noi, suporterii, îi vom lăsa tare greu și numai în schimbul unor evoluții de 10”.

CABIN ARMEANU — inginer chimist: „Deși echipa a mers în ultimii ani, mă bucur că s-a afirmat a venit un vechi purtător al tricoului vișiniu. Poate astfel vom reedita performanța reușită cînd echipa era condusă tot de un rapidist — Valentin Stănescu: titlul”.

CONSTANTIN OANTA — mecanic de locomotivă: „Mă gîndesc că ar fi timpul să ne afirmăm și pe plan internațional, așa cum a reușit Dinamo în ultima vreme. Trecerea de F. C. Napoli ar fi un prim pas, și încă unul foarte mare.”

Greavu, Petreanu, A...
cu, Marin Stelian, Pop...
drea, Ene. „Improvizații” individuale în așteptarea executării „partiturii” colective.

RAPID

Anul înființării: 1923.

Culorile echipei: alb-vișiniu.

BUCUREȘTI, calea Giulești, nr. 13, telefon: 17.01.40 — 17.03.01.

Stadion: Giulești, capacitate: 16 000 locuri.

22 jucători. Vîrsta medie: 24 de ani și 9 luni.

Promovări: Ion Apostol.

Achiziții: Alexandru Boc — de la Sportul Studentesc, Daniel Ene — de la S.C. Bacău, Octavian Ionescu — de la C.F.R. Cluj.

Plecări: Iosif Straș — la C.F.R. Cluj, Coe Dan — la F.C. Royal Antwerpen (Belgia).

Președintele clubului: Petre Capră; vicepreședinte: Otto Zaharia.

Președintele secției de fotbal: Ing. Aurel Dumitru Popa; vicepreședinte: Emil Dobrescu.

Medic: dr. Petre Bendiu, Maseur: Iordache Parcea.

Cea mai bună performanță: a cîștigat campionatul în ediția 1966—1967.

Antrenori: BAZIL MARIAN — Gheorghe Nuțescu.

Răducanu

RAPID București

Bazil MARIAN

Calea Giulești nr. 13, telefon 170301

Anul înființării: 1923

Stadionul Giulești, 16.000 locuri

Antrenori: B. Marian și Gh. Nuțescu

Culorile: alb-vișiniu

Performanțe: o dată campionă, 7 ori cîștigătoare a Cupei, o dată Cupa Balcanică.

Prezențe în competiții internaționale: o dată în Cupa campionilor, 2 ori în Cupa orașelor tirguri, 2 ori în Cupa Balcanică

Lotul de jucători: Răducanu și Rămureanu — portari; Pop, Bupescu, BOC, Costea, Mușat, Codrea, Ștefan, Greavu, Dinu, Angelescu, Dumitru, Năsturescu, D. ENE, Neagu, O. IONESCU, Marin Stelian, Codreanu, Petreanu.

Jucători plecați: Dan Coe și Straș.

Cariera divizionară (din 1946/47): 5 A — 3 A — 2 A — 2 A — 11 A — 1 B — 5 A — 12 A — 1 B — 4 A — 3 A — 4 A — 10 A — 3 A — 5 A — 8 A — 2 A — 2 A — 2 A — 1 A — 9 A — 3 A — 2 A — 2 A.

SUFLETIȘTI

CU MIILE,

D A R...

Intrebat, care din echipele bucureștene are cei mai numeroși suporter, credem, oricare simpatizant al fotbalului ar răspunde fără să gindească prea mult, aproape automat: *Rapidul*. Cum ar putea fi altfel? Nu purtătorii tricourilor vișinii sînt idoli unui întreg cartier? Nu pentru aceiași *Dumitriu II*, *Dan*, *Lupescu*, *Codreanu* etc. zeci de inimi își opresc bătăile, un an mai tîrziu, în acel „blestat” minut 90 cînd... *Capelini* al lor șuta „Cupa” în bara orizontală a porții dinspre „Muncii”?

Rapid — echipa pentru care se distrug prietenii, se contractează gripe sau insolații; pentru care porțile Giuleștiului sînt călcate în picioare și escadate gardurile; echipa la ale cărei antrenamente iau loc în tribune — uneori — și 5.000 de oameni...

Este oare *Rapidul* cea mai simpatizată echipă bucureșteană?

— Da, se pare că este — ne spunea deunăzi președintele clubului, tov. Petre Capră. *De sufletești nu ducem lipsă...*

— Sufletești?...?

— Exact, sufletești. Suporterii nu avem...

Nu glumea președintele clubului feroviar. Afirmatia sa ne-a făcut să ne reamintim cuvintele profesorilor *I. Diaconu* și *M. Teodorescu*, membri ai comitetului de suporter, de la ședința de analiză a comportării echipei în turul campionatului. Spuneau atunci cei doi simpatizanți ai feroviarilor că „suporterii au cam fost înstrăinați de club, de jucători...” Replica venise prompt, atît din partea președintelui secției, cît și a președintelui clubului: „Nu putem înstrăina ce nu avem...”

Am reactualizat discuția în recenta vizită făcută la conducerea clubului.

— Dar, în definitiv, cîți suporterii aveți?

— Din 1962 am eliberat vreo 3.000 de carnete. Dintre acestea, numai 150 sînt cu cotizația la zi...

— 150?

FOTBAL

Ieri s-a încheiat perioada de transferări afectată fotbalistilor echipelor din prima divizie. Așa cum era de așteptat, în ultima zi s-au produs cîteva surprize, cea mai mare dintre ele fiind trecerea internaționalului *Florian Dumitrescu* la *Dinamo București*, după ce cu numai cîteva zile în urmă el acceptase carantina la *Rapid*... Un alt jucător care sembase pentru *Rapid* — l-am numit pe *Olteanu* — s-a răzgîndit în ceasul al 12-lea, și-a retras actele de transfer, și a plecat înapoi, la Pitești...

Dar iată tabloul complet al jucătorilor care au depus la Federație cereri de transfer (cu sau fără dezlegări)

DINAMO. Au venit: *Sătmăreanu II* (Crisul), *Florian Dumitrescu* (U.T.A.), *Dumitru* (Rapid) și *Dumitriu II* (St. roșu) — ultimii doi cu carantină! Au plecat: *Both* (la U.T.A.) și *Moldovan* (la Crisul). **RAPID.** Au venit: *Pec* (Sportul studentesc), *Ene Daniel* (S.C. Bacău), *Octavian Ionescu* (C.F.R. Cluj), *Neacsu* (Sirena) și *Ionită* (F.C. Caracal). Au plecat: *Dumitru* (la Dinamo), *Strat* (la C.F.R. Cluj — împrumutat pe doi ani) și *Dan* (la Anvers). **STEUA.** Au venit: *Ion Con-*

stantin (Jiul și Voicu (Energia București). Au plecat: *Suciu*, *Grigore*, *Mulțescu* și *E. Georgescu* — toți la Jiul. *Portarul Iordache* (Politehnica Iași) a fost încorporat și își satisface stagiul militar la București. Conform regulamentului, după 45 de zile de la încorporare, el primește automat drept de joc pentru *Steaua*!

(C.F.R. Pașcani) și *Cizle* (Politehnica Iași). Au plecat: *Ene Daniel* (la Rapid) și *Kiss* (la A.S.A. Tg. Mureș — cu carantină). **FARUL.** Au venit: *Mehedințu* (C.F.R. Timișoara), *Bălosu* și *Mustăț* (Ambli de la Dunărea Giurgiu) — toți cu carantină. A plecat: *Badea* (la Gloria Buzău). **F. C. ARGEȘ.** Au venit: *Stan* (Jiul), *Gherghina* (Tehnometal), *Dutan* (Sportul studentesc), *Dumitru Emil* (Metalul București) și *Constantin Ionescu* (Metalul Tîrgoviste) — ultimii doi cu carantină! A plecat *Iancu* (la F. C. Galați). **C.F.R. CLUJ.** Au venit: *Penzes*, *Sopteanu*, *Ion Munteanu* (toți de la „U” Cluj) și *Strat* (Rapid). Au plecat: *Fanea Lazăr* (la „U” Cluj), *Nagel* (la A.S.A. Tg. Mureș), *Mărculescu* (la Petrolul) și *Octavian Ionescu* (la Rapid).

Intrucît au semnat cîte două cereri de transfer, jucătorii *Florian Dumitrescu* și *Mehedințu* (acesta a mai semnat și pentru Politehnica Timișoara) sînt pasibili, în virtutea prevederilor regulamentare, de o suspendare pe 6 luni! În zilele următoare sînt așteptate să sosească la Federație cererile de transfer expediate prin poștă...

D. V.

Transferările ieri, la ora închiderii

UTA. Au venit: *BOTH* (Dinamo), *Bodrojan* (C.F.R. Timișoara), *Ziller* (Minerul Baia Mare), *Harapu* (Flacăra Moreni) și *Troi* (Metalul București) — ultimii 4 cu carantină! Au plecat: *Florian Dumitrescu* (la Dinamo) și *Vidac* (la Politehnica Timișoara). **S. C. BACĂU.** Au venit: *Mărculescu*

— Vă surprinde, nu? Aș vrea să știu dacă mai există vreuna dintre cele 16 divizionare cu atît de... multe ajutoare — conchidea cu justificată ironie în glas președintele *Rapidului*.

De necrezut! Cum se explică contradicția? De ce nu face clubul tot posibilul pentru a transforma în cotizanți cît mai mulți dintre miile de simpatizanți?

Aici ar trebui să punem punct. Ar fi nedrept, însă. Rîndurile fiind rezervate unor proeminente chipuri de suporter, fie-ne îngăduit să consemnăm cu majuscule, lingă numele *Rapidului*, pe acela al artistei poporului *Ioana Radu*, pe cele ale actorilor, *Chipi Rădulescu*, *Colea Răutu*, *Nicu Constantin*, *Horia Căciulescu*, cîntărețului *Nicu Stoenescu* etc.

— Sînt adevărații noștri suporter. Am vrea să ne credeti că vom face tot posibilul pentru a ne apropia cît mai mulți susținători. Avem nevoie de ei. Dar nu numai ca sufletești...

L. D.

CAREUL SPERANTELOR...

Am fost la un antrenament de fotbal. Lucra o echipă din prima noastră divizie. Era mai cald decît în etuva de la Guadalajara. Totul părea alb. Pînă și tricourile cîndva multicolore. Soarele își dizolvase spectrul...

Am căutat un pic de umbră. În zadar. Frunzele se imaterializaseră. Am trecut pe o verandă acoperită. Inutil. Cimentul, stropit cu cîteva minute în urmă, respira ușurat, dar zăpușeala creștea...

Jucătorii și-au terminat antrenamentul după două ore. Au pornit grăbiți spre vestiar. Au intrat cîte trei pe ușă. Unii s-au aruncat spre dușuri. Alții s-au întins pe cimentul rece.

Mai avem o singură duminică pînă la *Rapid*—U.T.A.

...Apropo de *Rapid*... De U.T.A... Toți „cei patru mari” ai cupelor europene au resimțit din plin, pînă la urmă, șocurile acestei veri fierbinți. Se vede la toți cei patru dorința de a miza tare, poate pentru a rupe clasică monotonie a colorilor noastre de club în cupele Europei. *Dinamo* a renunțat la un antrenor poate prea ambițios, oferit cîndva de *Real Madrid*, și a oferit un înaintaș (*Moldovan*) pentru un fundaș (*Sătmăreanu*). *Rapid* a refăcut potențialul „triumghiului de fier” de la *Lausanne*, cu *Lupescu* în locul lui *Dan*, plecat să revitalizeze, în *Belgia*, o apărare prea calmă. În afară de asta, *Rapid* a ajuns să fie astăzi singura echipă cu două „virfuri” de profesie — *Neagu* și fostul tricolor în training, *Ene Daniel*, care s-a dovedit un excelent strateg, perseverînd într-o deliberată eclipsă de formă la *Bacău*, pentru a cuceri Capitala fără carantină.

Rămîne de văzut dacă *Bazil Marian*, faimosul conducător de joc al *Victoriei* și *Carmenului*, va ști să sincronizeze, prin pase sugerate, dorul de joacă al celor doi... *Steaua*, pe lîngă răsunătoarea rocadă *Covaci-Valentin*, a achiziționat pentru masa ei simplă, de stejar, un bibelou de porțelan (*Ion Constantin*). Să vedem dacă bibeloul nu se va sparge... În sfîrșit, U.T.A. a recurs la un schimb pe care nu știu ce alt club l-ar fi acceptat, oferind un internațional *Cardiff* pentru un... rezervist. În ciuda faptului că duce dorul unor extreme de profesie, fostul extrem stînga *Dumitrescu III* i-a cedat fără ezitări pe *Șchiopu* și pe *Dumitrescu IV*, pentru a rămîne unul dintre puștii noștri antrenori la care noțiunea conflict nu e compatibilă cu relațiile profesor-elev.

...Acum 24 de ani, într-o duminică de iulie, la fel de toridă ca și cea de ieri, *Valentin Stănescu*, *Marian* și *Dumitrescu III*, antrenorii de astăzi ai *Stelei*, *Rapidului* și U.T.A.-ei, juca la *Varsovia*, împreună, sub culorile echipei naționale. Nu ne rămîne decît să le urăm mult succes ca antrenori, în apropiata campanie de toamnă, după ce, ca jucători, au avut prea puține bucurii. Aceeași urare pentru *Nicușor*, cel mai tînăr „as” al careului speranțelor...

Ioan CHIRILA

CRED CĂ MOMENTELE GRELE ALE RAPIDULUI AU FOST DEPĂȘITE

— ne spune BAZIL MARIAN, noul antrenor principal al echipei giuleștene

Rapidul este echipa care — în mod cu totul surprinzător față de rolul de protagonistă a luptei pentru titlu, avut în campionatul trecut — a traversat în timpul vacanței și chiar după aceea o perioadă de criză. Mai întâi s-a anunțat o plecare masivă de jucători titulari — de natură a dezmembra formația. Apoi, când lucrurile păreau să revină pe făgaș normal în privința jucătorilor, au fost schimbați — fără a se furniza pînă acum vreo explicație — cei doi antrenori. Totodată, a apărut — în mod neașteptat — cazul Dumitru.

Pînă la limpezirea completă a acestei neplăcute situații prin care a trecut și mai trece încă echipa giuleșteană, mai ales a cauzelor care au determinat-o (în care credem așteptăm punctul de vedere al conducerii clubului Rapid), am socotit util să aflăm opiniile noului antrenor principal, Bazil Marian.

„...Duminică dimineața, la Cîmpina, înaintea partidei de verificare a Rapidului cu echipa locală Poiana, fostul jucător de glorie și actualul conducător tehnic al formației din Giulești a răspuns cu amabilitate întrebărilor noastre: — Cum ați primit oferta de a

deveni antrenor principal la Rapid?

— Cu firească plăcere. Rapidul reprezintă, în fond, pentru mine — cum se spune — prima dragoste și era normal să mă bucur revenind în Giulești. Dineu cit și colegul Gh. Nuțescu, cu locurile din echipă. Totul va depinde numai de ei. În jocurile de verificare pe care le vom susține vom încerca diferite formule și le vom alege pe cele mai bune. Sper că verificarea pe care le vom susține va fi oarecum satisfăcătoare. După primele zile de activitate comună, mi-am dat seama că momentele grele ale echipei careia i-am consacrat o bună parte din cariera mea de jucător.

— Ați revenit, totuși, la Rapid în momente ceva mai grele pentru echipă. V-ați gândit, cumva, că pasul pe care îl faceți comportați și o oarecare doză de risc?

— Mulți mi-au spus — ținînd, probabil, seama de frământările prin care trece echipa — că mă angajez într-o treabă destul de dificilă. Personal, am cunoscut mai puțin aceste frământări. Am auzit și eu de ele și chiar le-am simțit în unele jocuri ale Rapidului din returul campionatului trecut. Mi-am dat, deci, seama că nu va fi ușor pentru mine, dar am rămas la credința că o activitate este

cu atît mai interesantă cu cît pare mai dificilă.

— Care au fost primele dv. impresii după luarea contactului cu echipa?

— Mai întâi, voi sublinia că atît noi, veniți, să candidați pentru postul de antrenor principal, cît și colegul Gh. Nuțescu, cu locurile din echipă. Totul va depinde numai de ei. În jocurile de verificare pe care le vom susține vom încerca diferite formule și le vom alege pe cele mai bune. Sper că verificarea pe care le vom susține va fi oarecum satisfăcătoare. După primele zile de activitate comună, mi-am dat seama că momentele grele ale echipei careia i-am consacrat o bună parte din cariera mea de jucător.

— Cum vi se pare lotul pe care îl aveți la dispoziție?

— Destul de echilibrat și omogen. În general, sînt acoperite toate posturile, pentru unele din ele corespunzătoare, dăunează prestigiului pe care și l-a creat. Consider, și unele puncte nevralgice întotdeauna, că această situație nu se poate prelunge. Este cazul să extremeze și apoi linia fundașilor se ajungă la o soluție în privința centrali, în cazul plecării lui Lu-lui, să știm și noi dacă pornim la pescu la o echipă de peste hotare.

— Cum vedeți dv. formația de bază pentru noul campionat?

— Avînd în vedere că abia miercură trecută am luat în primire echipa, nu am ajuns încă la concluzii definitive. Ceea ce pot

spune este că vom încerca în această perioadă precompetițională pe toți jucătorii pe care-i avem în lot, le vom da tuturor posibilitatea, atît celor mai vechi cît și celor noi veniți, să candideze pentru postul de antrenor principal, cît și colegul Gh. Nuțescu, cu locurile din echipă. Totul va depinde numai de ei. În jocurile de verificare pe care le vom susține vom încerca diferite formule și le vom alege pe cele mai bune. Sper că verificarea pe care le vom susține va fi oarecum satisfăcătoare. După primele zile de activitate comună, mi-am dat seama că momentele grele ale echipei careia i-am consacrat o bună parte din cariera mea de jucător.

— Care este situația cu Dumitru?

— Deși există o hotărîre în acest sens a Biroului federației de fotbal, el nu s-a prezentat încă la echipă, refuzînd să se întoarcă în mijlocul colegilor săi. Eu nu cunosc motivele plecării sale, dar cred că poziția pe care el se menține în momentul de față nu este corespunzătoare, dăunează prestigiului pe care și l-a creat. Consider, și unele puncte nevralgice întotdeauna, că această situație nu se poate prelunge. Este cazul să extremeze și apoi linia fundașilor se ajungă la o soluție în privința centrali, în cazul plecării lui Lu-lui, să știm și noi dacă pornim la pescu la o echipă de peste hotare.

— Ce vă propuneți pentru noul campionat și pentru competiția internațională la care Rapidul va lua parte?

— O comportare cît mai bună, care să răspundă dovezilor de dragoste și de apreciere ale numeroșilor susținători din întreaga țară precum și încrederii investite noi ca reprezentanți ai fotbalului românesc.

— Vă dorim mult succes!

Jucătorii Rapidului la antrenamentul efectuat ieri dimineața în Giulești.

Scurt consult între tehnicieni înaintea antrenamentului. De la stînga la dreapta: Gh. Nuțescu (antrenor secund), B. Marian (antrenor principal), Dr. Bendiș (medicul echipei)

„NU NUMAI JUCĂTORI DE ELITĂ, CI ȘI CETĂȚENI CU RESPONSABILITĂȚI CIVICE”

— În dezbatere, la Rapid, îmbunătățirea activității politico-educative

în rindurile fotbaliștilor —

SPORTUL — 20.08.71

Ieri la amiază, toți jucătorii și antrenorii echipelor de fotbal ale clubului Rapid (juniori, tineret și seniori) s-au reunit în sala de ședințe de la stadionul Giulești. Scopul acestei adunări l-a constituit dezbaterea — în lumina recentelor documente de partid — a problemelor muncii politico-educative dusă în cadrul secției de fotbal a clubului.

Președintele clubului Rapid, Petre Capră, a expus un amplu referat, care a analizat pe larg principalele aspecte ale activității educative cu fotbalistii desfășurate pînă acum — parte componentă a procesului de instruire — precum și eficiența acestei activități, modul ei de reflectare în comportarea jucătorilor la locul de muncă, pe terenul de sport și în viața particulară. Referatul prezentat a insistat asupra deficiențelor care s-au manifestat în această direcție, asupra manifestărilor negative ale unora dintre fotbalistii, care au devenit cunoscute și dezaprobat la timpul lor de către opinia publică sportivă și pe care federația le-a sancționat corespunzător. Din păcate, deși din referat n-au lipsit referirile autocritice și critice la adresa conducerii clubului, a biroului secției de fotbal (absent — în mod surprinzător — aproape în totalitate de la această ședință) și a fostei conduceri tehnice a primei echipe, în privința jucătorilor s-a vorbit la general, fără exemplificări concrete, reducîndu-se astfel efectul observațiilor critice făcute.

Cu atît mai mult am fost curios să aflăm opinia jucătorilor despre problemele dezbătute. Iată, pe scurt, cîteva idei exprimate de unii dintre ei:

Greavu: „Faptul că în campionatul trecut Rapid a avut mulți jucători chemați în fața comisiei de disciplină a federației, a constituit o rușine pentru echipa și clubul nostru. Avem deci datoria să ștergem impresiile negative lăsate de actele nesportive ale unora dintre noi, să ne comportăm exemplar în noul campionat”.

Răducanu: „Îmi dau seama că am greșit deseori pînă acum, prin comportamentul meu la antrenamente și jocuri, față de antrenori, colegi de echipă și public. Încrederea cu care am fost, totuși, onorat (n.a. chiar ieri, la concurență cu Lupescu, portarul rapidist a fost investit căpitan al echipei — în urma unui scrutin secret la care au luat parte toți coechipierii săi, avînd 13 voturi pentru din 18) mă obligă să devin cu adevărat un exemplu și promit tuturor că voi deveni”.

Boc: „Ca mai proaspăt venit în lotul Rapidului nu pot spune decît că este necesar să fim și mai exigenți cu noi înșine în toate privin-

tele. Ne obligă la aceasta atît numărul mare de suporteri pe care îl are echipa Rapid, cît și datoria pe care o avem de a apăra și consolida prestigiul clubului și în țară și peste hotare. În ceea ce mă privește, voi căuta — prin comportarea mea generală — să ajung din nou la poziția pe care o dobîndisem odinioară”.

Dumitru: „În echipa noastră a existat o atmosferă nesănătoasă, creată nu numai prin contribuția noastră, ci și prin aceea a conducerii tehnice. Ajunsesem să lucrăm la antrenamente din silă. Pe acest fond, au fost posibile tot felul de abateri. Eu însumi am abdicat uneori de la îndatoririle ce revin unui jucător fruntas, devenind un subiect de discuție al comisiei de disciplină. Vă asigur, însă, că nu se va mai întîmpla în viitor”.

Aflați de curînd la cîrma echipei, antrenorii **Bazil Marian** și **Gh. Nutescu** nu s-au putut referi — evident — decît la situația prezentă și la ceea ce trebuie făcut de-acum înainte.

Fiind de acord cu colegul său că atmosfera în echipă s-a îmbunătățit, că jucătorii dau dovadă de disciplină și depun eforturi în pregătire, antrenorul **Bazil Marian** sublinia: „S-au făcut într-adevăr pași înainte, pe linia disciplinei, a conștiințozității în muncă. Procesul educativ necesită însă un timp mai îndelungat. Nu vom putea lichida imediat toate deficiențele ce s-au acumulat. Pentru a realiza cotitura dorită în comportarea la antrenamente, în jocuri și, în general, în viața a jucătorilor noștri, este absolut indispensabilă o mai mare receptivitate și din partea lor. Am speranța că vom reuși în încercarea de a forma din jucătorii de la Rapid nu numai fotbalisti de elită, ci și cetățeni cu responsabilități civice”.

★

Biroul clubului Rapid a adoptat un plan de măsuri corespunzător, care vizează îmbunătățirea muncii politi-

co-ideologice și cultural-educative cu sportivii, inclusiv cu jucătorii tuturor echipelor sale de fotbal.

Constantin FIRANESCU

ECHIPELE (II)

de EUGEN BARBU
FOTBAL — 4. VIII. 1971

Pe locul doi, și campion posibil, se află **Rapidul**. Echipa cea mai, populată a fotbalului nostru a trecut se pare de seismele verii; Răducanu, Neagu și alții au renunțat la călătoriile impuse de un regulament de transferări ce rămîne în continuare dăunător pentru toată lumea și nu e schimbat din motive cu totul misterioase și iată că **Realul**, cu cîteva achiziții, așteaptă noul asalt. S-a spus pe bună dreptate că giuleștenii au trăit numai pe spinarea apărării și lucrul este perfect adevărat. Cu Dan, Lupescu, Dumitru și Răducanu era și foarte greu să marchezi acestei echipe și asta o spun și cifrele: 25 de puncte primite în 30 de partide, în medie, nici măcar un gol de meci, după cum și cifra punctelor date vorbește de la sine: 35, una din cele mai reduse din cele 16 ale clasamentului. Odată cu cei doi înaintași achiziționați va reuși **Rapidulețul** să se arate ca o mare echipă? Nu cred...

Dar să vorbim mai întîi despre ceea ce a fost. Cea de a doua clasată a pierdut la potou primul loc și asta mi se părea ceva previzibil. De ani de zile formația de sub podul Grant are statură bună și chiar o permanență a formei care-i permite să se așeze în locurile de prim rang. Ceea ce-i lipsește este clasa, deși, paradoxal, în campionatul trecut, doi jucători excepționali, Răducanu și Dumitru, au întrecut orice cotă pe posturile lor, fiind de departe fără rivali. În acest compartiment, al **supervedetelor** nu l-am inclus pe Neagu care nu are stofa celorlalți, să nu se supere. El este un Voinea ceva mai tehnic, dar nu este un Barotki și nici măcar un Dumitrache. În rest, bunăvoința lui Lupescu, voința de fier a lui Dan și chiar subtilitatea lui Angelescu nu pot să amintească de o mare formație. Năsturescu și Codreanu aparțin altui deceniu: cel al fotbalului postromantic, cînd încă alergarea iute și fantezia fără control mai puteau suplini ceea ce se cere acum în fotbal: înaltă tehnică și forță de penetrație. Se vorbește de o reconstrucție a echipei din Giulești. Numele anunțate nu dau o senzație de mare prospețime. Nici Daniel Ene, nici Octavian Ionescu nu sînt Pele, Jairzinho și Gerson. Aici ar trebui un Năstase sau un Beldeanu, adică **oameni care vin...** Dar faptul în sine îi privește pe cei ce răspund de acest club. Oricum, **Rapidul** a fost o atracție a campionatului care a trecut și merită zîmbetul nostru binevoitor. Cred că clasa unei echipe începe și de la clasa antrenorilor...

SERIOZITATEA — „cuvînt de ordine” pentru fotbaliștii de la Rapid

Astăzi, vă prezentăm pregătirile, intențiile și câteva dintre problemele ce sînt la ordinea zilei în tabăra conducerii tehnice a clubului Rapid.

— Vrem să profităm de această perioadă, ne-a răspuns președintele secției de fotbal a clubului Rapid, Aurel Dumitru Popa, pentru a pune la punct un amplu plan de măsuri în vederea îmbunătățirii calității jocului prestat de echipă. Bineînțeles că pentru atingerea acestui deziderat trebuie să acționăm în mai multe direcții. Mă refer în special la întărirea disciplinei în rândul fotbaliștilor pe care, sîntem convinși, o vom realiza chiar cu sprijinul lor. Pretindem din partea jucătorilor, în primul rînd, o auto-exigență permanentă în analizarea comportării. Ne gîndim să schițăm, de comun acord cu jucătorii, un gen de regulament de ordine interioară. Credem că aceasta va avea o influență pozitivă și asupra pregătirii tehnice, tactice și a capacității fizice.

În perioada de vară, vom acorda mult mai multă atenție educării fotbaliștilor, pentru că dorim ca în viitor cuvîntul de ordine pentru jucătorii noștri să fie SERIOZITA-

TEA. Și în pregătire, și la meciuri, și în viața de toate zilele!

De asemenea, ne gîndim — împreună cu conducerea tehnică a formației — și la concepția de joc, și la noi modalități de pregătire, la diversificarea sedințelor de antrenament, în vederea acumulării unui plus de capacitate de efort.

— Din punctul de vedere al lotu-

**Vara
se pregătește
sezonul
de toamnă**

lui, ce schimbări sînt prevăzute, pentru ca sarcina Rapidului — de a reprezenta cu cîinste fotbalul românesc — să poată fi dusă cu succes la îndeplinire?

— Am avut în vedere încă din campionatul trecut, ne declară antrenorul Marin Bărbulescu, o judicioasă restructurare a formației. Ne-am bazat în primul rînd (pentru că aveam siguranța realizării!) pe jucători crescuți în propria noastră pepinieră. Este vorba de Niță, care a mai fost utilizat experimental și care din toamnă are șanse să fie titularizat pe locul lui Dan (plecat la o formație de peste hotare), de mijlocașul Rotaru, de fundașul Cîncă și de extrema Ioniță — nume noi ce vor apărea în lot. În al doilea rînd, ne vom întări potențialul și cu fotbaliști de la alte cluburi ce și-au manifestat dorința să joace la Rapid și care au căpătat și dezlegarea din partea fostelor lor cluburi. Forme complete pentru legitimare avem momen-

tan pentru Octavian Ionescu (care a jucat și la juniorii Rapidului cu ani în urmă) de la C.F.R. Cluj și pentru Ene Daniel de la Sport Club Bacău.

— Cînd se încheie vacanța rapidiștilor?

— La 16 Iulie, cînd ne vom re-lua cu sîrguință pregătirile, dată fiind misiunea grea ce o avem în „Cupa U.E.F.A.”. Va urma o perioadă de antrenamente la Timiș și jocuri de acomodare și de omogenizare a noii formule de echipă.

— Ce măsuri speciale veți lua pentru meciul cu F.C. Napoli?

— Vrem ca pînă în septembrie — intervine președintele secției — echipa noastră să poată juca la potențialul ei maxim, ca să dea riposta cuvenită puternicei adversare napolitane. Pentru a cunoaște caracteristicile acesteia, intenționăm ca unul dintre jocurile susținute pe teren propriu de către F. C. Napoli să fie urmărit de antrenorul nostru. Ar fi utile, desigur, și unele partide de verificare în deplasare cu adversari de valoare și din acest punct de vedere așteptăm un sprijin din partea federației. Noi sperăm că vom reprezenta cu cîinste fotbalul românesc, „ștergînd” printr-o bună comportare amintirea meciului cu Vitoria Setubal și reeditînd cel puțin jocurile realizate în compania lui Juventus Torino, chiar cu rezultate mai favorabile!

Dan Pătrașcu

PE DIAGONALA: EXTREMĂ STÎNGĂ - FUNDAȘ DREAPTA

„Au trecut aproape patru ani de când joela Rapid și n-am avut încă fericirea să îmbrac tricoul de campion. Cît de aproape am fost de această sublimă dorință în ultimele două ediții ale campionatului! Promit însă, pentru cel care se apropie, să nu mai ratăm, eu și coechipierii mei, posibilitatea de a juca la anul în Cupa campionilor”. Acestea sînt cuvintele fundasului dreapta al Rapidului, ION POP, jucător care, de cînd a venit în Giulești, a fost încercat pe toate posturile, mai puțin cel de portar.

În vara anului 1967 antrenorul Valentin Stănescu acceptă ca Pop, pe atunci legitimat la F.C. Argeș, să fie transferat în schimbul lui Kraus la clubul feroviar. Parcă îl aude și acum pe nea Tinel la primul antrenament spunându-i: „Ești cam mic de statură, puștiule. Dar nu-i nimic, ai alte calități. Ești sprinter și bun tehnician. Am să fac din tine un jolly-joker al echipei”.

La început extremă stîngă, apoi atacant central și chiar mijlocas, atunci cînd Lupescu a fost trecut pe postul de „libero”, Pop a fost preferat fundas dreapta și acolo a rămas. Își amintește cu plăcere de încurajările și sfaturile pe care i le-a dat Lupescu, legate de tainele postului: „Fii cu ochii pe extrema stîngă. Nu-l lăsa să preia nestingherit mingea. Fii umbra lui și hărțuiește-l în permanență. Cînd adversarul nu pătrunde spre cen-

trul terenului, caută să te interpui între el și poarta noastră”. Iată nu-mai cîteva dintre îndrumările fostului fundas dreapta de meserie, pe care Pop le-a aplicat cu strictețe pe teren și datorită cărora a rămas și astăzi în posesia tricoului cu nr. 2.

Primii pași în fotbal i-a făcut pe locul viran din actuala Piață a opera- reții din spatele fostu-

lui cinema „Gloconda”, acolo unde astăzi se înalță semeață construcția unui bloc-turn cu 14 etaje. Într-una din zile, Alexandru Frățilă, pe atunci antrenor la Flacăra roșie, îl cheamă la un trial al piticilor. Dintre zece de copii sînt reținuți doar cîțiva, printre care Răducanu, dar, ca atacant, fiindcă era cel mai înalt și, cică, sărea bine la cap, Olteanu, Fl.

Dumitreșu și, bineînțeles, micuțul Pop. Deși nu împlinise vîrsta de 12 ani, Pop este preferat în scurtă vreme la echipa de juniori. Era încă foarte tînăr, dar avînd încredere în posibilitățile lui, antrenorul Frățilă îl titularizează în echipa de seniori care activa în Divizia C. În tabăra națională de juniori de la Mediaș, antrenorul N. Gorgorin îl cizează talentul și în scurt timp perechea de mijlocași Pop-Dinu se remarcă meci de meci, ambii fiind selecționați de antrenorul Gh. Ola în reprezentativa de juniori. Debutează într-o partidă cu R.D. Germană, iar la turneul de la Viareggio, alături de Coman, Dinu, Vigu, Dumitrache, Anca, Inceze și Dincuță, mijlocasul Pop, înscrie un gol de toată frumusețea în poarta juniorilor de la Internațională, echipă în care jucau și actualii componenți a „squadrei azzurra” Bedin și Gori.

În toamna anului 1965 Traian Ionescu, îi propune să joace într-o echipă de Divizia A. Depistîndu-i intențiile ofensive, mijlocasul Pop devine extremă stîngă retrasă la echipa F.C. Argeș. Pe acest post este definitiv titularizat de antrenorul Ștefan Vasile.

Doi ani mai tîrziu, devine jucător al lui Rapid. „Aici, în Grand, speram să joc încă din copilărie”. Și iată-l pe Pop împlinîndu-și dorința la Rapid, echipă cu care pășește în cel de-al patrulea campionat.

„Comparativ cu anii trecuți, băieții sînt puși pe fapte mari. Dirzenia și seriozitatea cu care ne antrenăm în această perioadă îmi dă speranța unei comportări foarte bune în continuare. E adevărat, l-am pierdut pe Dan, dar Boc, Daniel Ene și O. Ionescu, primii cu căldură de toți băieții, sînt siguri că vor reuși să mărească randamentul echipei. Nu-mi amintesc ca vreo dată atmosfera care domnea în sinul echipei și relațiile dintre noi și antrenori să fi fost atât de favorabile. Așa stînd lucrurile, dați-mi voie să cred într-o comportare superioară atît în noul campionat, cît și în „Cupa U.E.F.A.” deși în primul tur avem în A.C. Napoli un adversar de prim rang”.

Înzestrat cu apreciate trăsături morale și de voință, iubit de colegii de echipă, Pop, are un „of”, peste care nu poate trece. Îl obsedează în permanență acel moment nefericit din meciul cu Dinamo, cînd, la o ciocnire cu Nelu Nunweiller acesta s-a accidentat grav: „Declar cu conștiință împăcată că nu am avut în intenție să-l lovesc pe acest exemplar jucător. Regret foarte mult pentru cele intimplate și promit că atîta timp cît voi mai juca fotbal îmi voi respecta cu sportivitate adversarii”.

În afară de dorințele legate de dreptunghiul verde, Pop intenționează să urmeze cursurile fără frecvență ale I.E.F.S. iar, împreună cu soția sa, Florența, studentă în ultimul an la Conservator, să dea în curînd viață unui băiețuș care să devină fotbalist și să joace tot acolo, în potcoava atît de îndrăgită a Giuleștilui.

ION POP

Aseară, fotbal în nocturnă pe „Republicii”

Portarul Tanzier — în duel aerian cu Neagu — a avut mult de „furcă”...

Foto: N. DRAGOȘ

RAPID — ALTAY IZMIR 2-0

● Ene Daniel — cel mai bun jucător de pe teren

● Boc s-a accidentat în minutul 4

Desigur, nu este deloc oportun să elogiez pe cineva în arma unui meci amical. Poți fi contrazis la prima ocazie... Dar Ene Daniel merită cu prisosință toate laudele pentru jocul prestat aseară. Deși neîncadrat încă în angrenajul giuleștenilor, el a realizat — cu inteligență și fantezie — faze apreciate, fiind de departe cel mai bun jucător de pe teren. Publicul — cifrat aseară pe stadionul Republicii la aproximativ 10 — 12 000 de spectatori — l-a răsplătit cu generozitate pe Ene Daniel cu aplauze și i-a scandat numele.

Cealaltă achiziție a Rapidului, Boc, a jucat numai 4 minute, pentru că o ciocnire stupidă cu Lupescu (acesta i-a căzut pe picior) i-a provocat o înfrângere de ligamente la genunchiul drept, care — ne

spunea dr. Bendiș — se va vindeca în 7 zile.

Partida a fost în general plăcută, cu momente de fotbal de calitate. Altay Izmir — aflată în drum spre Brașov, unde duminică va întâlni pe Steagul roșu în „Cupa Balcanică” — a depus eforturi considerabile pentru a curma elanul debordant al feroviarilor. În prima repriză oaspeții au declansat câteva atacuri periculoase, care erau cît pe aci să se oprească... în plasa porții lui Răducanu, noul căpitan al echipei din Grant. În repriza secundă ei n-au mai constituit un pericol pentru gazde.

Minutul 6 a adus primul gol. Ene Daniel, cu spatele la poartă, a primit mingea de pe stînga și a șutat surprinzător, din întoarcere, sub bara transversală: 1—0. Golul al

doilea l-a creat Ene Daniel. Ex-bacăuanul a scăpat singur spre poartă, l-a „culcat” pe portarul Tanzier, ieșit pentru a micșora unghiul, și i-a plasat lui Neagu, care a înscris cu un șut sec: 2—0.

RAPID: Răducanu — Pop, Boc (min. 5 Mușat), Lupescu, Codrea, Dinu, Angelescu, Năsturescu, Ene Daniel, Neagu, Codreanu (min. 46 Petreanu).

ALTAY: Tanzier — Ismail, Necdet (min. 82 Erdal), Enver, Zinnur, Ayfer, Ahmet (min. 55 Huseyn), Isametdin, Mustafa II, Cihat, Mustafa I.

Partida a fost condusă bine de Gheorghe Popovici, ajutat la linie de Maximilian Popescu și Alexandru Grigorescu.

În deschidere, divizionara C ELECTRONICA Obor, a învins cu scorul de 2—1 echipa de tineret-rezerve a clubului RAPID

Dumitru VIȘAN

ÎN GIULEȘTI SE REDESCOPERĂ VOCAȚIA GOLULUI

SPIRITUL OFENSIV, DEVIZA
PRINCIPALĂ A ECHIEI

Drumuri, aproape zilnice, săptămîna trecută, în Giulești, pentru a urmări o primă etapă în reconstrucția (preconizată și de foștii antrenori) unei echipe, aceea a Rapidului; în

Avem dubluri, firește mai mult sau mai puțin apropiate de valoarea titularului, pentru fiecare component al primei formații. Ceea ce este foarte bine, întrucît, astfel stînd lucrurile — sublinia, în continuare, antrenorul principal al Rapidului — locul în echipă nu va putea fi păstrat decît printr-o comportare fără eusur la antrenamente și jocuri.

ÎNTREGUL AX CENTRAL
AL ECHIEI — RENOVAT

La o lectură a „11”-lui rapidist ce

Pe această coloană vertebrală, cu perspective dintre cele mai frumoase, cei doi antrenori speră să articuleze o echipă puternică, animată de cel mai pur spirit ofensiv. Marian, fostul tunar al Rapidului, spaima atîtor portari, vrea să transmită vocația șutului și a... golului și noilor săi elevi care, pînă în prezent, îl ascultă întocmai. La jocul-scoală de miercuri, antrenorul a intervenit deoseori, cerînd cu insistență „șutul la poartă, fără nici o ezitare, cînd cu-lorul îl recomandă”. Așa se explică, de altfel, și frecvența destul de mare (33) a șuturilor expediate de rapidiști spre poarta lui Altay Izmir.

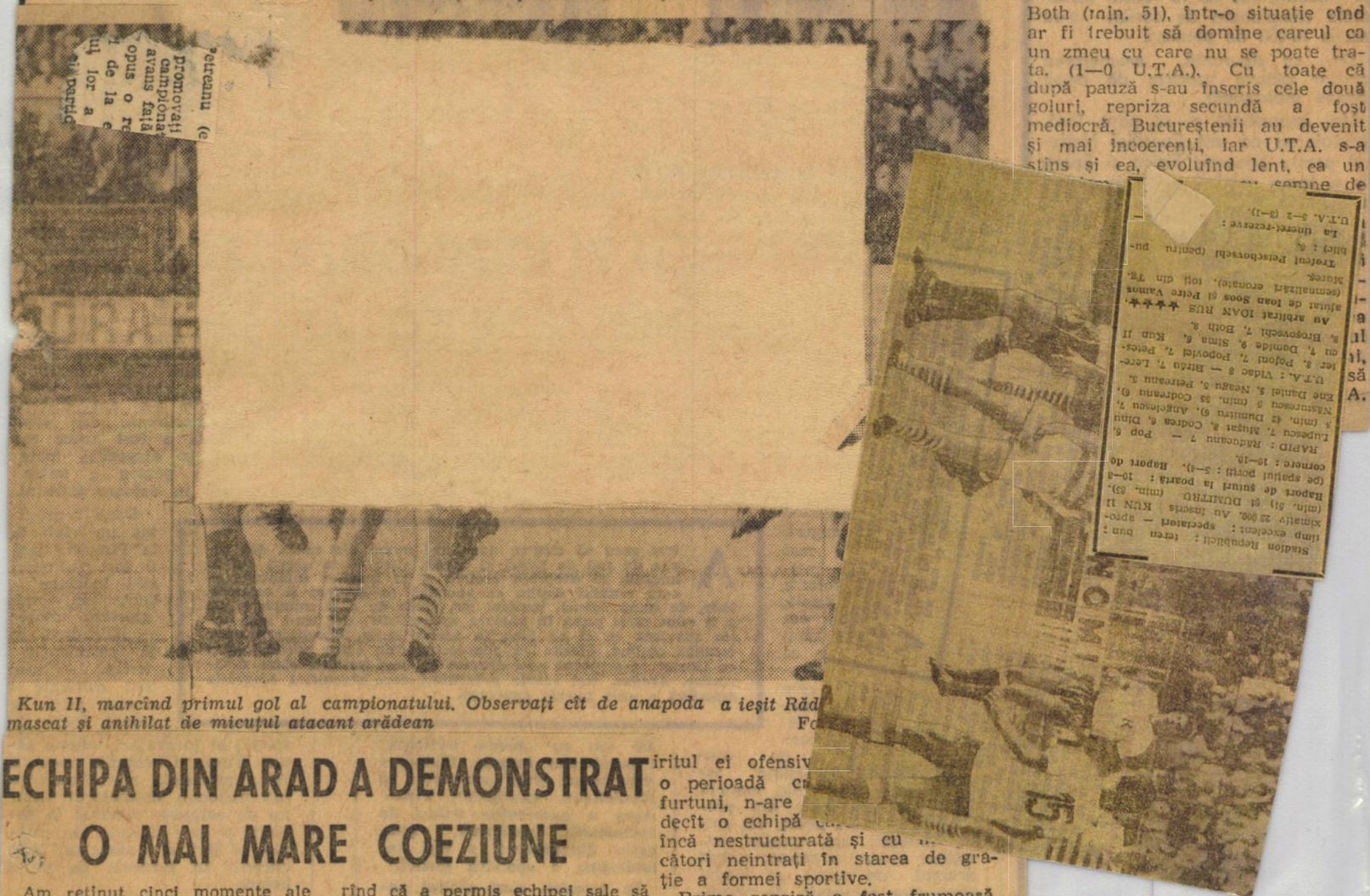
UN MECI FRUMOS PÎNĂ LA PAUZĂ

Bucureștiul a găzduit premiera campionatului, iar publicul i-a primit pe fotbaliști cu aplauze, cu emoții, cu speranțe și cu nerăbdare.

Cele două echipe promiteau mult înainte de gongul inaugural, iar în prima repriză promisiunile

au fost în mare parte onorate. Partida avea să fie dominată de arădeni. Coco Dumitrescu a făcut ce a făcut în timpul verii și a prezentat chiar din prima etapă o echipă ordonată, remarcabilă pentru finete, pentru judecățile ei, pentru atitudinea ei deschisă și

lovitură de la 11 m, executată, nu-l vorbă, slab de către Lereter — min. 35; apoi l-a anihilat pe Kun II, ajuns singur la cîțiva metri de poartă — min. 87). Dar tot acest excepțional portar i-a permis lui Kun II să-l „execute” la o lovitură de colț centrată de Both (min. 51), într-o situație cînd ar fi trebuit să domine careul ca un zmeu cu care nu se poate trata. (1-0 U.T.A.). Cu toate că după pauză s-au înscris cele două goluri, repriza secundă a fost mediocră. Bucureștenii au devenit și mai încoerenți, iar U.T.A. s-a stins și ea, evoluind lent, ca un

Kun II, marcînd primul gol al campionatului. Observați cît de anapoda a ieșit Răducanu mascat și anihilat de micuțul atacant arădean

ECHIPA DIN ARAD A DEMONSTRAT O MAI MARE COEZIUNE

Am reținut cinci momente ale unui meci care, departe de a fi excepțional, ne-a arătat un Rapid tremurînd în fața U.T.A.-ei, aceasta din urmă, o echipă nu foarte puternică, dar superior organizată. Să descriem cele cinci momente: în min. 35 — penalty pentru arădeni; execută Lereter, șut defectuos și Răducanu respinge. După două minute vine răspunsul Rapidului, prin Neagu, care ratează o ocazie la fel de sigură ca și cea nefinalizată mai înainte. În min. 44, o splendidă centrare a lui Both îl găsește pe Răducanu imobil, dar — succesiv — Kun II și Sima ratează incredibil.

Min. 51: U.T.A. marchează la o greșală colosală a lui Răducanu; în sfîrșit, cinci minute înainte de fluierul final vine golul-fantomă al lui Dumitru (autogol?), care va așeza partida într-un plan de echilibru.

Dar aceasta n-a fost tot. În min. 87, Lupescu comite singura greșală de apărător, permițînd lui Kun II să ajungă față în față cu Răducanu. În acest moment, portarul Rapidului s-a comportat splendid, neutralizînd marea șansă avută de înaintașul arădean. Precum se vede, în toate aceste secvențe, protagonist a fost numărul 1 al Rapidului, despre care putem spune mai întîi că a pierdut meciul, dar în al doilea

rînd că a permis echipei sale să obțină acest 1-1.

N-a fost o mare partidă. Dar există destule justificări. Înainte de toate, pregătirile sînt, firește, insuficiente în prima etapă, apoi căldura acestei după-amieze și, în sfîrșit, tendința arădenilor de a „adormi” jocul după golul lui Kun II. Dintre cele două echipe, U.T.A. a demonstrat o mai mare coeziune, avînd o apărare bine organizată. Ea nu are multe scheme tactice, dar ceea ce știe aplică bine. Rapid, dimpotrivă, este încă departe de a fi într-o bună condiție; insuficienta organizare a apărării, unde doar Lupescu a avut o evoluție autoritară, și atacul lipsit de finețe al giuleștenilor, fiindcă nu s-a realizat deocamdată coeziunea dintre jucătorii vechi și cei noi.

Lupescu și Dumitru pentru Rapid, Domide, Broșovschi și, în special, Both de la arădeni sînt jucătorii care, după mine, au ieșit în evidență. Atenț, arbitru Ioan Rus.

În prezent, noi așteptăm pe Rapid la Napoli. Trebuie ca echipa română să ajungă la un minim de concentrare. În caz contrar, împotriva „azzurriilor” lui Chiappella va avea de suferit.

CESARE TRENTINI

correspondentul ziarului nostru din Italia

iritul ei ofensiv o perioadă de furtuni, n-are decît o echipă încă nestructurată și cu câtorva neîntrași în starea de grație a formei sportive.

Prima repriză a fost frumoasă, pentru numeroasele combinații ale U.T.A.-ei, realizate prin devieri subtile, alternate cu pase lungi, trimise oamenilor din prima linie, pentru efortul colectiv al giuleștenilor de a se opune eficace, precum și pentru cîteva momente de excepție petrecute în cele două careuri. Superioritatea arădenilor a venit din siguranța fundașilor (Lereter, în special, începe din nou foarte bine la o vîrstă cînd alți fotbaliști își amintesc de tinerețe și se ocupă cu pescuitul), din inteligenta evoluție a liniei mediane (la mijlocul terenului, Petescu, Broșovschi, Domide și Both au hotărît destinul partidei), din incisivitatea lui Kun II precum și din spărturile provocate de către Both în flancul stîng al feroviarilor. Simțindu-se vulnerabili în apărare, coechipierii lui Lupescu au stat reflex în poziții retrase, lăsîndu-i în prima linie doar pe Neagu și Ene Daniel, care parcă nici nu se cunosc bine. U.T.A. a prezentat la București un portar de clasă, (Vidac) curajos, cu reflexe uimitoare, bun și pe lînta porții și în suprafața careului. Răducanu, în schimb, e greu de calificat. El a avut două intervenții fenomenale (a respins

este de pe acum un amestec de certitudini și de promisiuni, Rapid trebuie supusă unui proces de restaurare, fiindcă echipa e desceleată și demoralizată. Bazil Marian are de lucru, dar are și șansa să-și dovedească urgent priceperea și autoritatea.

Romulus BALABAN

Așadar, campionatul de fotbal a început. Cu primul penalti ratat. Cu primul meci „dramatic” și rezolvat, după sfârșirea nervoasă a suporterilor, abia-n minutul nouăzeci (Politehnica Iași-„U” Cluj). Cu prima eliminare de pe teren (tot la Iași). Cu prima arătare la față a promovatelor noi (cam necăjite, nici un gol). Cu primul conflict (la F. C. Argeș, unde Dobrin a reușit să se certe și cu Ozon, devenind astfel jucătorul cu cel mai mare număr de antrenori digerați din istoria fotbalului românesc). Sau, dacă se poate spune așa, antrenorgerul a-nilor noștri. În legătură cu fenomenul piteștean trebuie să consemnăm pentru istorie caracterul original al soluționării: dacă până acum antrenorii obișnuiau, la ora conflictelor, să-și trimită jucătorii dificili pe tușă, scoțându-l din echipă, Dobrin și-a scos antrenorul din formație, punându-l în situația de a rămâne acasă, în vreme ce teamul argeșean se îndreaptă spre Bacău. Performanța celui mai discutat dintre atacanții indis-

Evenimentele etapei de început

AL MIRODAN

cutabili și decenului este remarcabilă nu numai pe partea nostimă a chestiunii, ci și — mai cu seamă — pe latura cealaltă și dătătoare de fioruri: coșmarul nr. 1 al președinților, antrenorilor, jucătorilor, județenelor sportive și Federației (adică relații-cător-club) a debutat și pas cu noul campionat.

meam mai sus de toate să părăsim evenimentele etapei de început și să întărim nițel asupra unei întâmplări antecampionat, cam deloc comentată, cu toate că merită adnotări mai îndelungi decât forma nebănuită a UTA-ei sau demarajul greu al Stelei. E vorba de alegerea căpitanului echipei Rapid. După cum știm informații, antrenorul Bazil Marian i-a adunat într-o odă pe giuleștenii în criză și în loc să arate cu degetul (și puterea) ca de obicei: „tu vei fi căpitan” — a organizat o mini-campanie electorală pentru alegerea fotbalistului-șef. Numele candidaților au fost înscrise pe niște buletine de vot, și la desputerea scrutinului, Răducanu era declarat ales cu 18 voturi.

toate și eventual „bravă”, încrederea nefalsificată a semenilor tăi, și colegi, îți sparge incurabil blindajul de răceală), portarul național s-a angajat la îndeplinirea celei mai complicate sarcini pe care și-o putea asuma cineva pe acest pământ: să fie exemplu.

Ideea conducătorilor rapidiști atestă o intuiție extrem de rară în viața fotbalistică. Zilele puține cîte au trecut de la alegeri ne împiedică să observăm rezultatele. Dar, dacă Răducanu și echipa sa n-au avut timp să se transforme în exemplu, alegerile libere de la Rapid au devenit, cu siguranță, un model. Pentru că inițiativa giuleșteană pune problema-dramă a disciplinei sportive în lumina cea adevărată. Pentru că noțiunii de „disciplină”, mult rostită-n vara aceasta, i se adaugă, în sfîrșit, complementul — mai rar spus — de „liber consimțită”.

PRIM-PLAN DUMITRU

Într-o perioadă în care numărul fotbalistilor de valoare se restringe — fenomen mondial, de altfel — apariția lui Dumitru forțează orice ritm de creștere. De fapt, această apariție nu e chiar atât de paradoxală, dacă stăm să ne gîndim că doi pușeri (Aelenei și Năstase), constituiți într-un cuplu teoretic, par decizi să întunece, cu o vigoare rareori întâlnită pînă acum, un nimb care începuse să strălucească pe fruntea foarte tinerilor Iordănescu și Tătaru.

Dumitru a răsturnat oarecum etapele clasice. N-a apărut în Timișoara lui Dobai sau în Oborul lui Ozon, ci pe tăpșanul comunei Roșu. Pe la 11 ani, Dumitru atacă fotbalul bucureștean prin porțița strîmtă a „Confecției”. La 13 ani este „filat” de fostul jolly-jocker feroviar „Michi” Mihăilescu și adus la Rapid. Totuși, în anul în care feroviarul cîștigă titlul, Dumitru e încă rezerva lui Mitroi în echipa de juniori a Giuleștiului. Urmează, însă, saltul neverosimil: la 20 de ani, în mai puțin de 300 de zile, Dumitru joacă, rînd pe rînd, împotriva lui Cubillas, Artime, Gerd Müller, Djaici, Bobby Charlton, Adamec, Pele, Cruyff. La 21 de ani e favoritul tuturor „tricolorilor” României, începînd cu veteranul Rudy Wetzer și terminînd cu Dinu.

Dumitru e, probabil, cel mai complet jucător al nostru. Știe, în egală măsură, să „taie” un atac, să-l construiască și să-l concretizeze. În apropierea lui Dumitru, mînea pare o fetiță venită să-și ceară iertare. În apropierea lui Dumitru, adversarii ezită să atace, iar coechipierii visează...

De unde a învățat Dumitru această tehnică a seducției? Poate de la Bobby Charlton... Poate de la Cor-

so... În fond, antrenorul Gică Cobzuc spunea că Ilie Năstase a „furat” într-o oră serviciul lui Tony Roche, reverul lui Laver și topspinul lui Santana.

Dumitru ar putea fi subțir, ca Tostao, dur ca Weber, ofensiv ca Gerson, defensiv ca Müller, rău ca Stiles, elegant ca Rivera. Dar, pentru că iubește prea mult fotbalul nostru, Dumitru a acceptat, cu o admirabilă docilitate, timp de doi ani, rolul de valet al apărării tricolore și feroviare.

În ultimul timp, sau, mai bine zis, de cînd avem impresia că putem mai mult decât am putut, Dumitru a ieșit din cușca susținerii și a apărut la rampă. Rezultatul? Fotbalistul Dumitru a început să zburde pe tot terenul, angajînd „virfurile” în stilul lui Gerson sau Rivera. Din păcate însă, ECHIPA nu este întotdeauna suma prestațiilor individuale ale jucătorilor săi.

Avem convingerea că acest fotbalist „născut, nu făcut” — cum spunea Nelu Nuneș, cel mai mare admirator al său — va și să îmbrace la momentul oportun și livrea de valet, pentru a-și servi ECHIPA, așa cum a făcut-o în atîtea și atîtea rînduri...

IOAN CHIRILA

Atac purtat de Neagu și Ene Daniel, golgeterii de ieri ai Rapidului
Foto: DRAGOȘ NEAGU

RAPID 2 (0)
PETROLUL 0 (0)

RAPID ACCELEREAZĂ...

Stadion „23 August”, timp frumos, teren bun, spectatori, aproximativ 35 000. Au marcat **ENE DANIEL** (min. 47) și **NEAGU** (min. 48). Raportul șuturilor la poartă 22-11 (pe spațiul porții 8-6). Raport de cornere 12-6.
RAPID: Răducanu 7 — Pop 7, Boc 7, Lupescu 7, Mușat 7, Angelescu 7, Dumitru 8, Năsturescu 7, Ene Daniel 7, Neagu 8, Codreanu 6 (min. 46 Dinu 7).
PETROLUL: Mărculescu 6 — Gruber 6, Bădin 7, Mocanu 7, N. Ionescu 7, Dincuță 5, Mierluț 5, Harapu 5 (min. 46 Cozarek 5), Moldovan 6, Țaporea 5 (min. 63 Ciupitu), Grozea 5.
A arbitrat **V. DUMITRESCU** ★★★★★, ajutat la linie de E. Martin și R. Stăncu (toți din București).
„Trofeul Petschovschii”: 10.
La tineret-rezerve Rapid — Petro-lul 2-2 (2-1).

După două partide ratate, care o recomandau drept cea mai nepregătită „ambasadoare de toamnă a fotbalului nostru”, echipa giuleșteană a reușit să obțină prima victorie în campionat, la capătul unei evoluții promițătoare. Fără să dea impresia că a dobândit forța sa de șoc din zilele — rare — „cînd nu iartă pe nimeni”, Rapidul s-a prezentat în vedeta cuplajului din București cu o disciplină vizibilă de joc, repetînd stăruitor, cu răbdare, scheme constructive, cu o regularitate sigură de accelerat cu locuri rezervate... Nu prea s-au văzut scînteie — cu excepția celor două momente de gol, cînd atacul rapidist a „scăpărat” și și-a asigurat victoria. În schimb, echipa feroviară ni s-a părut pornită pe un drum de acumulări. Nu ne vom hazarda în aprecieri mai nete în privința Rapidului din cauza... oaspeților, care s-au resemnât foarte ușor cu rolul de „vioara a II-a” (în surdina) și vom aștepta testul mult mai edificator din etapa viitoare — meciul cu Dinamo — pentru a judeca realele potențe actuale ale giuleștenilor.

Reluînd firul partidei cu Petro-lul — desfășurată sub semnul dominării aproape continue a gazdelor, rareori întreruptă de cîte un contraatac ploieștean — vom remarca faptul că după o fază periculoasă, născută din lovitura liberă executată de Neagu în min. 13, cînd portarul Mărculescu a scăpat mingea, care a căzut pe bară, a re-

venit în teren, fiind în extremis aruncată de un fundaș ploieștean în corner, cei care se află de două ori la un pas de gol sînt oaspeții, dar Moldovan (min. 14) și Harapu (min. 16) ratează din apropiere.

Dar acest „foc” ploieștean se dovedește — în pofida... profilului autorilor — de paie, veleitățile ofensive ale oaspeților dispar progresiv, 9-10 jucători retrăgîndu-se în apărare, într-o aglomerare — redută aparent inexpugnabilă. Transformînd prea iute mijlocul în scop, ploieștenii sînt doborîți în numai două minute de două faze rapide și necruțătoare ca două

croșeuri care „prind bărbia”. Ene Daniel (min. 47) și Neagu (min. 48) — ultimul în vizibilă revenire de formă — punctează hotărît, lămurînd totodată, definitiv soarta partidei. Spunem definitiv, deoarece oaspeții, deși conduși cu două goluri, vor rămîne — spre mirarea spectatorilor — pe pozițiile „redutei”, alegînd calea înfrîngerii onorabile în locul riscului presupus de ieșirea curajoasă la atac, care, firește, presupunea degajarea sistemului defensiv...

Atacuri peste atacuri rapidiste, respinse stereotip de o apărare grupată, monotonie zdruncinată doar de pasionantele transmisii radiofonice de la Iași, Brașov și Oradea.

În final, conducătorul jocului închide ochii în fața unui penalty flagrant la Neagu (domnia-sa a apreciat că, oricum, Rapidul avea la 2-0 victoria asigurată), dar noi nu-i putem închide și-i ștergem de pe „tresă” o stea. O fi fotbalul acesta un joc, dar arbitrii n-au voie să se joace cu penalty-urile...

Marius POPESCU

• TINERET-REZERVE •

2-2 (2-1)
AU MARCAT: NIA, Lăzărescu, Opreșan (din 11 ni) și Moraru.
RAPID: Crăciun — Ștefan, Costen, Grigore, Greavu — Niță (Neamțu), Botaru — Lăzărescu (Ghera), Iordan, Adani, Ioniță (Cineș).
PETROLUL: Ploceanu — Rădulescu, Tudor, Moraru, Crăciun — Isăndrescu (Bacu-lu), Maru — Opreșan, Crămer, Dobre, Iordache.
ARBITRU: I. Chilibar (Ploiești).

sai în sectorul indicat pe bilet

RADIOGRAFIA ETAPEI A 3-A

• REZULTAT • ECHIPE

RAPID — PETROLUL
2-0 (0-0)

AU MARCAT: Daniel Ene, (min. 47) și Neagu (min. 48).
STADIONUL „23 August”; teren: acceptabil; timp: frumos; aproximativ 35 000 de spectatori.
RAPID: Răducanu 8 —

Pop 7, Boc 7, Lupescu 7, Mușat 7 — Angelescu 7 (min. 46: Dinu 3), Dumitru 9 — Năsturescu 8, Daniel Ene 8, Neagu 9, Codreanu 6 (min. 46: Angelescu).

PETROLUL: Mărculescu 7 — Gruber 6, Bădin 7, Mocanu 7, N. Ionescu 8 — Dincuță 6, Mierluț 6 — Harapu 5 (min. 46: Cozarcă 5), Moldovan 8, Tapoarea 5 (min. 65: Ciupitu 6), Grozea 6.

ARBITRU: V. Dumitrescu (București), nota 7.

NEAGU

DOUA GOLURI IN 90 DE SECUNDE • Se joacă rapid, Neagu, Ene, Moldovan și N. Ionescu etalind ambiții deosebite • Volens-nolens, Petrolul își strânge rindurile în apropierea careului propriu • Caldura coplesitoare; spectatori și jucători aruncă priviri întrebătoare spre cele patru... gituri de girafă — stilii nocturnei mult vizate • Atacanții centrali feroviarți sutează puternic din afara careului, Mărculescu respingind greu • Trompeta lui Tudorică invită la ofensivă pe vișinii • Moldovan ținește pe lângă Boc și Lupescu, dar Răducanu barează calea șuturilor spre gol • N. Ionescu îl „întoarce” pe Năsturescu, Rapidistul se va revanșa spre finalul meciului • Neagu și Harapu ratează mari ocazii de gol • În două minute (47-48) defensivă Petrolului este dată peste cap: Daniel Ene (șut de la 6-7 m) și Neagu (reluare cu capul, din careu) marchează două goluri frumoase • Dinu și Dumitru combină spectaculos, limpezesc atacurile feroviarilor • Cel mai periculos șuteur al Petrolului rămâne în continuare... N. Ionescu • Neagu este faultat clar în careu, arbitru „închide ochii” (L.D.).

IOSIF LENGHERIU

IOSIF LENGHERIU

De șapte ori internațional A, IOSIF LENGHERIU a jucat sub culorile Rapidului pe vremea când feroviarilor erau imbatabili în „Cupa României”; cînd eliminau, în urma unor meciuri spectaculoase, pe Ujpest și Hungaria din „Cupa Europei Centrale”; cînd pe terenul de lângă podul Grant evoluau Baratkı, Auer și Rafinski, Roșculeț și Vintilă, Ionică Bogdan, St. Wetzer și Dan Gavrilescu. Rapidist... pur singe, Lengheriu nu absentează de la meciurile uleștenilor și, în nici un caz, nu putea lipsi de la primul cuplaj al sezonului. Rapidul, fiindu-i echipa

de lângă inimă, credeam că în analiza jocului feroviarilor, va pune o mare doză de subiectivism. Dar n-a fost deloc așa. Iată ce ne-a spus Lengheriu:

— „Mi-a plăcut Rapidul de astăzi, cel din meciul cu Petrolul Ploiești. Mi-a plăcut mult mai mult decît Rapidul din prima etapă, cînd s-a chinuit enorm pentru a nu părăsi terenul învins. Comparativ cu primele două etape, toți jucătorii au muncit mult, întreaga echipă evoluînd cu ambiție, pîrînd pusă pe fapte mari. „Mijlocul terenului”, cum ne place să spunem, a fost vioara întâi a feroviarilor. A „cîntat” cam în surdina în prima repriză; după pauză însă... Introducerea în echipă a lui Dinu a avut darul să impulsioneze și mai mult atacul. Golurile au căzut ca un trăsnet în tabăra ploieștenilor, la originea lor fiind tocmai mijlocașii Dinu și Dumitru. Și în continuare amîndoi au evoluat bine, Dumitru chiar foarte bine, reușind să dirijeze spre aripi și atacanții centrali mingi care puteau fi fructificate cu ușurință. Aportul lor, consider eu, a cîntărit decisiv în obținerea victoriei. Cu toate acestea, Dumitru încă nu se află la capacitatea maximă a forțelor sale.

NEAGU

își regăsește stilul

BUCUREȘTI. — Rapidistul Neagu își revine la forma din primăvară. El și-a regăsit nu numai poziția de joc, ci și apetitul șutului, al golului.

Foto: V. ONESA

ARMA FORTE A RAPIDULUI — MIJLOCAȘII

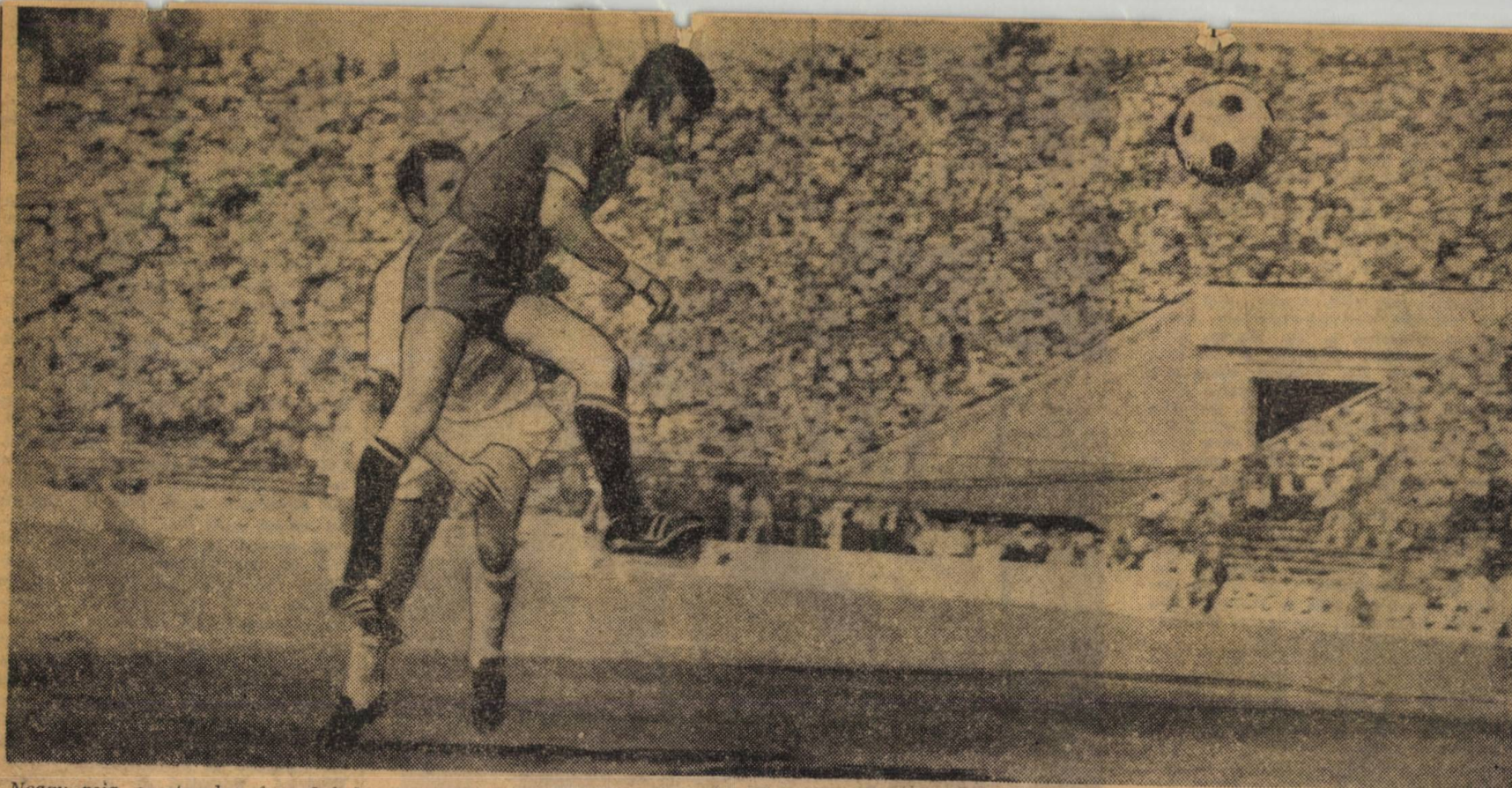
Al doilea aspect pozitiv în jocul echipei mi se pare a fi evoluția promițătoare atît a lui Neagu, cît și cea a lui Năsturescu. Încet, încet, ambii își revin la jocul lor bun de altădată, în timp ce Ene Daniel se străduiește, de la meci la meci, tot mai mult, să-și unească eforturile cu cele ale noilor săi coechipieri, să le înțeleagă intențiile. Desigur, Neagu-Ene Daniel

nu-i încă un cuplu încheiat și percutant de atacanți centrali. Din jocul lor de duminică s-a văzut însă că pot alcătui pe viitor un asemenea cuplu. Deficiența mare a atacului Rapidului constă însă în ușurința cu care irosește mari ocazii de gol, ca rezultat al unor faze pe care întreaga echipă le construiește cu mîgală, efort, abnegație și talent. E păcat, zău.

Dacă a existat ceva ce nu mi-a plăcut în jocul Rapidului, azi și în etapele precedente, aceasta a fost evoluția compartimentului apărării. Absența lui Dan se resimte încă. Am încredere în Boc. Cred

că Boc va umple golul lăsat prin plecarea lui Dan. Cu el trebuie să avem răbdare. Duminică au greșit și Boc și Lupescu, chiar și fundașii laterali. Sigur că Petrolul putea înscrîe în prima repriză, Boc și Lupescu fiind depășiți. Noroc cu Răducanu că s-a hotărît să se oprească — într-un meci — doar la... unul dintre numerele sale de circ, în rest apărînd foarte bine.

O capacitate de efort mai mare pe durata întregului meci a mijlocașilor, concentrarea în fazele de finalizare a atacanților și întărirea din toate punctele de vedere a apărării, ezitantă, nepermisă, de nedecisă — iată spre ce obiective cred eu că trebuie să-și îndrepte atenția antrenorii feroviarilor bucureșteni pentru ca Rapid să devină din nou o echipă care să aspire cu șanse îndreptățite la titlul de campioană a țării, pentru a face față în bune condițiuni unor încercări grele, cum sînt cele din „Cupa U.E.F.A.”.

Neagu reia, spectaculos, în gol balonul magistral servit de Ene Daniel. Este 2-0 pentru Rapid...

Foto: V. BAGEAC

REZULTATE TEHNICE

Jiul	—	Steaua	1-1 (1-0)
U.T.A.	—	A. S. Armata	5-1 (4-1)
Rapid	—	Dinamo	2-1 (2-0)

AZI

Petrolul — Sport Club Bacău; Univ. Craiova — Politehnica; Farul — Steagul roșu; „U” Cluj — Crișul.

CLASAMENTUL

1. U. T. A.	4	2	2	0	10-5	6
2. STEAGUL ROȘU	3	2	1	0	7-3	5
3. RAPID	4	2	1	1	6-4	5
4. DINAMO	4	2	1	1	7-5	5
5. STEAUA	4	1	3	0	6-4	5
6. JIUL	4	1	3	0	3-2	5
7. SPORT CLUB	3	2	0	1	8-4	4
8. F. C. ARGES	4	2	0	2	6-8	4
9. A. S. ARMATA	4	1	2	1	2-5	4
10. „U” CLUJ	3	1	1	1	6-5	3
11. POLITEHNICA	3	0	2	1	5-6	2
12. FARUL	3	0	2	1	2-4	2
13. UNIV. CRAIOVA	3	0	2	1	3-6	2
14. PETROLUL	3	1	0	2	1-5	2
15. CRIȘUL	3	0	1	2	1-3	1
16. C. F. R.	4	0	1	3	5-9	1

DINAMO A CĂZUT ÎN CAPCANA CONTRAATACURILOR RAPIDISTE

Victorioasă în derbyul etapei trecute, la Iași, Dinamo avea ieri o cotă superioară la bursa pronosticurilor. De altfel, și din paralela evoluțiilor celor două echipe în acest început de campionat rezultă un ascendent de partea campionilor. Ascendent exprimat destul de net și în primele 30 de minute ale jocului de pe stadionul „23 August”, când Dinamo a atacat aproape continuu, iar Rapid s-a apărut cu o voință admirabilă. Fortuna și stingăciile în situații-limită (de gol virtual) ale lui Doru Popescu salvându-i pe giuleșteni atunci când nici unul dintre ei nu s-ar mai fi putut opune marcării. Dacă în această primă jumătate

de oră s-ar fi făcut numărătorea ca la... box, detașată confortabil la puncte ar fi fost Dinamo. Cum însă superioritatea teritorială și de ocazii a elevilor lui Nicușor n-a fost concretizată, deși golul atârna în aer, venind în repetate rânduri pe „bulevardul Mușat”, pe unde Lucescu s-a plimbat cum a vrut — iată că Rapid a ieșit înțel cu încetul din... corzi, încercând să-și valorifice arma care i-a adus atâtea satisfacții: contraatacul.

Plecat de pe meterezele apărării, acest subiect de excepție al fotbalului românesc care se numește Dumitru a „lucrat” cu mă-

iestria-l recunoscută o minge, ajunsă în cele din urmă la Neagu în poziție excelentă și „virfulance” al Rapidului l-a executat pe Andrei fără drept de apel. Cu puțin înaintea sfârșitului de repriză, un alt contraatac rapidist, încheiat spectaculos pe traseul Pop — Ene Daniel — Neagu avea să-i învingă pe campioni a doua oară. O subtilizare pentru Ene, a cărui magistrală pasă cu capul spre Neagu a prins pe picior greșit apărarea dinamovistă.

Degajați, mult mai stăpîni pe ei decît la debutul partidei, rapidiștii încep repriza a doua cu mult aplomb, ei sînt cei care acum „fac jocul”, ajungînd prin același Neagu la un pas de 3-0. Ratarea atacantului giuleștean îi reanimă pe dinamoviști, care-și joacă în continuare cu disperare ultima șansă.

Sătmăreanu reduce scorul (cu concursul lui Răducanu), dar Rapid „închide” jocul, apărîndu-se (sportiv și... nesportiv) în ultimele 20 de minute cu 10 oameni.

Căutînd rațiunile victoriei giuleștene, vom remarca plusurile pe care feroviarii le-au avut vizavi de adversarii lor în cîteva sectoare de joc fundamentale.

a) Rapid a avut în Lupescu un apărător de netrecut, care a acoperit o mare zonă de teren —, Dinamo n-a beneficiat ieri de un asemenea fundaș; b) cei doi mijlocași feroviari — Dumitru și Dinu —

au fost net superiori liniei mediane dinamoviste, în care internaționalul Dinu (foarte bun în prima repriză, mai șters în cea de a doua) n-a putut să suplinească randamentul mediocru al lui Radu Nunweiller (neajuns, încă, la o formă fizică corespunzătoare); c) în fine, Rapid a avut ieri un virf bătaios și eficient (Neagu), în timp ce Dinamo a fost lipsită de un asemenea element.

La aceste raporturi în favoarea Rapidului, s-a adăugat priceperea cu care giuleștenii au folosit teribila armă a contraatacului, care i-a făcut de două ori „șah-mat” pe dinamoviști.

Și a fost destul.

RAPID	2 (2)
DINAMO	1 (0)

PROLOG

Sorocită înaintea primelor „focuri” ale campaniei internaționale de toamnă a fotbalului nostru, etapa a 4-a a campionatului reprezintă — în gândurile noastre — un popas unde nu vom înfriza prea mult deși...

„Simbătă am avut în fața ochilor duelul „premiul I — premiul II” al ediției trecute, câștigat, de data aceasta, destul de net de secunzi.

„Deși campionii ne-au dovedit, încă o dată, că nu au un atac pe care se poate conta două etape consecutiv. Fără **Dumitrache** de acum doi, trei ani — pur singe arzind (pe atunci) de a „bate” derbyurile — Dinamo rămâne tributară buldozerului capricios **Doru Popescu**, cel care este pus în... schemă pe locul pe care au activat, cindva, cu succes, **Ene I**, **Manolache**, **Iancu**, **Stoicescu**... Dar aceste virfuri de tip „cal troian” (nu pot uita cită considerație avea „profesorul” Constantin pentru un „spărgător de apărări” cum era Iancu) sînt foarte rar imitate de Doru, a cărui stingăcie îl oprește adeseori în fața cetății...

În fine, n-o să mă opresc la etapa a 4-a, ci am să-i conexez firele la rețeaua de înaltă tensiune „Cupe europene — Campionat european”, obiective mult mai reactive în focul speranțelor noastre decît orice derby intern.

Simbătă, pe „23 August”, ne-au fost prezentați 5 titulari „A” de nădejde:

LUPESCU — imbatabil, lucid, neobosit;

DUMITRU — motor nr. 1 de echipă;

LUDESCU — elegant cavalier fără rival;

NEAGU — „omul cu golul” — tip de jucător fără de care fotbalul se joacă de multe ori fără folos;

DINU — a cărui revenire îmbucurătoare spre... adevăratul (și apreciatul) Dinu se produce nespectaculos, dar sigur.

Neconcludenți, simbătă, favoritul publicului — **Răducanu** și favoritul tehnicienilor — **Radu Nunweiler**.

Apropo de rezultatele de etapă ale „ambasadoarelor” raportate la turul I al Cupelor europene:

— **RAPID** are un moral mai ridicat (de care va avea nevoie din plin la Neapole);

— **DINAMO** se va pregăti cu mai ambițioasă tenacitate pentru a-i primi cum se cuvine pe **Adamec**, **Kuna**, **Dobias** et company;

— **U.T.A.** a început să guste din roadele jocului ofensiv și este de bănuir că-și va păstra apetitul pînă miercuri;

— Iar **STEUA** se va bucura mai liniștită de excursia din Malta.

Marius POPESCU

Imensă bucurie și dezamăgire — rată ce exprimă această secvență de la derbyul etapei: Neagu își exteriorizează, la modul brazilian, satisfacția marcării celui de al doilea gol, Ene Daniel se pregătește să-l felicite, în vreme ce Dinu nu-și poate ascunde decepția, privindu-¹ pe Andrei, trist, învins lângă bară.

FILMUL DERBYULUI

Stadion „23 August”: teren bun; timp călduros; spectatori — circa 35 000. Au marcat: **NEAGU** (min. 31 și 40) și **SĂTMĂREANU II** (min. 65). Raport de șuturi la poartă: 16-10 (9-4). Raport de cornere: 7-7.

RAPID: Răducanu 7 — Pop 8, Boc 7, Lucescu 9+, Mușat 4, Dinu 8, Dumitru 9+, Năsturescu 7, Neagu 9, Ene Daniel 8 (min. 46 M. Stelian 7), Angelescu 8 (min. 58 Codreanu 7).

DINAMO: Andrei 7 — Dobrău 8, Nunweiler III 7, Sătmăreanu II 8, Cheran 7, Dinu 8, Nunweiler VI 5 (min. 70 Mustăța), Sălceanu 7, Lucescu 9, Doru Popescu 4 (min. 70 Haidu), Fl. Dumitrescu 7.

A arbitrat **AUREL BENTU** ★★★★★, ajutat la linie de M. Bică (bine) și V. Toma (slab) — toți din București.

„Trofeul Petschovschl”: 9.

La tineret-rezerve: Rapid — Dinamo 1-2 (1-0).

Zarurile par aruncate din start în favoarea campionilor (chiar dacă Deleanu, gripat, află cu un sfert de oră înaintea meciului că nu va juca, dînd peste cap schema defensivei lui Nicușor). Din start Lucescu îl „cui-că”, din fente, pe Mușat, dar șutul său (min. 4) lovește bara din stînga lui Răducanu. Mînea revine în careul giuleștean, înghețat de spaimă, însă Doru Popescu e vizitor ca un poet. Peste un minut, Fl. Dumitrescu trece mult prea ușor de Boc, însă vine Lucescu și scoate balonul, în extremis, în corner. E minutul 7 cînd se putea scrie o altă istorie (și cronică) a jocului: Fl. Dumitrescu centrează excelent în fața porții, dar acolo nu-¹ un Dumitrache de acum un an, doi. Acolo e Doru Popescu, care trimite balonul cu capul, înalt, peste poartă, în loc să-l proiecteze, fără replică (chiar și pentru Răducanu), undeva, jos. Și cum se vede de la o poartă că dinamoviștii n-au „virfuri”, pornește și Rapidul în „cursă” în minutul 10. Pop „urcă” în atac, centrează cu șansă la Neagu, însă Andrei e atent și își retrimite coechipierii în atac. Acolo unde Lucescu trece de cîteva ori pe lângă Mușat ca rapidul prin gara Chitila, însă nu există un om de gol în stare să se lupte cu Lucescu în zi de aur. Cheran scapă vijelios pe contraatac, Boc face încă o greșală de gol (a doua, dar, din fericire pentru giuleșteni, și ultima), fundașul din Șos. Ștefan cel Mare caută golul și trage bine din colțul careului mic, pe unghiul lung, însă Răducanu întuiește lovitura și se arcuiește salvator pe mînea (min. 18). Lucescu îl mai angajează o dată pe Doru Popescu pe un culoar ce duce spre gol, însă Dinamo n-are „virfuri”... Aproape 30 de minute campionii au condus jocul, dar steril. Și — aceasta-¹ logica nescrisă a fotbalului — jocul se răzbină (min. 31) pe risipitori. Dumitru, dezinvolt și dibaci ca nimeni altul, trage o „ghiulea” și-l dă-

rîmă pe Sălceanu. Mînea îl revine și mai trage un șut la poartă. Șut năpraznic, balonul lovește mina lui Nunweiler III (arbitrul Bentu lasă foarte bine legea avantajului) și ricoșează la Neagu, singur în careul mic. Calm, șut precis și... Andrei nu mai poate face nimic: 1-0. Campionii zvîcnesc trei-patru minute spre egalare, Lucescu nu poate fi oprit decît prin fault, însă șutul lui Dinu (min. 35) se lovește de o redută suprapopulată. Mai ratează un atac Dinamo (min. 39) și din nou, în replică, înscris Rapid pe contraatac. Pop fuge pînă în preajma careului, centrează la Ene Daniel, lăsat acolo în voie de Dobrău, rămas prin centrul terenului. Fostul băcăuan plasează un cap de „campionat mondial” peste Nunweiler III la Neagu și omul de gol al Grantului îl „execută” tot cu capul și cu cap pe Andrei: 2-0.

După pauză, Lucescu va șuta puternic și mînea, centrată de Boc, va șterge bara laterală. Tot Rapidul ar însă cea mai mare ocazie peste un minut (adică min. 56), cînd Neagu deschis de Marin Stelian, se grăbește și dă cu piciorul la un „3-0 fără probleme”. Așa, însă, vine faza din min. 65, cînd Dinamo înscris (Sălceanu bate un corner scurt la Lucescu, acesta centrează, Nunweiler II sare la cap, Răducanu se bîlbîie, balonul ajunge la Sătmăreanu II în careul mic, șut puternic și gol) — toată lumea așteaptă ca jocul să i „foc”. Campionii, însă, nu știu să forțeze momentul psihologic și jocul devine cîteva minute un vals len convenabil Rapidului, ocupat exclusiv de apărare (Codreanu e un veritabil fundaș pus pe urmele lui Lucescu) și trageri de timp. Cheran devine nervos și-l îmbrîncește pe Năsturescu (min. 77), dar avertismentul vor primi Nunweiler III (min. 78 — fault la Năsturescu) și Răducanu (pentru o „ieșire” la Mustăța — min. 80). Frumoasa acțiune a lui M. Stelian (min. 85), strîcată de șut pripit al lui Neagu, și ultima cîntare de speranță a campionilor (min. 89) nu mai pot schimba finalul.

serie, 1-0. Min. 42: **sut fenomenal** al aceluiași Dumitru, respins de Andrei în corner. Min. 43: Pop centrează foarte bine, Ene Daniel — inspirat — în loc să încerce să marcheze îl pasează cu capul lui NEAGU care — tot cu capul — majorează avantajul Rapidului, 2-0. Min. 47: **Lucescu** trage din unghi dificil în plasa laterală. Min. 51: Andrei prinde un vole al lui Neagu. Min. 56: **Angelescu** șutează, Marin Stelian îl imită, Andrei respinge, Angelescu pasează lui Neagu care trage alături de poarta goală. Min. 67: centrare **Lucescu**, Doru Popescu cistigă un duel aerian cu Răducanu (care ratează interceptia inexplicabil) și **SĂTMĂREANU** îi stabilește rezultatul final: 2-1.

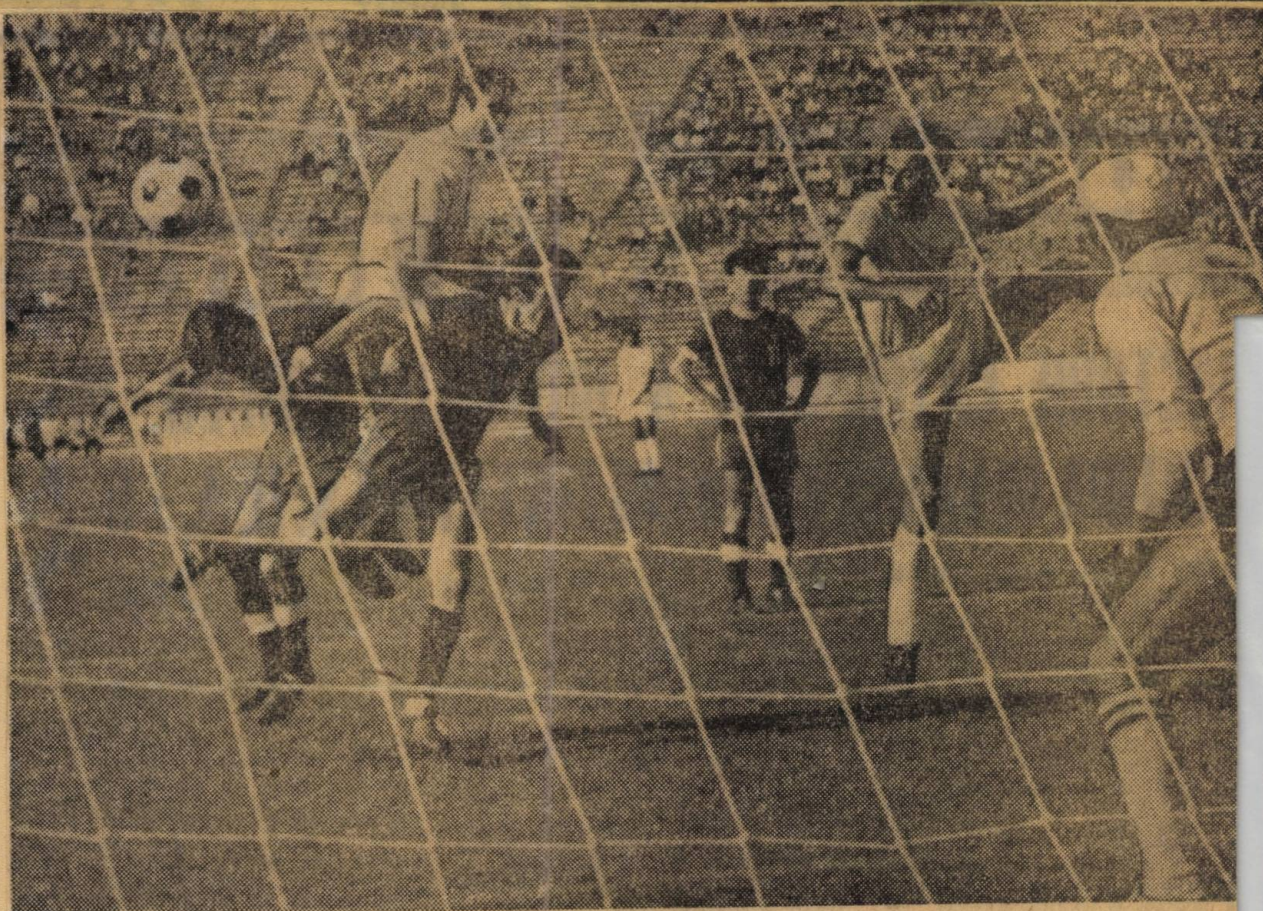
RAPID — DINAMO 2—1 (2—0)

AU MARCAT: Neagu (min. 30 și 42); Sătmăreanu II (min. 65).
STADIONUL „23 August”: teren bun; timp frumos, călduros; spectatori aproximativ 35 000.
RAPID: Răducanu 7 — Pop 9, Boc 8, Lupescu 9.

Mușat 5 — Dobrău 7, Nunweiller III 6, Sătmăreanu II 8, Cheran 7 — Dinu 7, Nunweiller VI 5 (min. 70: Mustăța 5) — Sălceanu 5, Lucescu 9, Doru Popescu 5 (min. 70: Haidu 5), Fl. Dumitrescu 6.
ARBITRU: A. Bentu (București), nota 10.

RAPID ÎN ASCENSIUNE. ● Cu zece minute înainte de apariția echipelor, Deleanu urcă treptele tribunei I. „Nu joci azi?” „Sînt bolnav” — ne răspunde abătut fundașul dinamovist ● Campionii ratează mari ocazii: Lucescu șutează în bară, Doru Popescu peste bară, Cheran e stopat de saltul de panteră al portarului naționalei ● Galerile se „bat” cu înverșunare ● Prihindeii Rapidului — Dumitru și Dinu — străbat cu folos în lung și-n lat cîmpul de joc ● Cu un sut violent, Dumitru îl culcă la pămînt pe Sălceanu, mîineea îi revine, șutează din nou cu sete și, deviat de brațul lui Nunweiller III, balonul ajunge la Neagu. Prehure calmă, Andrei sare din poartă, dar atacantul feroviar îl dribblează și marchează ● În verva de joc, Pop îl deschide în diagonală pe Ene care trimite cu capul în fața porții, de unde același Neagu, tot cu capul, majorează scorul. Remarcă inspirată la masa presei: „Rapidul joacă azi cu... cap” ● Dinamo, groggy? Nu. Sătmăreanu II înscrie la o greșeală a lui Răducanu ● Campionii sînt vlăguși, dezorientați și nervoși. Doar Lucescu face excepție (L. D.)

DUMITRU

Dinamo forțează în finalul meciului egalarea, dar apărarea rapidistă rezistă

Neagu în momentul driblării lui Andrei, ieșit din poartă. Nici Nelu Nunweiller și nici Andrei nu-l pot împiedica pe rapidist să deschidă scorul

INVINS LA NEAPOLE PRINTR-UN AUTOGOL,

NAPOLI, 15 (relatare după transmisia radiofonică). Aflați într-o bună dispoziție morală, hotărâți ca printr-un efort comun să stăvilească planul bine cunoscut al napolitanilor, jucătorii rapidiști reușesc chiar de la început, printr-un joc combinativ să facă față atacurilor repetate ale gazdelor, conduse cu măiestrie de **Juliano, Sormani și Altafini**.

Lovitura de începere aparține jucătorilor noștri, dar **Angelescu** este depozitat de **Panzzatto** și **Macchi**, lansat pe contraatac, este blocat de **Răducanu** la marginea careului. În min. 3 este rindul lui **Neagu** să suteze la poartă, dar imprecis. **Năsturescu** expediază în min. 10 un șut puternic de la 25 de metri, reținut de **Zoff**, de altfel primul șut al meciului pe spațiul porții. În minutul următor, rapidiștii beneficiază de prima lovitură de colț, executată de **Năsturescu**, mingea fiind reluată cu capul de **D. Ene** puțin peste bară. Napolitanii atacă în valuri, uneori cu întreg efectivul. **Lupescu** este însă la post, iar **Dumitru** și **Angelescu**, în excelentă dispoziție de joc, reușesc să echilibreze forțele. **Răducanu** degajează în min. 16 cu piciorul din fața lui **Altafini**, iar în același minut, la cealaltă poartă, **Zoff** se remarcă printr-un plonjon la șutul lui **Angelescu**. O bombă din vole a lui **Macchi** (min. 18) este deviată de **Mușat** în corner, gazdele beneficiind de prima lovitură de colț. După câteva schimburi de pase la mijlocul terenului, în min. 24 **Codrea** se lansează în atac, centrează pe jos la **Neagu** care, de la 30 de metri, expediază un șut fulgerător, mingea fiind deviată magistral de **Zoff**. Balonul lovește bara, de unde iese în corner. Spre finalul reprizei giuleștenii trec printr-o perioadă critică, căci gazdele accentuează ofensiva. **Răducanu** se remarcă o dată, respingând în corner mingea trimisă cu capul de **Macchi** (min. 25), apoi din nou la șutul lui **Improta**.

Începutul reprizei a doua înseamnă câteva atacuri succesive ale echipei gazdă, eșuate în șuturi fără precizie sau în replica dirză a fun-

dașilor rapidiști. Totuși, în min. 49 **Altafini** irosește o ocazie clară, suțind cu capul la cîteva centimetri peste bara transversală. Acest moment fierbinte al meciului invită parca la prudență sporită pe jucătorii români, care se străduiesc în continuare, cu real succes, să mențină balonul departe de poarta lui **Răducanu**, la mijlocul terenului unde **Dinu, Angelescu și Dumitru** țin cu măiestrie o serie de faze cu scopul de a rupe ritmul de joc al partenerilor. Rapid încearcă și cîteva faze de poartă dar șuturile lui **Dumitru, Codrea și Neagu**, fără precizie, nu îl deranjează pe **Zoff**. Beneficiind de această temporizare aproximativ 15-20 de minute, se părea că tactica Rapidului va da roadele așteptate, dar A.C. Napoli, condusă în atac cu energie de **Juliano** și cu subtilitate de **Macchi**, strânge din nou rindurile și prescăză poarta lui **Răducanu**. Portarul nostru are cîteva ocazii de a se remarca în mod deosebit atunci cînd deviază în corner o lovitură cu capul a lui **Macchi** (min. 72) sau cînd prinde aproape miraculos o centrare efectuată de **Altafini** în același minut. Într-adevăr, peste numai patru minute presiunea gazdelor se concretizează dar golul cu

care A.C. Napoli va termina victorioasă acest meci este opera unui jucător rapidist. Iată cum s-a înscris acest autogol: avertizați de un atac napolitan pornit de la mijlocul terenului, apărătorii Rapidului se regroupează în propriul careu, urmează o centrare așteptată, cu boltă, deasupra buchetului de jucători masați în fața lui **Răducanu** mingea ajunge la **Lupescu**, un adevărat stîlp al apărării în acel moment, și acesta încearcă o rezolvare simplă, trimițînd mingea peste **Răducanu** dar vai, în plasa propriei porți, cu intenția de a o trimite în corner. Stupoare în tabăra rapidistă. **Lupescu** rămîne pe gazon zdrobit de nedumerire și regret. Jucătorii rapidiști depășesc repede momentul de derută, ies cu îndrăzneală la atac dar **Neagu și Daniel Ene**, deși avansați în terenul advers nu pot finaliza. Italienii contraatacă la rîndu-le, în min. 85 sînt chiar pe punctul de a majora scorul, dar **Mușat** degajează de pe linia porții.

Rapid a pierdut printr-un autogol, a dat o ripostă bună adversarului și profilul jocului său din prima manșă îl îndreptătește la speranța unei calificări în meciul retur, în fața propriilor suporterii.

A.C. NAPOLI — RAPID 1-0 (0-0)
 LA MARCAT: Lupescu (min. 76 — autogol)
 STADION: San Paolo, teren bun, timp frumoas, spectatori 20.000.
 A.C. NAPOLI: Zoff — Perego (min. 44: Ripari), Panzanatto, Zucchi, Fogliano — Juliano, Montefusco — Sormani, Macchi, Altafini, Improta.
 RAPID: Răducanu — Pop, Lupescu, Macchi, Codrea — Dinu, Dumitru — Năsturescu (min. 77: Codrea), D. Ene, Neagu, Angelescu.
 ARBITRU: Petar Kostovski (Iugoslavia).

— AȘA S-A AUTOINVINS RAPID... —

La această fază s-a consumat drama Rapidului. Egală de-a lungul întregii partide cu puternica sa adversară, echipa giuleșteană va primi gol de la... Lupescu (neatacat de nimeni!), care tocmai se pregătea să respingă o centrare venită de pe aripa dreaptă. Apreclind greșit înălțimea centrării, internaționalul rapidist va „șterge” cu capul

balonul, trimițîndu-l, imparable, în poarta lui **Răducanu**. Să sperăm că ceea ce a fost la Neapole o dramă, va rămîne în seara zilei de 30 septembrie (data meciului retur) un simplu ghinion, peste care Rapid a știut să treacă.

Napoli PRESSPHOTO

POATE FI ÎNVINS ȘI ELIMINAT

Păreră antrenorului federal coordonator (în sezonul internațional) al echipei — CORNEL DRAGUȘIN — despre stadiul ei actual de joc:

„Plecă la drum cu înfățișare, Rapid recuperează din mers». Insuficient pregătită fizic, echipa face mari eforturi pentru a ajunge cât mai curând într-o formă athletică bună. Apreciind climatul de muncă de la pregătire, remarc că road-urile încep să apară. Socotesc că echipa trebuie să rezolve problemele de sincronizare ale care au nevoie să fie mai „aco- In curs de sudare, perechea a cărei randament va influența Calificarea în turul doi al «Cu- în mare măsură de rezultatul Napoli».

EVOLUȚIA TRECUTĂ ÎN CUPA „Cupa campionilor” — ediția 1967/68 — turul I: 3-0 cu Trakia Plovdiv; turul II: 0-1 și 0-0 cu Juventus Torino. În Cupa orașelor 1969 — turul I: 3-1 și 1-6 cu V. 1969/70 — turul I: 1-3 și 1-

JUCĂTORUL SĂPTĂMINII DUMITRU

De la inaugurarea brici și până azi, săptămânal, dificultății celui mai bun jucător al echipei, melor 7 zile. Acum, reia lă a constituit o formalitate, deoar și-a întrecut toți dații, chiar dacă ei să zicem, Domide schi, jucători aflați în excelență de la campionatul.

Dumitru a făcut o partidă foarte bună, lă dorește „decarul” lor ori de câte ori poartă echipei lui weiller.

Simbătă, antrenor nu i-au trasat lui cum îi spun prietenii „speciale”. L-au lă înconșet de joace cum vrea, cu cuvință. Dumitru, attea meciuri în im- piera a fundasilor o scăpat șansa de a renul adversarului, substanțial la înscrie lui gol și la reușii tiuni ofensive care grea încercare apar moviștilor.

Citeva zile mai miercuri seara, pe San Paolo din Neapole- tru n-a scăpat de „speciale”. Antrenorul B- rian i-a delimitat zona- tiune, distribuindu-l în libero în fața fundasilor recunoaștem, nici nu

Păreră antrenorului federal coordonator (în sezonul internațional) al echipei — CORNEL DRAGUȘIN — despre stadiul ei actual de joc:

„Plecă la drum cu înfățișare, Rapid recuperează din mers». Insuficient pregătită fizic, echipa face mari eforturi pentru a ajunge cât mai curând într-o formă athletică bună. Apreciind climatul de muncă de la pregătire, remarc că road-urile încep să apară. Socotesc că echipa trebuie să rezolve problemele de sincronizare ale fundasilor centrali, care au nevoie să fie mai „aco- In curs de sudare, perechea atacanților centrali, al cărei randament va influența Calificarea în turul doi al «Cupei U.E.F.A.» depinde în mare măsură de rezultatul primului joc, de la Napoli».

EVOLUȚIA TRECUTĂ ÎN CUPELE EUROPENE: În „Cupa campionilor” — ediția 1967/68: turul I: 0-2 și 3-0 cu Trakia Plovdiv; turul II: 0-1 și 0-0 cu Juventus Torino. În Cupa orașelor 1969 — turul I: 3-1 și 1-6 cu V. 1969/70 — turul I: 1-3 și 1-4 cu Vitoria Setubal

JUCĂTORUL SĂPTĂMINII DUMITRU

De la inaugurarea acestui brici și până azi, săptămânal, dificultățile celui mai bun jucător al echipei, melor 7 zile. Acum, desemna- rea lui a constituit aproape o formalitate, deoarece Dumitru și-a întrecut toți contracandi- dații, chiar dacă ei se numeau, să zicem, Domide și Broșov- schi, jucători aflați într-o for- mă excelentă de la începerea campionatului.

Dumitru a făcut simbăta tre- cută, în compania lui Dinamo, o partidă foarte bună așa cum își dorește „decarul” giulesteli- lor ori de câte ori joacă împo- triva echipei lui Nelu Nun- weiller.

Simbătă, antrenorii Rapidului nu i-au trasat lui Liță (n.n. cum îi spun prietenii) „sarcini speciale”. L-au lăsat „liber” nelncorșet de indicații, să joace cum vrea, cum crede de cuvință. Dumitru, ținut în attea meciuri în imediata apro- piera a fundasilor centrali, n-a scăpat șansa de a pleca în te- renul adversarului, contribuind substanțial la înscrierea primu- lui gol și la reușii unor ac- tiuni ofensive care au pus la grea încercare apărarea dina- moviștilor.

Citeva zile mai târziu, miercuri seara, pe stadionul San Paolo din Neapole, Dumitru n-a scăpat de „sarcini speciale”. Antrenorul Basil Ma- rian i-a delimitat zona de ac- tiune, distribuindu-l în rolul de libero în fața fundasilor. Și, să recunoaștem, nici nu se putea

altfel, din moment ce în ala- cul lui A.C. Napoli jucau Sor- mani, Juliano și Altafini, nu-

me care sugerează... goluri. Nota zece primită din partea trimisului nostru special la Neapole, precum și aprecierea crainicului radiodifuziunii, po- trivită căreia Dumitru ar fi fost cel mai bun jucător de pe teren, vorbesc de la sine despre felul cum a jucat cel pe care Nichi Dumitriu îl con- sideră fotbalistul român nr. 1. „Acum, în preajma meciului cu Finlanda, Dumitru și-a re- găsit forma și dispoziția de joc. Antrenorul Angelo Nicu- lescu are o grijă în minus.

Dumitru VIȘAN

RADUCANU

Cind mingea a scuturat plasa propriei sale porți, zgudu- it de marea-i greșeală să- virșită, Lupescu a căzut în- în sezonul stadionului

RADUCANU

Cind mingea a scuturat plasa propriei sale porți, zgudu- it de marea-i greșeală să- virșită, Lupescu a căzut în- în sezonul stadionului San Paolo din Neapole. Co- echiperii i-au ajutat să se ri- dice, să-și revină din uluiala care-l cuprinsese. Și Lupescu a reluat lupta cu atacanții adversi, cu puteri înzecite, tenace, disciplinat, corect. Dar Rapidul își semnase infrin- gerea. Invis dintr-o eroare. Una din puținele erori din jocul echipei la Neapole. Fap- tul acesta n-a fost relevat și de antrenorul Basil Ma- rian.

— Cititorii revistei noastre n-au putut fi informați decât parțial, în mod indirect, despre evoluția Rapidului la Neapole. 8-au compor- tat feroviar la același nivel bun ca și în par- tidele din campionat cu Petrolul și Dinamo?

— N-am făcut niciodată a- firmatii gratuite, așa că, vă rog să mă credeți, la Neapole, chiar și pentru mine, Rapidul a fost o revelație! De ani de zile n-am mai văzut o echipă de club ro- mânească luptind cu atita ardore pentru un rezultat bun, angajându-se cu o am- bitie și o dăruire exem- plare pentru a etala o com- portare demnă pe un teren pe care au evoluat mari e- chipe. Fiecare jucător a sco- perit o zonă mare de teren, a sărit, lă nevoie, în ajutorul coechipierului, s-a bătut pen- tru fiecare mingie. În al doi- lea rând, și din punct de ve- dere tehnico-tactic Rapid a evoluat în mod corepunzător, dejucind inițiativele gaz- delor printr-o apărare bine organizată, decisă și promptă în intervenții. Și dacă Lu- pescu n-ar fi greșit, ne-am fi întors acasă cu un rezultat egal, fidel desfășurării jo- cului.

— Din transmisia la radio a meciului a re- ieșit că Rapidul a fost dominat, totuși, mari perioade de timp.

— A.C. Napoli a dominat mai mult, este foarte adevă- rat, dar a fost o dominare sterilă, fără o avalanșă de acțiuni cu mare grad de peri- culozitate pentru poarta lui Răducanu. Ca număr, oca-

ziile de gol au fost egale. Mai mari și mai clare au fost însă cele de la poarta lui Zoff. Îndrăzneala atacan- ților noștri i-a surprins pe napolitani, jucători și spec- tatori.

— Cum vi s-a înfăți- șat A. C. Napoli? Poate fi învinsă la București echipa lui Chiappella?

— A. C. Napoli are un por- tar de mare clasă. A demon- strat-o și în intervențiile la șuturile trimise spre poarta sa, citeva extrem de pericu- loase care putea fi goluri. În linia de mijloc, punctul forte al echipei, evoluează Juliano, un jucător cu nume, excelent tehnician, creierul echipei. În meciul cu noi, Juliano n-a jucat totuși prea strălucit. Atacul se bazează pe „schi- pirile” lui Sormani și pă- trunderile spectaculoase ale

zile de gol au fost e- Mai mari și mai clare au fost însă cele de la po- lui Zoff. Îndrăzneala ata- ților noștri i-a surprins napolitani, jucători și s- tatori.

— Cum vi s-a în- șat A. C. Nap- Poate fi învinsă București echipa Chiappella?

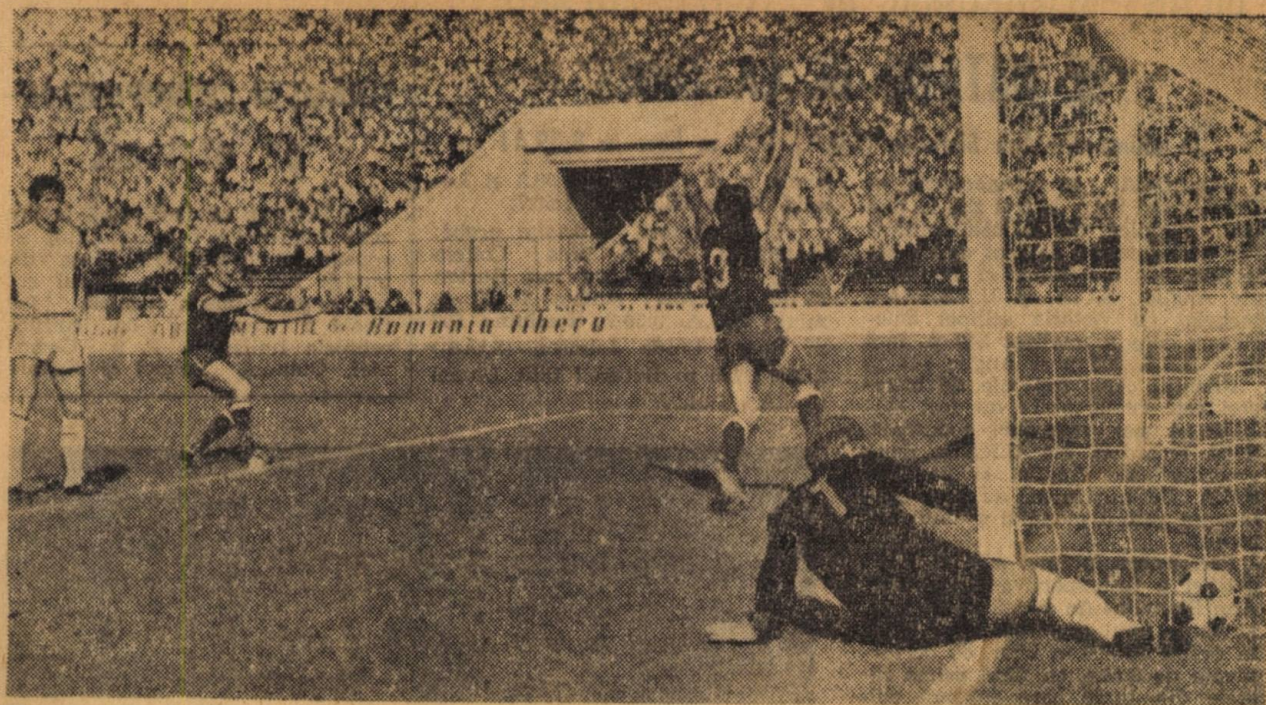
— A. C. Napoli are un tar de mare clasă. A den- strat-o și în intervenții- șuturile trimise spre po- sa, citeva extrem de per- joase care putea fi goluri. linia de mijloc, punctul t al echipei, evoluează Juli- un jucător cu nume, exce- tehnician, creierul echipei meciul cu noi, Juliano jucat totuși prea stral- Atacul se bazează pe „pirile” lui Sormani și trunderile spectaculoase lui Altafini. Am lăsat urmă compartimentul de siv despre care vreau să s- că, la Neapole, mi s-a rut cel mai deficitar. De oț, au fost solicitații, ap- torii au greșit. Faptul ac- ne face să sperăm că în- ciul retur... Indiscutabil, tele vor fi datele partide- la București. Italienii cu- mai bine ca oricare alții- Ńia unei apărări corecte, guroase, sigure. Nu o- au demonstrat că pot n- ține cu ușurință un scor- nim. Tot așa cum sint r- noescuți ca maștri nein- cuși ai contraatacurilor gerătoare. La București A- Napoli nu va face exce- de la un asemenea joc, va afla și într-un stadiu r- mai avansat cu pregăti- M-ați întrebat, însă, dacă- politanii pot fi învinși meciul retur. Rapidul ac- — cu un Răducanu mai- rios ca niciodată, cu o- rare bine pusă la punct, Dinu și Dumitru în formă- zile mari, cu Neagu, Ar- lescu, Ene, Năsturescu, dreanu dispuși să lupte ex- plar și lucid 90 de minute- poate învinge pe A. C. poli, aflat, în această perio- într-o formă nu prea str- cită.

— Veți pregăti mod deosebit retur Cu ajutorul căror a tehnico-tactice co- derată că poate fi pășită echipa din A- pole?

— Aminteam că, solici- continuu, apărătorii ital- gresesc. Ca să înșierem i- cel puțin un gol în par- retur, va trebui deci să- săm cu insistență, ec- noastră să atace pe extre- iar prin centrări șutate- înapoi să surprindă pe pi- greșit apărarea adversă, încă ceva. Să nu uităm un moment să-l anihilăm Altafini și să-i supravegh- atent, extrem de atenți, Juliano și Sormani. I- vom juca la fel de bine- partidele precedente, spe- să obținem victoria.

Laurențiu DUMITRESCU

RESCU

Imensă bucurie și dezamăgire — atât ce exprimă această secvență de la derbyul etapei: Neagu își exteriorizează, la modul brazilian, satisfacția marcării celui de al doilea gol, Ene Daniel se pregătește să-l felicite, în vreme ce Dinu nu-și poate ascunde decepția privindu-l pe Andrei, trist, învins lângă bară.

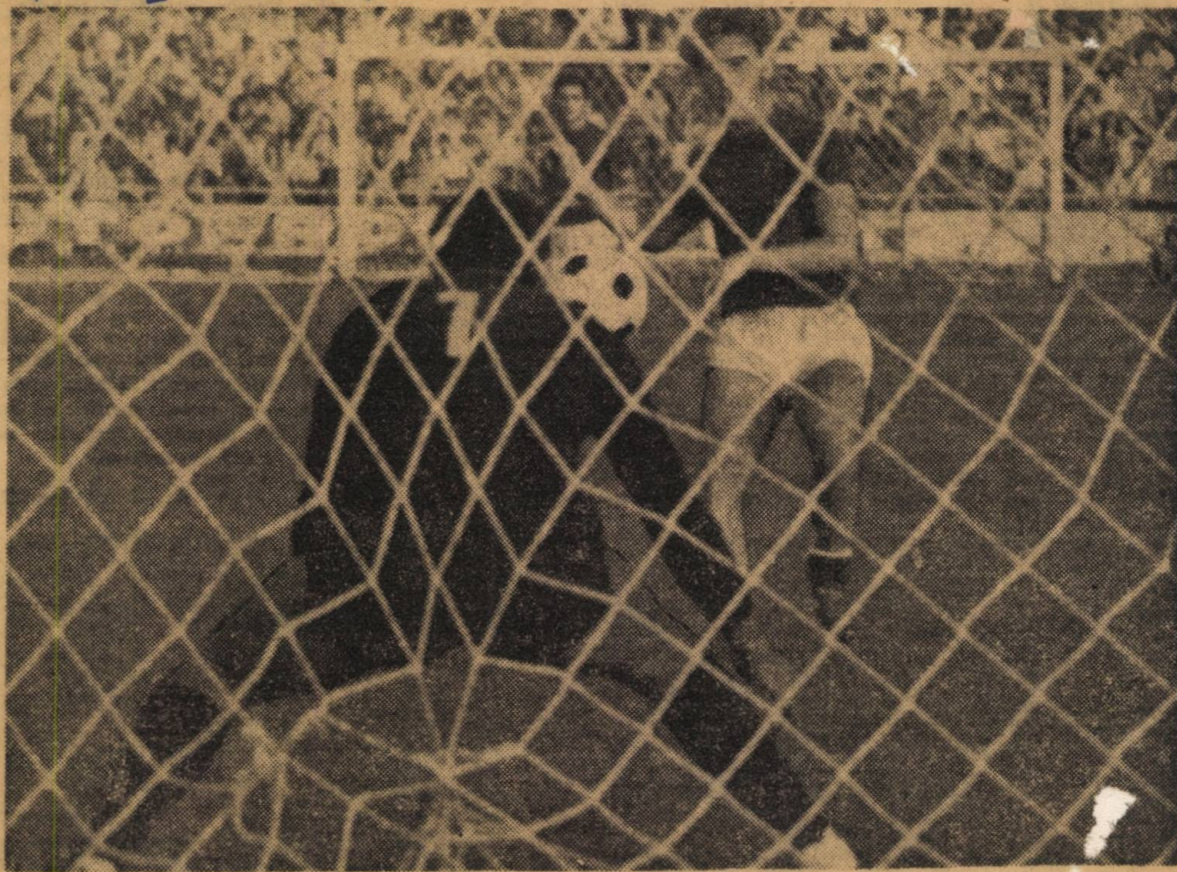
SPORTUL - 13. IX. 1971 - Rapid - Dacia = 2:1

Foto : VASILE BAGEAC

o stăruie pentru un
ciudad de Mexico, fopt
al 1 al fotbalului nostru,
un și în anul acesta, a fos
sgele e mort... trăsăscă Dum

FOTBAL - 1. IX. 1971

PENALTI SAU... PASĂ LA PORTAR ?

PITEȘTI. Iată cum a ratat Dobrin lovitura de la 11 metri. Nici fentă, nici șut într-o parte sau alta ci o perfectă... pasă perpendiculară pe spațiul porții, la Răducanu, care a prins balonul fără a fi măcar obligat să se miște din loc.

Foto : VIRGIL ONESA

NEAGU
iși regăsește stilul

BUCUREȘTI. — Rapidistul Neagu își revine la forma din primăvară. El și-a regăsit nu numai dispoziția de joc, ci și apetitul șutului, al golului.

FOTBAL - 8. 09. 71 Foto: V. ONESA

2-0,

RAPID A COMPLETAT CU BRIO GARNITURA ECHIPELOR ROMÂNEȘTI IN CUPELE EUROPENE

ARRIVEDERCI NAPOLI!

După necrutătorul tratament emoțional la care am fost supuși de meciul de la Trnava, partida Rapidului a venit ca un balsam, odihnindu-ne, înseninându-ne fețele rămase cu crisparea pe care ne-o produsese dramatica înfrîncare Spartak-Dinamo.

Fiind foarte sinceri, vom recunoaște că nu ne așteptam ca Rapid să se impună atât de net, atât de autoritar. De altfel, lecția servită miercuri de o altă ilustrisimă peninsulară, Bologna — care, după un 1-1 acasă, a reușit să învingă cu 2-0 puternicul team belgian Ander-

lecht la Bruxelles — conținea sămînța unei morale foarte amenințătoare. Iar maniera în care s-au desfășurat „ostilitățile” în primele 15 minute ale partidei de ieri avea să ne îndreptățească oarecum temerile. Mecanismul apărării aglomerate, cu libero, cu presingul făcut de atacanți, cu dinții ascunși ai contraatacului „îscat din senin” (de regulă prin Altafini), ni se părea solid și sigur.

A trebuit să vină (min. 27) superba cursă a lui DUMITRU — care a eliminat, în slalom, trei adversari, terminându-și acțiunea printr-un ne-

cruțător „sting” sub bară — pentru ca pragmatica mașină italiană să dea primele rateuri. Calificarea fiind în pericol, napolitanii au abandonat o parte din corsetul distructiv, au ieșit progresiv la joc, prilejuind o înfruntare deschisă a forțelor. Iar pe acest plan, Rapid s-a dovedit cu trei capete superioară adversarei sale. Primul dintre ele a fost cel al lui... ENE DANIEL, care în min. 34

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 4 a)

Ene Daniel înscrie spectaculos al doilea gol al Rapidului.

Foto: DRAGOȘ NEAGU

a trimis impecabil balonul în poarta lui Zoff, reluind cinematografic centrarea lui Năsturescu. Alături, la masa presei, un confrate italian califică spontan golul lui Ene: „MAGNIFICO!”

Avea dreptate... Așadar, în minutul 34 al partidei, Rapid făcuse primul pas în turul al II-lea. Rămânea de văzut dacă Ene, balonul trecînd pe lângă poartă, avea să reziste pe poziție. Lipsită de aportul lui Altafini (ieșit de pe teren în min. 15, în urma unei ciocniri cu Boc), echipa lui Chiappella a

avut o singură acțiune periculoasă (prin Improta, în min. 62, faza fiind rezolvată de Lupeșcu), dar a fost de cîteva ori la un pas de gol — min. 58 — „bară” Neagu; min. 67 — Zoff blochează la picioarele lui Angelescu, lansat singur în careu după o acțiune Ene-Neagu; min. 80 — „cap”, din plonjon, din Neapole — imi declară cu lui Angelescu: min. 81 — „bară” Neagu; min. 88 — „cap”, din plonjon, spre sfîrșitul partidei, Giuseppe Pacileo — de la cotidianul Il Mattino din Neapole — imi declară că aceea mină foarte serioasă de autentice om de umor:

„Rezultatul nu este just!!! Trebuia să fie 4-0 pentru Rapid!”

Subscriind opiniei colegului italian și subliniind evoluția foarte bună — în cea mai mare parte a jocului — a Rapidului, ne permitem, totuși, să încredințăm exagerările de prudență ale giuleștenilor (prea multe mingi date înapoi, în condiții în care echipa a dovedit că poate și altfel păstra și chiar spori diferența de goluri), precum și cîteva durități ale lui Mușat, de care nimeni nu avea nevoie.

„Spunînd” Rapidului tot ce aveam de spus, s-o aplaudăm pentru meritele ei incontestabile de ieri și să-i mulțumim că ne-a completat „cvarțetul ambasadoarelor” calificate

Iar oaspeților, un amical „Arrivederci Napoli!”

LA CABINE, 5 MINUTE DUPĂ MECI

CHIAPPELLA, antrenorul oaspeților: Jocul a fost de bun nivel tehnic superior confruntării de la Napoli. A cîștigat echipa mai decisă, Dumitru, Năsturescu și Boc mi s-au părut jucători de mare clasă, putînd să evolueze în formații de renume. Deși regret eliminarea noastră, doresc Rapidului o fericită tragere la sorți în turul II.

EISCHEWELLER (conducătorul jocului): Meci plăcut, pe care Rapidul ar fi trebuit să-l cîștige, socotînd ocaziile de gol, la o diferență mai mare. Remarcă sportivitatea fotbalistilor. Publicul dv. m-a impresionat prin căldură și obiectivitate.

BAZIL MARIAN: Calificarea în fața unei echipe ca Napoli face de prisă comentariile mele. Le las pentru alții trat de o victorie mai consistentă, înfrîmîndu-mi pronosticul. Dacă doriți un meci de mare spectacol. Mă așteptam „altul, fată-l: cred în calificarea pînă în din partea italienilor.

BOC: Mă bucur foarte mult pentru calificare, dar regret accidentarea adversarului meu direct, Altafini, accidentare la care am contribuit involuntar.

SORMANI: Victoria Rapidului este absolut meritată. Este succesul echipei care a jucat mai bine și care a avut multe ocazii de gol.

ZOFF: Cred că golul marcat de „decarul” dv. (n.n. Dumitru) a avut un mare rol în stabilirea calificării, dezorientîndu-ne. Dacă Rapidul mi-a plăcut foarte mult — mai ales jucătorii cu numerele 10, 7 și 8 —, echipa noastră s-a comportat modest. N-am prea multe de spus despre ea. Arbitrajul — competent și autoritar.

Fază de mare spectacol în minutul 88 al partidei Rapid — A.C. Napoli. Ene Daniel reia cu capul, din plonjon, balonul centrat de Neagu. Zoff este învins, dar mingea va trece de puțin pe lângă poartă.

Foto: Dragoș NEAGU

2-0. la revedere Napoli! Deci, Rapid a 4-a echipă românească în al doilea tur al Cupelor europene.

Așadar, ceea ce multora le-ar fi putut părea cu peste două săptămâni în urmă de domeniul fanteziei a devenit realitate. Toate cele patru echipe românești așteaptă acum cu emoție noua tragere la sorți, care va avea loc chiar astăzi la Belgrad. Performanța este unică pentru fotbalul nostru și ea ni se pare a avea semnificații deosebite. După ce, ani la rând, această reprezentare în competițiile continentale s-a menținut — cu câteva notabile excepții, care n-au infirmat însă regula — la un nivel destul de modest, ceea ce ne-a determinat să deplingem aproape în fiecare toamnă situația fotbalului de club de la noi, ni se oferă, în sfârșit, prilejul să consemnăm din start un succes în bloc al echipelor noastre, care nu va trece, desigur, neobservat în lumea soccerului european. Cu atât mai mult cu cât România este una din puținele țări care, după disputarea primului tur, își mențin în cursă toate echipele înscrise în competiție.

Satisfacția produsă de această reușită colectivă este și mai deplină dacă avem în vedere că echipele noastre au eliminat — exceptând pe F.C. Hibernians — formații cu firmă în arena europeană, reprezentante ale unor școli fotbalistice cu veche tradiție.

Firește, nu intenționăm să dăm succesorilor la care ne referim proporțiile unui triumf. Mai ales că sînt de făcut și unele observații critice asupra evoluției echipelor noastre (cu precădere la Steaua) în cele două manșe sustinute.

Considerăm, însă, că ele merită felicitările noastre, ale tuturor, pentru acest start remarcabil, care poate și trebuie să constituie începutul unei mai puternice afirmări a fotbalului de club de la noi în arena internațională. Să sperăm că Dinamo, Steaua, Rapid și U.T.A. ne vor oferi aceleași motive de satisfacție și după turul doi.

Pentru prima oară, după ani și ani de încercări infructuoase, iată că și echipele noastre de club pășesc pe drumul deschis de națională, aducându-ne satisfacții majore. Pentru prima oară, toate cele patru ambasadoare ale soccerului românesc trec de pragul, destul de spinos, al primului tur al cupelor europene. Pentru prima oară, țara noastră va fi larg reprezentată în etapa superioară a competițiilor continentale, pe măsura unor state cu fotbal dezvoltat (Anglia, Italia, Belgia, R.F.G.).

Despre acest „cvariet” se va răspîndi vestea pe toate meridianele... Este un prilej de mare bucurie, dar — în același timp — o obligație extrem de serioasă pentru Dinamo, Steaua, Rapid și U.T.A., de a continua cu succes acest asalt început atât de frumos. În fine, ca bucureșteni, nu putem să ne ascundem mindria că numele municipiului nostru este de trei ori prezent la „ora bilanțurilor” din aceste populare cupe europene! Încă o dată, felicitări calde jucătorilor și antrenorilor celor patru echipe și urări de succes pentru confruntările viitoare, care vor fi stabilite azi, cu ocazia tragerii la sorți de la Belgrad!

Ieri, Rapidul — după ce am gustat din plin cele trei satisfacții de miercuri — ne-a oferit un desert delicios, parcă anume amînat cu o zi... Copiii teribili din Giulești ne-au dat prilejul de a urmări și de a aplauda „pe viu” o comportare frumoasă, o victorie netă și o calificare prestigioasă, obținute în fața unei formații peninsulare de renume — A.C. Napoli, în care doi internaționali ai squadrei azzura (Zoff și Juliani) și doi brazilieni, cu „nume” de care ne temeam (Altafini și Sormani). Cu atât mai valoroasă ni se pare calificarea Rapidului, cu cât Napoli este singurul team italian eliminat din cupele europene (și Internazionale, și Bologna, și Torino, și Milan, și Juventus au trecut cu destulă ușurință de adversarele lor!).

Într-adevăr, Rapidul ne-a dat ocazia de a-i adresa calde aprecieri pentru modul în care s-a pregătit în vederea acestui meci, pentru felul dirz în care a luptat ca să anuleze handicapul aceluia 0-1 de la Napoli, ca să destrame ermeticele „beton” al echipei italiene și pentru evoluția sa, la un nivel tehnic, tactic superior. Feroviarul a prezentat un „11” bine echilibrat, cu compartimente sudate, fără breșe, și — în special — care a știut ce vrea. Am remarcat în primul rînd la giuleșteni puterea de luptă, dăruirea lor totală, fără rezerve, risipa de energie cu larghețe răspîndită pe toată durata partidei. Este de fapt principala caracteristică a celor două calificări de senzație — și a dinamoviștilor și a rapidiștilor — voința unanimă de a obține un rezultat bun, ceea ce le-a sporit capacitatea de efort. Indiscutabil, că evoluția acestui „11” răstătat de public s-a ridicat la cote înalte. Schemele tactice aplicate de atacanți, percuția lor și multiplele ocazii

de gol create, aportul apărătorilor (sobri și preciși în transmiterea baloanelor către centrul terenului, devenind, astfel, adevărați pionieri ai ofensivei), precum și laborioasa activitate a liniei de mijloc — unde Dumitru a fost de-a dreptul fulminant — au fost alte atu-uri ale rapidiștilor.

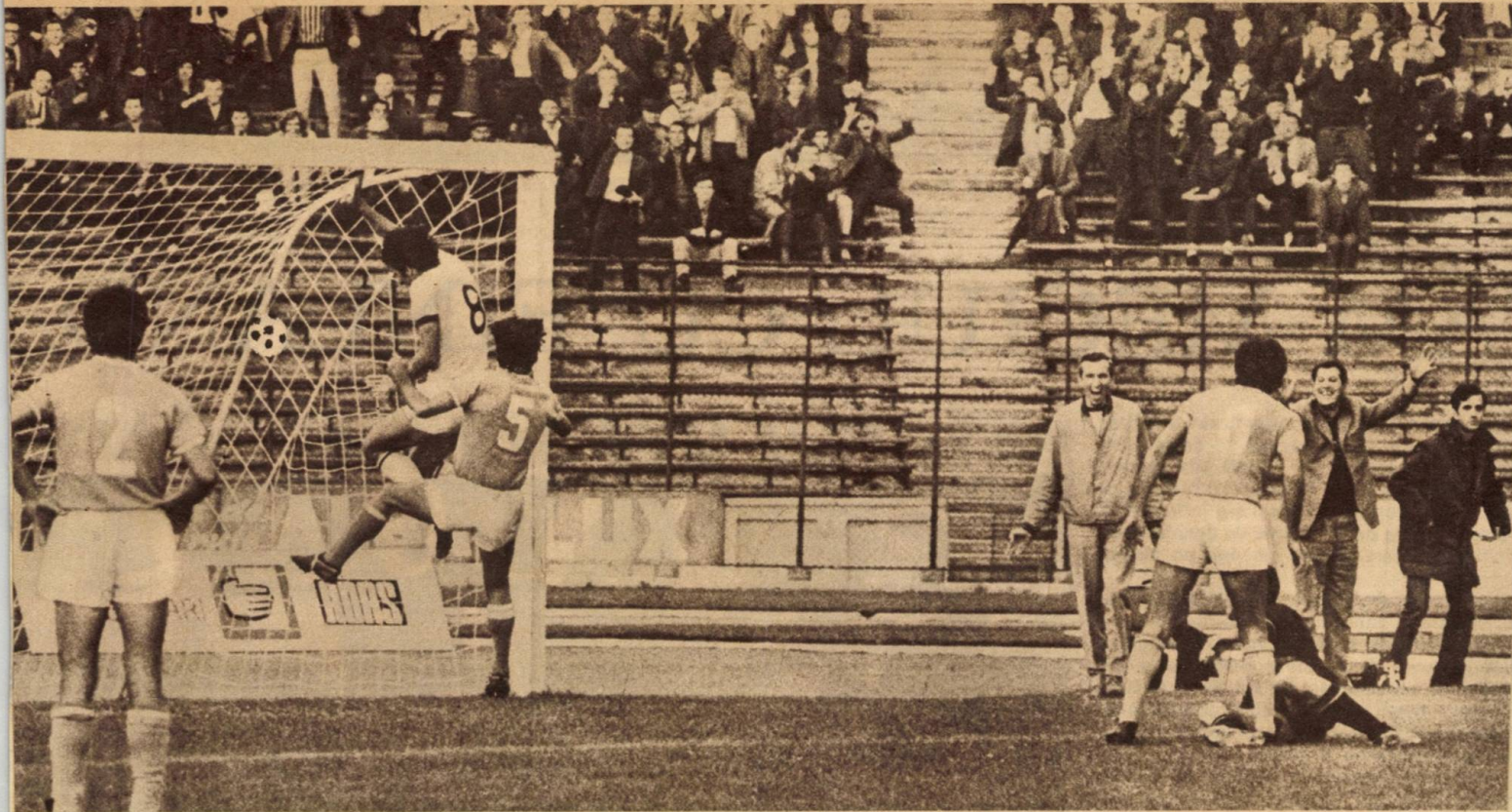
Comportarea ne-a satisfăcut. Ne-a satisfăcut și rezultatul, deși nimeni nu s-ar fi mirat dacă scorul ar fi luat proporții nebănuite. Într-adevăr, ieri, Neagu (două „bare”), Angelescu (două ocazii rarissime, numai cu Zoff în față), Dumitru și Ene Daniel au avut „pe tavă” de trei ori mai multe goluri decît s-au marcat! Ne-am mulțumit însă și cu cele realizate de DUMITRU (în min. 27, după o excelentă suită de driblinguri, care a făcut din patru apărători napolitani simpli spectatori) și de ENE DANIEL, care a re-luat în plasă o centrare a lui Năsturescu (min. 34)...

A.C. Napoli a fost silită să cedeze categoric sub toate aspectele. Bucureștenii au dominat clar (raport de cornere: 6-1) și s-au impus în fața unei echipe renumite, care nu poate invoca faptul că în Italia încă nu a început campionatul, deoarece, așa cum am mai amintit, celelalte „peninsulare” au obținut calificarea!...

Rapidiștii sa
(Răduca

RAPIDULUI. CĂLDUROASE FELICITĂ

Rapid-Napoli 2-0. Golul doi. De astă dată, opera lui... Ene Daniel.

Stadion „23 August”, timp frumos, teren bun, spectatori aproximativ 50 000. Au marcat: DUMITRU (min. 27) și ENE DANIEL (min. 30). Raportul suturilor la poartă 21-5 (pe spațiul porții 9-1). Raportul cornerelor 5-2.
 RAPID: Răducanu 8 — Pop 9, Boc 9, Lupescu 9, Mugaș 7, Dinu 9, Dumitru 10, Năsturescu 9, Ene Daniel 9, Neagu 8, Angelescu 8.
 A.C. NAPOLI: Zoff — Ripari, Poghiana, Zurlini, Panzanato, Ferego, Sormani, Juliano, Macchi (min. 40 Abbondanza), Altafini (min. 17 Enzo), Improbis.
 A arbitrat corect EISCHEWEILER (R. F. a Germaniei), ajutat la linie de G. Popovici și F. Colosi.

DUMITRU:

„Vreau
să ajung
măcar
pe una
din
treptele
balonului
de
aur...”

ȘI DOUĂ IPOTEZE...

Fotografia realizată de Paul ROMOȘAN înfățișează marea surpriză a etapei a șasea: **RAPID - S.C. BACĂU 1-2**. Așadar, în decurs de o săptămână, Rapid a oferit iubitorilor fotbalului prilejul de a se gândi dacă nu cumva Napoli este o echipă mai modestă decât Sport Club Bacău și... C.F.R. Cluj.

Înainte de a reflecta, însă, asupra acestei posibilități, ar fi bine să nu excludem din calculele noastre ideea că jucătorii noștri nu au încă pregătirea fizică necesară stereotipului miercuri-duminică sau joi-duminică. Iată, într-adevăr, o ipoteză de lucru... În legătură cu aceasta, să vă fac o confidență. Înaintașul băcăoan Dembrowschi a stat în pat, bolnav de gripă, până în dimineața de duminică, pentru a fi, după-amiaza, unul dintre cei mai buni jucători de pe teren. Concludent, nu?

...O altă ipoteză: divizia noastră națională continuă să ducă greu pasul plutonului de 16 echipe. Poziția Crișului și a C.F.R.-ului din Cluj este edificatoare. Și mai grav ni se pare faptul că, după numai câteva etape, au izbucnit mari disensiuni între antrenori și jucători, la Crișul și la Politehnica Iași.

Iată, într-adevăr, o ipoteză de lucru...

RAPID - SPORT CLUB BACĂU 1-2. «Bolnavul» Dembrowschi jonglind cu un «trio» de lot: Lupescu, Boc și Pop.

La 2 ianuarie, Dumitru a implinit 22 de ani. L-am vizitat a doua zi. Era ocupat. Mesterea în noul său apartament din Drumul Taberei. (După spusele soției sale, fosta campioană de gimnastică Claudia Pandulescu, tot ce intră în zona finisajului, inclusiv montarea mochetei pe linoleum, fixarea lustrilor și plasarea luminilor indirecte poartă amprenta «meșterului» Dumitru).

Am intrat în subiect fără obișnuitele tatonări de... introducere:

— **Ce părere ai de faptul că ai pierdut în extremis titlul de cel mai bun fotbalist al anului 1971?**

— La început mi-a părut rău. Fusesem anunțat, în mod neoficial, că sînt pe primul loc și în ancheta revistei «Fotbal». Din păcate, pînă la urmă, am pierdut, la egalitate de puncte, pe o clauză de regulament. Astăzi, însă, după ce a trecut o săptămînă, nu-mi mai pare rău. În fond, sînt pe primul loc în clasamentul antrenorilor și ziariștilor, ca să nu mai vorbesc de fotografia în culori apărută în ultimul număr al revistei SPORT...

— **Ce părere ai de Dobrin?**

— Dobrin este mai mult decît un fotbalist. Dobrin este un vrăjitor. El a izbutit să cucerească titlul într-o duminică, la 14 noiembrie. Și asta mi se pare extraordinar.

— **Ce ți-a lipsit ca să fii și alesul tribunelor?**

— Am avut ghinionul să mă accidentez chiar în ajunul meciului cu Cehoslovacia, care a și fost pînă la urmă cel mai mare examen al anului. Fără acest accident, care m-a scos din cursă, practic, pînă la sfîrșitul anului, probabil că n-aș fi ajuns la barajul decis prin clauza de regulament. Și așa, însă, nu pot uita că 12 antrenori din 18 m-au văzut pe mine pe primul loc.

— **De ce oare?**

— Și-au amintit, probabil, că am «ținut» la Bratislava, că am jucat și la

PENTRU GIULEȘTENI

Era, probabil, de așteptat ca după marele consum de energie depus, cu trei zile în urmă, în partida cu A.C. Napoli, Rapidul să manifeste o scădere de potențial în meciul de campionat cu S.C. Bacău. Dar, cu siguranță, puțini au fost aceia care să ia în considerare posibilitatea unei înfringeri a echipei giuleștene. Aceasta cu atât mai mult cu cât era de presupus că rapidiștii vor face totul ca să răzbune eșecul suferit din partea aceluiasi adversar în finalul campionatului trecut, în propriul fief. Iată însă că, pentru a doua oară în acest an și la fel de surprinzător, băcăuanii înving Rapidul la București, plecând spre

ofensive la care au mai colaborat Ene și Năsturescu, ultimul extrem de activ în acest joc), ceea ce le-a întărit — probabil — convingerea că vor repurta o victorie ușoară. Gândind astfel, rapidiștii s-au jucat în continuare cu situațiile de gol, înfrângându-i în minutele 25 (două șuturi consecutive ale lui Dumitru și Ene respinse de Ghiță), 34 (Ene trimite cu capul balonul în poartă, dar Neagu intrase copilărește în poziție de ofsaid) și 39 (mingea lovită

minute înainte de pauză, când același Dembrovski îl surprinde pe Răducanu cu un șut bine plasat de la aproximativ 18 metri.

La scurt timp după pauză, când majoritatea spectatorilor așteptau cu totul altceva, un contraatac al băcăuanilor le aduce acestora al doilea gol, înscris de Rugiubei, dintr-o pasă inteligentă a lui Dembrovski.

Ceea ce a urmat, nu-i greu de dedus. Descumpăniți pe moment, rapidiștii (în a căror linie de înaintare au fost introduse forțe proaspete, Codreanu și M. Stelian) și-au supus adversarii unei dominări din ce în ce mai insistente, care a luat spre final caracterul unui adevărat asediu. Atacurile lor, purtate sub imperiul unei nervozități accentuate, precipitate și lipsite de claritate, dar lovindu-se și de o apărare foarte decisă, n-au dat, însă, rezultat. Este drept că Neagu a trimis mingea în bară (min. 80), iar M. Stelian a șutat de două ori peste poartă din poziții extrem de favorabile (min. 79 și 90), ceea ce ar putea însemna și neșansă, dar, oricum, partida de ieri rămâne o lecție aspră pentru Rapid.

Constantin FIRANESCU

casă nu numai cu două puncte nesperate în deplasare, dar și cu noi simpatii câștigate în rîndurile iubitorilor de fotbal din Capitală, datorită jocului îndrăzneț, cu remarcabile valente tactice, practicat de ei.

Fără să subestimăm replica remarcabilă dată de echipa oaspe, trebuie să recunoaștem, însă, că giuleștenii au fost ieri propriile lor victime. Ei au deschis scorul destul de devreme (în min. 8, prin Neagu, la capătul unei frumoase acțiuni

cu capul de Neagu trece peste Ghiță, dar și pe lângă poartă) citeva bune ocazii de a-și mări avantajul.

În schimb, băcăuanii, care se apropiaseră de mai puține ori de careul bucureștenilor, dar o făcuseră destul de periculos, s-au dovedit mai decisi. După ce Rugiubei ratează o mare ocazie în min. 10, trimițând pe lângă poartă mingea centrată de Mioc, iar în min. 37 Boc îi suflă în ultima clipă balonul lui Dembrovski, pătruns în careu, oaspeții reușesc egalarea cu două

GÎNDITORUL...

BUCUREȘTI. — Dembrovski, deși flancat de Boc, șutează spre poarta Rapidului dar, de data aceasta Răducanu este la post

Foto: S. BRAȘOVEANU

RADUCANU, după primirea golului doi

ASA S-A MARCAT AUTOGOLUL DE LA COPENHAGA

Fotografia de mai sus este prinsă la câteva clipe după neînțelegera dintre Boc și Răducanu care a dus la primirea de către echipa noastră olimpică a „autogolului-șoc” din minutul 2 al meciului de pe „Idraetts Park”.

Citiți în pagina 6 noi amănunte, declarații asupra comportării reprezentativei noastre în prima mână a jocului decisiv pentru calificarea la J.O. München 1972, cu Danemarca.

ÎN PRIMA MANȘĂ A FINALEI CAMPIONATULUI EUROPEAN FEROVIAR

RAPID-KAIRAT ALMA ATA 1-1(1-0)

De data asta portarul Svedkov n-a mai putut interveni. Balonul lovit cu capul de Lupescu s-a oprit în plasă.
Foto: V. BAGEAC

LA ÎNCHEIEREA PRIMULUI TUR DIN CUPELE EUROPE

RAPID CALIFICATĂ, ÎN URMA UNEI BUNE EVOLUȚII

Cu toate că partida a fost televizată în direct, peste 45 000 de spectatori au luat loc în tribunele stadionului „23 August” pentru a asista la meciul care avea să decidă pe cea de a patra echipă românească calificată în turul secund al Cupei U.E.F.A. Afluența publicului s-a datorat unui complex de cauze, dintre care ne mulțumim să amintim: cartea de vizită a oaspeților, cu vedete de marcă în formație ca Zoff, Juliano, Altafini, Sormani; buna comportare a Rapidului în primul meci, pierdut la limită, datorită unui autogol; reușitele zilei precedente și mai ales calificarea dinamoviștilor obținută la Trnava. Publicul a „simțit” că Rapid poate să-l aducă satisfacția calificării și n-a preferat să stea acasă, în fața televizorului, luind loc în tribunele stadionului, de unde a încurajat frenetic, permanent echipa română.

Sosiți la București cu zestrea de un gol, napolitanii își manifestau, înainte de joc, convingerea că nu vor pierde calificarea. Pentru o echipă care stie perfect lecția apărării supranumerice — dar ce echipă italiană n-o cunoaște? — un gol poate însemna mult, uneori chiar TOTUL. Se pare, că prin prisma aceluși gol de la Neapole, pe care l-au considerat deosebit de prețios, au privit și pregătit italienii jocul-relu. S-a văzut acest lucru încă de la primele schimburi de mingi, întreaga echipă grupându-se în apropierea careului lui Zoff, lăsând în atac un singur jucător, Macchi, lângă care își făcea apariția mai des Altafini și, după accidentarea acestuia, Enzo. Primele 25 de minute ale meciului au confirmat și dat cistig de cauză tacticii defensive a oaspeților, în această perioadă atacurile Rapidului fiind destul de ușor oprite, șuturile spre poarta lui Zoff neavind decât un scăzut grad de pericolozitate.

Concentrându-se însă, tot mai mult, Rapid a desfășurat, în continuare, un joc tactic adecvat, cu măsuri permanente de protejare a propriei porți, cu dirijarea acțiunilor mai mult pe aripi, cu pătrunderi și centrări variate (pe sus, pe jos, la semînăltime, sutate). Toate acestea au avut darul să elatine o apărare care se considera de netrecut. Și totuși, primul gol nu s-a înscris dintr-o fază astfel construită, el fiind, în proporție de sută la sută, rezultatul pătrunderii spectaculoase a celui mai

bun jucător de pe teren — Dumitru. Cel de-al doilea gol însă, realizat de Ene, dintr-o excelentă centrare a lui Năsturescu, a avut darul: 1. Să-l OBLIGE pe italieni să părăsească pozițiile defensive, oferind în acest fel atacanților Rapidului spații mai mari de manevră în apropierea ca-

ori apărarea lui A.C. Napoli, două șuturi nimerind barele porții lui Zoff (Neagu), alte trei mari ocazii de gol fiind irosite de Angelescu și Ene. Astfel prezentându-se lucrurile, calificarea Rapidului putea fi obținută la un scor mult mai mare.

Făcînd bilanțul realizării ambelor echipe în dubla lor confruntare, trebuie să arătăm că cifrele înscrise în dreptul giulețenilor sînt mult superioare celor ale adversarilor lor. Goluri, șuturi la poartă, un mare număr de combinații reușite, travaliu desfășurat de jucători pe durata celor 180 de minute, voință și ambiție de a învinge — iată tot atitea capitole la care rapidiștii s-au dovedit superiori echipierilor lui A.C. Napoli. Rapid a jucat la București la fel de bine ca și la Neapole...”, spuneau după meci antrenorii Bazil Marian și Gheorghe Năsturescu. Afirmatia aceasta ascunde un mare adevăr: acela că în competițiile continentale eliminatorii, și nu numai eliminatorii, calificarea prinde CONTUR, se hotărăște, în proporție de 60-70 la sută pe TERENUL ADVERSAREI. Pe stadionul „23 August”, Rapid a definitivat — printr-o comportare care a satisfăcut pe toată lumea — un lucru început bine cu două săptămîni în urmă. Să sperăm că echipa va aborda cu aceeași seriozitate, dăruire și dorință de a învinge și confruntările următoare

Laurențiu DUMITRESCU

RAPID BUCUREȘTI — A. C. NAPOLI 2-0 (2-0)

AU MARCAT: Dumitru (min. 26) și Daniel Ene (min. 33).

STADIONUL „23 August”, teren bun, timp noros, spectatori peste 45 000.

RAPID: Răducanu — Pop, Boc, Lupescu, Mușat — Dinu, Dumitru — Năsturescu, Ene, Neagu, Angelescu.

A. C. NAPOLI: Zoff — Ripari, Pogliana, Zurlini, Panzanato, Perego, Sormani, Juliano, Macchi (min. 40: Abbondanza), Altafini (min. 18: Enzo), Imbrota.

ARBITRU: Elschweiller (R.F. a Germaniei), corect și autoritar.

reului advers: 2. A dat aripi rapidiștilor, l-a făcut pe aceștia să joace, CALM, FĂRA GREȘELI ÎN APĂRARE, LUCID ȘI SPPECTACULOS ÎN ATAC, combinațiile lor, realizate în viteză, surprinzînd de mai multe

Această fază a stat la baza primului gol marcat de Rapid: Dumitru pătrunde printre doi adversari și acțiunea lui nu se va încheia decât prin șutul sub bară care a deschis drumul Rapidului spre calificare

Foto: S. BAKCI

Plonjonul portarului băcăuan **GHÎȚA** este inutil. Rapidistul **NEAGU** a șutat puternic, la colț, deschizând scorul. În a doua parte a întâlnirii, atacul gazdelor n-a mai fost la fel de incisiv și Sport Club a furnizat surpriza etapei a 6-a.

ETAPA a VI-a

Este minutul 89. Rapidul are o ultimă șansă de a egala, dar mingea splendid trimisă cu capul de Neagu va întâlni bara porții lui Ghiță!

Foto: DRAGOȘ NEAGU

ARRIVEDERCI RAPID!

Într-un sport în care am avut tot timpul (un veac și mai bine!) să ne obișnuim cu contradicțiile de la un meci la altul și, nu de puține ori, de la o repriză la cealaltă, a căuta confirmări și a face corelații între două performanțe învecinate, apare ca o idee absurdă. Fotbalul este un sport în care fiecare meci are o istorie proprie, fără nici o legătură cu ceea ce a fost cu o zi înainte sau cu ceea ce va fi a doua zi.

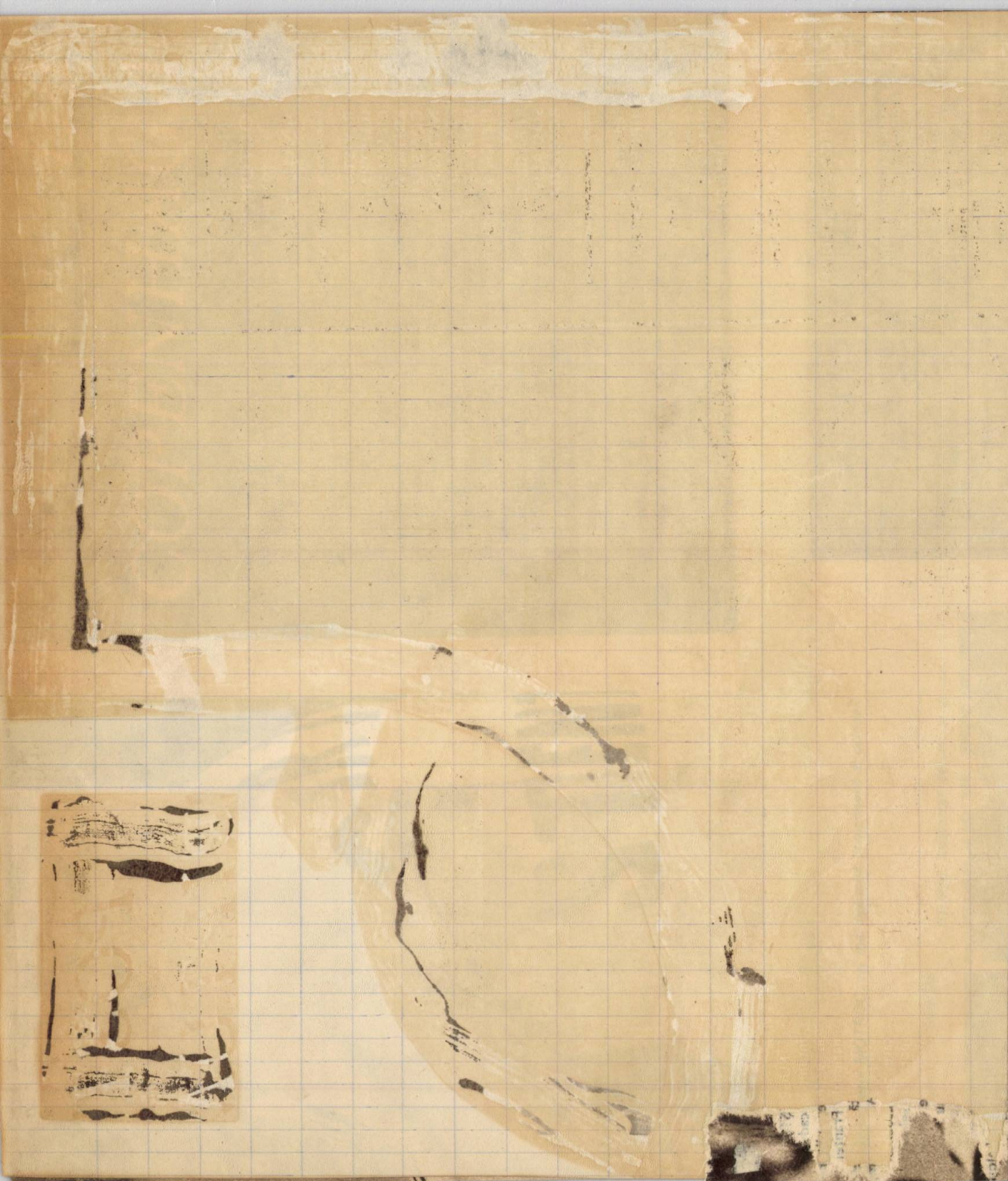
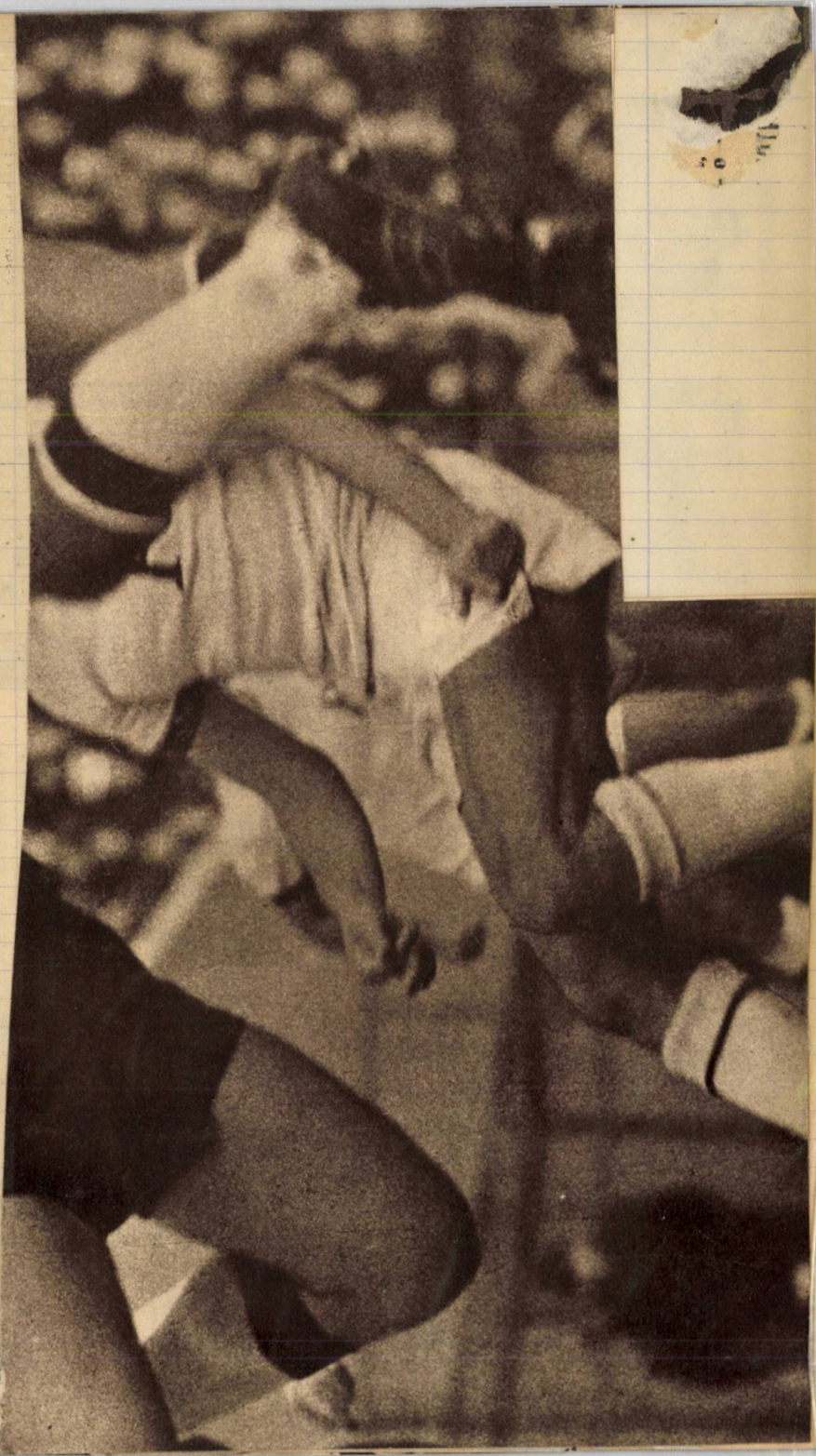
Cel mai proaspăt aveam în minte succesul Rapidului, verva și aplombul pe care formația lui Răducanu și a lui Dumitru le demonstrase în partida cu A. C. Napoli. Ce putea face un Sport Club Bacău, în fața echipei care spusese un șăgalnic „Arrivederci Napoli” faimosilor fotbalisti italieni, lui Sormani, lui Juliano, lui Zoff și celorlalți? Și, totuși, iată rezultatul: Rapid — Sport Club Bacău: 1—2. Sau, parafrazînd titlul apărut în ziarul nostru, cu trei zile în urmă: „Arrivederci... Rapid!”. Dacă ar fi loiali, băieții din Giulești ar trebui să-i despăgubească din propriile lor buzunare pe toți cei care au avut naivitatea, luîndu-se după rezultatul de joi, să joace „1” solist la Pronosport. Dar, ce facem cu celelalte despăgubiri, de ordin moral, datorate suporterilor, fotbalului în general?

Dinamo a confirmat, în măsura în care ne referim la rezultat (tot egalitate) și la locul unde a avut loc întâlnirea (tot în deplasare). Dar, se pare, bucureștenii au avut mai multe emoții la Tirgu Mureș decît la Trnava, deși echipa locală nu vizează marea glorie, ci este gata să se declare multumită cu un loc stabil în divizia A.

Cu cele 4 goluri înscrise ieri în poarta nefericitului Totoianu, U.T.A. s-a pus de acord cu ea însăși, cu victoria netă realizată la Arad, în meciul cu Austria Salzburg, cu acel legitim 1—1, în minutul 80, în meciul retur și, credem, cu perspectivele pe care le are unsprezecele arădean, în competiția internațională al cărui prim prag l-a trecut fără să se împiedice.

A mai rămas Steaua, singura echipă care a avut o calificare discretă, neaplaudată, în turul al doilea al acestor întreceri. La Ploiești, steliștii au risipit întrucîtva temerile care începuseră să incolțescă după cele două jocuri cu diletanții de la F. C. Hibernians. Evident, un 2—0, cu Petrolul, pe terenul acestuia, este un rezultat excelent, nesperat poate. Dar încă sînt foarte mulți aceia care, urmărind meciul la televizor, n-au recunoscut Steaua decît în cîteva momente de joc...

Jack BERARIU

2 - 0 cu
A. C. NAPOLI
 4 - 0 cu
LEGIA Varșovia

Două rezultate de cert răsunet internațional! S-ar putea opune obiecția că ambele echipe... sonore au dat o replică neașteptată de palidă, dar acest fenomen poate fi pus tot în contul Rapidului. Într-adevăr, **NAPOLI** a cunoscut antecedentele feroviarilor în dubla dispută cu **JUVENTUS** Torino, iar **LEGIA** a avut precedentul apropiat al eliminării spectaculoase a napolitanilor, ceea ce a determinat o excesivă prudență din partea echipei lui **GADOCHA**. De acest lucru a profitat **RAPID**, care a declanșat o serie nimicitoare la poarta internaționalului **TOMASZEWSKI**.

RAPID a învins în același stil ambele echipe adverse. Motorul victoriilor a fost, de fiecare dată, clasa excepțională a lui **DUMITRU**, «decarul» Rapidului angajînd cu o formidabilă insistență și cu un greu explicabil rafinament cele două virfuri turbulente (Ene și Neagu) care, în ciuda marelui procentaj de nereușite, au izbutit să dizloce, mai ales prin cantitate, disciplinată apărare napolitană și aglomerată defensivă poloneză. Se cuvine, de asemenea, să notăm vitalitatea extraordinară a lui **DINU**, care a preluat cu un admirabil spirit de echipă «munca neagră» pe care o depunea ieri Dumitru. Un cuvînt de laudă pentru foarte sobrul **LUPESCU** și pentru fundașul în mare ascensiune **POP**, care bate cu insistență la porțile echipei naționale.

Să sperăm că returul meciului cu Legia va oferi publicului polonez un Rapid acordat la tensiunea întîlnirilor sale internaționale și nu un Rapid inhibat de rezistența acerbă a unui C.F.R. Cluj sau de vigoarea Universității Craiova. Succes, Rapid! (I. ch)

MOWLIK, portarul... salvator al LEGIEI, suportă un nou asalt, între NEAGU și CODREANU

RAPID-LEGIA 4-0. Încrucișările Pop-Năsturescu pe extrema dreaptă au creiat destule momente de panică în careul polonez.

Turul II al cupelor europene a început

RAPID A OBTINUT O SPLENDIDĂ VICTORIE

In partida Rapid — Legia din cadrul Cupei U.E.F.A., unul dintre cei mai buni jucători feroviari a fost Daniel

Turul II al cupelor europene a început

RAPID A OBTINUT O SPLENDIDĂ VICTORIE

198

In partida Rapid — Legia din cadrul Cupei U.E.F.A., unul dintre cei mai buni jucători feroviari a fost Daniel Ene. In această fotografie, îl vedem atacând viguros poarta poloneză, dar Tomaszewski reușește de data aceasta să respingă balonul.

Foto : L. ADORJAN

In formă foarte bună, Ene Daniel înscrie al doilea gol al său și al
partidei. Portarul Tomaszewski este K.O.

LA CABINE,

CINCI MINUTE DUPĂ JOC

In vreme ce uşile celor două cabine rămân încă închise — se consumă primele cinci minute după meci — în întreţinerea cu arbitru ce slovac JOZEF KRNAVEK:

— Rapidul a jucat mai bine decât mă aşteptam, iar polonezii n-au făcut faţă... De altfel, ştiam că Legia de astăzi nu mai este cea de acum cîţiva ani!

— Cum vi se pare rezultatul?

— Conform cu destăsurarea meciului. În prima repriză, echipa română a jucat un sfert de oră ca la carte...

— Ce jucători v-au reţinut atenţia în mod special?

— Ce jucători v-au reţinut atenţia în mod special? Faptul că atât în conducerea clubului cit şi a C.J.E.F.S. Galaţi activează oameni pricepuţi, pasionaţi ai fotbalului, ne face să ne exprimăm speranţa că, pe agenda preocupărilor lor, problema copiilor şi juniorilor va ocupa, cit de curînd, locul corespunzător.

TELEMAC SIRIOPOL
correspondent

parte din „puştii” de la centrul de antrenament al clubului Galaţi. Sub denumirea de Ajax, una din echipe a cîştigat recent „Cupa cravatelor roşii” desfăşurată la Constanţa.

Foto: C. SATMARI

voinţă, şi mobilizare. Bucureştenii n-au considerat nici o minge pierdută, au organizat în consecinţă pressing chiar şi în careul adversarilor, obligîndu-i să se replieze în apărare şi cu atacanţii; au jucat combinativ, cu fantezie în atac, surprinzîndu-şi partenerii prin tehnică şi prin tactica cvartetului ofensiv; au pasat baloanele fără preluări inutile, impunînd un ritm rapid desfăşurării fazelor; s-au apărat destul de bine încă de la centrul terenului şi au reuşit să efectueze o bună circulaţie în suprafaţa de joc, avînd mereu jucători demarcaţi.

În aceste condiţii, realizarea celui 3-0 după numai o jumătate de oră de la începerea ostilităţilor nu a mirat pe nimeni. Întrebarea care s-a pus în momentul obţinerii acestui atu pentru calificarea în optimile competiţiei europene era dacă feroviarul îşi vor majora avantajul sau se vor declara, prin joc, mulţumiţi de această opţiune. Răspunsul corect ar fi la... mijloc. Într-adevăr, ei au permis adversarilor minute în şir de relaxare, dar au şi ţinut rotunjirea scorului (e drept, cu mult mai puţin insistenţă, mai ales după ce aveau şi superioritatea numerică). După pauză, gazdele au beneficiat de cinci mari ocazii de gol, dar numai una singură a fost fructificată...

şi peste 80 de copii care tează cu regularitate centru la dispoziţie DOAR UN IRI VESTIAR.

oplii nu au acces pe terenul zon, decît în pauza meciurilor oficiale de Divizia B pentru... TAREA SPECTATORILOR! toate acestea, despre activi-propru-zisă ce se desfăşoa-

Metodă produs de la echipa mobilă, tîntă cială, trenor promi- eşt şi nicari formi la Ci de 3- şi ab evolu confo ma r U.E.F. via. Cu îndră rie d

— Ce părere aveţi de meciul retur?

— Vom învinge, dar asta nu mai înseamnă totul... Numai printr-o minune ne putem califică. Mi-au plăcut foarte mult Dumitru şi Pop. Însă nu mi-a plăcut deloc arbitrajul! În mod firesc, Korzenowski ar fi trebuit să primească avertisment, eliminarea lui fiind, decizie, cred eu, exagerată.

— Ce părere aveţi de meciul retur?

— Vom învinge, dar asta nu mai înseamnă totul... Numai printr-o minune ne putem califică. Mi-au plăcut foarte mult Dumitru şi Pop. Însă nu mi-a plăcut deloc arbitrajul! În mod firesc, Korzenowski ar fi trebuit să primească avertisment, eliminarea lui fiind, decizie, cred eu, exagerată.

REP.

AVANTAJ SUBSTANŢIAL

În mod deosebit am remarcat pe Dumitru, Pop, Răducanu, Lupescu, Ene Daniel, Năsturescu şi Codrea (de la învingători) şi pe Gadocha, Deyna şi Movlik (de la Legia). De asemenea, apreciem arbitrajul, care a dat o lecţie de severitate atunci cînd l-a eliminat în minutul 67 pe Korzenowski.

Dan Pătraşcu

E, CONDIȚII...

acel centru, zi de zi, se pune unele lucruri frumoase. Jonează aici, ca antrenor coator, un om entuziast, care a toată considerația. Este de fostul internațional ZOLDAVID, care, după încheierea succes a activității de ju-s-a dedicat cu pasiune misiunii profesiei de creștere și are a schimbului de mîine a dului gălătean. Răspunde de grupe (60 de sportivi), două opii, născuți între anii 1958—și una de juniori. De notat două echipe din grupa copii-activează în cadrul campiona-municipal, iar juniorii în pionatul județean. Alături de APOSTOL JUSTIN se ocupă mult succes de pregătirea celor le copii născuți între anii 1958, iar fostul jucător gălă-VASILE LIBAN conduce ătrile echipei care activează campionatul republican al ju-ilor. Dar, iată mai jos numele rva dintre viitoarele speranțe fotbalului gălătean: MARIAN IBAN, I. GOTCĂ, M. DAVID, ORAC, I. ALGOTA, G. GRI-RE, N. POPESCU (din grupa ilor), S. BALABAN, A. ENE, ONOFREL V. ANECHI (juniori).

sale de fo și de seri echipelor tiții, multe sionind pri tivate, b meciurilor In rîndul mintite: „C tea, „Avin torul” Drag „Grivița „Argeșul” ra” Olteniț țov, „Ele „Voința” tie” și cam Comisla bal împreu misi pe ra hotărît ca

Dumini ora 1 lui cu la, 30 de juniorii ech comună — a mașină cu seze la Hote rile program județului IL aproape dou misă nu-și Două săptăm în 26 septer repetă aidon teptare, alți Într-un tirzi și mașina vreo cîțiva pană de cau mai ajuns l pierzînd me tare. Asupra revelația ca planează în dare, confo competiției chipe din ju Astfel pr rile, nu-l c în viitor C mai pătăsca în luna trea deoarece, de ducerea a există doar tatea compa mai vor să Un total d soarta echip ăstă și co tivei agric sub numele serisă în ca liul popular nizația U.T. Iată citev sprîjinul af Cu doi a dezafectat După mai cu mare g jat altul ca cută de at lăsat în p pentru ech și arbitril

SURCLASÎNDU-ȘI ADVERSARA, 4-0 (3-0) CU LEGIA VARȘOVIA...

...RAPID A FĂCUT UN PAS MARE SPRE TURUL III AL „CUPEI U.E.F.A.”

Lupescu a avut dreptate. Rapid, acest copil teribil, cu blazonul cam șifonat în ultima vreme, are un admirabil orgoliu în partidele internaționale. În asemenea meciuri, giuleștenii pun (sau încearcă cu orice preț să pună) tot ce au mai bun pe masa jocului, furnizând spectatorilor — periodic — revelația unui Rapid mult dorit, așa cum îl visează cei a căror inimă bate mai grăbit din clipa trecerii „hoțarului sinelor”, pe tărîmul în care fotbalul este o nesfîrșită legendă romantică, veselă și tristă, învăluită în fum de locomotivă.

Ieri, Rapidul a fost adevăratul Rapid. Altfel spus și analizînd minuțios evantaiul aspectelor caracteristice din evoluția giuleștenilor, vom remarca...

...ușurința (deconcertantă pentru adversari) trecerii din faza de apărare în cea de atac, precum și precizia și siguranța replierilor;

...frontul larg al ofensivelor rapide, irezistibile de multe ori pe aripi (mai ales pe partea lui Năsturescu, unde atît el, cît și Pop au debordat cu regularitate apărarea Legiei);

...presingul sistematic și eficient făcut de atacanți, care au „omorît din fașă” multe acțiuni începute de jucătorii polonezi;

...o excelentă mișcare în teren a tuturor jucătorilor (care au realizat mult cerutul deziderat al „jocului fără minge”), mereu demarcați, mereu în sprijinul omului cu balonul;

...evoluția de-a dreptul reconfortantă a acestui adevărat fotbalist-orchestră al Rapidului (și al socerului nostru) care se dovedește a fi Dumitru. Acroșaje precise și eficiente, servicii impecabile, preluări și angajări care încintă ochiul (și

Stadion „23 August”; timp frumos; teren bun; spectatori — aproximativ 15 000. Au marcat: ENE (min. 21 și 29) și NEAGU (min. 30 și 72). Raportul șuturilor la poartă: 19-16 (pe spațiul porții: 9-6). Raport de cornere: 2-7. RAPID: Răducanu 9 — Pop 9, Boc 8, Lupescu 8, Codrea 8, Dinu 8, Dumitru 10, Năsturescu 9, Ene 9+, Neagu 8, Angelescu 8 (min. 30 Codreanu 8). LEGIA: Tomaszewski (min. 30 Mowlik) — Stachurski, Blaut I, Zygmund, Traskowski, Blaut II, Deyna, Korzeniowski, Cypka, Brychczy, Gadocha. A arbitrat JOZEF KRNAVEK (Cehoslovacia), ajutat la linie de Gheorghe Limona și Constantin Costică.

care au stîrnit exclamații admirative la ziaristii polonezi și olandezi aflați ieri la masa presei), traversări de teren cu mingea „legată” la picior — iată registrul de maestru pe care ni l-a oferit acest excepțional talent.

Referindu-ne la oaspeți, vom remarca faptul că arhitectura jocului lor — bazat exclusiv pe țesătură de pase scurte — a fost plăcută la privire, dar a înfîlțit un bloc funcțional defensiv foarte mobil, care a „înghițit” cu ușurință majoritatea acțiunilor clădite, cum spuneam, pe cîștiguri de teren foarte mici. Vom recunoaște că ne așteptam, totuși, la mai mult de la această echipă foarte metodică, dar mult mai puțin amenințătoare decît o recomandau eliminarea zdrobitoare a U.T.A.-ei de acum doi ani (2-1 la Arad și 8-0 la Varșovia) și mai ales calificarea, în aceeași ediție a Cupei campionilor europeni, pînă în etapa semifinalelor, cînd viitoarea laureată, Feijenoord, avea s-o elimine cu mare greutate (0-0 și 2-0).

Min. 72 al partidei Rapid—Legia. Neagu a șutat violent, pecetluind scorul meciului, 4-0 pentru giuleșteni.

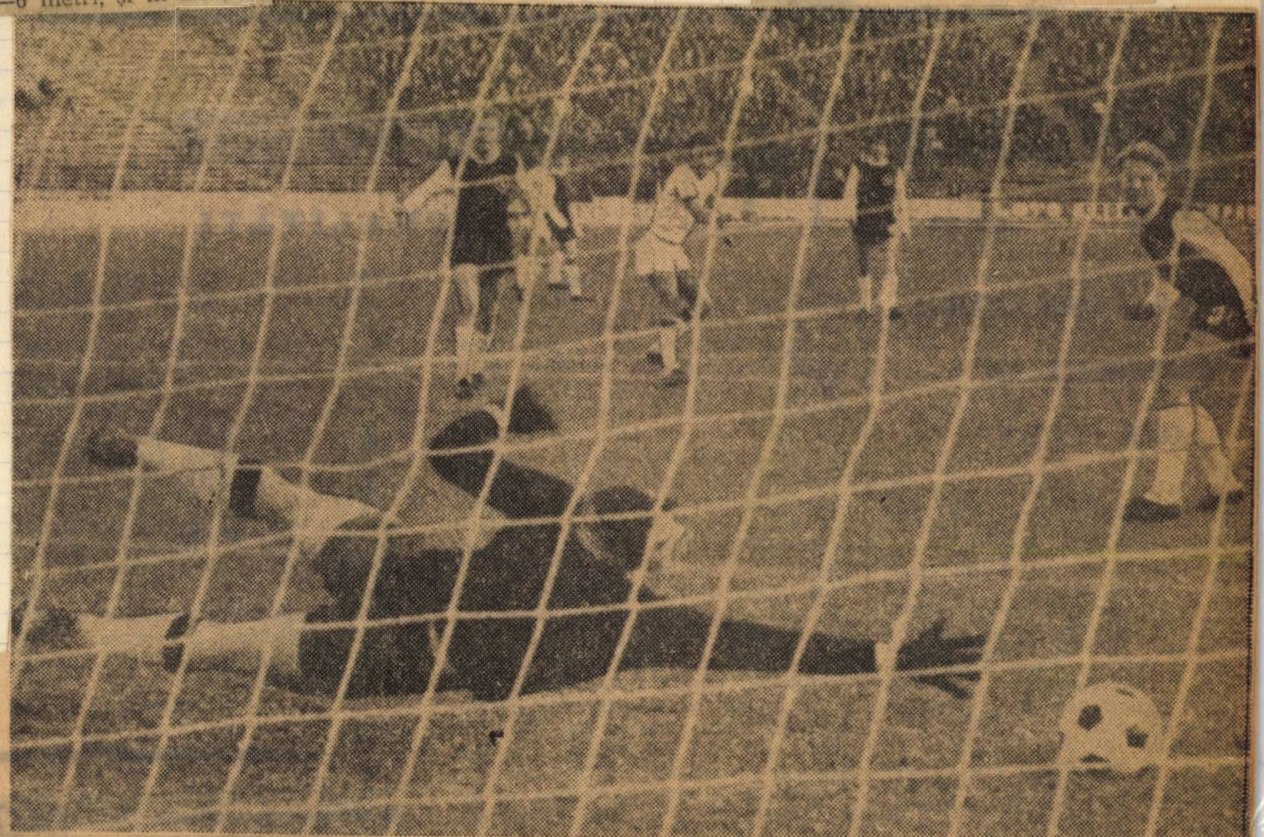
Foto: DRAGOȘ NEAGU

cînd un „un-doi” ca la carte reușit de Korzeniowski și Gadocha se încheie printr-o minge servită „pe tavă” lui Brychczy, dar șutul vechiului internațional polonez se înalță peste poarta lui Răducanu.

Golul „cade” în min. 21, mingea scoasă din picioarele unui jucător polonez de către Dumitru ajungînd la Neagu, un pas spre Ene — un șut plasat de la 17 m și 1-0.

Trei minute mai tîrziu, Deyna este faultat la limita careului mare, arbitrul nu acordă însă penalty, el lovitură de la 16 m, trimisă razant cu bara. În minutul 29, Ene Daniel șutează din interiorul careului, mingea este deviată de un apărător polonez și se strecoară în plasă: 2-0. Un minut mai tîrziu, Angelescu pătrunde irezistibil în careu, este faultat flagrant — arbitrul nu acordă penalty, în compensație, probabil, pentru cel neacordat în min. 24 — mingea „curge”, ajungînd la Neagu, care majorează scorul: 3-0.

Repriza a doua este marcată de dominarea insistentă a Rapidului, perioadă în care am notat un gol marcat de Neagu (min. 72), cîteva ocazii rarissime ratate de același Neagu, de Codreanu și de Ene Daniel (ratări care ne-au lăsat regretul că U.T.A. n-a fost răzbunată la proporțiile neuitatului său esec), o eliminare a lui Korzeniowski (pilduitoare pentru arbitrii noștri) și satisfacția publicului pentru excelența evoluție de ansamblu a giuleștenilor, care au făcut un pas mare spre turul III al Cupei U.E.F.A.

Echipa Rapid a surprins iarăși prin paradoxul comportării sale: inspirată și tenace în primul tur al competiției europene în care participă, mediocră în campionat, din nou superioară în întiul meci din al doilea tur al Cupei U.E.F.A. La drept vorbind, ceea ce ne surprinsese atât de tare înaintea partidei cu Legia, nu a fost valoarea intrinsecă a adversarei, ci în primul rând eșecul, scorul și maniera de joc a Rapidului în fața Universității Craiova din ultima etapă de campionat, conjugate și cu presupusul ascendent moral al unei echipe care zdrobise o formație românească cu doi ani în urmă, într-o întrecere oficială. Dar Legia nu mai este Legia de atunci și nici Rapid nu a fost o U.T.A. ediția 1969. Din toată confruntarea de marți, comportarea partenerilor s-a cristalizat pe scara valorilor la o distanță chiar mai mare decât cea năzuită de bucureșteni, reflectându-se ca într-o oglindă perfectă în avansul de patru goluri cu care Rapid a sfârșit cele 90 de minute ale jocului.

Atmosfera dinaintea partidei era tensionată, un nor de griji și emoții coborâse peste capul jucătorilor, toți, și cei de la Legia și cei de la Rapid, erau palizi și încordați pînă la crăspare. **Bazil Marian** patrula pe culoare, ar fi dat un regat pentru un petec de hirtie cu formația echipei Legia și cînd i-am procurat „11”-le polonez a scos un suspin de ușurare, pentru că lipsea de acolo extrema dreaptă Smiskiewicz, cel care-l impresionase peste măsură în ultimele două jocuri din campionatul polonez, urmărite la fața locului. Băieții executau sub supravegherea lui Nuțescu încălzirea de rigoare. Erau și înfricoșați, dar erau și responsabili: taciturni, serioși, dirzi, însuși Răducanu.

„Trebuie să batem” a șuierat el printre dinți, citindu-ne în ochi o întrebare nerostită.

UN MECI RECONFORTANT

Meciul în sine a fost estetic și recomfortant pentru suporterii bucureștenilor. Echipa Rapid funcționa aproape fără excepție la nivelul cel mai înalt al fiecărui jucător în parte și al forței colective rezultată din suma celor unsprezece contribuții individuale. Dacă luăm ca punct de reper comportarea excelentă din meciul cu A.C. Napoli la București, demonstrația din compania Legiei a fost o copie aproape fidelă a confruntării amintite. Același elan, aceeași ambiție, la fel, o superioritate clară fizică, tactică și tehnică. Echipa s-a apărut calm, a respins lucid ofensiva adversarei, a construit ingenios la mijlocul terenului pentru a ataca energie și cu suficientă fantezie. Iar sporul de eficacitate a venit din slăbiciunile partenerii, cu o apărare naivă ce efectua un marcaj aproximativ și strunită fiind pînă la 3-0, de un portar romantios. Aplombul general, clasa înaltă a mijlocașilor (unde Dinu a fost egal cu excelentul Dumitru, fără ca acesta să fi egalat totuși strălucirea din meciul cu A.C. Napoli), abilitatea tandemului de înaintași centrali (Daniel Ene în formă deosebită, Neagu cu toate defectele dar și cu toate calitățile sale), au fost armele hotărîtoare ale Rapidului. Scorul meciului putea fi chiar mai șocant, dacă nu existau cîteva ratări ale lui Neagu și una rarismă a lui Codreanu.

Legia Varșovia a constituit, orice s-ar spune, o decepție. Echipa se apără defectuos, ignorează rolul unui „libero” autentic în condițiile meciului din deplasare, surprinzător, nu a etalat nici știința manevrelor la mijlocul terenului, calitate constatată cu precădere de vizionările lui Bazil Marian în Polonia.

Pe un fond fotbalistic destul de palid au frapat doar evoluțiile lui Deyna și Gadocha, ultimul o extremă de mare inventivitate și rafinament, un jucător de clasă certă, căruia antrenorul secund I. Ordon îi reproșează totuși o slabă racordare la jocul colectiv. În orice caz, zvîcnirile ofensive ale internaționalului polonez au alarmat mai mereu zona noastră de apărare, încercîndu-l de cîteva ori serios și pe Răducanu. Oaspeții nu se așteptau la o surclasare atât de netă (avea să ne mărturisească după meci și antrenorul principal, Tadeusz Chruscinski), mizau, desigur, pe un scor cu reflectare favorabilă pentru partida retur, dar ei și-au prelungit, se pare și pe gazonul de pe „23 August” carențele cronice din campionat unde ocupă locul 5. Adică, o forță fizică precară, una morală de aceeași dimensiuni din moment ce în două etape au suferit eșecuri în ultimele trei minute de joc, iar aici, la București, au afișat deprimoladă maximă în numai nouă minute, cînd au primit trei goluri, imposibil de remontat ulterior. Nemaivorbind și de dereglarea spiritului de sportivitate la un moment dat, al lui Korzeniewski care și-a lăsat echipa în zece oameni timp de 21 de minute, rămînd printr-un gest de indubitabilă desconsiderare, orgoliul unui conducător de joc.

RAPID ESTE CALIFICATĂ ÎN TURUL III ?

Există toate premisele pentru a transforma întrebarea într-o afirmație. Avantajul de patru goluri este substanțial, puterea Rapidului s-a dovedit încă o dată învinșitoare, replica adversarei nu a impresionat. Însăși Legia (după meci), prin glasul antrenorului ei, nu a anunțat o revanșă la Varșovia, capabilă să scoată pe giuleșteni din competiție. Va fi probabil un meci de apărare. Apărîndu-se în spațiul de joc, Rapid își va apăra avantajul de pe tabela de marcaj și, concomitent, visul frumos de a merge în turul III al Cupei U.E.F.A.

Chiar dacă în evartelul de înaintași ai Legiei vor apărea accidentații de marți, titularii Smiskiewicz și Nowak, chiar dacă linia de fundași rapidișta a oferit în primul sfert de oră la București, o bresă care s-a numit Boc, reparată apoi „din mers” într-un mod perfect. Și chiar dacă fundasul central Blaut II, în drum spre cabine, răspundea galeriei rapidiste care-și cînta bucuria pe un ton malitios, ridicînd în sus cinci degete răsfirate!

Ion CUPEN

RAPID BUCUREȘTI — LEGIA VARȘOVIA 4-0 (3-0)

AU MARCAT : D. Ene (min. 21 și 29) și Neagu (min. 30 și 72).

STADION „23 August” : timp rece; teren bun; spectatori aproximativ 15.000.

RAPID : Răducanu — Pop, Boc, Lupescu, Codrea — Dinu, Dumitru — Năsturescu, D. Ene, Neagu, Angelescu (min. 30 : Codreanu).

LEGIA : Tomaszewski (min. 30 : Mowlik) — Stachurski, Blaut II, Zygmund, Traskowski — Blaut I, Deyna — Cypka, Korzeniewski, Brychczy, Gadocha.

A arbitrat JOZEF KUNAVEC (Cehoslovacia), asutat la țugă de Gh. Limona și G. Costică.

Carnet

DE-ALE FOTBALULUI...

de EUGEN BARBU

Și ce bine începuse săptămîna aceasta...

Rapidulețul marca gol după gol Legiei-Varșovia și ar fi putut, fără să ne așteptăm și aproape fără să dorim, ca recordul de 8-0 administrat cîndva U.T.A.-ei să fie egalat, dacă nu cumva întrecut...

Și iată, pe aceeași scenă, 24 de ore mai tîrziu meciul Dinamo — Feyenoord, ce decepție, ce trezire la realitate! Bucureștenii arătasera vineri în meciul cu Universitatea-Cluj o voință exemplară, reușind să se redreseze după ce fuseseră conduși cu 2-0 pe teren propriu. De fapt noi, cu toții, trebuia să vedem în acest scor de la începutul reprizei a doua ceea ce ieri a fost confirmat: slăbiciunea totală a echipei Dinamo, aflată într-un declin vădit. Și iată-ne în această miercură neașteptată, plină de durere, cînd constatăm că unul dintre cele mai bune teamuri pe care le avem se lasă ridiculizat în inima Bucureștilor de către olandezii aceștia solizi, cam brutali, dar hotărîți superiori mai ales prin condiția fizică ireproșabilă, care mă făcea să mă întreb dacă nu cumva partida are loc la Rotterdam, într-atît păreau de epuizați dinamoviștii abia sosiți de la Predeal după o scurtă vacanță menită să-i repună în formă...

Meciul a fost văzut de toată lumea, s-a filozofat destul pe margine: **atît putem**, dar nimeni nu spune de ce putem numai **atît**? Putem numai **atît** pentru că la club se stă mult în cantonament, dar nu se face ceea ce fac alții; nu se aleargă, nu se învață lucruri elementare. L-am privit cu o înfinită tristețe pe Dumitrache, acest ilustru anonim al terenurilor noastre. O lălmie stoarsă, un fel de pensionar tînr, fără voință, ascunzîndu-se de balon, iată ce a mai rămas din faimosul **noaur** al lui Dinamo pe care cluburi mari ofereau sume incredibile abia în urmă cu doi ani...

Restul? Andrei după un meci senzațional în Cehoslovacia a luat trei goluri parabile din care al treilea mi-a amintit de vechea lui soartă de rezervă eternă a oltora. Cheron, la fel de inimos și de neavenit, cum Nunweiller cel mare mi s-a părut ostent și inert. Singurii ambițioși: Dinu și Deleanu, dar cu atîta nu s-a putut face mai nimic. Lucescu, și el descumpănit, a încetat să mai lupie la începutul reprizei a doua cînd oaspeții au înscris al treilea gol. Ciudat este că în afara unei bare, Sălceanu a mai ratat de la 9 metri o ocazie unică, ca și Dumitrache care a tras neconvins după ce-l depășise pe portarul Treytel. Aritmetic ar fi fost 3-3, dar așa e fotbalul...

Și-acum despre victoria categorică a Rapidului.

Ne așteptam ca după înfrîngerea categorică de la Craiova să avem în față o formație debusolată. Ciudat, dar adevărat, am revăzut un **Real-Giulești** din zilele cele mai bune, adică formația care a eliminat **Napoli** cu destulă ușurință. Să fie chiar **atît** de adevărat că în fotbal numai **zilele** contează, că trebuie și nîtel noroc la un car de talent? Polonezii, oricum erau departe de pretențiile noastre, adică ni s-au părut o echipă **modestă**, destul de fragilă pe care un adversar mai decis ar fi făcut-o **k.o.** Mă gîndesc cînd spun asta la incredibilele ratări ale lui Neagu care putea să înscrie de cel puțin șase ori! Adăugați și pe Daniel Ene care a evitat și el de vreo două ori să bîntuie recordul Legiei împotriva orădenilor...

Cu toate astea jocul **vioi**, **bine orientat** al gîrarilor ne-a plăcut. Era de fapt vorba de o detașare, de o abordare sprinteră a portidei care a dus la o victorie lejeră.

În fața acestor comportări neașteptate, ce mai putem să spunem noi cei ce urmărim de pe margine echipele românești de fotbal? Cine ar dori să facă pronosticuri în viitor riscă foarte mult pentru că ne putem aștepta la orice din partea reprezentanților noștri. Chiar la o victorie dinamovistă la Rotterdam și încă la scor. Glumesc evident, dar și sper la așa ceva. Iată, de la Walbrzych, pe calea undelor ne vine știrea că U.T.A. a egalat în ultimele cinci minute și că două echipe românești aproape că au pîșit în turul III al competițiilor europene. „Bătrîna Doamnă”, ca mai totdeauna, nu ne-a dat emoții.

— Nu, Singur nu putem să le câștigăm c-atunci treceam la tenis și eram Năstase. Eu am contribuit numai la câștigarea unor partide.

— Aud că iar vrei să pleci de la Rapid..

— Nu se poate. Știi matală ce mi s-a întâmplat astă-vară, când am vrut să mă duc la Farul?

— Ce?

— Două chestii. M-am întâlnit cu unii pe stradă, nici nu-i cunoscteam, și mi-au zis: „Domnule Răducanu, noi te iubim, dar să nu te superi, c-o să-ți spargem capul dacă pleci din Giulești”. Iar alții au venit la mine în aceeași perioadă, nici pe-ăștia nu-i cunoscteam, să-mi arate albume cu fotografiile mele din meciuri. Știi ce făcuseră? Imi scosese ochii în fiecare poză.

— Aștia umblau cu farmece..

— La mine nu ține cu farmece, dar mi-au plăcut oamenii așa ca sentiment.

— Vei avea un an greu. Rică.

— Greu, fiindcă vreau să scriu și-o carte.

— Ce carte?

— Eu despre mine.

— Nu-i prea devreme?

— S-adună prea multe dacă mai amîn. Am să încep de cînd mi-a-duc aminte că m-aruncam prima oară după minge. Și voi încheia cu „Va urma”.

— Acum te antrenezi serios?

— Ricu muncește. Săptămîna asta voi întrerupe două zile, și-apoi am să trag din nou ca o fiară.

— De ce vrei să întrerupi?

— Am o treabă și vreau să trec o zi pe la Baia de Fier, unde-am făcut Revelionul, la nea Petrică, responsabilul de la cabana „Peștera muierilor”... Ce om, domnule!.. Primitor mare!

— Nu prea te găsesc demoralizat după cel mai prăpădit an din cariera ta.

— Dar nici nu spun că nu mă prind la toată chestia. Ricu nu arată, că nu e bine să arăți tot ce simți.

Romulus BALABAN

„O tripletă de dragoste și gingășie: mama, soția și cu mine”

FELICITĂRI

Începînd de astăzi, Ion Poștașu nu va mai primi, probabil, nici o scrisoare de laotreo, codană din-

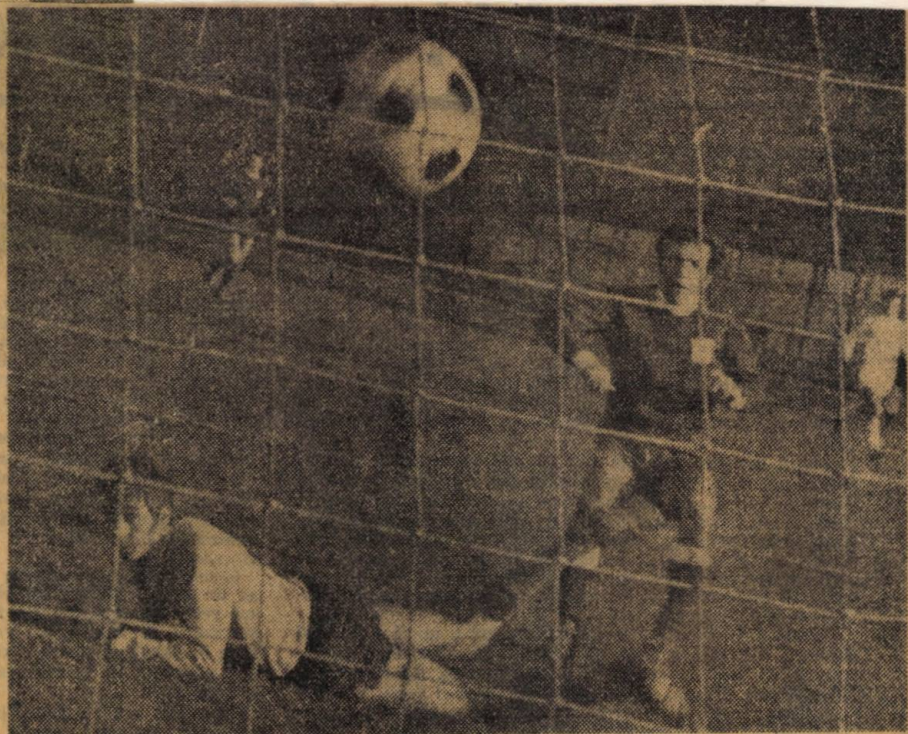
năra economistă Dalina Butculescu, absolventă a Facultății de comerț exterior.

tr-un colț îndepărtat de țară, îndrăgostită de fotbalistul Alexandru Boc, de la Rapid. Fiindcă ele vor afla, din rîndurile de față, că jucătorul lor preferat s-a căsătorit, săptămîna aceasta, cu tî-

Dar, desigur, și ele, ca și noi, vor transmite cele mai calde urări de fericire tinerilor căsătoriți, care, privind fotografia, alcătuiesc un cuplu ideal.

Foto: S. BAKSY

Minutul 33 din meciul de fotbal Rapid—Jiul Petroșani. Codreanu înscrie cel de al doilea gol pentru echipa sa.

Foto: P. COZIA

— Am uitat. Eram supărat și am uitat.
— Cine uită, de uitare va pieri.
— Păi au și început să mă uite. Parcă-ș fi un terminat pentru fotbal. Mă simt cam uitat, vin acasă și privesc albumele, ca ăi bătrini. Mă uit la poze și-mi zic: Ricule, în meciul ăsta ai fost mare sau în ăsta n-ai fost
— Te-au scos din lot! Nici în America de Sud nu pleci...
— Am fost la tov. Balaș să-l rog să mă ia, totuși...

— Și?
— Mi-a zis: „Lasă Rică... Că tot tu ești așa și pe dincolo...” Se mai discută și mine la Comitetul federal (n. n. simbătă 22 ianuarie) problema mea, dar nu cred... Băieții au și făcut vaccin pentru chestia aia galbenă. Deci, nu mai e timp.

— Angelo ce spune?
— Că depinde numa' de mine dacă va fi de scurtă sau de lungă durată. I-am zis: Bine, bre, ăsta-i moralu' pe care mi-l dai acu' înaintea meciurilor cu Ungaria?

— În Brazilia și Mexic ai mai fost. Nu-i o tragedie că nu te mai duci o dată.

— S-o crezi matală. Ziariștii or să-ntrebe peste tot: unde-i Ricardo?

— Ricardo te numesc?
— Acolo, da. Ricardo de la Rică. În Mexic vor veni și fete la aeroport, cînd s-o auzi c-a sosit echipa României. În plus, ar fi fost ultima oară cînd mai puteam juca împotriva lui Pele.

— Pele o să întrebe de tine?
— Cred că da. Ne scriem din cînd în cînd. Peste vreo trei ani am să vorbesc cu Pele să-mi aranjeze la Santos. Vreau să fiu cu el într-o echipă.

— Pele nu va mai juca peste trei ani.

— A declarat că se va retrage de tot prin '75. Ei și dacă nu va mai fi, vreau, oricum să joc în Brazilia sau în Mexic. Am ambiție să fiu primu' fotbalist român la un club din America de Sud.

— De ce?
— Acolo se joacă frumos, relaxat, fente nu „om la om”, să te rupă, ca-n Europa. Dacă Pele bagă o pilă, pe loc intru la Santos.

— Fotbalul european nu-ți mai place?

— E prea dur. Dacă te bați tare, alergi de nebun și pui contre, ești cel mai bun. B-ai văzut pe Chivers? Numa' că ăsta știa și treaba! Da' cei mai mulți nu știu decît să dea tare.

— Ajunge naționala noastră printre primele patru echipe din Europa?

— Ajunge. Ungurii au apărare slabă. Dacă-și revine Dumitrache lângă Dobrin, acolo-n față, îi întoarcem.

— Dumitrache vrea. Ai citit interviul cu el de săptămîna trecută?

— Mopsu' n-a spus lucruri mortale în interviu. Zice el că bea mai puțin decît englezii... Hm! Ce chestii. Și speră să a-lerge cît Dinu. De unde? Că i-ar sări plămîinii afară dac-ar încerca. El e foarte bun acolo în față, nu trebuie să a-lerge cît Dinu. Abia aștept să-l văd în echipă pe Mopsu'.

— Ai fi tare supărat dacă n-ai juca în meciurile cu Ungaria?

— Mai întrebă? Poți să joci în orice echipă de club. Dacă nu joci în națională, n-ai făcut nimic... Dacă n-ajungi cu stema pe piept, să-ți cînte imnul și să-ți se facă păru' măciucă, degeaba... Pius că dacă mă bagă cu ungurii și Ricu merge, Banks e cam afară, și apuc un loc și-n echipa Europei.

— Te visezi în echipa Europei, dar în anul 1971 n-ai figurat în clasamentul celor mai buni fotbaliști români.

— Dacă nu era chestia din meciul cu Cehoslovacia, eram printre primii. Lumea ține cu mine, dar nu putea să uite așa de repede. Anul trecut a fost cel mai prăpădit an pentru mine. Toate belelele le-am luat.

„FAM VAZUT EL TOȚI PORTARI MARI.”

SINT CA MINE!... (Răducanu)

• AM SĂ VORBESC CU PELE SĂ-MI ARANJEZE LA SANTOS... • DACĂ N-AJUNGI CU STEMĂ PE PIEPT, SĂ-ȚI CÎNTE IMNUL ȘI SĂ ȚI SE FACĂ PARUL MACIUCA, DEGEABA... • ÎN PRIMĂVARA VOI APARE ȘI CU ALT ECHIPAMENT, CA SĂ FIU COMPLET SCHIMBAT • ATUNCI DUPĂ GOLUL LUI CAPKOVIC SIMȚEAM PELUZA ȘI TRIBUNA A DOUA CUM BAGAU MORAL ÎN MINE • AȘ VREA SĂ JOC ÎN FILME CU COW-BOY, NU CU IUBIRE • NU VA LUAȚI DUPĂ CUM ARĂT LA TELEVIZOR, FIINDCĂ EFORTUL MĂ URÎTEȘTE • LA NAȚIONALĂ, NICI UN MECI NU S-A PIERDUT DIN CAUZA MEA • VOI AVEA UN AN GREU, FIINDCĂ VREAU SĂ SCRÎU O CARTE

— Poate și '72 va fi la fer.

— E, lasă matală... S-a terminat cu fițele și cu smecheriile lui Ricu. Îmi pare rău pentru public că știu eu, de abia aștepta să-l vadă pe Ricu făcînd mișcănțe... Dar nu mai ține, tăticu... Gata!... Spectacolul s-a terminat... Cine vrea spectacol să se ducă la teatru. Seara după meciuri, dacă mă cheamă vreun teatru, pot să dau și spectacole... De acum încolo, voi juca numai cu mînuși în mîini. De palma goală mîngea se lipește bine și sint tentat să fac jonglerii. Cu mînuși umblu mai greu cu mîngea și nu-mi mai arde... În primăvară voi apare și cu alt echipament, ca să fiu complet schimbat. Cel mai frumos echipament l-am avut cînd am jucat cu naționala la Stuttgart... Arătăm extraordinar.

— Cum ai vrea să fie tricoul?

— Albastru sau mov. Aș fi preferat eu alb, dar echipele au mereu alb și ar trebui să mă tot schimb. Îmi spunea cineva că așa juca nea Tinel, pe vremuri, și stătea alb ca lebăda rezemat de bară și era tare frumos... Alte timpuri!... Pe atunci, se trăgea la poartă o dată la jumă de oră, de-aveai vreme, ca portar, să fumezi o țigară și să bei un șprîț între două suturi.

— Să revenim la chestiune. Te consideri sau nu vinovat? Meriți necazurile care s-au abătut în ultima vreme peste capul tău?

— Și eu am greșit... Și alții trebuiau să mă ierte. De multe ori nu sint înțeles...

— Dar tu înțelegi lumea?

— O înțeleg... Dac-ar fi după mine s-ar juca un fotbal așa frumos...

— Rică, ești, într-adevăr, un mare portar sau ești cam farsor?

— Sint portar foarte mare. Și-o să mai fiu. A fost o gravă greșeală că n-am jucat la „mondialele” din Mexic. A mea, în primul rînd, și-a altora. Îi înnebuneam, iar după aia m-ar fi chemat împreună cu Dumitrache în echipa lumii, la festivalul fașin.

— De ce crezi tu că ești un mare fotbalist?

— I-am văzut pe toți portarii mari. Sint ca mine. Ba cred că eu am ceva aparte față de el. B-am văzut și pe fașin. Sint ca el... Doar puțin mai gros la picioare.

— Ai primit cam multe goluri în campionatul de toamnă.

— Primeam înainte cam 11 pe sezon. Acum au fost 14. Dar nu mai am apărarea dinainte. Boc și Dupescu nu s-au obișnuit încă unul cu celălalt. A plecat și Dan... Codrea dribblează. Cînd dribblează Codrea mă doare inima.

— Și pe alții îi doare inima din cauza ta.

— Eu cînd le fac, nici nu mă gîndesc... Dac-ar fi cineva să strige și la mine... Dar să fie clar. Din fițele mele n-au ieșit goluri. În afară de pătania cu Capkovic.

— Cred că de la asta ți se trage.

— Mai puțin de la asta. Lumea m-a încurajat atunci nemai-pomenit. Simțeam peluza și tribuna a doua cum bagau moral în mine.

Pînă la urmă cu Cehoslovacia am cîștigat și numai asta contează. De fapt și de fapt mi se trage de la altceva...

— De ce taci?

— ...Cine m-o fi pus pe mine să dau cu mîngea în arbitru, în meciul cu Tottenham de la București?... Nu era mai bine să fi rămas lîngă bară după ce-am primit golul?... Așa mă bag eu ca prostul, fiindcă am suflut mare... Nea Angelo mi-a dat să înțeleg că de-aicea vine treaba... Amăreala mea... Îmi vine să mă iau la palme.

— De ce nu te iei?

— De unde știți matală că nu m-am luat?... Greșesc de multe ori fiindcă vreau s-ajut băieții. Ar trebui să-mi văd numai de poarta mea. Dar ce, te lasă inima? Ies să interceptez cu picioarul la 16 metri, cînd scapă adversarii și-atunci uneori apar încurcături. Apoi îmi zice să nu mai ies altădată, s-am numai grija porții, dar jocul te fură... D-aia-mi spune și mama: „Stai, Rică în poarta ta acolo. Acasă ești băiat liniștit, dragu'mamei. Dar pe teren faci lucruri cam trăznite”. Înainte, mama habar n-avea de fotbal. Acuma s-a vezi cum vine la meciuri și cum mă ceartă. Ba că nu mai poate să iasă din casă de gura cartierului, ba c-am apărut prost, ba că nu m-au ajutat fundașii: „Nu s-au adunat în jurul tău, Ricuță, zice mama, ai văzut adversarii cum stăteau toți lîngă portarul lor?”

— Copilul nu te ceartă?

— E prea mic. Dar va ajunge fotbalist, fiindcă-i rău. Sper ca în ziare să rămîna multe lucruri bune scrise despre mine. Să citească cînd va fi mare despre tăticul lui.

— Numai de n-ar da peste ce scrie despre tine tovarășul Eugen Barbu.

— Ce-o fi avînd, bre, cu mine nea Jenică? Păi nu-și de seama că dacă dispar nu mai are subiect? S-a obișnuit lumea să dea dînsul mereu în Ricu.

— Îmi spuneai o dată că te vei duce să discuți cu Eugen Barbu.

— Ce crede dumnealor, că scapă de mine din națională?... Sint convins că dacă fac un meci mare, imediat mă va lăuda... Dar eu îl iubesc, chiar dacă mă-njură. Trebuie să-l cunosc și să discut cu el. Dînsul nu știe ce băiat valabil e Ricu. Dar se va convinge. Numai dacă n-are pe cineva, să vrea să-l facă portar și să-mi ia locul. Dacă mă iubeste alt, să mă bage într-unul din filmele pe care le face.

— Ai vrea să joci în filme?

— În filme cu cow-boy, nu cu iubire... Mamă ce-ar veni lumea...

— Nu-ți plac filmele cu iubire?

— Nu-mi plac fiindcă sint căsătorit și un film d-ăla cu iubire mare poate să-mi vîre gînduri grele în cap. Ba mine gata cu iubirea... Am iubirea acasă.

— Crezi că ești făcut pentru ecran? Ai arăta bine pe ecran?

— Nu știu ce să zic. După ce mă ounoaște lumea, toți sau toate spun că-s tare dragu' și simpatic. Nu cum par la televizor. D-aia le zic și eu să nu se ia după televizor, fiindcă efortu' mă urîtește.

— Ce părere ai despre iarnă?

— ...Iarnă?... Care iarnă?

— Asta de-acum.

— Cam aiurită. Avem primăvară, avem vară, toamnă, avem de toate. N-avem iarnă. Așa cum înțeleg eu, cu troiene, zăpadă pe cîmp, chestii.

— Te-ai cam îngrășat. Ai și 26 de ani, concurență mare de portari buni, ce te faci?

— N-am probleme. M-am îngrășat din cauza sărbătorilor, deși am mîncat numai lucruri care nu îngrășă. Dar Ricu slăbește repede, cu organismul lui ca ceasul. Alaltăieri, am stat trei ore la baie, trei kilograme s-au dus. Cît despre concurență, ea mă face să fiu bun.

— Ai o siguranță de sine care enervează omul. Spune-mi, s-au pierdut meciuri din cauza ta?

— La națională, nici unul. Ca tricolor, o singură dată am apărut slab. Cu Franța, la Paris, cînd am pierdut cu 2-0. Atunci, însă toți am fost cam afară. La club s-au pierdut din cauza mea, dar puțin.

„Îmi place să plutesc peste coechipieri și adversari, ca un adevărat inger pazitor”.

După un început decepționant, RAPID a rezistat atacurilor LEGIEI și și-a atins scopul — CALIFICAREA!

După un început decepționant, RAPID a rezistat atacurilor LEGIEI și și-a atins scopul — CALIFICAREA!

VARȘOVA, trimisul nos

Nu știu rii din țară ale meciului vă spun că bunele stăsenzația că și dramati acum doi a și inefi tase senza irezistibil Răducanu, dar nu se

Chiar și re ritmul Legia se cată în tu

Iată însă (pentru noi) minute — mătorele priză, rez siguranță mai vede care duce

Ce s-a In box, tene (dup lea gol) de formi

In partio mai mult logic, te această

Ajutată pat, la e douz periculoa a fost r Dumitru simplu din teat

prea tir Dintr- (exclusi rolul vi trecut t ganizati de dul echipa

Pasel locuț forța mai pu rii tim Poat ar fi ma ca fructil zie — lonezi rat că atac, încerc

VARȘOVIA, 4 (prin telefon, de la trimisul nostru special).

Nu știu ce au gândit telespectato- rii din țară după primele 6 minute ale meciului de miercuri, dar pot să vă spun că românii prezenți în tri- bunele stadionului Legia au avut senzația că Rapid urmează — uluitor și dramatic — scarta U.T.A.-ei de acum doi ani. Echipa poloneză (tim- da și ineficiență la București) debu- tase senzațional, înaintind ca un irezistibil tăvălug spre poarta lui Răducanu, iar Rapid era pe teren, dar nu se vedea în joc.

Chiar și fără a păstra în continua- re ritmul debordant al acestui start, Legia se profilă în virtuală califi- cată în turul III.

Iată însă că autoarea dezagreabilei (pentru noi) surprize din primele 6 minute — Rapid — ne-a făcut în ur- mătoarele 84 de minute o altă sur- priză, rezistind — cu o progresivă siguranță — atunci când nimeni nu o mai vedea oprindu-se pe toboganul care ducea spre o înfrângere la scor.

Ce s-a întâmplat cu Rapid? In box, redresarea echipei bucureș- tene (după primirea celui de al doile gol) ar fi fost caracterizată ideal de formula „s-a trezit din pum”. In partida de miercuri au concurat mai mulți factori — de ordin psiholo- gic, tehnic, tactic, fizic — spre această redresare.

Ajutată și de sană, Rapid a scă- pat, la puțin timp după primirea ce- lor două goluri, din câteva situații periculoase și — nu știu exact care a fost resortul: intuiția lui Lupeșcu, Dumitru, Boe et comp. sau pur și simplu curajul născut din... frică, din teama eliminării care se anun- ta? — a îndrăznit, înainte de a fi prea târziu, să lase la joc.

Dintr-un joc de apărare mecanic (exclusiv destructiv), care-i hărăzea rolul victimei, echipa bucureșteană a trecut treptat la o defensivă mai or- ganizată, apărătorii și-au adus amine- de dublaj, atacanții de pressing, echipa a început să paseze.

Pasele, jocul mai încheiat la mij- locul terenului, au început să macine forța atacurilor adverse, mai rare, mai puțin incisive, pe măsura scurge- rii timpului.

Poate că în repriza a doua Rapid ar fi putut rezolva mai ușor proble- ma calificării dacă Ene Daniel ar fi fructificat în minutul 47 marea oca- zie — când o serie de apărători po- lonezi, dar nu este mai puțin adevar- rat că giuleștenii n-au avut miercuri atac, sau mai exact spus, înaintă și n-au încercat — sau n-au putut — să în- deplinească funcția de atac, mări- nindu-se doar la acea de apărare.

Ceea ce ni se pare de necontestat este faptul că o bună parte din re- priza întâi și în ultimele 45 minute ale jocului, Rapid s-a apărat bine,

calm, creind, încetul cu încetul, și spectatoriilor și adversarilor senti- mentul că minunea visată de ei ră- mine implacabil de domeniul vise- lor.

Știm, o înfrângere rămâne o în- frângere, și este nefiresc să aplauzi o echipă care a pierdut, dar este obli- gatoriu să-i recunoști meritele — și

Rapid a avut merite mai ales în meciul-tor, dar și în cel de la Varșovia — atunci când se califică într-o fază superioară a unei compe- tiții europene eliminând o formație cu renume și cu incontestabile „state de serviciu” pe arena continentală.

Marius POPESCU

Fază din repriza a doua a partidei Legia — Rapid. Bine încadrat de Boe și Lupeșcu, Răducanu respinge un atac al gazdelor.

VARȘOVIA, 3 (prin telefon de la trimisul nostru special).

Rapid nu era foarte optimist înai- ntea acestui meci, toată lumea era con- stientă că echipa gazdă, cu moralul revitalizat de unele succese în cam- pionat și în Cupa Poloniei, va încerca să realizeze procentul infim de șansă de a se califica în turul al treilea al Cupei U.E.F.A. Minuni s-au mai văzut în fotbal, și Legia a crezut miercuri seara într-o minune. Că- lutul costeliv care a fost la Bucu- resti a mincat între timp jăratice, a devenit focos, i-au crescut aripi, ju- cind într-adevăr un început de meci (din fericire pentru echipa noastră doar 20 de minute) cu aplomb, ra- pid și cu eficacitate maximă.

Golurile au căzut în minutele 1 și 6, tactica Legiei rodea minunat și noi, cu toții împreună cu cei 200 de suporteri giuleșteni deplasați la fața locului, am amuțit la gafele apărării imediate, plătite din greu cu două goluri. Rapid a avut cavaleriesmul să accepte inițial lupta în cimp des- chis, dar când s-a convins de tărâ- și ambia adversarului s-a retras hotărât pe meterezele sale. La pau- ză, cel puțin, conducerea tehnică a închinat scopului toate mijloacele de apărare posibile, introducând în for- mație încă un fundas (Mușat), retră- gindu-l pe Lupeșcu în postura cea mai autentică de libero, ordonând un pressing mai accentuat. Legia s-a im- potmoliț treptat în releaua defensivă a partenerii sale, și-a pierdut (pe măsură ce trecea timpul), speranța entuziasmul și desigur, și prospe- timea primului sfert de oră. Linia fe- roviară de fundasi, ezitantă la pri- mirea golurilor, ajutată numeric și

potențial de ceilalți jucători (doar Neagu rămăsese la un moment dat în avangardă) a lăsat piept cu succes atacurilor Legiei, limitind scorul la cifra care ne îngrijorase alt de tare în minutul 6. Desigur că în aceste condiții spectacolul a pălit, dar fot- balul de miză își refuză întotdea- una virtutile estetice: el este un mic război cistat mereu de tabăra înar- mată mai bine. Si armele Rapidului în dubla întâlnire cu echipa Legia s-au numit: deziavoltură și eficacita- te pe teren propriu, dirzenie, rezis- tență fizică și morală în meciul retur.

După meci, la cabine, jucătorii în- cercu sentimentul ambiguu al bucu- riei calificării și al amărăciunii în- fringerii. Mai filozof decit toți, Ră- ducanu cocoțat pe o bancă și șter- gindu-se după duș a proclamat: „Tăceți din gură, totul e bine cind se termină cu bine”. Desigur Rapid n-a fost miercuri demonstranta unei echipe de elită. Ca formă sportivă formația nu a depășit media valoric- ă etalată în campionat, neconfir- mind de data aceasta bunele meciuri internaționale făcute pină acum în Cupa U.E.F.A. Sub pavăza celor pa- tru goluri obținute pe teren propriu, ea și-a permis la Varșovia un joc destructiv, de strictă menajare a zestreii acumulată la București. Me- ritul ei cel mai important este că s-a calificat în turul al treilea, Luxul de a fi ingenuchiat categoric pe Legia la București a cerut pe terenul acesteia trudă și sacrificiu. Inhibiția Rapidului a plecat probabil de la sentimentul datoriei obligatorii de a

se califica în conjunctura creată de ei însuși după primul meci. Fotbalul este și un joc psihologic: pentru că

nu mai avea ce pierde, Legia a în- cercat o minune. Jocul pragmatic al bucureștenilor a anihilat-o însă ru- pede, după ce lucise iluzoriu și efe- mer șase minute. Dar am uitat să spunem că roțița cea mai prețioasă în angrenajul solicitat în acest meci pină la uzură a Rapidului s-a numit și de această dată tot Dumitru.

Ion CUPEN

LUPESCU

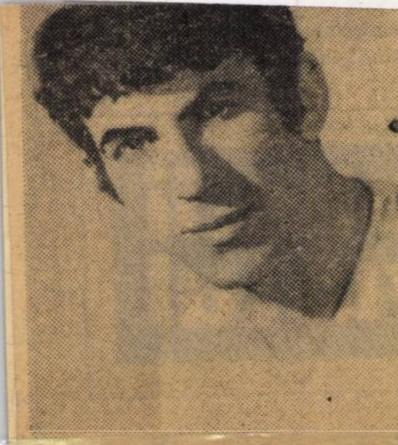
suporteri giuleșteni depăși la fața locului, am amuțit la gafele apărării imediate, plătite din greu cu două goluri. Rapid a avut cavaleriesmul să accepte inițial lupta în cimp des- chis, dar cind s-a convins de tărâ- și ambia adversarului s-a retras hotărât pe meterezele sale. La pau- ză, cel puțin, conducerea tehnică a închinat scopului toate mijloacele de apărare posibile, introducund în for- mație încă un fundas (Mușat), retră- gindu-l pe Lupeșcu în postura cea mai autentică de libero, ordonând un pressing mai accentuat. Legia s-a im- potmoliț treptat în releaua defensivă a partenerii sale, și-a pierdut (pe măsură ce trecea timpul), speranța entuziasmul și desigur, și prospe- timea primului sfert de oră. Linia fe- roviară de fundasi, ezitantă la pri- mirea golurilor, ajutată numeric și

n-a fost miercuri demonstranta unei echipe de elită. Ca formă sportivă formația nu a depășit media valoric- ă etalată în campionat, neconfir- mind de data aceasta bunele meciuri internaționale făcute pină acum în Cupa U.E.F.A. Sub pavăza celor pa- tru goluri obținute pe teren propriu, ea și-a permis la Varșovia un joc destructiv, de strictă menajare a zestreii acumulată la București. Me- ritul ei cel mai important este că s-a calificat în turul al treilea, Luxul de a fi ingenuchiat categoric pe Legia la București a cerut pe terenul acesteia trudă și sacrificiu. Inhibiția Rapidului a plecat probabil de la sentimentul datoriei obligatorii de a

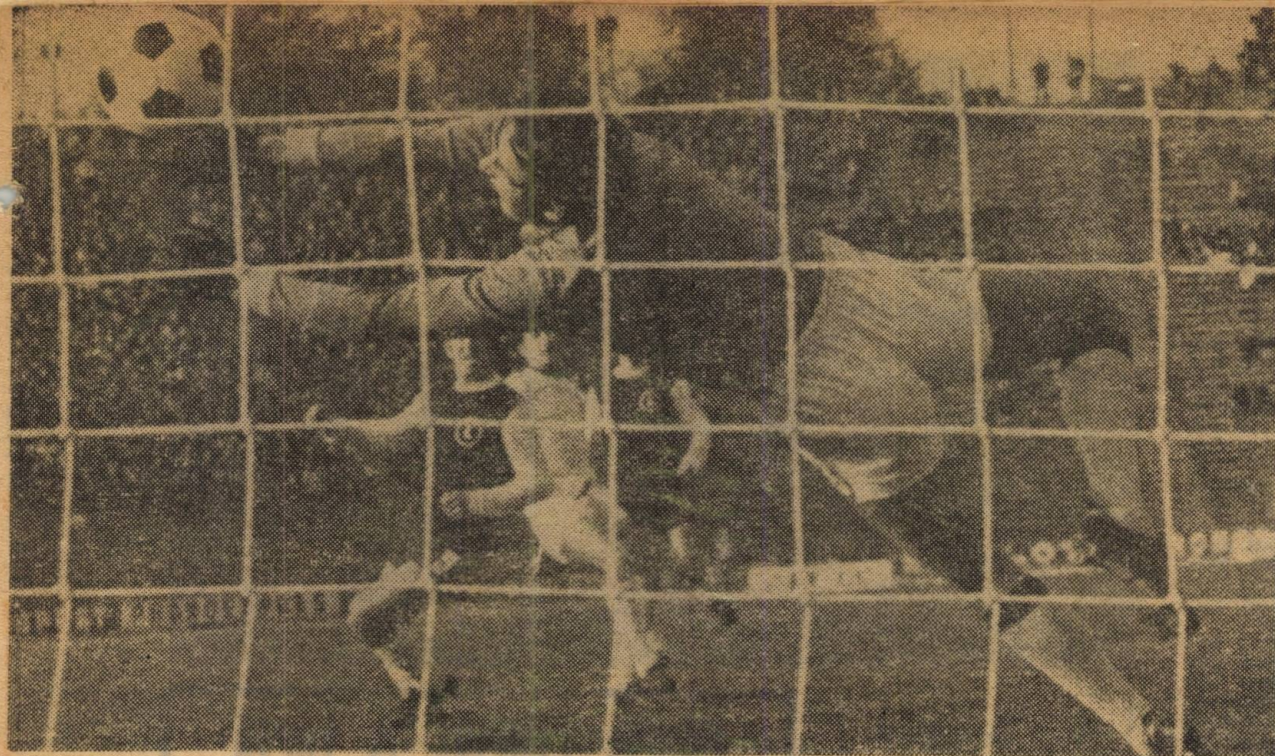
se califica în conjunctura creată de ei însuși după primul meci. Fotbalul este și un joc psihologic: pentru că

nu mai avea ce pierde, Legia a în- cercat o minune. Jocul pragmatic al bucureștenilor a anihilat-o însă ru- pede, după ce lucise iluzoriu și efe- mer șase minute. Dar am uitat să spunem că roțița cea mai prețioasă în angrenajul solicitat în acest meci pină la uzură a Rapidului s-a numit și de această dată tot Dumitru.

Ion CUPEN

LUPESCU

Primul gol al Rapidului. Portarul polonez atinge balonul sutat de Ene, dar nu-l poate retine

Foto : S. BRASOVEANU

In formă foarte bună, Ene Daniel înscrie al doilea gol
partidei. Portarul Tomaszewski este K.O.

BAZIL MARIAN (antrenorul echipei Rapid): „Legia a început furtunos, cum ne și așteptam, de altfel. Au fost suficiente două greșeli colective de apărare și adversarii ne-au înscris două goluri. Treptat, totuși, echipa și-a revenit, reușind să echilibreze oarecum jocul. Introducerea lui Mușat la pauză a fost, consider eu, soluția cea mai bună pentru întărirea defensivei. Remarc aportul înțregii linii de fundasi și pe mijlocașii Dinu și Dumitru”.

ENE DANIEL : „Ne-am

temut mult de primul sfert de oră și, ca un făcut, temerile s-au adevărit. La 2-0 eu unul, mă gindeam la tristul episod U.F.A., dar echipa s-a trezit repede la realitate, a devenit lucidă și sigură în îndeplinirea obiectivului propus: calificarea.

BOGDAN BANKA (ziarist la Przeglad Sportowy)
„Rapid a găsit, se pare, la pauză, antidotul pentru replica Legiei. Presingul mult mai susţinut, jocul cu libero şi aglomerarea compartimentului defensiv au pus probleme greu de

rezolvat pentru jucătorii noștri. Rapid nu a făcut spectacol, a jucat pentru rezultat și și-a atins scopul. De altfel, competiția în sine nici nu cere mai mult".

**TADEUSZ CHRUSCIN-
SKI (antrenorul Legiei):**
„Sint mulțumit de evoluția echipei mele. Regret că nu l-am avut pe jucătorul Novak și în partida de la București. Acum ne mulțumim doar cu simplitud faptul că ne-am revanșat în fața echipei Rapid. Îi urez succes mai departe“.

ÎN CIUDA UNUI DEBUT NEFERICIT,
AVANTAJUL DE LA BUCUREȘTI
A FOST SUFICIENT PENTRU RAPID

DECLARATII... DECLARATII...

RAPIDULUI, CĂLDUROASE FELICITĂRI!

Pentru prima oară, după ani și ani de încercări infructuoase, iată că și echipele noastre de club pășesc pe drumul deschis de națională, aducându-ne satisfacții majore. Pentru prima oară, toate cele patru ambasadoare ale soccerului românesc trec de pragul, destul de spinos, al primului tur al cupeilor europene. Pentru prima oară, țara noastră va fi larg reprezentată în etapa superioară a competițiilor continentale, pe măsura unor state cu fotbal dezvoltat (Anglia, Italia, Belgia, R.F.G.).

Despre acest „cvarțet” se va răspîndi vestea pe toate meridianele... Este un prilej de mare bucurie, dar — în același timp — o obligație extrem de serioasă pentru Dinamo, Steaua, Rapid și U.T.A., de a continua cu succes acest asalt început atât de frumos. În fine, ca bucureșteni, nu putem să ne ascundem mindria că numele municipiului nostru este de trei ori prezent la „ora bilanțurilor” din aceste populare cupe europene! Încă o dată, felicitări calde jucătorilor și antrenorilor celor patru echipe și urări de succes pentru confruntările viitoare, care vor fi stabilite azi, cu ocazia tragerii la sorți de la Belgrad!

Ieri, Rapidul — după ce am gustat din plin cele trei satisfacții de miercuri — ne-a oferit un desert delicios, parcă anume așteptat de o zi... Copiii teribili din Giulești ne-au dat prilejul de a urmări și de a aplauda „pe viu” o comportare frumoasă, o victorie netă și o calificare prestigioasă, obținute în fața unei formații peninsulare de renume — A. C. Napoli, în care doi internaționali ai Squadrei azzurra (Zoff și Juhanio) și doi brazilieni, cu „nume” de care ne temeam (Altafini și Sormani). Cu atât mai valoroasă ni se pare calificarea Rapidului, cu cât Napoli este singurul team italian eliminat din cupele europene (și Internazionale, și Bologna, și Torino, și Milan, și Juventus au trecut cu destulă ușurință de adversarele lor!).

Intr-adevăr, Rapidul ne-a dat ocazia de a-i adresa calde aprecieri pentru modul în care s-a pregătit în vederea acestui meci, pentru felul dirz în care a luptat ca să anuleze handicapul acelui 0-1 de la Napoli, ca să destrame ermeticul „beton” al echipei italiene și pentru evoluția sa, la un nivel tehnic, tactic superior. Feroviarul a prezentat un „11” bine echilibrat, cu compartimente sudate, fără breșe, și — în special — care a știut ce vrea. Am remarcat în primul rînd la giuleștenii puterea de luptă, dăruirea lor totală, fără rezerve, risipa de energie cu larghete răspîndită pe toată durata partidei. Este de fapt principala caracteristică a celor două calificări de senzație — și a dinamoviștilor și a rapidiștilor — voința unanimă de a obține un rezultat bun, ceea ce le-a sporit capacitatea de efort.

Indiscutabil, că evoluția acestui „11” răsfățat de public s-a ridicat la cote înalte. Schemele tactice aplicate de atacanți, percucia lor și multiplele ocazii

de gol create, aportul apărătorilor (sobri și preciși în transmiterea baloanelor către centrul terenului, devenind, astfel, adevărați pionii ai ofensivei), precum și laborioasa activitate a liniei de mijloc — unde Dumitru a fost de-a dreptul fulminant — au fost alte atu-uri ale rapidiștilor.

Comportarea ne-a satisfăcut. Ne-a satisfăcut și rezultatul, deși nimeni nu s-ar fi mirat dacă scorul ar fi luat proporții nebănuite. Intr-adevăr, ieri, Neagu (două „bare”), Angelescu (două ocazii rarissime, numai cu Zoff în față), Dumitru și Ene Daniel au avut „pe tavă” de trei ori mai multe goluri decît s-au marcat! Ne-am mul-

țumit însă și cu cele realizate de DUMITRU (în min. 27, după o excelentă suită de driblinguri, care a făcut din patru apărători napolitani simpli spectatori) și de ENE DANIEL, care a re-luat în plasă o centrare a lui Năsturescu (min. 34)...

A. C. Napoli a fost silită să cedeze categoric sub toate aspectele. Bucureștenii au dominat clar (raport de cornere: 6-1) și s-au impus în fața unei echipe renumite, care nu poate invoca faptul că în Italia încă nu a început campionatul, deoarece, așa cum am mai amintit, celelalte „peninsulare” au obținut calificarea!...

Dan Pătrașcu

PRIM-PLAN

FOTBAL - 30.09.71

LUPESCU

Acest prim plan cu Lupescu mă obligă la un fundal...

Se juca, acum citeva săptămîni, meciul Rapid-Dinamo, pe „23 August”. La un moment dat, Florian Dumitrescu l-a driblat pe Pop și a centrat spre poarta feroviară. Răducanu a cules mingea sub privirile lui Lupescu, care se afla în punctul de var al loviturii de la 11 m. În imediată apropiere a careuului, alerga, pentru a fi „pe fază”, arbitrul Aurel Bentu.

Această fază reprezintă fundalul prim planului de astăzi. Toate numele proprii cuprinse în aceste citeva rînduri (inclusiv cel al arbitrului Bentu) provin de la „Flacăra roșie”.

... Internaționalul Lupescu nu are nimic din farmecul unei vedete. Intr-un hol de hotel — indiferent dacă este vorba de Royal Garden din Londra sau de Gran Hotel din Guadalajara — Lupescu nu atrage atenția reporterilor sau a flash-urilor.

Lupescu nu-și potrivește cravata, nu zimbește fetelor, nu cumpără lavande fine, nu-și plimbă ochii prin fața vitrinelor cu butoni sau brichete. Singura lui grijă extra-fotbalistă, la Londra sau la Gua-

de minute pe Jalisco, adică mai mult decît supersolistii Dumitrache, Răducanu și Dobrin, fiind nelipsit de pe teren în cel mai greu an din istoria echipei naționale a României.

La startul internațional al anului 1971, Lupescu părea să nu mai atragă atenția selecționarilor... Revenise Dan... Se ridica Ianul... Creștea Vlad...

„Culai” Lupescu s-a retras fără păreri de rău din prima linie. El n-a avut niciodată ranchiuna omului căruia i se ia tricoul...

În seara de 15 septembrie, Lupescu a trăit drama autogolului de la Neapole. Dar, peste numai o săptămînă, el și-a luat revanșa pe Stadionul Olimpic din Helsinki, înscriind al doilea gol al „tricolorilor”, un gol pe care nu l-a însoțit cu pumnul aruncat

usebio sau... pe care, pur și simplu, l-a scuturat... În sfîrșit, Sibiu, „Cu-șprîntat ca o s minge pe niel. Rapid două puncte, bișnuit al o-ru...”

această fort-taciturn și apărării fe-

sc mai bine are două o eficacitate : corectitu-

ale lui Ne-

CHIRILA

Dumitru înscrie primul gol

Foto : D. Lăzărescu

Dumitru înscrie primul gol

Foto : D. Lăzărescu

DUMITRU: „VREAU SĂ BAT RECORDUL DE SELECȚIONĂRI“

Am așteptat mult timp în fața unei uși vopsite în verde, cu degetul pus pe butonul soneriei. Când, în sfârșit, ni s-a deschis, aveam în față o fată brunetă, aparent fragilă, nu prea înaltă, încinsă cu un sorț de bucătărie. Era Claudia, soția internaționalului rapidist Dumitru.

— Scuză-ne, știam că vei veni, dar ne-am luat cu treaba și...

Nu mai e nevoie de alte amănunte. Dinspre bucătărie se simte un miros plăcut, de cocă abia pusă la cuptor...

Pe „Liță“ Dumitru îl găsim chinându-se cu niște fire și cu un letcon.

— Am niște plăci grozave cu Tom Jones și altele cu cîntece țigănești. Și tocmai acum s-a defectat pickup-ul. Bine că nu s-a stri-

cat de revelion. — Apropo, unde petreci revelionul? Acasă?

— Da vor veni mulți prieteni, foarte tineri toți. Vom dansa mult, dansul e marea pasiune a Claudiei și a mea...

Mă uit prin cameră. O mulțime de jucării, de păpuși. Fotografii (am numărat vreo 60) de la meciuri și cu fotbaliști. Dar, și

maș multe vederi, din Franța, Mexic, R.F.G., Anglia, Spania...

Soții Dumitru îmi spun că stau aproape tot timpul acasă. Fac gospodărie. Seara, se despart pentru câteva ceasuri: ea merge la școală („sînt într-a zecea, la serai“), iar el la cursurile de conducere auto (amatori).

Aflu că pe Dumitru îl preocupă

mult plecarea în turneul din Brazilia...

Discutăm de vreo oră. Vorbește domol („cred că o mare calitate a mea e calmul“), întrerupt din cînd în cînd de soție...

Vrea să bată recordul de selecționări în reprezentativă. Să joace la trei campionate mondiale.

— La campionatul european, sînt sigur, ne vom califica.

În noaptea de Anul Nou, cînd fotoreporterul nostru a surprins acest instantaneu de familie, internaționalul Dumitru avea 22 de ani... fără o zi.

Fotografii de T. MACARACHI

La grea încercare au fost supuși suporterii feroviarilor în ultima săptămână. După eșecul suferit duminică în fața Sport Clubului Bacău, iată că ieri după-amiază Rapidul n-a putut să realizeze decât un scor egal cu Kairat Alma Ata, în prima manșă a finalei campionatului european feroviar (a doua manșă se va disputa la 11 noiembrie la Alma Ata).

Stadionul Republicii: teren bun; timp frumos: spectatori — aproximativ 2.500. Au marcat: LUPESCU (min. 42) pentru Rapid, ROSKOV (min. 73) pentru Kairat. Raportul suturilor la poartă: 13—15 (pe spațiul porții: 5—3). Raport de cornere: 10—9.

RAPID: Rămureanu — Stefan, Lupescu, Musat, Codrea, Dinu, Angelescu, Năsturescu, D. Ene, M. Stelian (min. 54, Adam), Codreanu.

KAIRAT: Svedkov — Dislenko, Juicov, Mihailin, Balșakov, Aslibaev, Roskov, Hisamutdinov (min. 54, Marlin), Cebotariov, Pionovski, Sevidov (min. 62, Abgolt).

A arbitrat sub posibilități C. PETREA, ajutat (de fapt, de multe ori, încurcat) de R. Sincan și M. Popescu.

Era de așteptat ca înlocuitorii „olimpicilor” Răducanu, Pop, Boc, Dumitru și Neagu să depună eforturi sporite pentru a suplini cu succes lipsa acestora. Dar, pe teren, lucrurile s-au petrecut altfel. Giuleștenii — chiar și restul de jucători din formația de bază — au evoluat cu mult sub valoarea lor individuală și, în consecință, au oferit puținilor spectatori un fotbal de nivel scăzut. Perioade îndelungate ei au acționat mediocru, au comis multe greșeli, atât în ceea ce privește execuțiile tehnice, cât și în desfășurarea acțiunilor — mai ales în apropierea porții adverse. De-a lungul celor 90 de minute, cvartetul ofensiv feroviar n-a reușit decât destul de rar să creeze breșe în apărarea oaspeților și chiar în aceste situații n-au pus în prea mare pericol poarta apărată de Svedkov, fiindcă au șutat slab sau imprecis. De altfel, unicul gol al Rapidului a fost realizat de un apărător, respectiv Lupescu.

Oaspeții — cu câteva individualități remarcabile — au controlat în anumite perioade jocul. Atita timp cât pregătirea fizică le-a permis, ei au imprimat jocului un ritm vioi, s-au apărut cu mult calm — remarcându-se Juriov, un fundaș central înzestrat cu calități deosebite —, iar înaintașii au încercat deseori, de la mică sau mai mare distanță, vigilența lui Rămureanu. În partea a doua a reprizei secundă, când erau însă conduși, unii, jucători de la Kairat au dat semne de nervozitate și arbitru l-a eliminat de pe teren pe Cebotariov, care a aruncat balonul în tușierul M. Popescu.

Este de prisos să prezentăm un succint film al meciului, fiindcă fazele frumoase, care să merite a fi aplaudate de public, au fost foarte rare. De aceea, ne vom mărgini a descrie cum s-au marcat cele 2 goluri. În min. 42, Năsturescu l-a lansat pe Marin Stelian, acesta/a ajuns pe linia de fund, de unde a centrat în careu. Lupescu, infiltrat printre apărătorii oaspeți, a sărit, o lovitură de cap și... 1—0 pentru Rapid. În repriza a doua, în min. 73, la una din puținele acțiuni ofensive periculoase ale jucătorilor de la Kairat, bucureștenii au acordat corner. După executarea loviturii de colț, Roskov a reluat balonul cu capul, în plasă: 1—1.

UN MARE „SUFLETIST” AL GIULEȘTIULUI

Am asistat recent la un antrenament al Rapidului. Acolo, umăr la umăr cu generațiile mai tinere, ILIE GREAVU lucra în teren cu aceeași constinciozitate și voință cu care ne-a obișnuit în cei 16 ani de prezență prestigioasă sub culorile alb-vișinii.

Îludă, „fundașul de cauciuc” cum îl adulau spectatorii, este complet neschimbat în atitudine și comportament, este același „mare sufletist” al echipei feroviare, așa cum l-am cunoscut în iarna anului 1956 când, după terminarea stagiului de juniorat făcut la C.P.C.S., pașii lui s-au îndreptat spre clubul din Giulești. Il atrăsese ca un magnet echipa în care au

strălucit Auer, Baratkî, Vinilă, Sipos și mai apoi Filote și ceilalți, il atrăsese marea popularitate a formației.

Dacă îl întrebi acum pe Greavu care au fost marile lui satisfacții în toți acești ani de când slujește culorile Rapidului, în afara titlului de campion cucerit de giuleșteni, el îți răspunde modest: „Poate simplul fapt că am la activ 295 de jocuri oficiale în Divizia A în aceeași echipă, poate cele 24 de apariții în întâlnirile internaționale, poate amănunțele că nu am fost niciodată eliminat și suspendat pentru acte de indisciplină, că nu mi-am părăsit echipa atunci când am fost oferit de Steaua, Diaomo sau Universitatea Cluj”.

Simple destăinui, dar din miezul acestora, spuse telegrafic, află adevăratele trăsături de caracter ale lui Iludă. În ele se ascund marile bucurii și, de ce nu, grelele încercări prin care trec, inerent, toți jucătorii de mare performanță.

Da, Greavu a fost o personalitate distinctă a teatmului din Giulești, un adevărat coleg de echipă care la succese s-a bucurat ca un copil căruia îi dai o ciocolată, iar la înfrângeri, de ce să nu spunem, a suferit, a lăcrimat sincer!

RAPID — POLITEHNICA 1—0 (0—0)

A MARCAT: Dinu (min. 49)

STADION „23 August”; vreme rece; teren bun; spectatori aproximativ 5.000.

RAPID: Răducanu 8 — Pop 9, Boc, 8, Lupescu

8, Codrea 7 — Dinu 7 (min. 66 Adam 7), Dumitru 7 — Năsturescu 7 (min. 54 Marin Stelian 7), Daniel Ene 7, Neagu 8, Codreanu 7.

POLITEHNICA: Costas 9 — Romilă I 6, Ianul 9, Alecu 7, Sofian 7 — Mărdărescu II 7, Simionas 7 — Incze IV 7 (min. 54 Romilă II 7), Marica 7, Lupulescu 6, Moldoveanu 7.

ARBITRU: K. Ghemigean (București), nota 8.

POP

RAPID A FOST DOAR O IDEE MAI BUN. Meci puțin interesant, disputat în avanpremiera etapei (sâmbătă, ora 13), cu protagoniștii parcă agasați de îndeplinirea unei formalități. Bucureștenii atacă totuși mai mult, jucătorul lor cel mai percutant este Neagu, din defensivă la care sînt constrînși leșenii se evidențiază Ianul și Costas. Repriza întâi se încheie cu un scor alb dar impresia generală este că Rapidul a uitat să joace, iar Politehnica nu mai este în nici un caz echipa rafinată de anul trecut. Patru minute după reluare Dinu marchează la o imbulzeală totală în careu leșean, în urma unei lovituri libere indirecte dictată de arbitru pe linia de 6 m. Min. 53, Neagu trage excepțional, Costas parează excepțional. Min. 58, Neagu trage încet o lovitură de 11 m, Costas prinde cu siguranță. Se fac schimbări în ambele formații. Romilă II, proaspăt intrat în formația oaspe, șutează o dată în bară și a doua oară îl încearcă serios pe Răducanu, care respinge în corner. Min. 85, antrenorul Mărdărescu strigă: „Toată lumea dincolo de centru I”, dar nu se mai întâmplă nimic (I. C.).

2—1 (0—0)

AU MARCAT: Dobre, Iordan și Moldovan.

RAPID: Rămureanu (Crăciun) — Greavu, Costea, M. Florin, Cincă — Neacșu (Grigoraș), Dobre — Omer (Iordan), Lăzărescu, Rotaru, Nedelanu (Ionită).

POLITEHNICA: Năstă — Ipate, Rimbu, Hancariuc, Greerosu — Anton, Lemnaru (Alloalei) — Clobotaru (Gherine), Bilboacă, Moldovan, Dănilă.

ARBITRU: Vasile Pirvescu (Buzău)

8x11

LUPESCU: „În meciurile internaționale știm să ne mobilizăm!”

Ieri dimineață — deși filele calendarului nu arătau decât jumătatea lunii octombrie — am fi jurat că trăim prima zi de iarnă. Rapidistii, al căror ultim antrenament urma să se stabilească în funcție de capriciile vremii, nu erau de găsit năicăieri. Nici la stadionul Republicii, unde toată lumea îi aștepta, nici la „23 August”, nici măcar pe Progresul, la meciul „bancariilor” cu Metalul Tirgoviște, așa cum inițial se planificase.

Într-un târziu, aflăm că Rapidul s-a antrenat... la hotelul „Triumf”, sau, mai bine zis, pe un teren de tenis alăturat. Timp de o oră și un sfert, giuleștenii au făcut un antrenament fără prea mare intensitate, exact, în special, pe exerciții de mobilitate. Au urmat baia și masajul de rigoare, apoi masa, urmărirea partidei de la televizor, odihnă etc...

Tot ieri au avut loc și două se-

dințe — una dimineață, cu participarea tov. **Ion Balaș**, vicepreședinte al F.R.F. și a doua, seara, sub conducerea președintelui clubului, **Petre Capră**.

Iată atmosfera „pre-Legia” din tabăra giuleșteană:

GH. LUPESCU, antrenorul secund al echipei: „Indiferent de caracteristicile jocului de marți, știu că jucătorii noștri se vor mobiliza la fel de bine ca și la alte meciuri de o asemenea importanță. Mîine (n.r. azi), **Bazil Marian**, care a urmărit la Varșovia ultimul meci de campionat al Legiei, ne va comunica tuturor la ceea ce trebuie să ne așteptăm. Oricum, „istoria” cu U.T.A., de acum doi ani, nu se va mai repeta”.

LUPESCU: „Este adevărat că am pierdut destul de net la Craiova. Să știți însă: campionatul e... campionat, cu importanță și specificul lui, în vreme ce meciurile internaționale — și în special cele oficiale — au un caracter aparte și noi știm să ne mobilizăm”.

BOC: „Sper să luăm cel puțin două goluri avantaj în partida tur, ceea ce ar însemna o calificare aproape sigură. În deplasare, jucăm mai bine. Oricum, cred că de mare importanță va fi și comportarea lui **Răducanu**, care, în special de cînd e și căpitanul echipei, își cam face de cap în poartă. Pentru noi, apărătorii, acest lucru e neliniștitor. De aici, nesiguranță în intervenții, gafe etc”.

FOTBAL

Acest 0-5 al Rapidului

După răsunătoarea eliminare a două echipe cu faimă (**A. C. Napoli** și **Legia**), **Rapid** părăsește arena „tirgurilor” printr-un rezultat nu mai puțin... răsunător (0-5 cu **Tottenham**). Veți spune, poate, că nu e nimic extraordinar în faptul că o echipă engleză, de forță londonezilor lui **Chivers**, reușește un asemenea scor. Și totuși, este cel puțin ciudat să găsim normală această înfrîngere, insistînd, pe de altă parte, asupra faptului că, la **Guadalajara**, **România** ar fi putut obține mai mult în compania Angliei. În orice caz, există o mare disproporție între „tripticul” tricolorilor (1-1, 0-0, 0-1) și „tripticul” formațiilor de club (**Sport Club Bacău**, **Dinamo**, **Rapid**), care a obținut împotriva echipelor engleze un punct în șase meciuri și un scor general de... 1-17!

În fotografie, RAPID-TOTTENHAM 0-2, la București, cu **Lupescu** în rolul principal.

NERVI ȘI „MOMENTE INCENDIARE“

A collage of two black and white photographs. The top photograph shows a group of five young men running across a grassy field, with a large wooden roller coaster structure in the background. The bottom photograph shows a group of four young men running in a similar outdoor setting, also with a roller coaster in the background.

Secvență de antrenament — ieri — la fotbalistii rapidiști. În imagine: Mușat, Enc, Daniel, Pop, Codreanu, Boc, Ștefan, Neagu.

sem să vă prezen-
t mai frumos din-
urile marcate în
lă meciuri din Ca-
ost doar unul sin-
de unde... alege.

[illegible]

- „U” Cluj, minucă depășește, cu centru, mai face „vede” pe Petrearsă, pe partea lui, parcă lipit de țere perfectă a istorie înșelătoare Petreanu. Acesta ntreză în fața pagu — care, seui Petreanu, se l mic” al oaspe luelui aerian cu nd de plasarea fan, expediază în colțul din cum de altfel aginea realizată

[illegible]

...energiile fotbalistilor se macina intr-o mare de nervi, in detrimentul calitatii jocului si al adevăratelor faze dramatice!

Stelian TRANDAFIRESCU

RAPID BLOCHEAZĂ SCORUL LA 0-2 ȘI ZĂDĂRNICEȘTE MINUNEA SPERATĂ DE LEGIA

LEGIA — RAPID 2-0 (2-0)

Stadion Legia, teren alunecos, vreme umedă, cețoasă, spectatori — aproximativ 15 000. Au înscris: **NOWAK** (min. 1) și **BLAUT I** (min. 6). Raportul șuturilor la poartă: 14-10 (pe spațiul porții: 8-0). Raport de core: 7-3.

LEGIA: Mowlík — Stachurski, Blaut II, Zygmund, Traskowski, Blaut I, Deyna, Cmikiewicz, Nowak, Brychzy, Cypka.

RAPID: Răducanu 6 — Pop 7, Boc 8, Lupescu 8, Codrea 6, Dinu 7, Dumitru 8, Năsturescu 5 (min. 46 Mușat 7), Neagu 5, Ene 5, Codreanu 5.

A arbitrat, foarte bine, o brigadă din Ungaria, având la centru pe **GYULA EMSBERGER**, iar la linie pe **A. Vadas** și **Z. Magyar**.

Rapid e groggy puțin după încheierea meciului: în min. 6 era 2-0 pentru Legia! Echipa varșoviană a dezlănțuit de la fluierul arbitrilor Emsberger o adevărată furtună pe extreme, încercând parcă să facă uitat handicapul de 0-4 și absența internaționalului Gadocha. Și astfel, chiar în primul minut extrema dreaptă Nowak deschide scorul, încheind fericit o cursă impetuoasă, dar fiind și beneficiarul ieșirii neinspirate din poartă a lui Răducanu. Apoi în min. 6, Blaut I — conducătorul de joc al echipei Legia — șutează sec din interiorul suprafeței de pedeapsă rapidiste și

LUPESCU

Răducanu, după ce a ezitat, a lăsat balonul pe sub el, în gol: 2-0. Două șuturi pe poartă, două goluri!

Abia în min. 14 înregistrăm prima încercare — timidă — de atac a feroviarilor încheiată de Neagu printr-un șut pe lângă poarta lui

Mowlík. Două minute mai târziu, Cypka are o acțiune prelungită pe aripa stângă, dar centrarea sa pe partea opusă a terenului este respinsă de Codrea în corner din fața unui grup de atacanți polonezi. În min. 28 Neagu nu găsește rezolvarea pozitivă la o bună situație în fața buturilor adverse, faultându-l pe portar. Rapid și-a revenit în ultima parte a reprizei, apărătorii au devenit mai decisi, mijlocașii au reușit să păstreze mai mult mingea, finalul reprizei găsim chiar în atac pe jucătorii bucureșteni. Astfel, Neagu are o bună acțiune (min. 40), dar șutul său trece pe lângă poartă.

Ocazia ratată de Ene Daniel la două minute după reluarea jocului (șut în plasa laterală, dintr-un unghi bun) a arătat că echipa feroviară se va lăsa mult mai greu depășită decât înainte. Este edificator faptul că primul șut periculos al Legiei la poarta lui Răducanu în repriza secundă l-am înregistrat abia în min. 58. În min. 60, speranțe de gol în tabăra giuleșteană: Dumitru urmează să execute o lovitură de la aproximativ 20 m. De această dată însă, șutul internaționalului rapidist a fost defectuos. La fel, de altfel, ca și cel expedit de fundașul Stachurski (min. 62). În min. 68 Ene Daniel și Neagu se complică în preajma careului advers, în loc să alegea calea șutului.

În ultimul sfert de ceas, Rapidul plimbă mingea, mulțumită, în timp ce Legia este nevoită să se consoleze cu o victorie platonică.

Este adevărat că Legia a avut un început de meci extraordinar. Este la fel de adevărat faptul că gazdele au beneficiat și de șansa greșelilor lui Răducanu și Codrea, care au concurat ca tabela de marcaj să arate după numai șase minute de joc scorul de 2-0 pentru echipa locală. Dar nu putem să omitem ceea ce ni se pare de fapt, esențial, în desfășurarea primei părți a partidei: Rapidul, mizând exclusiv pe apărare, a cedat, sine die, ini-

țiativa. Și n-a lipsit mult ca scorul să devină 3-0, la o intervenție în extremis a lui Codrea care se putea transforma într-un autogol.

Ce s-a întâmplat, de fapt, la debutul partidei de pe stadionul Legia? Dumitru a fost chemat de către cei doi fundași centrali să nu se dezlipească de ei, mijlocașii au uitat că mai au și sarcini ofensive și, dacă ne gândim mai bine, ne întrebăm pe cine ar fi putut să sprijine în atac mijlocașii feroviari când nimeni din propriul compartiment ofensiv nu se afla în preajma buturilor echipei adverse... În acest interval de timp, Legia s-a desfășurat în voie, atacul său — criticat în ultima vreme — n-a fost jenat prin marcaj strict, iar aripa dreaptă Nowak trăgea toată echipa după el.

Intrând în ultimul sfert de oră al primei reprize fără ca avantajul Legiei să se mărească la proporția scontată de mii de spectatori și, bineînțeles, de cei 11 jucători varșovieni, giuleștenii și-au regăsit calmul și au reușit să iasă din cleștele dominării în care, în bună măsură, au intrat singuri. Și atunci când toți așteptau calificarea echipei gazdă, respectiv după pauză, Rapid a făcut, la indicația antrenorului Bazil Marian, câteva „mutări” inteligente: în primul rând Mușat (introdus în locul lui Năsturescu) a evoluat cu decizie și vigoare în fața fundașilor centrali, dându-i posibilitatea lui Dumitru să-și asume, în sfârșit, rolul constructiv; în al doilea rând, jucătorii feroviari fără nici o excepție, au trecut la presing pe tot terenul, contribuind și în acest fel la scăderea treptată a potențialului de joc al Legiei. A fost clar, în asemenea condiții, că jucând de la egal la egal la mijlocul terenului, Rapid nu va mai ceda inițiativa, cu atât mai mult cu cât ofensiva echipei gazdă nu mai avea vivacitatea și coerența din prima parte a partidei.

Chiar dacă incriminăm tactica ce a mizat numai pe apărare, adoptată la începutul partidei de către feroviari, nu putem să nu remarcăm evoluția bună a cuplului de fundași centrali Boc-Lupescu. Și acum, după finalul celor două manșe susținute de Rapid în turul doi al Cupei U.E.F.A., esențialul constă în calificarea echipei din Giulești.

Marius POPESCU

LUPESCU: „Joc epuizant, al nervilor!”

BAZIL MARIAN: „Legia ne-a luat foarte repede. Dintr-o greșală colectivă, în care principalul vinovat a fost Răducanu, am primit un gol cu efect, psihologic. Echipa a reușit să echilibreze jocul abia prin minutul 20. Văzind că Dumitru joacă pe aceeași linie cu fundașii, am introdus în repriza a doua pe Mușat, om de siguranță, de intervenție înaintea apărătorilor imediați, dându-i lui Dumitru sarcina să iasă la mijlocul terenului. Remarc evoluția fundașilor, a lui Dumitru și a lui Dinu.”

LUPESCU: „Joc epuizant al nervilor. Doream să obținem un rezultat egal, dar scopul nostru a fost să ne calificăm. Și ne-am calificat.”

RĂDUCANU: „Asta e, a ieșit bine, totuși. La golul doi n-am văzut nimic.”

DUMITRU: „Pauza dinaintea meciului cu Cehoslovacia e foarte binevenită

pentru mine. Ca și Dinu, de la Dinamo, și eu mă simt obosit.”

Antrenorul TADEUSZ CHRUSCINSKI: „Sînt mulțumit de jocul echipei mele, Rapid a evoluat tactic bine. După începutul partidei, când echipa mea a obținut foarte rapid cele două goluri, fotbalistii bucureșteni au căutat din ce în ce mai mult să ne strice jocul la mijlocul terenului, și au reușit.”

GYULA EMSBERGER: „Am crezut, la 2-0, că voi asista la o mare surpriză. Dar Rapid a renăscut, s-a „agățat” de meci și a reușit să-și revină pe parcurs. Deși nu mi-a făcut o impresie nefavorabilă, echipa Rapid este mai bună, cred, decât s-a arătat astă-seară. Am mai arătat pe Rapid la Torino, în meciul cu Juventus de acum câțiva ani, și știu că este o echipă omogenă, puternică, căreia îi urez succese în continuare.”

POVESTEA UNUI CUPLU (NEAGU — ENE) AȘTEPTAT

● „Ne înțelegeam mai bine decît am fi crezut“ ● Producția cuplului nu e chiar atît de rea: 15 (din cele 20) de goluri ● Nici vorbă de joc... în doi ● Rapid nu-i de locul VIII

Rapid a terminat greu turul campionatului. Suporterii (îndreptățiți de altfel) erau dezamăgiți. Nu uitaseră nici povestea cu Tottenham. Și cum se întîmplă de fiecare dată în asemenea cazuri, trebuiau găsite explicații. Unii spuneau că apărarea este de vină („pentru că nu mai e Dan, și se vede“); alții, că extremele nu mai aleargă ca altădată și atacul e deficitar. Și poate fiecare, în felul lui, avea dreptate. N-au fost însă puțini cei care nu s-au sfiit să declare, într-un moment de supărare: „atacanții centrali n-au mers, n-au dat gol. Neagu și Daniel Ene încă nu joacă cum ar trebui“.

Da, e o problemă. Neagu și Daniel Ene, două nume de care Giuleștiul își legase atîtea speranțe, doi jucători care formaseră un cuplu nou, au terminat sezonul nu tocmai strălucit. Suporterii se gîndeau că prin ei se va realiza un nou tandem de valoare celui de acum cîțiva ani, Ion Ionescu — Dumitriu II. Dacă nu ca spectacol, ca eficacitate. Așadar, o mie și unul motive de speranțe. Neagu e un bun șuter, Ene, fin tehnician, Neagu — om de

gol, aflat mereu în coasta apărării adverse, Ene — bun constructor și chiar realizator. Doar fusese golgeter la Bacău.

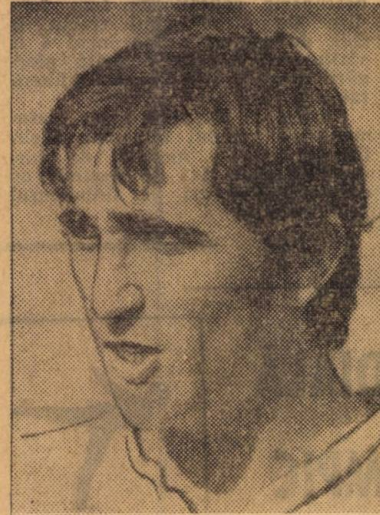
În vară, cînd echipele pregăteau noul campionat, în Giulești era numai optimism. Oamenii vedeau pentru Rapid „cale liberă“ spre fruntea clasamentului. Optimistul era alimentat de comportarea bună a lui Ene, abia venit, de randamentul Rapidului în meciurile de verificare, în partidele internaționale. 2-0 cu Altay Izmir, 3-1 cu Hapoel Bear Sheba. Apoi cîteva meciuri de campionat bune și excelente partide cu A.C. Napoli (2-0) și Begia la

NEAGU: Vreau să mă pregătesc foarte bine și să redevin ceea ce am fost pînă nu de mult. Dacă întregul lot va lucra ca pînă acum, vom urca în primele patru locuri. Poziția actuală (n.r. locul VIII) nu e pentru Rapid! Cît privește contribuția noastră, și eu și Daniel, ca doi buni prieteni ce sîntem, ne-am propus ca împreună să ne aducem contribuția la succesele echipei. Ca atunci, la începutul turului, cînd amîndoi am fost chemați și la lotul olimpic.

Am ascultat și părerea antrenorului Bazil Marian în privința lui Neagu și Ene. Iată-o:

NEAGU

ENE DANIEL

București (4-0). Neagu și Daniel Ene jucau foarte bine.

„Dar zilele frumoase au trecut. Mai repede de cît ne-am fi așteptat. Ene și Neagu parcă nu mai erau ei. Bă mai mult, cuplul lor, cuplul atîtor speranțe, nu mai apărea pe teren!“

Și totuși, Neagu-Ene este un cuplu așteptat. Și nu numai în Giulești. Neagu a fost titular al echipei naționale, omul de gol în Mexic, iar Ene se afla și el în vederile lui Angelo Niculescu. Și lumea nu uită acest lucru.

N-au uitat nici Neagu și nici Ene. Ne-am dat seama într-una din zile, acolo, la stadionul Giulești, unde am stat de vorbă cu cei doi.

REP.: Sînteți doi jucători de la care se așteaptă încă mult. Ce părere aveți?

NEAGU: Păi, de ce să se aștepte? În tur am jucat, zic eu, destul de bine. Am terminat, într-adevăr, mai slab. A fost însă vorba de o scădere a întregii formații.

REP.: Startul din sezonul de toamnă fusese excelent. Pe parcurs parcă v-ați pierdut suflul...

ENE: În ceea ce mă privește, cam așa e. Randamentul nostru nu trebuie însă, desconsiderat. Neagu a marcat nouă goluri, iar eu șase. Adică 15 din totalul de 20. Spre sfîrșitul sezonului, am început să simt oboseala. La Bacău nu mai jucasem de mult, iar la venirea în București am dorit să am — rapid — o comportare cît mai bună. Și eforturile m-au costat.

REP.: Aceasta ar fi singura explicație?

ENE: Cred că necazul a început de cînd a plecat Neagu la lot. La antrenamente jucam cu Angelescu sau Marin Stelian, la meciuri cu Neagu. Aceste schimbări au avut influențe...

NEAGU: La început eram sușiți de întreaga echipă. Jucam cu Ene de parcă eram împreună de cînd lumea. Cînd rezultatele n-au mai fost bune, am început să se găsească explicații ciudate. Se spunea că Ene și Neagu joacă numai

„Neagu și Ene și-au sincronizat jocul foarte bine și mai repede decît ne-am fi așteptat. Sînt doi jucători cu orientare bună, cu calitate cu care se pot completa reciproc. Pe parcurs au apărut unele puncte mai slabe în jocul lor, dar nu-i mai puțin adevărat că și adversarul s-a concentrat mai mult asupra acestui cuplu. Erau cunoscuți ca principalii realizatori. În retur, trebuie să punem mai multe probleme apărării adverse, pe un front larg, și cu contribuția extremelor, care au uitat gustul golului.“

Constantin ALEXE

RAPID BUCUREȘTI

ANTRENORI: Bazil
Marian — Gheorghe
Nufescu

„FOTBAL“
22.XI.1971

LUPESCU

PUNCTE REALIZATE: 16, o realizare medie față de cele din ultimele patru campionate în tur (13 p. în 1968/69; 20 p. în 1969/70; 18 p. în 1970/71). Mai are însă, un joc de disputat.

PUNCTE: acasă 13; puncte cîștigate afară 3.

GOLGETERII echipei: Neagu 9, Ene Daniel 6, Dumitru, Codrea, Dinu și Codreanu cîte unul.

A BENEFICIAT de două 11 m., ambele ratate de Neagu; contra sa a fost dictat un penalty, ratat de Dobrin.

JUCĂTORII folosiți: Răducanu (13), Pop (13), Lupescu (14), Mușat (8), Codrea (9), Boc (14), Dinu (14), Dumitru (12), Angelescu (12), Năsturescu (14), Petreanu (6), D. Ene (14), Neagu (14), Codreanu (14), M. Stelian (6), Rămureanu (1).

JUCĂTORUL cel mai bine notat: Lupescu 105 p. în 14 jocuri.

SANȚIONAȚI: Răducanu — 3 etape, Pop — 2 etape suspendare.

DEBUTANȚI în Divizia A: nici unul.

MEDIA SPECTATORILOR la meciurile organizate de club: 15.000.

● Feroviarii n-au reușit să reediteze excelențele primei părți de campionat precedente. După un început destul de bun, a intervenit o scădere care a trimis formația în locuri ale clasamentului puțin familiare ei. În final, a intervenit o vizibilă îmbunătățire a situației. Este drept că obligațiile „echipei naționale și competiții europene“ au reprezentat o dificultate pentru concentrarea eforturilor spre campionat.

● Formația de tineret rezerve (locul 6 cu 16 p.) a avut o comportare egală cu aceea din turul precedentului campionat (locul 7 cu 16 p.).

ei doi. Cînd ratam, ce să mai spun... De aici a urmat neîncrederea, am început să ne ocolim, ca să nu se mai spună că jucăm... în doi. Ba am ajuns să-i cerem antrenorului să nu ne mai introducă în formație împreună.

REP.: Dar toate au trecut. Se pare că acum, la Rapid, atmosfera este propice lucrului intens. Ce gînduri aveți?

ENE: Da. Am făcut o pregătire dintre cele mai bune și sper că randamentul meu să fie superior celui din toamnă.

seriozitate în pregătire și în joc

...nerilor naționalei. Era înaintea "Mundialului" și răspundea ce apăsa pe umerii noului tricou era deosebit de mare. Lupescu a răspuns însă încrederea ce i s-a acordat printr-o muncă neobosită la antrenamente și, explicabil, printr-o evoluție permanentă plasată la o cotă calitativă corespunzătoare atât în partidele din Mexic cât și în cele din cadrul preliminariilor campionatului european.

Și îată-l acum pe LUPESCU, la 31 de ani, implinindu-l la 17 decembrie 1971, în plină maturitate fotbalistică.

— Mi-ai povestit cîndva la Guadalajara, înaintea meciului cu Anglia, că de fapt îmbrăcarea tricoului cu numărul 3 a fost o revenire la postul cu care ți-ai început cariera...

— Chiar așa și este! Și la juniori și la prima echipă în care am jucat, I.C.A.B. (în categoria oraș I, chiar la 15 ani și jumătate) evoluam pe postul de stoper. Abia la 20 de ani, la Flacăra roșie, am devenit fundaș dreapta, post pe care am debutat și la Rapid, club unde am fost legitimat începînd din 1962.

— Să facem o mică paranteză înainte de a continua istoria schimbării tricoului cu numărul 2: cum ți-ai explici debutul tău tardiv în divizia A?

— Părerea mea, și o nădăjduiesc obiectivă, este că așa fi putut juca chiar mai devreme în „A”. Dar nici unul din antrenorii noștri divizionari nu mi-a urmărit în primul an al carierei.

— Consideri că și în prezent există deficiențe în această direcție, dar extrem de importantă, muncă de descoperire a talentelor din formațiile ce activează în categorii inferioare?

— Indiscutabil! Cred că și acum în campionatele județene, municipale sau în divizia C sint jucători ce pot fi încadrați în loturile echipelor de primă divizie. Dar sistemul de depistare a talentelor, de urmărire a evoluției lor este încă defectuos (și este încă tributul lipsei de obiectivitate, am adăuga noi — n.r.). Din păcate, astfel, se pierde în fiecare sezon posibilitatea lansării unor valori în fotbalul nostru.

— Revenind-ne la... Rapid, anul acesta împlinești un deceniu de activitate sub culorile vișinii. Ce mari satisfacții ai primit la clubul din Giulești?

— Prima mea mare satisfacție am trăit-o în 1967, pe cînd încă mai purtam tricoul cu numărul 2: cîștigarea de către Rapid a unicului său titlu de campion după peste 40 de ani de tentative nereușite.

— Cînd ai început să joci din nou apărător central?

— În 1968. Pînă atunci înlocuisem doar uneori pe Motroc sau pe Dan, cînd erau accidentați. Fără a fi acuzat de lipsă de modestie cred că dacă jucam în centrul liniei de fundasi aveam acum și mult mai multe selecționări în națională. De altfel, ca fundaș dreapta n-am jucat în prima reprezentativă decît o singură dată, în vara anului 1967, contra Italiei, la București (n.r. — în preliminariile C.E., rezultat 0-1). De asemenea, cred că dacă așteptam mai devreme un cuplu, ori cu Dan, ori cu Motroc, Rapidul nu mai rata în perioada 1963-1966 atît de titluri...

— O precizare: ți place mult mai mult decît să joci fundaș central decît fundaș lateral?

— Sigur că da. Am mai mult timp de acțiune și-mi pot folosi și mai bine calitățile. De altfel, această adevărată pasiune mi-a dat puteri nebanuite în clipa în care a trebuit să joc titular la Guadalajara după ce pe acest post naționala îl avusese pe Boc și pe Hălăngeanu, iar eu eram abia al treilea...

— Ai intrat mai tîrziu în așa-numitul

club al tricolorilor pe care l-ai găsit „format”. Cu experiența și răspunderea ce te caracterizează poți dare să ne spui care este secretul puterii acestui național?

— Toți cei de la lot formează o adevărată familie. Cînd ne reunim, ne pierdem calitatea de „rapidisti”, „steliști” sau „dinamoviști”. Toți sintem prieteni și gata să ne ajutăm, să ne

Interviul nostru

sprijinim. Ați revăzut recent la televizor meciul cu Cehoslovacia. După golul primit, Răducanu a fost sprijinit moral, îmbărbătat de foarte mulți coechipieri, care i-au „vizitat” careul. A fost un tonic pentru Răducanu. În altă ordine de idei, antrenorul Angelo Niculescu are ceea ce se cheamă poate, fără exagerare, o adevărată afecțiune pentru toți, încurajîndu-ne în permanență.

— Ai vreun exemplu edificator?

— Da, imediat după ce am avut acel ghinion la Napoli, cînd am marcat un autogol, am citit în ziare declarația profesorului Niculescu care își reafirma încrederea în mine. Parcă mi-a pierit starea de demoralizare, mi-am recăpătat ambiția. Urmarea o cunoașteți: am jucat, cred, bine în toate cele trei meciuri din toamnă ale naționalei și am reușit să răstălesc încrederea antrenorului și a tuturor celorlalți „tricolori” cu... două goluri. De data aceasta în poarta finlandezilor și galezilor!

— Ai vorbit de pregătirea centralizată a jucătorilor. O consideri utilă?

— La reprezentativă, da, la cluburi — nu. Eu sîm că dacă jucătorii vor să evolueze bine, preceptele vieții spiritive pot rămîne la latitudinea și la controlul propriei lor conștiințe.

— Căruți fapt dătează plasarea prelungită a apogeuului carierei tale la o vîrstă la care alți fotbalisti se retrag de pe scena marilor valori?

— Sînt o fire liniștită, temperată. Am fost considerat modest pe terenul de joc; așa sînt și în viața de zi cu zi din afara stadioanelor. Căminul meu, familia, fiul meu, Ionuț, care se află la vîrsta permanentei întrebări „de ce?” îmi prilejuiesc mari satisfacții. Tot în mijlocul familiei, îmi place să ascult muzică — posed o destul de frumoasă discotecă. Așa am ajuns să fiu un jucător „bătrîn” și dacă mi-ar cere fotbalistii tineri statul, le-aș da propriul meu exemplu de păstrare a longevității sportive: o viață perfect echilibrată.

— Pe care dintre jucători îi apreciezi pentru evoluțiile lor, de la noi și din străinătate?

— De la noi pe Dumitru, pe care îl consider un mijloc complet, iar dintre fotbalistii străini pe acest Chivers de la Tottenham, un atacant extrem de greu de ținut.

— De ce crezi că Rapidul ocupă după acest sezon abia locul 8 în clasament?

— În primul rînd, este vorba de acomodarea cu un nou stil de antrenament. În al doilea rînd, cu toată priceperea

antrenorului Bazil Marian pe care îl stimăm cu toții, n-am putut face față solicitărilor la diverse loturi. De aceea nu ne-am încheiat (prea puține antrenamente cu efectivul complet), nici cele două cupluri de bază ale echipei — cei ai apărătorilor centrali și cei ai înaintașilor centrali — în care au intervenit schimbări o dată cu legitimarea lui Boc și a lui Ene Daniel. Dar pentru primăvară, promitem o revenire printre primele patru clasate în orice caz, deoarece efectuăm acum o bună pregătire de iarnă, care — după părerea mea — este condiția nr. 1 a unei evoluții superioare.

— O ultimă întrebare: care este pronosticul tău pentru „sferturile” cu naționala Ungariei?

— Calificarea noastră în semifinale! Eu n-am jucat niciodată împotriva maghiarilor, dar cred că așa cum și palmaresul negativ din istoria meciurilor cu Cehoslovacia a fost înfrîmă, așa va fi și cel cu naționala Ungariei!

Dan Pătrașcu

JUCĂTORUL SĂPTĂMÎNII

LUPESCU

SPORTUL - 27.11.71

La 17 decembrie, Nicolae Lupescu va implini 31 de ani. De necrezut, vor spune unii dintre cei care l-au urmărit în meciurile cu Cehoslovacia și Țara Galilor. Și le vom da dreptate. La o vîrstă cînd alți sportivi se gîndesc cu nostalgie la anii frumoși care au trecut, la confruntările dure de altă dată din arenă, Lupescu se află în cea mai bună formă sportivă și culege laurii unor succese pe care nu le-a dobîndit la 21-23 de ani, la „vîrsta fotbalului”, cum o numim, de regulă. Duminică, 14 noiembrie, și miercuri, 24 noiembrie, în două confruntări decisive, Lupescu ne-a uimit pe toți. Ne-a uimit și ne-a făcut să ne întoarcem cu ani în urmă, să-i refacem biografia fotbalistică, și să așternem azi aceste rînduri ca un modest omagiu pentru tot ce a făcut. De regulă, spunem despre cite un fotbalist căm așa: la 17 ani a debutat în ech

națională de juniori, apoi la tînepronosticurilor care îi dădeau pe ret, și după un rodaj de un an sau alții „senatori de drept”. Lupescu doi a îmbrăcat primul tricou al n-a dezarmat. A așteptat cu răbdare echipei reprezentative. În cazul lui dare și s-a văzut introdus în echipă Lupescu, situația e cu totul alta. pă în apriga luptă din „groapa cu A” pornit în fotbal, de la Progresul lei” de la Guadalajara.

I.C.A.B., unde s-a legitimat la 17 ani. După oinel campionat a trecut la Flacăra roșie, dar n-a rămas aici decît citeva luni și din 1962 a poptit în Giulești ca să deuteze în divizia A la 22 de ani!

Cu sirguinta și modestia propriei lui, înec, dar sigur, a urcat treptele valorice. S-a afirmat ca fundaș dreapta. Dar necesitățile Rapidului l-au făcut să îmbrace tricoul cu nr. 3, să ocupe un loc în preajma careului, unde atacurile sint mai multe și mai periculoase. Și Lupescu s-a adaptat. Înaintea expediției mexicane era al treilea om pentru un post de fundaș central în echipa națională, după Boc și Hălăngeanu. În ciuda vîrstei și a

Constantin ALEXE

PELE ÎI RĂSPUNDE LUI RĂDUCANU

Grație corespondentului nostru în Brazilia, Pedro Villa, interviul cu Răducanu, publicat în revista noastră, a ajuns și în minile lui Pele. Traducîndu-i pasajul în care Răducanu își exprima dorința de a juca la un club brazilian, la F. C. Santos, alături de Pele, acesta i-a răspuns astfel corespondentului nostru: — E un portar spectaculos. F. C. Santos are nevoie de un jucător ca el!

Ieri, în cadrul diviziei naționale A de fotbal s-au disputat două meciuri restante. Dacă la București, Rapid a reușit să întrecă pe A.S.A. în ultimul minut de joc, la Ploiești, U.T.A. a spulberat atu-ul țărăniului propriu, obținând o victorie comodă cu 2-0 prin golurile marcate de Kun II și Axente. De menționat că ambele gazde au ratat câte un penalti.

Textilistii și-au consolidat poziția de lideri de toamnă, majoriad avansul față de secundarii lor din Bacău la trei puncte și beneficiind de

[illegible]

Partida restantă dintre Rapid și A.S.A. Te Mureș a avut o desfășurare dramatică, încheiată cu o victorie a echipei gazdă. În cursul jocului, de la început, a avut loc o acțiune de teatru în finalul căreia, după o asistentă, un alt element inedit: spectatori de pe stadionul Republicii au avut surpriza să constate că cil au avut surpriza să constate că terenul de joc era învaluit într-o creșă de apă. Pentru a vă forma o imagine asupra impiedimentelor de înălțare create nu numai publicului, ci și jucătorilor, este suficient să arătam că din spatele porții de sticlă, din tribună, ei nu se vedeau nici poarta opusă și nici măcar contururile tablei de marș.

Cursul jocului a fost rădăcit la un nivel tehnic bun, a fost pasionant până la jumătatea partidei. Ne reținem la prima repriză, când am consemnat notele acute de tensiune create de fazele existente în ambre careuri, balonul parcă refuzând să simplu, să depășească linia de pauză și să apară deasupra a oaspetilor (mai ales în ultimele 25 de minute) cu generate de penaltiuri, precum și golul "cazul" exact în momentul în care "socotile" păreau încheiate.

lăsată de noua promovare, și un
joc în viteză, cu întregul efectiv
(bine pregătit și) se reîntrebuie și
mișcare, capatul și se reîntrebuie și
și a călătorit și dispoziție de apărare
variate amplasate în calea adversa-
rului imediat după linia de centru.
Ter. elevilor lui Bone le-a lăsat cu
rațul în partea a doua a înfrin-
ții și aceasta l-a costat, zău!

Dintre fucătorii carului evoluit
sub atenția arbitrajului polisteanului
Cursaru, am Dumitru, Petreanu -
pescu, Boc, reținuți de Dinu Lu-
de la Rapid, și pe Nagel, Fazekas
(doar în prima repriză), Isplir, Bô-
doar de la A.S.A.

Dan Pătrașcu

Filmul meciului

RAPID - A.S.A. TG. MUREȘ 1-0 (0-0). Stadion: Republicii. Spectatori: 8-15-6. Arbitrar: A. Arhidar. 1. N. Cursaru (Ploiești). Raport de joc: 1-0 (0-3).
 15 min.: Neagu, talonat de Toth, eșuază de la 19 m. în poartă. Czakó este prelucrat puternic de Nagel, dar nu poate să treacă de pe linia porții. Min. 26: Neagu trage din fața rețelei de lângă, dar eșuază din cauza intervenției lui Toth. Min. 32: Czakó este prelucrat din nou de Nagel, dar eșuază din cauza intervenției lui Toth. Min. 34: Toth este prelucrat de Nagel, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 38: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 40: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 42: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 44: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 46: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 48: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 50: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 52: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 54: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 56: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 58: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó. Min. 60: Nagel este prelucrat de Toth, dar eșuază din cauza intervenției lui Czakó.

Deci, Rapid a câștigat abia în extremis, deoarece n-a știut să desfășoare defensiva foarte bine organizată a oștenilor, nu s-a putut fructifica dominația teritorială (reflexată) elocventă prin raportul de cucerire, simetrie în fiecare replică) și n-a reușit să speculeze la maximum gresăla efectuată de mureșeni, care s-au reținut, inexplicabil, spre propria ruină în finalul întâlnirii. Victoria bucureștenilor este meritată, îndubitată, dar carentele enunțate mai sus au făcut ca cele două puncte să fie cucerite la un scor-limită, iar rapidiștii ar fi avut posibilitatea să evite emoțiile încă cu mult înaintea finalului.

Fără a scădea din meritele învingătorilor, remarcăm, pentru a doua oară în acest sezon, buna impresie

STEAGUL ROȘU — RAPID 5—1 (1—0)

AU MARCAT : Pescaru (min. 3; 50 și 60), Zolnea (min. 52), Neacua (min. 80) și Șenoiu (min. 88).

STADIONUL TINERETULUI. (teren

STEAGUL ROȘU : Adamache 2 — 1-

văncescu 3, Jenei 3, Olteanu 8, Rusu 3
— Cadar 8, Ghergheli 8 (min. 78 : Necu-

la), Balint 8 — Zoltica 8, Pescaru 10,
Căpârlă 9.

RAPID : Rămureanu 7 — Codrea 6
 10.6. Lunacu 7 Musat 7 — Dînu 7

Dumitru 8 — Năsturescu 6, Angelescu 8.

Neagu 5 (min. 36 : D. Luc 9), Coarșeni
" " " 42 : Petreanu 6).

100

esle

61

1875

CLASAM

FINA: AL TURULUI

1. U.T.A.	15	9	4	2	33—14	22
2. Sport Club	15	8	3	4	29—18	19
3. "U" Cluj	15	8	2	5	24—15	18
4. F. C. Arges	15	9	0	6	26—22	18
5. Steagul rosu	15	6	5	4	19—11	17
6. Steaua	15	5	6	4	18—13	16
7. Dinamo	15	6	4	5	23—19	16
8. Rapid	15	7	2	6	20—20	16
9 A.S.A.	15	5	6	4	15—15	16
10. Jiul	15	5	5	5	14—16	15
11. "U" Craiova	15	5	4	6	18—20	14
12. "U" Buzau	15	4	5	6	17—22	14

oară în acest sezon, buna impresie

1. NICOLAE DOBRIN
(F. C. ARGES)
2. ION DUMITRU
(RAPID)
3. NICOLAE LUPESCU
(RAPID)
4. MIRCEA LUCESCU
(DINAMO)
5. CORNEL DINU
(DINAMO)
6. VASILE IANUL
(POLITEHNICA)
7. FLAVIUS DOMIDE
(U.T.A.)
8. MIHAI IONESCU
(PETROLUL)
9. VASILE SIMONAȘ
(POLITEHNICA)
10. RADU NUNWEILLER

10

8

4

6

2

ORDINEA JUCATORILOR	CRITERII:				TOTAL PUNCT
	PUBLIC	ANTRENORI	ZIARIȘTI	NOTE	
1. NICOLAE DOBRIN (F. C. ARGES)	10	3	4	1	18
2. ION DUMITRU (RAPID)	8	5	5	—	18
3. NICOLAE LUPESCU (RAPID)	4	2	3	—	9
4. MIRCEA LUCESCU (DINAMO)	6	1	1	—	8
5. CORNEL DINU (DINAMO)	2	4	—	—	6
6. VASILE IANUL (POLITEHNICA)	—	—	—	5	5
7. FLAVIUS DOMIDE (U.T.A.)	—	—	—	4	4
8. MIHAI IONESCU (PETROLUL)	—	—	—	3	3
9. VASILE SIMONAȘ (POLITEHNICA)	—	—	—	2	2
10. RADU NUNWEILLER	—	—	2	—	2

Totul lăsa să se înțeleagă că anul acesta va fi „anul lui Dumitru”. Startul său de primăvară fusese perfect, de-a lungul întregului sezon a condus „cursa” cu dezvoltarea unui sportiv în formă deplină, dar a capotat, într-un fel, în final, pierzând de puțin, în linie dreaptă, la fine, Dumitru a încheiat sezonul cu mai puțină vigoare, deoarece solicitările inițiale au fost imense, deoarece, ca întotdeauna și în orice împrejurare, el a dat totul pe gazon fără să se menajeze și pentru că a pierdut din deplină, la un meci de pregătire înainte de partida cu Cehoslovacia (recidivată la Londra împotriva lui Tottenham) l-a împiedicat să joace câteva meciuri importante și l-a obligat uneori să nu mai semene cu el însuși.

Dar Dumitru (care la 2 ianuarie împlinește 22 de ani) a ajuns în anul acesta la un grad de maturizare tehnico-tactică și fizică suficientă ca să-l impună definitiv drept unul dintre cei mai valoroși mijlocași care au ființat în fotbalul nostru. El impresionează prin clarviziune în teren, prin pricepere de posesorii și știința pasii la mare distanță, prin forță și precizia șutului sau la poartă. Probabil că întinerea retur din cadrul Cupei U.E.F.A. cu F. C. Napoli a constituit momentul de vîrf al lui Dumitru în anul care se încheie. Iar golul acela superb în poarta lui Zoff, cu trei adversari înșirați pe drum ca măgelele pe apă și finalizare cu șut năpraznic, rămîne o imagine ontologică care ar merita proiectată pe micul ecran ca un motto fericit înaintea fiecărei transmisii fotbalistice.

3. Nicolae LUPESCU

Luna aceasta, mai exact în ziua de 17, fundășul central rapidist a împlinit 31 de ani, vîrstă la care alți fotbalști ori au părăsit arena sportivă, ori se pregătesc să abandoneze. În ciuda acestui handicap, Nicolae Lupescu a rămas mai departe, și în anul pe care îl încheiem „stilul” de naștere al formației Rapid și titularul reprezentativei naționale, în greua și reușită misiune a calificării ei în „sferturile de finală” ale campionatului European.

Întreaga carieră sportivă a giuleșteanului reprezintă un drum de regularitate spre atingerea celor mai înalte piscuri ale performanței. Într-un fel, Nicolae Lupescu este un „întîrziat” al fotbalului românesc, reușind să cîștige în permanentă dramatică luptă cu timpul. La 23 de ani vine, dintr-o categorie cu mult inferioară, la Rapid unde cunoaște adevărata consacrare. Timp de 8 ani își slujește cu reală fidelitate clubul, mai întîi ca fundăș dreapta, apoi ca fundăș central alături de excelentul Dan Coe. Tenacitatea, talentul, conștiințiozitatea, seriozitatea și modestia care îl caracterizează îl propulsează repede în prim-planul celor mai bine cotați și populari fotbalști ai țării. 16 prezente în prima reprezentativă, locul 5 în ediția trecută a „TROFEULUI REVISTEI FOTBAL '70” și, iată, după bucuria de a fi devenit maestru emerit al sportului, în ancheta de față, — altă mare satisfacție: locul 3. Noua sa performanță reprezintă un strălucit omagiu pe care iubitorii fotbalului îl aduc lui Lupescu.

3. Nic

Luna aceasta, mai exact în ziua de 17, fundășul central rapidist a împlinit 31 de ani, vîrstă la care alți fotbalști ori au părăsit arena sportivă, ori se pregătesc să abandoneze. În ciuda acestui handicap, Nicolae Lupescu a rămas mai departe, și în anul pe care îl încheiem „stilul” de naștere al formației Rapid și titularul reprezentativei naționale, în greua și reușită misiune a calificării ei în „sferturile de finală” ale campionatului European.

Întreaga carieră sportivă a giuleșteanului reprezintă un drum de regularitate spre atingerea celor mai înalte piscuri ale performanței. Într-un fel, Nicolae Lupescu este un „întîrziat” al fotbalului românesc, reușind să cîștige în permanentă dramatică luptă cu timpul. La 23 de ani vine, dintr-o categorie cu mult inferioară, la Rapid unde cunoaște adevărata consacrare. Timp de 8 ani își slujește cu reală fidelitate clubul, mai întîi ca fundăș dreapta, apoi ca fundăș central alături de excelentul Dan Coe. Tenacitatea, talentul, conștiințiozitatea, seriozitatea și modestia care îl caracterizează îl propulsează repede în prim-planul celor mai bine cotați și populari fotbalști ai țării. 16 prezente în prima reprezentativă, locul 5 în ediția trecută a „TROFEULUI REVISTEI FOTBAL '70” și, iată, după bucuria de a fi devenit maestru emerit al sportului, în ancheta de față, — altă mare satisfacție: locul 3. Noua sa performanță reprezintă un strălucit omagiu pe care iubitorii fotbalului îl aduc lui Lupescu.

FIȘIER COMPETIȚIONAL

21.VIII.	: U.T.A.	(a) 1-1
29.VIII.	: F. C. Argeș	(d) 1-2
5.IX.	: Petrolul	(a) 2-0
11.IX.	: Dinamo	(a) 2-1
15.IX.	: A. C. Napoli	(d) 0-1
25.IX.	: C.F.R. Cluj	(d) 1-0
30.IX.	: A. C. Napoli	(a) 2-0
3.X.	: S. C. Bacău	(a) 0-1
8.X.	: Kairat Alma Ata	(a) 1-1
16.X.	: „U” Craiova	(d) 0-3
19.X.	: Legia Varșovia	(a) 4-0
24.X.	: Steaua	(a) 1-2
31.X.	: Politehnica Iași	(a) 1-0
3.XI.	: Legia Varșovia	(d) 0-2
12.XI.	: Kairat Alma Ata	(d) 0-1
17.XI.	: Crișul	(d) 0-1
28.XI.	: Jiul	(a) 5-1
1.XII.	: Farul	(d) 2-2
8.XII.	: Tottenham	(d) 0-3
12.XII.	: „U” Cluj	(a) 1-0
15.XII.	: Tottenham	(a) 0-2
19.XII.	: A.S.A. Tg. Mureș	(a) 1-0
22.XII.	: St. roșu	(d) 1-5

Asadar: 23 meciuri disputate, dintre care 15 în campionat (7 victorii; 2 egale; 6 pierdute; golaveraj 19-19) și opt oficiale (2 victorii; 1 egal; 5 înfringeri; golaveraj 7-9) în „Cupa U.E.F.A.” și camp. U.S.I.C.

Rapid București — club fruntaș pe țară

Intr-un cadru festiv a avut loc, aseară, festivitatea de premiere a clubului sportiv bucureștean Rapid, clasat pe locul I în întrecerea pe anul 1971 organizată de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport. Obiectivele principale ale acestei întreceri au fost: rezultate în sportul de performanță (pe plan intern și, mai ales, internațional), recorduri republicane, numărul de sportivi în loturi și echipe reprezentative, sportivi clasificați etc.

În aplauzele asistenței, tov. M. Birjega, vicepreședinte al C.N.E.F.S., a înmănat tov. P. Capră, președintele clubului Rapid, drapelul de club fruntaș pe țară, o diplomă specială și un C.E.C. în valoare de 200.000 lei, acordată în vederea îmbunătățirii bazei materiale a acestei unități sportive. De notat că Rapid București obține pentru a treia oară consecutiv această distincție în întrecerea rezervată cluburilor din grupa I.

OPINII (CONTROVERSATE) DESPRE RAPID

ANGELO SORMANI (Napoli): „Rapidul a meritat să reargă mai departe în „Cupa U.E.F.A.” și pe Fuorigrotta și la București a avut o comportare constantă, lineară. Formația sa mi s-a părut bine pusă la punct. Între compartimente nu există discrepanțe valorice. Dacă trebuie să îmi arăt vreo preferință, ea merge spre Dumitru, un half de mare clasă internațională”.

TEDEUSZ CHRUSCINSKI (antrenorul echipei Legia): „Între Rapidul din prima repriză și Rapidul din repriza secundă a existat o diferență incredibilă. De la jocul complet dezorganizat din primele 45 de minute și până la acțiunile foarte lucide, calme, bine gândite — care ne-au stopat din avântul nostru, din ofensiva noastră ce părea să ne ducă la o surpriză de mari proporții — a apărut un alt fotbal. Formația română a fost capabilă de o schimbare de culoare a jocului cum rar se poate vedea...”.

BILL NICHOLSON (antrenorul lui Tottenham): „Pentru mine, Rapid a constituit o decepție. Mai cu seamă în partida de la București unde a recurs adeseori la mijloace extra-regulament în lupta pentru minge. Cred că echipa bucureșteană nu poate fi judecată după aceste două întâlniri. Cred că altul este potențialul ei. Un singur verdict ar fi în stare să dau: că îmi apare ca o formație tare capricioasă!”.

Talonat de Pexa, Angelescu încearcă o pătrundere spre poartă

„SUFLETISTUL” ECHIBEI... (LUPESCU)

ȘI „COLECȚIONARUL” DE ACCIDENTE (PETREANU)

În scădere valorică față de anul trecut. Echipa joacă la adevărata ei valoare numai când reușește să se mobilizeze în chip deosebit (jocurile cu Dinamo, Legia, Napoli). Nu reușește să stăvilească primele atacuri ale adversarilor, primind goluri în primele minute de joc. Linia de atac — insuficient de sudată și de precisă; apărarea gafează în momente decisive. Finalul campionatului a arătat unele refuzuri de joc. În competițiile europene intercluburi a reușit să iasă din anonim.

(DIN APRECIERILE COMITETULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)

RAPID ȘI „COLAPSURILE“ SALE...

„Nu cerceta legile Real Giuleștiului...“ și nu vreau să continui parafrazarea. Dar de aici trebuie să pornim când aruncăm privirea noastră „de iarnă“ asupra toamnei echipelor de prima divize, în ce-o privește pe echipa, uneori sublimă și alteori de compătimit, Rapidul Fotbalul și... Rapidul ne-au învâțat însă — și nu sintem în nici un caz noi primii care descoperim... America — cât de relative sînt sentințele în împărțirea balonului și a gazonului. Dacă vrem să facem un serviciu, între un sezon și altul, vișiniilor și conducerii lor, un fel de supliment la raportul prezentat de **Bazil Marian**, ar trebui să încercăm să desprindem doar care fapte, care împrejurări, care factori sînt CICLICI în viața echipei. Cu această modestă pretenție de investigație, cît mai obiectivă și mai netă, începem pagina dedicată **Giuleștiului** și echipei lui.

FURTUNA

ÎNCEPUTULUI DE TOAMNĂ...

Noul campionat a venit la **Rapid** nu numai cu obișnuita doză de emoție creatoare dinaintea unei noi reprezentații în 30 de acte. Sîrșitul verii și începutul toamnei au găsit, un supliment, și unul masiv, de convulsii, de discuții — mai mult sau mai puțin publice, mai mult sau mai puțin determinate de imperioase necesități. Caravana se urnea greu, știm foarte bine, la drum și aceea reunire de la **Predeal** era mai mult un viespar decît un dulce cuib de bună înțelegere și de muncă asiduă. În fine, loș-a procedat la înlocuirea antrenorilor și cel așezat în fruntea echipei nu era nici un necunoscut, nici un tehnician fără nume, nici un om rece, distant. **Bazil Marian** a revenit în **Giulești** și cine vrea să judece cu corectitudine lucrurile, privind alegerea noului antrenor nu poate avea obiecțiuni în ce privește afecțiunea acestui fost internațional (care îl egala pe **Dobrin** de astăzi, ca faimă și atracție a tribunelor, în perioada lui de glorie) față de clubul de lîngă podul **Grant**. Memoria ne ajută să ne amintim că, pentru **Bazil Marian**, **Rapidul** a reprezentat tărîmul cald al unui sfîrșit de carieră sportivă onorabilă și — mai departe — de lansare în muncagă de antrenorat sub cele mai bune auspicii.

Jucătorii, născuți lor de la terminaseră t și obligați de ticipare la „C iuțit pasul spi zilele pierdute. gong s-a prod era cea mai l

POP

chipă a diviziei, dar nici cea mai deficitară. Perioada de început a fost multumitoare și, pînă la „lovitura de măciucă“ a lui **Dembrovski** et co., un analizator lucid și limpede trebuie să califice porțiunea ca „satisfăcătoare“. Și termenul poate apărea unora ca zăfăcit fiindcă în el includem eliminarea lui **Napoli** din „Cupa U.E.F.A.“ după examene în care punînd una peste alta jocurile de pe „Fuorigrotta“ și „23 August“ — bucureștenii și-au cucerit pe deplin justificat plecarea în al doilea tur al marelui competiții continentale.

cînd repetițiile pentru noua stagiune au început. N-o să mai reluăm pledoaria pentru obligațiile inevitabile, astăzi, din fața unei echipe de performanță privind programul. Nimeni nu poate interveni nici cu alinări, nici cu derogări. Asta este situația și numai în condițiile impuse de ritmul competițional modern se poate obține ascensiunea. Spre deplina înfățișare a adevărului, sigur că vom aminti obligația suplimentară, dar nu lipsită de merite, care a revenit **Rapidului**, aceea de a furniza numeroși titulari echipei naționale. Și feroviarilor ca și dinamoviștii, ca și jucătorii

reprezentat un capitol deconcertant. **Marin Stelian** nu mai știm ce reprezintă în acest moment. **Petreanu**, a fost, spre ghinionul lui, mai mult „titular“ de entorse și fracturi. **Adam** a jucat 23 de minute... Forțe sînt, talent există, dar simțite nu prea au fost ele în toamna lui 1971. Obligațiile cresc deci pentru noua primăvară.

— Despre vajnici apărători **Răducanu** (cu toate cite i se impută, meritele sînt mai mari decît acuzațiile), **Pop**, **Lupescu** ca și despre halfi, evidentele — printre altele și tabloul-catalog al jucătorilor din această pagină

FIȘIER COMPETIȚIONAL

21.VIII.	: U.T.A.	(a) 1-1
29.VIII.	: F. C. Argeș	(d) 1-2
5.IX.	: Petrolul	(a) 2-0
11.IX.	: Dinamo	(a) 2-1
15.IX.	: A. C. Napoli	(d) 0-1
25.IX.	: C.F.R. Cluj	(d) 1-0
30.IX.	: A. C. Napoli	(a) 2-0
3.X.	: S. C. Bacău	(a) 0-1
8.X.	: Kairat Alma Ata	(a) 1-1
16.X.	: „U“ Craiova	(d) 0-3
19.X.	: Legia Varșovia	(a) 4-0
24.X.	: Steaua	(a) 1-2
31.X.	: Politehnica Iași	(a) 1-0
3.XI.	: Legia Varșovia	(d) 0-2
12.XI.	: Kairat Alma Ata	(d) 0-1
17.XI.	: Crisul	(d) 0-1
28.XI.	: Jiul	(a) 5-1
1.XII.	: Farul	(d) 2-2
8.XII.	: Tottenham	(d) 0-3
12.XII.	: „U“ Cluj	(a) 1-0
15.XII.	: Tottenham	(a) 0-2
19.XII.	: A.S.A. Tg. Mureș	(a) 1-0
22.XII.	: St. roșu	(d) 1-5

Asadar: 23 meciuri disputate, dintre care 15 în campionat (7 victorii; 2 egale; 6 pierdute; golaveraj 19-19) și opt oficiale (2 victorii; 1 egal; 5 înfrîngeri; golaveraj 7-9) în „Cupa U.E.F.A.“ și camp. U.S.I.C.

Talonat de Pexa, Angelescu încearcă o pătrundere spre poartă

Rapid București — club fruntaș pe țară

Într-un cadru festiv a avut loc, aseară, festivitatea de premiere a clubului sportiv bucureștean **Rapid**, clasat pe locul I în întrecerea pe anul 1971 organizată de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport. Obiectivele principale ale acestei întreceri au fost: rezultatele în sportul de performanță (pe plan intern și, mai ales, internațional), reordinea republicană, numărul de sportivi în loturi și echipe reprezentative, sportivii clasificați etc.

În aplauzele asistenței, tov. **M. Birjega**, vicepreședinte al C.N.E.F.S., a înmînat tov. **P. Capră**, președintele clubului **Rapid**, drapelul de club fruntaș pe țară, o diplomă specială și un C.E.C. în valoare de 200.000 lei, acordată în vederea îmbunătățirii bazei materiale a acestei unități sportive. De notat că **Rapid București** obține pentru a treia oară consecutiv această distincție în întrecerea rezervată cluburilor din grupa I.

OPINII (CONTROVERSATE) DESPRE RAPID

ANGELO SORMANI (Napoli): „**Rapidul** a meritat să reargă mai departe în „Cupa U.E.F.A.“. Și pe **Fuorigrotta** și la **București** a avut o comportare constantă, lină, calmă. Formația sa mi s-a părut bine pusă la punct, între compartimente nu există discrepanțe valorice. Dacă trebuie să îmi arăt vreo preferință, ea merge spre **Dumitru**, un half de mare clasă internațională“.

VEDEUSZ CHRUSCINSKI (antrenorul echipei **Legia**): „Între **Rapidul** din prima repriză și **Rapidul** din repriza secundă a existat o diferență incredibilă. De la jocul complet dezorganizat din primele 15-20 de minute și pînă la acțiunile foarte lucide, calme, bine gîndite — care ne-au stăpînit din avîntul nostru, din ofensiva noastră ce părea să ne ducă la o surpriză de mari proporții — a apărut un alt fotbal. Formația română a fost capabilă de o schimbare de culoare a jocului cum rar se poate vedea...“.

BILL NICHOLSON (antrenorul lui **Tottenham**): „Pentru mine, **Rapid** a constituit o decepție. Mai cu seamă în partida de la **București** unde a recurs adeseori la mijloace extra-regulament în lupta pentru mingea. Cred că echipa bucureșteană nu poate fi judecată după aceste două întâlniri. Cred că altul este potențialul ei. Un singur verdict as fi în stare să dau: că mi se pare că o formație tare capricioasă!“.

În scădere valorică față de anul trecut, echipa joacă la adevărată ei valoare numai cînd reușește să se mobilizeze în chip deosebit (jocurile cu **Dinamo**, **Legia**, **Napoli**). Nu reușește să stăvilească primele atacuri ale adversarilor, primind goluri în primele minute de joc. Linia de atac — insuficient de sudată și de precisă; apărarea gafează în momente decisive. Finalul campionatului a arătat unele rețuturi de joc. În competițiile europene intercluburi a reușit să iasă din anonimat.

(DIN APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)

„SUFLISTUL“ ECHIPLEI... (LUPESCU)

ȘI „COLECȚIONARUL“ DE ACCIDENTE (PETREANU)

„...ȘTIȚI CÎT DE ELENT FACE SĂ-L APROPII PE JUCĂTOR?”

De vorbă cu ILIE GREAVU, noul vicepreședinte al clubului RAPID

N-am fi crezut, în ruptul capului, ca în persoana lui ILIE GREAVU să avem de-a face cu un emotiv. Neiertător în teren cu orisicare aripă, în pofida lipsei de gabarit, fostul fundaș al Rapidului și, multă vreme, al naționalei, are acum, la acest ceas al destăinuirilor, o voce care nu e a lui. Poate și pentru că acest ceas a sunat mai devreme decît și-a dorit-o, Greavu. Poate și pentru simplul fapt că, în genere, aducerile aminte îți modelează timbrul sub portativul obișnuit.

„Și Iluță își deapănă amintirile, oprindu-se mai mult la anii-jaloane: „În 1955, jucam la Progresul C.P.C.S., în fapt echipa națională de juniori. Un an mai târziu treceam la Rapid, împreună cu Copil, Ene II, Georgescu, Stancu, Bodo și Neamțu. Cînd am venit eu, a plecat Nae Roman (un schimb între... sibieni, meditam noi); În '57 eram promovat în selecționata de tineret. În '58 — în lotul reprezentativ, care, sub titulatura de selecționata Bucureștiului, a susținut trei meciuri în Anglia, cu Tottenham, Newcastle, West Bromwich Albion. În '61 îmbrăcam prima oară tricoul național, într-un meci cu Turcia, la Ankara”.

Ajuns la această partidă — debut, Ilie Greavu deschide o paranteză: „N-am să uit niciodată gestul prietenesc a lui Vasile Zavoda. Locuiam la hotel în aceeași cameră. Eu eram titular, el rezervă. Nici un pic de invidie din partea lui față de cel care-i luase locul în echipă pentru jocul acela. Vasile Zavoda a fost nu numai un mare jucător, ci și un admirabil coechipier, așa cum mi-a fost la Rapid nea Fănică Filote”.

Venind vorba despre Filote, un adevărat simbol al fidelității printre fotbaliști, îl amintim interlocutorului nostru de recordul pe care-l deține încă fosta aripă a formației giuleștene: 16 ani neîntrerupți la aceeași echipă, la Rapid!

„Am fost la un pas de a-l egala”, socotește Ilie Greavu. Un singur an mi-a lipsit, așa cum tot foarte aproape m-am aflat de o altă performanță în fotbalul nostru și anume aceea de a fi primul jucător român cu 300 de jocuri în campionat. M-am oprit la cifra de 295, deși, vă rog să mă credeți, aș mai fi putut juca. Pe atunci mi-era ciudă că nea Bazil nu-mi înțelege neliștea, apoi, cu timpul,

am înțeles grijile antrenorului, m-am împăcat cu situația”.

— Poate și pentru că tristețea despărțirii de fotbalul de performanță a fost compensată, pe alte planuri, cu unele satisfacții, intervenim noi. Ne gândim la titlul de maestru emerit al sportului, la recenta numire în funcția de vicepreședinte al clubului, care îl onorează pe Ilie Greavu, aflat în plină tinerețe...

— Da, așa este. Într-un moment în care mă gindeam încotro s-o apuc — pentru că, evident, mă aflam la o răscruce de drumuri —, am rămas la Rapid. La singurul club de divizia A la care am jucat ca și nea Fănică Filote. Și eu, și dînsul am venit în Giulești la vîrsta de 18 ani. Știți, ce înseamnă să nu te desparți de Rapid? Înseamnă să nu-ți intrerupi drumurile zilnice peste podul Grant, pe care eu, de exemplu, l-am traversat 15 ani. Antrenorul Costea de la juniori, îl calcă de vreo 40 de ani, Miki Mihăilescu la fel.

— Spune-ne, te rugăm, care a fost reacția imediată la aflarea nimirii?

— Ceva, ceva, știam dinainte. Aflasem că sint și eu pe listă. Cînd mi s-a spus, l-am rugat pe tov. președinte Petre Capră să-mi lase puțin timp de gîndire. Să mă consult și eu cu soția care mă mai ajutase în momente importante din viața

mea. Și-am zis da. M-am gîndit că aceia care m-au numit într-un asemenea post au încredere în mine. Mi-am mai spus că și pentru jucători este bine ca vicepreședintele cu probleme de fotbal să fie unul de-al lor, care să-i înțeleagă mai ușor și să-i ajute pe cit îi stă în putință. Știți cit de mult face să-l apropii pe jucător?

Ajuns aici, Ilie Greavu face o pauză, după care reia:

„Da, aceasta nu e deloc o vorbă aruncată în vînt. Este o treabă de maximă importanță care nu trebuie expediată în două cuvinte, cu două secunde înainte de meci. Eu, cum v-am spus, voi căuta să stau mai puțin în birou, infundat în hîrtoage, și mai mult printre jucători, în teren, în cabine, chiar și în afara stadionului. Și nu numai printre cei din echipa mare...”

— Coborînd în teren, în cabine, să înțelegem că vicepreședintele Ilie Greavu se va amesteca și în problema „11”-lui de duminică?

— Nu, asta nu. Numai cine n-a simțit fotbalul pe pielea lui nu-și dă seama cît de inoportună este inexistența în treburile de pură specialitate ale responsabilului tehnic. Eu am încredere în Bazil Marian.

— De acord. Sint, însă, și jucători pe care nu prea îi poți lămuri cu duhul blîndeții. Heleno Herrera, de pildă, chiar dacă n-a jîgnit pe nimeni în viața lui, nici n-am auzit să fi repetat de două ori o singură indicație. La el cuvîntul e lege!

— Da, așa este. Numai că în fotbalul la care vă referiți, dintr-un punct de vedere lucrurile se prezintă mai clar. Jucătorul de performanță își cunoaște precis îndatoririle sale. Și la noi se intenționează — nu de azi, nu de ieri — să se aducă clarificări în mult discutatele relații jucător-club, jucător-antrenor. Cînd va fi rezolvată problema, în primul rînd de federația de specialitate, atunci, desigur, că și cuvîntul antrenorului nostru va cîntări mult mai greu...

Din emotivul de la început, Ilie Greavu se transformase, așa pe parcurs, abordînd curajos, în final, probleme-cheie ale fotbalului nostru. Îl simțeam cum intră, încetul cu încetul, în noul lui rol de vicepreședinte...

G. NICOLAESCU

Dialoghez de mai bine de o jumătate de ceas cu NICOLAE LUPESCU, fundașul Rapidului și al naționalei. Gerul aspru de afară a închipuit flori de gheață pe dreptunghiul ferestrei, dar înăuntru, în cameră, este cald, plăcut, ambianță în care destăinuirile lui Culaș, depănate cu un ton egal, liniștit, capătă iz de poezie...

„Abia împlinisem 14 ani — își amintește Lupescu, rugat să înceapă de la primul... tricou, de la primele ghetă de fotbal —, cînd jucam la I.C.A.B., la juniorii lui Papalica Macri. Un an mai târziu, promovam în echipa I, unde — deși nu prea înalt și destul de firav — făceam față datorită detentei, datorită curajului. Îmi plăcea să mă lupt pentru minge, sub nici un motiv nu voiam ca adversarul direct, centrul înaintaș din echipa adversă, să creadă, cumva, că mi-e frică de el, căci, am omis să vă spun, eu pe post de stoper am debutat la I.C.A.B. — seniori”.

— Un stoper la... 15 ani...

— Da, și destul de prețuit, de antrenor și de colegii mei de echipă. Patru ani am jucat pe acest post pînă în ziua în care nea Ilie Savu m-a luat la el, la Flacăra roșie. Avea nevoie de un fundaș dreapta, Papalica a plîns, ceva lacrimi am lăsat și eu pe umărul primului meu antrenor. Mi-a strîns mina, mi-a urât carieră frumoasă, după care făcea ce făcea și venea la teren să mă vadă. Pe la Flacăra roșie, prin Giulești, la Rapid, unde, după cîteva luni de rodaj, în toamna lui '63, am prins prima echipă. Tot pe post de fundaș dreapta. Stoper era Nelu Motroc.

— Din fața porții te-ai văzut trecut lîngă tușă. Din „jandarm”, postat lîngă centrul înaintaș, ai devenit o umbră a tricourilor cu nr. 11. Cum ai văzut schimbarea de roluri? Unde te-ai simțit mai la largul tău?

Culaș întîrzie puțin cu răspunsul, apoi după un timp de gîndire, cu mina la falcă întocmai unui șahist veritabil, se explică astfel: „Nu încap vorbă, e mai simplu ca fundaș lateral. Al de acoperit o zonă mai îndepărtată de... plasa propriei porți, unghiul adversarului tău e mai ascuțit, mai dificil. Îți scapă aripa, mai poți să-l ajungi, îi mai tale calea un altui”.

Și-apoi, cu o pilduitoare sinceritate: „Nemaispunînd că la noi, la Rapid, un fundaș marginal se simțea arareori singur, mai ales după '63-'64, cînd sistemul cu 4 fundași se înrădăcinase de-a binelea. Vă amintiți? Aripile noastre veneau foarte des înapoi. Năsturescu în sprijinul meu, Codreanu în ajutorul lui Greavu. Tot să joci cu asemenea „cărași”. Și, totuși, gîndul meu rămăsese la postul de stoper, la lupta din mijlocul careului mare, unde duelurile cu înaintașii adversi se poartă pieptis. Știu, așa este, în această zonă primejdia e mare, dar acolo unde e mai greu parcă și satisfacțiile sint mai mari. De aceea m-a bucurat mult cînd, în 1968, prin retragerea lui Nelu Motroc, mi s-a încredințat mie tricoul cu nr. 3. Jucam lîngă Dan, un coechipier admirabil”.

— Te intrerup, scuză-mă. Se simte lipsa lui Dan?

— Și a lui Dan, și a lui Iluță (n.n. Greavu). Nu-l ușor să pierzi două piese grele în mai puțin de doi ani, trebuie timp pînă să le înlocuiești. Sperăm, însă, ca în iarna aceasta să mai punem ceva lucruri la punct. Nea Bazil și-a întocmit un program riguros. Și-a propus să suzeze perfect două cupluri de bază: pe mine cu Boc, pe Neagu cu Daniei Ene. Acum are vreme...

— Apropo de cupluri, apropo de vreme. Sudura cu Dinu, la națională, s-a produs foarte repede. Cum îți explici?

— Foarte simplu. Ne aflam înainte de Mexic, timp de pierdut nu era, așa în-

cît am pus amîndoi umărul. Nici unul dintre noi nu s-a dat de o parte la greu. Ne-a dat mult curaj și faptul că, de la început, amîndoi l-am anihilat, rînd pe rînd, pe vestitul Gerd Müller, atunci în aprilie '70, la 1-1, la Stuttgart. Cu timpul, ne-am înțeles și mai bine, ne completăm reciproc: lui Dinu îi plăcea să urce mai des în atac, eu rămîneam pe poziții, atent la dublaj.

— Un fundaș mereu pe poziții și, totuși, golgeter al echipei reprezentative în preliminariile Campionatului european...

— Într-adevăr, nu o dată m-a tentat și pe mine bucuria golului. Am reușit să marchez deseori la Rapid, am înscris, în toamna trecută, două goluri la națională: unul la Helsinki, unul cu Tara Galilor, ambele la faze fixe, cu capul. Deh, heading-ul stoperului...

— La sfîrșitul sezonului, recolta a fost mai bogată: calificarea în sferturi — a doua mare performanță a tricolorilor, în interval de doi ani — precum și acest titlu, recent obținut, de maestru emerit al sportului. Totul, cum s-ar spune, la bătrînețe...

— Da, în decembrie trecut, am împlinit 31 de ani, dar nu-l simt. Mai pot juca, vă asigur, cu bun randament, cel puțin doi-trei ani de aci înainte.

— Ce secrete deții? Ai descoperit elixirul?

— De cînd mă știu, dar, mai ales, de cînd joc fotbal de performanță, cam de la 21 de ani, am dus o ordonată viață extrasportivă. N-am făcut nici un fel de abuzuri, m-am odihnit 10 ore pe noapte, — iată cea mai științifică recuperare după efort —, am căutat să-mi creez un cămin liniștit. Asta-l „secretul” pe care-l dețin și pe care-l recomand tuturor fotbaliștilor tineri. Să gîndești doar din acest elixir, cum l-ați numit dv., și marile performanțe îi vor însoți chiar și după respectabila vîrstă de 30 de ani...

G. NICOLAESCU

LUPESCU NE DEZVALUIE „SECRET

DUMITRU

SPORTUL - 3.01.72

Ieri a împlinit 22 de ani „marele invins” al soccerului românesc pe anul 1971. Ales de antrenori, preferat de ziaristi. Dumitru — căci despre el e

tor (plecînd pe orice picior), deși pasa (atît cea scurtă, cît și cea lungă, britanică) n-are pentru el nici un secret (fiind o „specialitate a casei”), Dumitru a fost hărăzit, de toți antrenorii care l-au avut în echipă, rolului de APĂRĂTOR DE ACO- PERIRE. De jucător de siguranță care, pendulînd în fața fundașilor, să întărească și să protejeze sistemul defensiv imediat. Avînd în vedere excepționala sa capacitate de a relansa jocul prin admirabile pase, antrenorii l-au „plantat” apărător mai ales în virtutea calităților sale de posedare, Dumitru fiind, după toate probabilitățile, de neîntrecut în România la capitolul acroșaj. Deposînd excepțional, relansînd, apoi, imediat atacul prin pase excelente, Dumitru a ajuns o „piesă de aur” (pe care mulți antrenori o visează și o caută) în engrenajul rapidist, ca și în cel al naționalei.

Din păcate — și aici este ghinionul soartei lui — cel mai util jucător al Rapidului (primul autor al locului 2 obținut de feroviarî în campionatul trecut), și adeseori al reprezentativei, rămîne, de cele mai multe ori, victorios în mijlocul cîmpului de luptă, ajungînd greu și rar în fața redutei, în fața porții. Prin forța împrăjărilor și a importanțelor servituți ale rolului său...

Efect incontestabil: dînd 10 pase excelente, de maestru (văzute mai ales de antrenori), Dumitru este și va fi, totuși, întotdeauna „bătut” — în ochii marelui public — de un voleu care-și încheie existența sub bară, în gol...

Chestie veche. Avantajele întotdeauna ale goleadorului și rolul de umbră al omului de mijloc, al servantului.

Cam așa s-au petrecut lucrurile (și) cu Dumitru în anul care a trecut. Evoluînd remarcabil ultimele două sezoane — cu excepția unei perioade de vreo lună, cînd, spre ghinionul lui, a cules și fructele unei accidentări suferite tocmai în preajma partidei cu Cehoslovacia — „decarul” rapidist a fost invins „la fotografie” de acest ales al destinului care se numește Dobrin, autor al unui final de senzație.

Dînd lui Dumitru ce este al lui — și este foarte mult! — aducem un omagiu unui MARE, INVINS, spre care se îndreaptă toată admirația noastră

Marius POPESCU

„Mă culc și mă trezesc cu gîndul la fotbal” (Năsturescu)

...L-am întîlnit acum cîteva zile pe terenul din Grant, acolo, în mijlocul potcoavei de beton a Giuleștiului, unde NASTURESCU și-a petrecut zece ani, din cei 29 pe care i-a împlinit de curînd. Se pregătește strîngînd din dinți. Aleargă ca un fondist sau controlează mingea cu dibăcie, ca în zilele în care spectatorii se ridicau în picioare să-l aplaude. După cum ne spunea, vrea „să prindă” cu orice preț echipa chiar din start.

— Speri să revii la forma ta de vîrf?

— Oare există vreun jucător care să nu-și propună un astfel de obiectiv, mai ales acum, în această perioadă, cînd zilele parcă trec pe nesimțite? Dacă stau și deapăn firul amintirilor, am impresia că parcă ieri am venit la Rapid. O tempora! In ce linii de atac am avut fericirea să joc?! Cu Ozon și Dumitriu II în centrul liniei! Era o ade-vărată încîntare. Imi anticipau intențiile așa de precis, încît mă întîlneam cu mingea la picior de mă minunam și eu cum puteau să paseze așa de precis! Astăzi, formația noastră trece printr-o metamorfoză. Așa stînd lucrurile, nu ești sigur nici pe tine, dar mai ales pe coechipierul de alături, care poate fi altul în meciul următor. Așa s-a întîmplat în tur și atunci de unde înțelegere, de unde omogenitate, de unde randament și rezultate mulțumitoare? Bănuiesc însă că antrenorii vor găsi cea mai corespunzătoare formulă de echipă și atunci să te fii...

— Te mulțumești numai cu satisfacția participării în meciurile echipei de club, sau tinzi mai sus?

— Am jucat de mai multe ori în echipa națională. Ultima oară, în meciul de la Cracovia, cu Polonia, cînd n-a fost de loc rău, căci am făcut 0—0. Acum

m-a cam uitat lumea. De fapt, am avut și prea multe ghinioane. Cînd mă simteam în cea mai bună formă, hop cite o întîndere, ruptură, entorsă sau mai știu eu ce. Dacă fac bine socoteala, în cei zece ani de cînd joc la Rapid cred că am stat accidentat pe tușă — dacă adun zilele — cel puțin un an. Or, acest record nu cred să-l mai fi deținut alt jucător. Una e să fii indisponibil o perioadă de timp și apoi să fii total refăcut, alta să fii clientul medicului de patru-cinci ori în fiecare sezon. Important este însă că acum mă aflu în plenitudinea forțelor, mă pregătesc cu toată seriozitatea și am moralul ridicat; mă culc și mă trezesc cu gîndul la fotbal.

— Se aude, pe ici, pe colo, de unele nemulțumiri ale jucătorilor...

— Nici vorbă. Cu toții sîntem o familie care a știut să treacă întotdeauna peste micile necazuri, inerente activității echipei. Au fost unele voci care s-au ridicat împotriva pregătirii efectuate în Capitală, și nu la munte, așa cum ne obișnuiserăm în fiecare iarnă, dar acum ne-am convins cu toții că antrenorii au făcut o alegere bună, căci rămîinînd în București am avut condiții optime de antrenament, folosînd terenul și sala de la stadion.

Gheorghe NERTEA

ILIE GREAVU — VICEPREȘEDINTE AL CLUBULUI RAPID

Fostul jucător al echipei din Giulești, maestrul emerit al sportului Ilie Greavu, a fost numit vicepreședinte al clubului Rapid. În noua sa funcție, pe care a preluat-o în cursul zilei de ieri, Ilie Greavu va răspunde de activitatea echipelor de fotbal ale clubului feroviar

★
...De fapt, CINE și CE a fost DUMITRU în anul trecut?

Investit cu tricoul nr. 10 al Rapidului, Dumitru, conducător de joc de excepție, dotat cu toate darurile reclamate de postul de „șef de orchestră”, a avut și are, atît la echipa sa de club, cît și la cea reprezentativă, un rol adeseori îngrăț (din punct de vedere spectacular), de sacrificiu.

Deși șutează perfect cu ambele picioare, deși dribblează uimi-

TALENT, CLARVIZIUNE ȘI DĂRUIRE ÎN JOC

Prin ce se remarcă internaționalul rapidist Dumitru? După părerea noastră, în cazul lui se poate vorbi de o perfectă îmbinare a talentului, clarviziunii și dăruirii în joc. El are cite „ceva” din driblingurile lui Dobrin, din pasele perfecte ale unui Overath, din dăruirea de joc a unui Dinu...

— La primăvară împlinesti cinci ani de când ești jucător de divizia A. În ce meci ai debutat?

— Am debutat în partida de la Pitești (F. C. Argeș — Rapid 3-0) în care noi am fost învinși net... N-am început deci cariera de „divizionar” sub raze calde de soare!

— Faptul că un eșec clar a coincis cu prima ta înfrângere în „A” a avut repercusiuni asupra moralului tău din perioada imediat următoare?

— Sînt o fire dirză și înfrîngerea nu m-a deosebit. Totuși, cred că ar fi bine, ca antrenorii să caute pe cit este posibil ca meciul de debut să fie ales în orice caz pe teren propriu și în funcție și de valoarea echipei adverse.

— Cine, dintre coechipieri, te-a îndrumat de-a lungul carierei tale?

— La Rapid, ucenicia mi-am făcut-o la adăpostul ajutorului permanent al lui Dumitru II. Îi mulțumesc încă o dată pe această cale pentru utilitatea sa sfaturilor și-mi cer iertare pentru ingratitudinea mea din prezent cînd nu mă învrednicește să-i dau măcar vreun telefon!

— O mostră de autocritică?

— Da! și absolut sinceră!

— Dar la echipa națională?

— Cel mai bun prieten și inițiator în tainele pregătirii dinaintea marilor meciuri a fost și este încă Radu Nunweller. Ne-am apropiat de la primul meu turneu cu naționala întreprins în Brazilia în luna anului campionatului mondial și de atunci și pînă astăzi nu sîntem numai colegi de „linie”, ci și prieteni adevărați. M-a bucurat de aceea foarte mult replica lui Radu, prin partidele sale bune la națională, dată tuturor celor care nu-l mai credeau capabili de o revenire într-adevăr spectaculoasă. M-a bucura dacă și Dumitru II ar trece peste perioada ghinoloanelor sale, a repetatelor indisponibilități și ar fi din nou idolul tribunelor. Mi-ar plăcea mult să revină la zilele sale „bune” și eu să-i fiu coechipier...

— Dorința ta nu s-ar putea realiza decât dacă unul dintre voi ați obține transferul? Nu cumva te gîndești din nou să ceri dezlegarea de la Rapid?

— După părerea mea, normal ar fi ca regulamentul de transferări să-mi dea posibilitatea să joc la ce echipă vreau. Nu înțeleg de ce nu s-ar întocmi niste angajamente între cluburi și jucători pe o perioadă fixă, care dacă n-ar fi reînnoite să permită fotbalistilor să opteze pentru altă echipă. Așa cum se procedează în cazul antrenorilor.

— În ce privește Rapidul, să spun sincer n-aș vrea să plec de la acest club pentru că toți jucătorii mi sînt prieteni, pentru că pe antrenorii îi apreciez mult. Însă, aici nu mi se oferă, întotdeauna

na condiții de pregătire la nivelul pretențiilor pe care le au și conducătorii clubului și suporterii de la noi.

— Un exemplu?

— În prezent există unele neconcordanțe între necesitățile noastre de antrenament și orele pe care ni le oferă clubul.

— Apropo de antrenamente. Consideri utile jocurile din sală?

— Eu cred că ele sînt utile numai pentru relaxare și pentru menținerea condiției fizice. Acum, de pildă, după ce prima ședință conține un antrenament „tare”, cea de a doua ședință este dedicată unui campionat al mai multor echipe alcătuite din lotul nostru. Ca o curiozitate vă spun că formația mea (cu Marin Stelian, Peireanu, Rămureanu și Ene Daniel) rivalizează la „titlu” cu aceea a lui Lupescu...

— Ai pierdut anul trecut, la „potou”, trofeul revistei „Fotbal” din cauza notelor obținute, avînd o medie mai slabă decît a lui Dobrin. Consideri că eliminările de pe teren și accidentarea dinaintea meciului cu Cehoslovacia au avut repercusiuni asupra evoluției tale și, implicit, asupra notelor primite?

— Prima suspendare ca urmare a unei eliminări din ultimul meci din 1970 o consider justă. Cea de a doua eliminare însă — cea din meciul cu Steagul roșu — o găsesc nedreaptă. Curios este că, așa cum a declarat și Dinu, în campionat angajamentul fizic este confundat cu duritatea. Și de către arbitri și de către public. Și uneori cronicarii îmi scad notele pe motivul faulturilor dictate împotriva mea, dintre care multe sînt subiective! Rămîn la părerea că eu joc la fel de „tare” și în echipa mea și la națională, dar absolut pentru același

stil în primul caz sînt criticat, iar în al doilea lăudat! De aceea și notele cele mai mari le obțin în meciurile internaționale... În cealaltă ordine de idei, cred că accidentarea suferită a contat mult pentru că și în partidele internaționale (cu Țara Gallor, cu Tottenham la Londra și mai ales în jocul retur cu Tottenham după ce am mai fost accidentat și în înfrîngerea cu „U” Cluj) și în ultimele etape de campionat am evoluat mai reținut, protejîndu-mi piciorul.

Bineînțeles, notele au fost mai mici, impresia lăsată la finele anului a contat — ca la box — și am pierdut trofeul. Mă voi bate din nou pentru el, anul acesta, rămînîndu-mi acum satisfacția primului joc în clasamentul ziaristilor și antrenorilor.

— În care dintre meciurile susținute ți-ai apreciat și însuși evoluția?

— În amîndouă meciurile cu A. C. Napoli, în cel cu Legia și în cel cu selecționata Bulgariei.

— Cum ai reușit să marchezi două goluri aproape identice pe „23 August”, contra napolitanilor și bulgarilor?

— În timpul jocului cu italienii, mi s-a creat un culoar, am căutat să mă debarasez de adversarii și am ținut golul. Cu bulgarii a fost însă altceva. Înaintea ultimului fundăș care-mi ieșise în cale încă nu știam că o să trag la poartă. Dar apărătorul s-a lăsat pămîlt extrem de ușor de o fantă și am ajuns în poziție de șut...

— Ești un jucător care te pregătești „suplimentar” pentru diverse lovituri libere, pentru acumularea de noi procedee tehnice. Ne dezvălui vreun plan pentru 1972?

— Unul singur: mi-am propus să devin un specialist al executării loviturilor de la 11 metri! În joc, sînt foarte calm — deși nu par — și cred că voi reuși să nu ratez niciodată.

— Ce părere ai despre meciurile cu naționala Ungariei?

— Cînd aveam aproape 18 ani am jucat pe stadionul M.T.K. în selecționata de juniori care cu greu a fost întrecută de gazde cu 2-1. Eram alături de Iordănescu, Vidac, Ștefănescu, Ciugarin. Acum a venit timpul să ne revanșăm. I-am văzut pe maghiari jucînd, este drept, numai la televizor, dar consider că la Budapesta putem scoate un meci nui, sau în cel mai rău caz un scor strîns, pentru ca acasă să forțăm victoria...

Dan Pătrașcu

SPORTUL — 22. III. 1972

Un fapt și semnificațiile lui

GREAVU, FAIR-PLAY...

Duminică, pe stadionul Republicii. Fotbaliștii se retrag, după ultimul fluier al arbitrilor Bădulescu. Aștept jucătorii la gura tunelului ce duce spre cabine. Piteștenii sînt bucuria întruchipată. Au învins doar Rapidul, la București... Rapidistii... ca o echipă care mai visa titlul și a pierdut în propria-i arenă. Giuleștenii sînt nervoși. Reacție firească, umană. Unii își fac reproșuri. Alții tac de atîta neșă. Jos, în tunel, îl aud pe Lupescu, căpitanul echipei, vorbind despre arbitraj. Zoltan Szilagyi, tușierul dinspre tribuna centrală a fost într-adevăr depășit de joc. A ridicat steagul cînd nu trebuia și invers. Dar de aici și pînă a-l scoate vinovat de înfrîngere, cum spuneau cîțiva „microbiști” din spatele porții, e o cale mult prea lungă! Îl aud și pe Dinu vorbind tot despre arbitraj. Nu zice că el ar fi vinovatul, dar despre arbitraj vorbește. Și atunci intervine Ilie Greavu, proaspătul vicepreședinte al clubului.

...Eram în spatele lui Lupescu și Dinu cînd l-am auzit rostind, franc, cîteva cuvinte de mare onestitate: „Să lăsăm arbitrajul, băieți! Noi am jucat astăzi slab, noi ne-am învins! Despre asta ar trebui să discutăm. Dar nu acum, cînd sîntem încă sub

imperiul nervilor și al meciului pierdut!”. Lupescu a aprobat tacit ideea fostului său coleg din linia de fund a Rapidului, Dinu n-a mai zis nici el nimic. Au intrat în vestiar tăcuți, cu ochii plecați...

În fața vestiarului rapidist, cîțiva simpatizanți (ajunși, pe semne, prin eforturi serioase aici!) discută tot despre arbitraj. Ilie Greavu are însă bărbăția și curajul să frîngă și acest logos fals: „Vorbiți mai bine despre echipă, despre greșelile noastre și despre meritele adversarului. Pentru că a fost un adversar bun!”. Cei cîțiva suporterii ai Grantului au tăcut, puțin rușinați, dar mai mult ca sigur convinși. „Să convingi — spunea cîndva un înțelept — nu-i greu, atunci cînd singur ești convins!”. Ilie Greavu era convins de dreapta înfrîngere a echipei sale. (El, cel care înaintea meciului a fost primul ce-a mărțurisit încrederea în izbîndă...). Dar pentru ca această convingere să devină atitudine, mai puțin pentru sine și mai mult pentru ceilalți, e nevoie de tărie de caracter. Și noul vicepreședinte al clubului Rapid, Ilie Greavu, a dovedit-o...

Mircea M. IONESCU

COMBATANTELE ÎN ANTITEZĂ

FOTBAL - 15. III. 1972

Semnatarul comentariului atenționează că opiniile de față asupra derbiului de la Arad nu au pretenția de verdict, privind evoluția celor două combatante. Returul abia a început și nu este exclus (vai, de câte ori nu s-a întâmplat așa!) ca în evoluțiile viitoare, U.T.A. și Rapid să urce sau să coboare pe scara aprecierilor.

Unii sînt tentați să taxeze acest rezultat de egalitate al bucureștenilor drept o surpriză. Statistic, argumentînd, lucrurile nu stau chiar așa. Iată succint bilanțul ultimelor opt întâlniri directe

U.T.A. 8 2 4 2 8—7 8 puncte
RAPID 8 2 4 2 7—8 8 puncte

Deci, rivalitatea dintre cele două formații, se poate spune că n-a fost tranșată în favoarea uneia, fie că a jucat acasă sau în deplasare.

Ce a relevat însă partida de duminică? Înainte de a schița, cît de cît elementele necesare unor puncte de vedere am să reproduc din minusculul program arădean o fugară caracterizare, deloc lipsită de interes. „Azi se înfruntă două concepții deosebite de joc. U.T.A. aduce în teren luciditatea și realismul său caracteristic. Rapidul, vine cu o apărare solidă, cu o înaintare

care acționează pe zile, capricioasă deci, ca de altfel întreaga echipă...” Autorul acestor aprecieri, spunea niște adevăruri. Ei bine, lucrurile n-au mai stat așa în ce privește echipa gazdă. Ea, nu numai că ne-a relevat lipsa de luciditate, de realism și de inventivitate elegantă în joc, dar s-a comportat în arenă, mai ales în prima repriză, ca o formație lipsită de inițiativă, exact ca boxerul care așteaptă în colțul ringului pumnii adversarului.

ARAD

Categoric, U.T.A. n-a mai semănat cu cea din tur cînd galopa cu nonșalanță spre reușite. În zona fundașilor centrali scîrție ceva; la mijlocul terenului sincronizările corecte au apărut la intervalele destul de mari (în partea a doua a jocului); extremele au demonstrat și ele o supărătoare notă de individualism excesiv. Și doar cu Vidac, Popovici, Broșovschi și Domide, aproape de valoarea lor, să recunoaștem că e prea puțin. În atări condiții, forța de penetrație a atacurilor, de finalizare a fazelor construite cu caznă nu a mai avut gradul de pericolozitate necesar.

La cauzele care au frînat-o pe U.T.A. de a da replica obișnuită trebuie să adăugăm fără discuție maniera de joc lejeră și deloc înclinată spre defensivă betonată a giuleștenilor. Siguranța și decizia compartimentului defensiv, jocul la interceptie al acestuia, în care Boc a excelat, travaliul mijlocașilor ca și combinațiile în viteză ale liniilor de atac din care Neagu și Daniel Ene și-au creat situații clare de gol, iată atîtea argumente decisive care te fac să caracterizezi evoluția teamului feroviar ca cea mai bună din actualul campionat. Edificatoare a fost la această echipă tenacitatea ei de a-și juca șansa pînă în acel minut 90, de a nu părăsi terenul învinsă, pe nedrept aș spune dacă s-ar fi întâmplat așa.

Dar, amintindu-mi de ceea ce autorul rîndurilor din program spunea despre Rapid nu vreau să întind coarda prea mult. Un singur lucru este cert. La Arad, în meciul cu U.T.A., rapidiștii s-au prezentat bine pentru prima etapă. Fazele bune de fotbal oferite publicului local, finisul irezistibil al echipei l-au făcut în sfîrșit și pe Bazil Marian să-și descrețească fruntea și să exclame, în final, la cabinet „Bravo băieți! Vedeți că se poate mai mult?”

Stelian TRANDAFIRESCU

DIALOG

Arad. Duminică 12 martie. Meciul U.T.A. — Rapid s-a terminat. Bazil Marian și Dumitrescu III coboară încet treptele de beton, spre cala stadionului. Amîndoi își țin palma, sub reverul sting al paltonului, ca Napoleon. Dar nu o fac cu emfază: pur și simplu, vor să-și protejeze inima...

Dumitrescu III își adună primul cuvintele:

— Felicitări, Bazile. Ați jucat foarte frumos.

— Am fost obligați. Dacă am fi jucat prost, numeroșii mei prieteni ar fi spus că am pierdut pentru că n-am fost la munte... Dar și voi ați jucat bine.

— Asta-i tot ce putem.

— Lucrezi tare?

— Am lucrat tare.

— Și acum, ce faci?

— Imi petrec nopțile în post și rugăciune, ca nu cumva să se accidenteze vreunul... După cum ai văzut, însă, Broșovschi... Ești un om fericit, Bazile. Cred că ai cel mai bun lot din țară.

— Glumești.

— De loc. Dacă aș avea două din rezervele tale...

— Ce rezerve?

— Mușat și Petreanu.

— Ce-ai face?

— Aș câștiga titlul la pas. Dar, așa e în fotbal. La „Tineli” Stănescu, Savu face tușa. La mine ar juca non-stop.

— Cînd pleci la Londra?

— Probabil duminică. Știu, va fi greu. Eu nu înțeleg rostul selecționerului la englezi. În mod normal, Federația engleză ar trebui să ceară echipelor de club să asigure, rînd pe rînd, programul național. Tottenham, de pildă, ar fi de serviciu cu R. F. a Germaniei, Manchesterul (City sau United) ar răspunde de Spania... Arsenal ar fi cu Olanda...

— De acord, Nicule. Am și scris-o, înaintea meciului cu Tottenham. Dar ia spune-mi, ți-a plăcut Boc?

— Foarte bun. N-aș fi crezut că se reface atît de repede. Și mai e Neagu... Cum ai reușit, Bazil?

— Trebuie. Ții minte? Era acum 20 de ani, la București. „Tineli” apăra poarta. Eu — înțeleg dreapta. Tu, extremă. Mai era și Petschovschi. Dar am pierdut cu 3—0, cu ungurii, acasă. Poate că, după 25 de ani, Boc, Neagu, Dumitru, Lupeșcu și Rică o să joace un pic și pentru mine.

— Bine ar fi, Bazile... Apropos... Ce mai face Dan în Belgia?

— Acum o săptămînă a dat al cincilea autogol. Și totuși, e foarte apreciat. Aici, la noi, la Rapid, ar fi fost de mult la „centrul de copii”.

...Și Bazil Marian s-a îndreptat spre vestiarul său. Prin grila de sîrmă, copiii scandau „Marian, Ma-ri-an!”

Ioan CHIRILA

IMAGINAR

SPORTUL - 16. III. 1972

Rapid forțează pentru a nu pierde startul european din toamna 1972.

Foto: N. DRAGOȘ

RAPID, ACEASTĂ OPERĂ A... GALERIEI SALE

(reportaj în vestiarul lui Baratki, Marian și Dumitru)

În drum spre vestiarul Rapidului, îmi sare în față unul din fanații Giuleștilor: „Stop! Încă un pas și treci peste cadavrul meu!”. Schitez un zîmbet de nedumerire. Dar omul blochează ușa. Încerc să par calm, apelînd la stilul Răducanu: „Ce dorești, tătucu?” Formula are un efect neașteptat. Omul se destinde și schimbă tonul:

„Vreau să-mi faceți și mie un fa-

Rapid urmează să plece, în cursul zilei de astăzi, în Grecia, unde va sustine mai multe partide amicale.

Primul adversar al feroviarilor bucureșteni va fi P.A.O.K. Salonic.

vor. Vreau să fiu primul selecționar al naționalei pentru Budapesta. Vă rog să scrieți: Răducanu, că altul nu există, Pop, că are o clasă peste Crețu, Lupescu, pentru că le știe pe toate, Boc, pentru că pină în aprilie prinde forma de la Lausanne, Deleanu, pentru că e singu-

Intru în vestiar. Cîtă dreptate avea Fănică Filote cînd spunea că Rapid este și va fi întotdeauna opera galeriei sale.

În vestiar e cald. Geamurile sînt aburite.

— Ce faci, Neagule?

— Încerc și eu să marchez goluri.

Cu bulgarii am dat două. Dacă dau două și la Arad, în prima etapă, parcă mă văd din nou în lot. Așa-i la noi. Azi ești bun, mâine nu, iar poimîine — iarăși bun. Dacă serie cineva de rău, ești mort; nu se ține seamă că ai jucat o toamnă întreagă cu mușchiul rupt. Noroc că mai știu să dau goluri. Pină la urmă, tot asta contează.

— Crezi că dai gol la Arad?

— Sînt sigur. U.T.A. e la cîteva zile după meciul cu Tottenham — adică după o baie de aburi, cînd

rul... Urmează cel mai bun mijloc din Europa: Dumitru pe dreapta, Cornel Dinu pe centru, plus Radu Nunweiller, pentru că numai ei ne bate, așa, din an în paști, pe Dinamo... În sfîrșit, în atac am două extreme sigure, Lucică pe dreapta și Iordănescu pe stînga. Singura problemă e postul de centru înaintaș, unde — poți să mă socotești nebun — nu știu ce să aleg între Dumitrache, Dobrin și Neagu.

Caut să-ți tai entuziasmul: „Știi foarte bine că scheletul Rapidului a mai sunat o dată în Turcia, la 1-2”.

Interlocutorul meu are un moment de stupefacție, dar replica nu întîrzie să vină: „Rapid nu știe să joace decît cu echipe mari. Noi sîntem responsabili cu Ujpest-ul, cu Hungaria. Știați că Rapid a bătut echipa Ungariei, cu 3-0, la Budapesta, în 1936?... Și acum, pentru că m-ați ascultat, vă deschid ușa. Dar să intrați în virful picioarelor. În acest vestiar s-au echipat Baratki, Marian, și se echipează Liță Dumitru”.

nu-ți mai vine să joci, ci să dormi. Într-un colț al vestiarului, Rămureanu se îmbracă tacticos.

— Cîte minute sperî să joci în acest an, Rămurene?

— De 90 sînt sigur: că-i Rică suspendat. În rest, ce-o da dumnezeu.

Petreanu se cîntărește. A slăbit mult:

— Ce-i cu tine, Mariane? Văd că în Maroc ai pierdut lotul olimpic.

— În tot turneul am primit vreo cinci mingi de la Domide. Roșcatul credea că e la Arad, unde nu pasează niciodată spre extrema dreaptă. Dar, și așa fiind, nu înțeleg cum poți să scoți din lot, în februarie, un om pe care l-ai selecționat în ianuarie și care, pe deasupra, abia a ieșit din iarnă. Dumneavoastră înțelegeți?

Mărturisesc că nu înțeleg și a-

jung la Codreanu.

— Ce faci, Teo?

— Trebuie să trag tare. Sînt în anul V la I.E.F.S. Copilul se apropie de trei ani. Iar taică-său mai trebuie să arate că știe să alerge ca pe vremea lui nea Tinel.

Prin fața noastră trece Pop. /li

comunică votul „selecționarului” de pe culoar. Ride.

— Crezi că ești mai bun decît Crețu?

— Nu știu. Eu pe Crețu îl văd de două ori pe an. În orice caz, sînt sigur că mi-am bătut singur cuie în talpă, în timpul meciului cu Tottenham. Fără prostia din jocul cu englezii, eram și eu în joc.

...Se deschide ușa. Un fotoreporter de la Flacăra se îndreaptă spre Răducanu. Îl roagă să-i pozeze a doua zi pentru o copertă color. Tamango se uită spre mine, întrebător: „Or fi știind ceva oamenii”. Apoi, cu amorul propriu refăcut, face pe vedeta, trage de timp, fixează anevoie rendez-vous-ul. După ce fotoreporterul pleacă, Rică leapădă masca: „Crezi că mă bagă în meciul cu Ungaria?” Îl simt că nu mai are siguranța selecției. E bine? E rău? Nu se știe niciodată.

...Băieții părăsesc treptat vestiarul. Rămîn cu Bazil Marian. Îl rog să-mi explice de ce a renunțat la pregătirea într-o stațiune de munte. Bazil, ca niciodată, răspunde imediat:

„Această pregătire la munte are un singur argument în favoarea ei: tradiția. Dar muntele înseamnă numai alergare. Eu, deși accept în parte ideea că, în ultima vreme, fotbalul a devenit, cum spunea cineva, o exaltare de calități fizice și morale, nu uit că el se joacă cu mîine, pe un teren plat și nu pe pante înzăpezite. Iată de ce nu am putut renunța la bătrîna noastră sală de sub tribună”.

Aduc vorba despre locul 8 al Rapidului. Bazil explică:

„Aș putea să mă apăr cu numărul de puncte spunînd că sîntem egalii perechii Dinamo — Steaua, la care s-ar mai adăuga Napoli și Legia. Nu intenționez, însă, să string

probe. Adevărul e că am avut unele dificultăți de fond. Piese grele au intrat foarte lent în lucru. Dumitru a renunțat destul de târziu la... Dinamo. Lupescu a avut și el un moment de răspintie, cînd nu știa dacă va juca în Belgia sau în Giulești. A mai fost și problema Boc. A mai fost și accidentarea lui Neagu. Apropo de Neagu... Sint pur și simplu îndurerat de felul cum a fost tratat Neagu. Deseori nici nu ne dăm seama cît rău facem. L-am văzut pe Neagu citind scrisori în care era desființat de propriii săi suporterii. Și trebuie să ai multe rezerve sufletești ca să rezisti unor înjurări care vin de cele mai multe

ori din partea unor oameni care nu prea deosebesc dobleacul de mingea de fotbal... Pentru mine — mărturisesc că nu știu dacă părerea unui antrenor mai contează — Neagu este un jucător bun. El are o tehnică simplă, utilă. Cînd este în formă fizică, devierea lui scurtă, demarcarea rapidă, țignirea spre gol, șutul puternic și, mai ales, curajul pe care nu-l mai are aproape nimeni în prima linie, fac din Neagu un înaintaș foarte periculos”.

— Ce zici de Boc?

— Recuperează văzînd cu ochii. S-a căsătorit cu o fată admirabilă. Viața i s-a normalizat. Pregătirea — de asemenea. Și o dată cu asta, i-a crescut, firesc, ambiția. Cred că-i de ajuns.

— Ce-mi poți spune despre perspectivele U.T.A.-ei în meciurile cu Tottenham?

Bazil cade pe gânduri: „Cred că nu i se face un serviciu U.T.A.-ei cultivîndu-se un optimism de paradă. Englezii sint englezi. Eu m-am întîlnit de patru ori cu englezii. Prima oară, cu „tineretul“, am luat 5 goluri. Apoi, cu Dinamo, am luat 4. Recent, cu Rapid, am scăzut la 3 și la 2. E adevărat, dacă ai puțină șansă, poți să scapi, dar asta nu poate fi o regulă. Fotbalul englez are un mare avans față de fotbalul nostru. Am văzut la englezi un power-training care m-a îngrozit. (O sală de forță în Giulești e obligatorie). La noi, jucătorii se plîng, în general, de efortul testului Cooper și mai ales de faptul că se cere mărirea dificultăților

acestui test. Englezii, în schimb, au o sumedenie de teste, unul mai greu decît altul, și care au intrat în obișnuința antrenamentului... Spunînd asta, să nu crezi că nu voi fi cel mai fericit om din lume dacă bunul meu prieten „Coco“ Dumitrescu îmi va furniza încă o formidabilă excepție”.

Se apropie ora plecării. Îl mai întreb pe Bazil despre proiectele pentru retur. Și iar nu stă pe gânduri:

„Totul e foarte simplu. Unul din primele patru locuri. Adică dreptul de a juca în... Europa. O echipă care pierde contactul cu fotbalul internațional e ca și pierdută”.

Am plecat. Suporterii Rapidului sint încă pe culoar. Mă întreabă în cor:

— Ce v-a spus nea Bazil?

— Că-l dați pe Dumitru și-l luați pe Dumitrache.

Abia în dreptul restaurantului „Feroviarul“ am reușit să-i conving că a fost o simplă glumă...

Ștefan Bănică: „Dragă Tamango, la Budapesta vreau să stau în spatele porții tale“
Foto: P. ROMOȘAN

ROTARU DINTR-A XII-a...

Sîmbătă, orele 15. Intrăm în frumosul Parc al platanilor. Peste cîteva minute începe Progresul—U.T.A. Jucătorii se echează în vestiarele noi ale Sălii cu glasswand-uri. Lumea așteaptă. Un suporter al Progresului îmi șoptește: „Sint tare curios să văd cum va fi primită U.T.A., după ce ne-a coborît în B, anul trecut, la Cluj“... Fac imediat legătura. Aștept. Iese U.T.A. Avansează în monom, pe poteca asfaltată. Lumea aplaudă...

A început jocul. Progresul combină frumos. Mă uit cu jînd la halfia Băncii: Tănăsescu-Dumitriu-Beldeanu. Și mă întreb dacă în prima noastră divizie există două sau trei asemenea linii... Apoi combină U.T.A. Broșovschi lîftează cîteva mingi spre Both. Dar Both nu se vede. Tînărul fundaș Condurachi îl strînge ca într-o menghină. U.T.A. insistă. Domide șutează cu putere. Dar în poarta Progresului plutește un portar de talent: Giron.

Dudu, Tănăsescu, Dumitriu, Beldeanu, Condurachi, Giron. De ce oare nu avem o divizie de 17 echipe?

Mă apropii de Dumitrescu III:

— Cum îți place Szabados, Nicule?

— Are calități. Driblează, fuge, șutează. Dar nu știe jocul.

— Și?

— În 2—3 ani va veni și asta.

Trec pe la redacție. La telefon, Istanbulul. Stenograful scrie „2—0 cu Fenerbahce... 40.000 de spectatori“. Iau telefonul din mîna stenografului. Effimie Ionescu completează: „Da. 40.000 de spectatori. Aici se spune că echipa României 1972 la Istanbul e ca Brazilia la București“.

Mă duc acasă. Iau un France-Foot-ball de la documentare. Vreau să văd ce au mai făcut băieții la Nîmes. Deschid la pagina statistică, cea mai pasionantă din toate. Aflu că Pircălab e la numai cîteva sutimi de media 8 în primele 23 de etape ale campionatului Franței. E mult? E puțin? Caut un punct de reper. Și-l găsesc: „Onei“ Pircălab e la două (!) sutimi de faimosul Magnusson, prietenul lui Răducanu, la Torino... Magnusson și Pircălab, creatorii lui Skoblar și Vergnes...

Duminică. Plouă. Și totuși, e destulă lume în Giulești. Rapid se distrează cu vișinii din Trnovo. Neagu înscrie două goluri, întru nedumerirea estetilor.

Tresar. Cum a ajuns Dumitru pe teren? (Abia ieri a jucat cu Fenerbahce...) Mă uit mai atent. Nu e Dumitru. E Rotaru. Ilie Rotaru dintr-a XII-a. Îl urmăresc. E o copie a lui Dumitru. Aceeași mișcare nonșalantă. Aceleași pase de... golf. Cer amănunte. Mi le dă Nufescu, secundul Rapidului: „Rotaru s-a născut aici, pe stadion într-o cămăruță, sub tribună. E talentat. Mi-ar surîde o linie Dumitru—Rotaru. Din păcate, la școală, Rotaru poartă ochelari cu 4 dioptrii. Pe teren i-ar trebui lentile aplicate. Poate că se va rezolva.“

Pauză. Iese Rămureanu. Intră Răducanu. Mă uit la Rămureanu. Ce forță extraordinară trebuie să aibă acest portar care joacă 100 sau 200 de minute pe an, fără să fie mai puțin talentat decît fericitul... Felix al Braziliei.

...Părăsim stadionul. Plouă. Mă gîndesc la Giron, la Condurachi și mai ales la Rotaru. Miracolul apariției lor continuă, în ciuda ofensivei formidabile a trigonometriei și a „Invadatorilor“.

Ioan CHIRILA

Athénée Palace. Simbăta seara. Banchetul româno-francez. Atmosferă plăcută. Toasturi scurte. Francezii vorbesc despre „inalterabila prietenie” cu România. Apoi, echipele, la comanda căpitanilor Lucescu și Bosquier, rup firul de mătase al melodiei celebrului „Feuilles mortes”, salutându-se bărbătește, în picioare.

„Îmi găsesc un loc lângă Dumitru. Răducanu îmi face cu ochiul! Tocmai pusesem rămășag că dacă vii, te așezi lângă Liță. N-ai ce face. Ești „tatăl” lui.

Mă uit la Dumitru. Pare obosit. Nu s-a atins de friptură. Paharul de bere e plin. „Cal de rasă”. Vorba antrenorului Gică Stănculescu, fost ofițer în cavalerie: „Calul și fotbalistul de rasă nu mănincă după efort”...

— Cum a fost Liță?

— A trebuit să joc bine. M-ai luat cam tare în „Sportul”. M-a durut mult treaba aceea. Vorba nevestii-mi: „Tocmai nea Ion”...

— Bine, dar acest joc cu Franța, în care ai fost adevăratul Dumitru, te acuză și mai mult.

— Poate. Nu zic nu. Dar aici, la națională, ne îndemnăm unii pe alții. Mă uit în dreapta: Sătmăreanu parcă a innebunit. Aleargă ca la curse. Mă uit în stînga: Radu dă din coate, ca biela de la locomotivă, se răsucesce, intră, iese, și pînă la urmă toți îi pune o minge pe tavă lui Pușu (n. r. Iordănescu) și încă una, ce n-a văzut Parisul, lui „Procuror” (n. r. Dinu).

Dacă mă uit înapoi îl văd pe Dinu. Asta, cel puțin, n-are tată, n-are mamă. Nu cunoaște pe nimeni. M-a și ars în meciul cu Dinamo. Poate că are dreptate. Dar eu n-am inima aceea. Într-un cuvânt, la națională, chiar dacă te simți mai adormit, te mină ceilalți din urmă. În schimb, la noi, la Rapid, — poți să-l întrebi și pe „nea Culai” (n. r. Lupescu) — dacă se ia un gol, nimeni nu mai crede că mai putem egala.

Dumitru

„LA BUDAPESTA AM SĂ JOC DE DOUĂ ORI MAI BINE DECÎT ÎMPOTRIVA FRANȚEI!...”

— E frumos ce spui, dar nu mă prea satisface.

— Știu ce vrei. Vrei să dau totul din mine. Fie și așa. Uite, ca să fiu cinstit, mie mi-e imposibil să dau în Radu Nunweiler sau în Florică Dumitrescu sau în Niki. (Auzindu-se rostind numele lui Dumitriu II, Dumitru spune cu uimire:

„Cum o să dau eu în Niki?”)
— Nu înțeleg de ce trebuie să dai...

— Trebuie. Eu nu dau ca să rup, dar se poate întâmpla orice. Așa e cînd pui osul... Și zău că nu te-nțeleg, nea Ioane. O dată spui că englezii sînt tari ca piatra, dar cînd să-l ajuți și pe Liță, să dea și el tare, cu tackle-ul ăla, ca să fim

și noi puțin chit... adică noi, ăștia de 1,70, față de plăvanii ăia de Chivers sau Gilzean, te apucă tăcerea.

— Iar mă duci cu vorba, Liță.

— Ti-am spus. Poți să mă pici cu ceară, eu în Radu, în Niki sau în Florică nu dau. Le-am și zis în timpul meciului: băieți, cărați-vă pe partea cealaltă, să nu intru în păcat.

— Dragă Liță, e cam încurcată. Spune-mi, te rog, de cîte ori i-ai depozitat pe francezi?

— În meciul cu Franța cred că am scos mai multe mingi decît în tot campionatul. Dar, repet, am făcut-o pentru că mă simt obligat să-mi dau duhul pe teren cînd joc cu naționala... La Brașov, contra

lui nea Titu Teacă, am alergat în vreo 70 de minute cît în tot meciul cu Franța. Cînd am văzut, însă, că cei din față nu reușesc să dea gol nici măcar unei echipe în care nu cunoșteam nici un nume de jucător, am pus și eu minile în sold. Poți să mă iei în șuturi, dar are și omul o răbdare.

— A fost, totuși, o vreme cînd jucai și pentru Rapid 90 de minute.

— A fost. Dar acolo, în față, erau Niki și Pușu Ionescu. Iar lui Niki, dacă-i dădeai o minge urîtă ca o cioară, el o ascundea în sin, îi făcea ce-i făcea și scotea o prîvighe-toare. Cum era să nu mor pentru Niki sau pentru Pușu, cînd ei doi m-au făcut fotbalist?

— Pe tema asta, dragă Liță, am putea discuta la nesfîrșit. Spune-mi ceva despre meciul cu Franța.

— Ca prim meci al sezonului, să zicem că merge.

— Ce zici de francezi?

— Șuetari, nu glumă. Știu ei ceva, dar își închipuie că știu mai multe. Să nu mi-o iei în nume de rău, dar le cam încurcă, în față. Cîteodată, iese. De cele mai multe ori — nu.

— Cine ți-a plăcut mai mult?

— Mijlocul. Aleargă mult. M-a mirat de ce moș Boulogne nu l-a băgat pe nr. 14 (n. r. Larquet) mai devreme. Din pasele lui au pornit amîndouă barele.

— Ce zici de meciul cu Ungaria?

— La Budapesta am să joc de două ori mai bine decît împotriva Franței. Mie nu mi-e frică deloc de jocul cu ungurii, la Budapesta. Mai greu e cel de la 14 mai, la București. Ai văzut și dumneata. Ajax-ul, cu toți călifarii săi, abia a pus un gol în poarta portughezilor.

— Cum vezi jocul de la Budapesta?

— Ungurii joacă cu pase lungi. Cel puțin așa am văzut cu Celtic-ul și cu R.F.G.-ul Nouă asta ne convine. Noi știm să jucăm la interceptie. Și mai știm să ne plasăm. Nu ride. Să nu-ți inchipui că plasamentul o să fie ca în meciul cu Franța. Asta a fost așa, ca un fel de joacă, sau cum le place ziaristilor să spună, un fel de experiment. Partea cea mai frumoasă însă e că Dinu a vrut să dea gol și a dat. Unii încearcă să dea gol cu Abatorul și tot nu reușesc. Dinu a vrut să-l pună jos pe Carnus, și a reușit. E adevărat că a risca de câteva ori ca să ajungă până acolo, dar asta n-are importanță. Gol să iasă.

— Ce zici de Mircea Sandu?

— Eu cred că o să fie un jucător foarte bun. A fost emoționat. Iar eu știu ce-i debutul. Totul e să nu se descurajeze că l-au scos după pauză. În lipsa lui Dumitrache, cred că e cea mai bună soluție.

— Ce zici de Dobrin? I-ai simțit lipsa?

— Acasă simt întotdeauna lipsa lui Dobrin. „Găscănuț” e un jucător foarte mare. E adevărat, câteodată e foarte greu să joci lângă el. Uneori îți dă mingea numai când nu are nevoie de ea. Totul e să-l simți. Și trebuie să-l simți. Că e mare...

— Ce zici de Răducanu?

— Să-l țină Dumnezeu. Dacă Rică e în zi mare, înaintașii adversi încep să intre la ginduri. Când văd că n-a intrat una, n-au intrat două, n-au intrat trei, încep să le intre frică în sin. Jucătorii de fotbal sint deseori superstițioși. Sint convins că francezii și-au inchipuit la un moment dat că în poartă nu e Rică, ci un balaur. Nu ride. Nu ride. Asta e fotbalul. Scrii una și iese alta.

— Spune-mi, ce planuri ai pentru viitorul apropiat?

— Viitorul apropiat înseamnă miercuri, cu C.F.R. Cluj, care e un meci foarte greu. Roșcațu de Domide m-a rugat să-i ardem pe clujeni, pentru ca să-i poată bate și ei duminica viitoare, la Cluj, că tot se dezumflă, dar noi trebuie să-i batem în primul rind pentru că nu stăm chiar grozav în clasament.

— Ai să joci 90 de minute?

— Am să joc. Și mai am un meci pe care am să-l joc 180 de minute în numai 90. Asta o să se întâmple cu Dinamo, în Cupă. M-a supărat puțin „procurorul” când m-a ars în jocul cu Dinamo. Și mai e la mijloc o chestiune. Aud că Rapid a cistigat vreo șapte cupe pe timpuri, dar că de vreo 30 de ani nu reușește nimic. Eu cred că p-asta o să-o cistigăm. De ce? Pentru că nu vreau ca vreun om din Giulești să fie supărat pe mine. Ce fericiți aș fi să cistigăm aceeași cupă! O să se spună în Giulești: „Liță a anunțat că ia cupa și a luat-o”. Aud că acum vreo 10 sau nu mai știu câți ani, în-

ainte de finala cu Arieșul, s-au pus și cărți de vizită pe farfurii pentru banchetul de după victorie. Dar n-a fost să fie, deși în atacul nostru juca și nea Titus Ozon.

...S-a apropiat Răducanu. Poartă violete la buzunar; ca să fie în ton cu cravata. Intervine în discuție. Mă roagă să bag o „pană” în interviul săptămânii și să spun că a jucat, între altele, ca să-l vadă Eugen Barbu. Dumitru îl informează că Eugen Barbu e la Paris. Dar Răducanu are și contrainformațiile necesare. Stie că meciul România—Franța a fost transmis în direct, în întreaga Franța. Imi spune: „Oriunde ar fi fost, pe Coasta de Azur sau în Place Pigalle, tot n-a avut inima să închidă televizorul la România—Franța. Și a văzut, cred, că Rică știe meserie, mai ales când e greu. Crezi că nea Jenică o să mai dea în mine?” Dar nu mă lasă să răspund. Tot el continuă: „Sint sigur că o să dea. Așa sinteți voi, ziaristi. Când l-ați luat pe da sau pe nu în brațe, mergeți înainte, până în pinzele albe. Să știi, însă, nea Ioane, că Banks n-ar fi ieșit din poartă dacă l-ar fi văzut pe Floch în careu. Ascultă-mă pe mine”.

...Plecăm. Ne ajunge din urmă Sătmăreanu. Il bate pe umăr pe Liță: „Ai fost cel mai bun jucător de pe teren, Dumitru!” Apoi, către mine: „Vă rog să scrieți că aștept meciul cu Ungaria cum n-am așteptat nimic în viață. Am vrut să joc foarte mult acum cinci ani, la Budapesta, dar nea Titi Tească nu m-a luat: l-a preferat pe Kiss. Acum însă sint sigur că voi juca. Și vă mai spun un secret: am inconjurat globul de trei-patru ori, dar n-am fost niciodată în Ungaria. România va fi în turneul final!”

Dumitru și Răducanu îl privesc cu o sinceră admirație pe Sătmăreanu...

Ioan CHIRILA

Floch, singur în fața porții! „Gol inevitabil” — au exclamat tribunele. „Gol evitabil!” — a strigat Răducanu.

...Și magnificul nostru Guliver a reușit performanța de a anula cei peste 7 m ai porții, cu reflexul său inegalabil.

În timp ce Răducanu cere socoteală apărării sale, Floch refuză să creadă că în fața lui se află un om ca toți oamenii.

2-2

MIN. 31. Explozie de bucurie: NEAGU, autorul golului, jubilează, în timp ce lui Gezi, căzut la pământ, îi vine să... muște gazonul de ciudă.

Minutul 31 al partidei de la Belgrad. Neagu reia puternic și precis, înscriind golul egalizator al echipei noastre.

Foto: I. MIHAILOVICI

NEREUȘIND SĂ FRUCTIFICE, DUMINICĂ, AVANTAJUL TERENULUI, ECHIPA ROMÂNIEI

Acoperindu-și fața cu palmele, Radu Nunweiller nu are tăria de a privi la momentul penalty-ului, executat de Kocsis și respins, în cele din urmă de Răducanu

Foto: Paul ROMOȘAN

Nicolae LUPESCU

„ÎNTE ECHIPELE

ROMÂNIEI ȘI UNGARIEI

A EXISTAT UN DECALAJ

DE ȘANSĂ“

— Ți-ai revenit după Belgrad?

— Încă nu! Miercurea trecută am resimțit cea mai adâncă tristețe din viața mea de fotbalist.

— Care dintre cele trei partide cu Ungaria ți s-a părut cea mai grea?

— Cea de la București.

— Cât a contat accidentarea lui Dembrowschi și Deleanu în jocul de baraj?

— Foarte mult. Cu ei în formație până la sfârșit, ar fi fost cu totul altceva.

— Ai văzut bine faza cind Neagu a avut neșansa să realizeze o mare ocazie?

— Am văzut cum mingea s-a dus la un stert de metru de poarta goală. Atunci mi-am zis că avem o neșansă îngrozitoare. Neagu a fost extraordinar în faza aceea. Nici un alt jucător n-ar fi sârțat ca un nebun după minge într-o situație așa de riscantă. Rothermel ar fi putut să-l rupă în două.

— În general, stilul de luptă al celor două echipe a fost sportiv, nu?

— Da, foarte corect. Totuși, nu mi-au plăcut două atitudini ale adversarilor noștri. În partida de la București au tras de timp, au recurs la procedee anti-joc (noi n-am făcut așa ceva la Budapesta). Iar la Belgrad, au revenit pe teren, în repriza a doua, la vreo cinci minute după convocarea arbitrilor, făcându-ne să-i așteptăm. Cred că s-a exagerat, amintindu-ne foarte mult despre sportivitate de la un timp încoace. Numiți un singur meci în care echipa României n-a fost fair-play pe teren propriu, în ultimii ani.

— Ești afectat de arbitraj?

— După mine, Smith, Tschenscher și Christos Mihas, toți au fost incorecți. În meciul al doilea, sintem sancționați cu lovitură de la 11 m, pentru că eu alunec, mă dezechilibrez, iar mingea îmi trece peste picior și peste mină, fără să o ating intenționat. În schimb, la Belgrad, Panicsis oprește cu mină în careu și degajează balonul trimis de Domicile către Neagu, aflat singur în fața porții. Și domnul Mihas n-a văzut, pentru că se afla la mare distanță. Am observat că arbitrul grec venea în careul nostru ori de câte ori atacau adversarii, dar se oprea pe la centrul terenului de fiecare dată cind intram noi în spațiul lor de pedeapsă.

— De ce n-ați alergat și nu v-ați bătut la București cum ați făcut-o peste trei zile?

— Nu știu. Nu-mi explic.

— Emoții, teamă?

— Nici unul dintre noi n-a avut emoții și n-a simțit teamă.

— Ai remarcat, probabil, că toate cele cinci goluri pe care le-am primit în meciurile cu echipa Ungariei au fost înscrise de pe flancul stîng al apărării noastre. De ce?

— Cred că Dinu și Deleanu ar fi trebuit să fie puțin mai atenți. Să anticipeze manevrele. Adversarii au sesizat că acolo se anticipează mai puțin.

— Între echipele României și Ungariei mai există, în prezent, vreun decalaj de valoare?

— Există un decalaj de șansă. În plus, în cazuri de accidentări, Illovszky găsește mai ușor înlocuitori decât Angelo Niculescu. Are de unde alege.

— Ce-ați făcut după terminarea partidei de la Belgrad?

— Ne-am dus la hotel. Am încercat să mincăm, n-am putut. Să discutăm, n-am putut. Să ne plimbăm, n-am putut. Să dormim, n-am putut. Așa, cu ochii în lacrimi, am mai zis noi câte o vorbă-două, despre cum e viața, despre cum e fotbalul, și cam atât. Angelo ne-a spus să ne ținem capul sus, iar tovarășii Anghel Alexe și Mircea Angelescu ne-au felicitat pentru felul cum am luptat și în acest meci.

— Vreo explozie de nervi între voi, ceva?

— Nimic. Am trăit împreună atâtea zile ferice, încît putem suporta și cite o amărăciune ca asta. Să pierzi un meci de campionat, ori o finală de cupă națională în minutul 88, mai treacă-meargă. Dar un asemenea meci!... Totuși, prietenia dintre noi rezistă la orice.

— Ți se pare că echipa națională trăiește un moment greu?

— Nu. Mi-a plăcut foarte mult aproape tot ce-am scris ziarele și revistele după epilog. Dacă n-am fi luptat la Belgrad, am fi meritat sancțiunile presei. Dar n-a fost așa. Lumea a văzut că ne-am dat sufletul acolo, pe teren, și că, una peste alta, am fost mai buni în partida de baraj. Drama însă se petrecuse la București. După atîția ani de fotbal am învățat, printre altele, un lucru. Nu totdeauna cel mai bun câștigă. Și n-

viață se întîmplă, de altfel, tot așa. Asta e una dintre cele mai mari surse de dramatism ale jocului de fotbal.

— Ai 31 de ani și, după cite știu, la încheierea acestui sezon, te vei retrage din echipa națională și vei pleca să joci un an-doi, în străinătate, fiindcă ești solicitat.

— Da, a venit vremea să mă retrag. Nu e plăcut să ajungi înaintea acestui pas, dar el trebuie făcut.

— Ciudat cum ai devenit abia aproape de sfîrșitul carierei un nume principal în cel mai prolific unsprezece tricolor din cite am avut vreodată!...

— Am intrat în națională abia în meciurile amicale internaționale dinaintea Campionatului mondial ediția '70. La 28 de ani. Pînă atunci mai jucasem o singură dată, în 1967, cu Italia, la București (0-1). Dacă la Rapid n-aș fi fost obligat de împrejurări să joc fundaș lateral, aș fi pătruns mai devreme în echipa României. Deoarece postul de fundaș central s-a dovedit incomparabil mai adecvat posibilităților mele.

— Integrarea într-o reprezentativă constituie întîm, cum era naționala noastră în 1970, ți-a fost ușoară?

— Cei ce-au venit la aceeași echipă, pe lîngă talent și calități fotbalistice, cu seriozitate, au fost imediat acceptați, ajutați și asimilați. Nu dau exemplul

meu, dar voi aminti de Iordănescu. Jucător foarte bun, dar în același timp băiat fin, respectuos, manierat, muncitor. Toți l-am îndrăgit și l-am sprijinit. Astfel se explică încrederea lui atât de rapidă.

— De ce crezi în rezistența acestui grup care este, în prezent, echipa noastră națională?

— Fiindcă prietenia dintre oamenii lui este mai profundă decât cea presupusă a oricărei echipe de club. Și fiindcă relația dintre personalități și echipa propriu-zisă a devenit, pe parcurs, ideală.

— Adică echipa s-a impus în fața personalităților ei?

— Așa e. Dumitru, Radu Nunweiler, Dinu, Lucescu și Dobrin, de pildă, se consideră în slujba echipei. Dobrin e cazul cel mai tipic. Acest mare jucător, acest individualist greu de înregimentat, a terminat prin a se supune. Ce superbă a fost dăruirea lui în meciul de la Belgrad! A făcut, acolo, tot ce i-au cerut antrenorul și echipa, trudind cum poate n-a mai trudit niciodată.

— Ai avea ceva de spus, acum, în ceasul retragerii, celor ce vor intra în perioada imediat următoare în echipa națională?

— Jucătorii care vor veni în jurul nucleului acesta solid, format din fotbaliști buni, încă tineri și foarte experimentați, vor trebui să se considere purtătorii unei ștafete. Să continue, alături de cei vechi, atitudinea de seriozitate, de generozitate și de modestie în fața echipei. Să apere și, în nici un caz, să nu viciereze climatul echipei naționale. Să aibă sentimentul de continuatori ai unor realizări sportive, pentru care noi am muncit enorm în ultimii ani. Este necesar ca toate acumulările echipei de fotbal a României să devină tradiție, iar noii veniți să se contopască imediat cu ea.

— Ce operațiuni crezi că ar necesita echipa noastră națională în vederea sezonului din toamnă, când va începe o nouă ediție a preliminariilor campionatului mondial?

— Până la toamna, decepția actuală va trece. Și jucătorii și lumea vor uita. Echipa națională există. Construcția e bună și va trebui numai, din când în când, reamenajată, improspătată. Lent, pe măsura necesităților, în conformitate cu legile evoluției. Să nu vină cineva și să spună că trebuie început de la capăt.

— Regreți, probabil, mult că nu ți-ai încheiat cariera de internațional la turneul

final al Campionatului european. Cum privești acest sfârșit?

— Am pierdut multe prin ne calificare. Dar pierderea unui meci, în condițiile cunoscute, nu este decât o înfrângere sportivă. Nu înseamnă, nicidecum, o nenorocire. Aceasta e concepția despre sport a celor puternici și avem dreptul și obligația să ne-o însușim și noi. Prea ne depărtasem de ea la un moment dat.

— Subtextul răspunsului tău conține ideea că opinia publică sportivă va trebui să devină sensibilă nu la rezultat, în primul rând, ci la calitatea spectacolului, la încredințarea luptei, la abnegația și fervearea jucătorilor.

— Sper că publicul nostru va ajunge aici. M-a impresionat extraordinar faptul că în ultimele minute ale meciului Anglia — R.F. a Germaniei, tribunele stadionului Wembley cîntau, deși rezultatul era 3-1 pentru oaspeți. Echipa lui Ramsey suferea acasă una dintre puținele înfrângeri din istoria fotbalului englez, iar publicul intona acele melodii de templu, auzite și în caz de victorie. În timpul partidei de la 14 mai, când echipa noastră a avut, într-adevăr, o zi neagră, publicul de la „23 August” își pierduse

căldura. Echipa națională a României nu merită o afecțiune fluctuantă. Este echipa care trebuie iubită cel mai mult, incomparabil mai mult decât orice echipă de club. Abia la Belgrad am avut, din nou, o galerie entuziastă, asemănătoare cu aceea de la meciul cu Cehoslovacia, din toamna trecută. Trei mii de români și câteva mii de spectatori iugoslavi ne-au susținut cu pasiune neistovită. Sunt convins că românii își iubesc mult echipa națională de fotbal, dar nu știu să se manifeste totdeauna.

— Cum te vei despărți de tricolori?

— Simpu, bărbătește. Dar am vorbit cu Mircea Lucescu, ea, din doi în doi ani, să ne întâlnim în fiecare primăvară. Noi cei care am făcut parte în ultimii ani din echipa națională. Să ne revedem și să stăm câteva ceasuri de vorbă. Chiar dacă viața ne va împrăstia la mari distanțe.

— Dar de Angelo Niculescu?

— Cu următoarea mărturisire: Cred că nici un alt antrenor n-ar fi reușit să ridice echipa națională a României, atît cît a făcut-o el!

Romulus BĂLABAN

Răducanu, într-una din intervențiile lui sigure, din partida de la București, cu Ungaria.

Foto: T. MACARSCHI

A ÎNCEPUT

„BĂTĂLIA” ACUMULĂRILOR

RAPID SPERĂ ÎNTR-UN RETUR FĂRĂ ȘOCURI!..:

Deschid ușa sălii de sub tribuna a doua a stadionului de lângă Grant. În momentul acela **Boc** se înălțase în stil **Gruia** și, peste brațele lui **Năsturescu** și **Ene Daniel**, șutase puternic la poartă. **Dumitru** — goal-keeper de circumstanță — sesizase direcția balonului, plonjase și respinsese. Fusesse ultima fază a meciului de... handbal prevăzut în cadrul antrenamentului. Citeva secunde mai târziu, **Bazil Marian**, înconjurat de jucătorii **Rapidului**, solicita puțină atenție și liniște.

— Să treacă în stînga: **Codrea**, **Pop**, **Lupescu**, **Boc**, **Mușat**, **Petreanu**. În partea cealaltă: **Răduceanu**, **Codreanu**, **Năsturescu**, **Neagu**, **Ene** și **Dumitru**. Jucăți două reprize a câte 15 minute. Și fără faulturi. Fiecare intrare periculoasă va fi sancționată cu un minut eliminare...

Joc la două porți. Apărătorii contra atacanților. Golurile cad unul după altul, echipele se infieră, dar curînd **Marian** fluieră sfîrșitul antrenamentului și jucătorii aleargă spre dușuri.

Ocolim „potcoava”, pe afară, pentru a ajunge la vestiare. Mai volubil ca oricînd, antrenorul principal al giuleștenilor nici nu așteaptă întrebările.

— Pînă la 17 ianuarie am efectuat antrenamente ușoare, numai în sală. Începînd cu această săptămînă vom face cîte două pe zi: unul afară, pentru punerea la punct a rezistenței fizice; celălalt în sală, necesar îmbunătățirii mobilității articulațiilor, detenției etc. În ultima parte a lunii și în continuare, cînd vom pune accentul pe pregătirea specifică, numărul antrenamentelor în sală se va reduce simțitor.

— În a doua jumătate a lunii ianuarie, majoritatea divizionarelor A merg în stațiuni montane.

— **Rapid** va rămîne în București. Avem aici condiții excelente de pregătire. De abia spre sfîrșitul lui februarie vom părăsi Capitala pentru a efectua un turneu de trei jocuri în Grecia. Am întocmit un program detaliat de pregătire și ne vom ține cu strictețe de el. Căutăm să facem tot ce e posibil pentru a evita surprizele neplăcute. Sperăm să avem un retur fără șocuri dure, echipa să nu mai manifeste inconstanța din tur și să urce cîteva locuri în clasament. Jucătorii, începînd cu **Răduceanu** și terminînd cu **Marin Stelian**, sînt hotărîți să depună mari eforturi în aceste geroase zile de iarnă, să facă sacrificii pentru ca încă din primele etape ale returului comportarea echipei să întru-nească sufragii pozitive...

— Amintiți de **Răduceanu**. Nu l-am văzut azi.

— După meciul cu **Tottenham** **Răduceanu** s-a ales, pe lângă o suspendare, și cu o ruptură de mușchi la piciorul drept. Face un tratament special. Azi a lipsit și **Angelescu** care se pregătește pentru examenele anului V. Vă asigur însă că îi vom avea pe amîndoi...

La vestiare, **Năsturescu** îl tachinează pe **Boc**, făcînd apropiouri la golurile înscrise de acesta cu cîteva minute mai înainte.

— Din primăvară joc vîrf de atac. Mă reprofilez. Și-așa, voi atacanții, șutați la poartă din an în paște!...

Petreanu, **Neagu** și **Ene** sar cu gura și **Boc** bate în retragere.

— Am niște datorii de plătit.

De obicei primăvara marchez mai multe goluri!, ne spune **Neagu**. Mă așez pe bancă lângă **Lupescu**.

— Ocupăm în clasament un loc necorespunzător cu ambițiile și posibilitățile pe care le avem. Promitem ascensiunea pe care o așteaptă suporterii noștri...

Unul cîte unul jucătorii **Rapidului** părăsesc vestiarul. Rămîne doar **Dumitru**. Răsfoiește cu atenție revista „Sport” și se oprește la... „**Dumitru**: Vreau să ajung măcar pe una din treptele balonului de aur”. Apare însă **Bazil Marian**, îl muștruluiește că încă n-a făcut dus și, după un minut, al doilea jucător al anului '71 dispăre în încăperea de alături, sub jeturile fierbinți.

Laurențiu DUMITRESCU

Pe stadionul Giulești, bine încotoșmănați, jucătorii rapidului au efectuat luni și marți primele antrenamente în aer liber.

Foto: S. BAKCI

Sportul

fotbal

VICTORIE LEJERĂ A RAPIDULUI

3-1 (2-0) CU ETĂR TRNOVO

Intr-un estetic duel aerian cu portarul Hadjiski, Neagu pierde balonul. Dar pe parcursul meciului, atacantul giuleştean avea să se „răzbune” de două ori.

La al treilea meci al său de verificare din actualul sezon pre-competițional, Rapid București a învins relativ ușor o parteneră din prima divizie de fotbal a Bulgariei. A plouat mărunț și a suflat

un vânt rece în tot timpul meciului, dar aproximativ 4000 de suporteri giuleșteni au rămas cu fidelitate pe locurile lor, pentru că jocul bucureștenilor etala virtuți de bun augur: mobilitate, dirigenie,

poftă de fotbal, eficacitate și un talentat debutant, Rotaru.

Meciul în sine a fost controlat în marea majoritate a timpului de giuleșteni, care au asaltat lucid, din primele minute, buturile lui Hadjiski. În min. 3, un schimb de pase rapide între Ene Daniel și Neagu conferă ultimului satisfacția golului. Replica lui Etăr Trnovo n-a depășit cote valorice mediocre, o bună pregătire fizică a ajutat-o să țină însă un timp mingea departe de propriul careu, dar în afara unor șuturi puternice și prin surprindere, nici un rafinament nu s-a degajat din jocul echipei oaspe. În min. 33, tot Neagu majorează scorul, șutind dintr-un unghi relativ greu, într-un moment când Hadjiski avea cel mai nefericit plasament cu putință. Repriza a doua a mai adus un gol în contul Rapidului (min. 70, Ene Daniel a reluat cu capul din centrarea lui Petreanu), dar și unul în poarta lui Răducanu, înscris de Manolov, după ce cu 3 minute înainte, Răducanu anulasese, efectiv, singura ocazie de gol a lui Etăr.

RAPID: Rămureanu (min. 46 Răducanu) — Pop, Boc, Mușat, Codrea, Rotaru, M. Stelian, Petreanu, D. Ene, Neagu, Codreanu.

ETĂR: Hadjiski — Stefanov, Cekarov, Kostov, Grozdanov, Velinov (min. 46 Neșev), Peterov, Vasiliev, Manolov, Lukanov, Petrov, (min. 25 Milenkov).

A arbitrat bine V. Pădureanu (București).

I. C.

ILIE GREAVU — VICEPREȘEDINTE AL CLUBULUI RAPID

Fostul jucător al echipei din Giulești, maestrul emerit al sportului **Ilie Greavu**, a fost numit vicepreședinte al clubului Rapid. În noua sa funcție, pe care a preluat-o în cursul zilei de ieri, Ilie Greavu va răspunde de activitatea echipelor de fotbal ale clubului feroviar.

SECVENȚE RAPID (fără Răducanu în scenă)

În aceste zile de pregătiri, de pasuri prin locuri mai puțin umblate, Rapid a rămas acasă. **Bazil Marian** a ținut să iasă din șablonul ultimelor ierni și și-a oprit băieții lângă Podul Grant. Cum excepția de la regulă nu poate trece neobservată, și cum n-au fost deloc puțin cei ce s-au arătat nedumeriți de inițiativa Rapidului, am căutat să aflăm explicațiile care au dus la rămânerea Rapidului în Giulești, chiar de la antrenor. **Bazil Marian** simțea și el nevoia unor lămuriri, așa că momentul de tatonare n-a mai fost necesar.

— Condițiile de la București au fost foarte bune și în perioada 12—31 ianuarie am realizat ce ne-am propus, adică adaptarea organismului jucătorilor la efort, îmbunătățirea forței, mobilității și detentei și, prin jocuri în sală, a deprinderilor tehnice.

— Sfateti, deci, multumit de ceea ce ati realizat...

— Pe deplin sunt satisfăcut, în primul rând, de modul în care jucătorii au înțeles să lucreze. Toți, fără excepție, au dovedit o remarcabilă conștiințiozitate, corectitudine deplină în realizarea programului. Acum vom merge mai departe cu pregătirea. Parcurgem o etapă nouă, de pregătire specifică, de însușire a unor execuții tehnice, de organizare a jocului

★

Când de afară vântul face ca geamurile să zornăie, în sala de sport de la Giulești, „mica familie” a Rapidului lucrează de zor sub conducerea lui **Bazil Marian**. Îi urmărim la lucru pe **Codreanu, Năsturescu, Ene, Neagu, M. Stelian, Ștefan, Dinu, Mușat** și **Boc**. Doar el, nouă (și cu antrenorul... zece), pentru că **Pop, Codrea** și **Petreanu** au fost plecați cu olimpicii, iar **Dumitru** și **Lupescu** sînt la lot. **Răducanu**, în palton și cu căciula pe sprincene, a rămas lângă noi, pe bancă, supărat. Și cînd **Rică** nu glumește, parcă nu mai e el. O întindere musculară, de fapt o recidivă a uneia mai vechi, îl ține de cîteva zile într-o neașteptată vacanță. „Ah, tocmăi acum! Am vorbit cu **ne Angelo** și mi-a spus: pregătește-te **Rică!** Și ia-ți ce-a urmat”. **Rămureanu**, gripat, a rămas la vestiar pentru o baie caldă și un masaj zdravăn. Nici **Angelescu** nu era pe acolo. Urma să vină după-amiază la antrenament, pentru că se află în sesiunea examenelor universitare.

...Așa a ajuns Rapidul să se prezinte, în aceste zile, cu un efectiv atît de redus. Dar antrenorul nu disperă. **Rămureanu** și **Angelescu** au revenit curînd la antrenamente, iar ceilalți — nici o grijă! au făcut și fac pregătiri acolo unde au fost chemați.

★

În sala de sport, fotbalistii răspund cu promptitudine la comenzile antre-

norului. Programul nu e deloc ușor. Mingile medicinale n-au momente de tihnă. După aceea, flotări, tracțiuni în brațe, sprinturi, o serie prelungită de sprinturi de parcă nu se mai termină. Dar, în sfîrșit, a venit și „obiectul”. Mingea adevărată. Fiecare cu balonul lui, aleargă de la un capăt la altul al sălii. Mingea e jucată cu capul, cu piciorul, cu umărul. Oricum, numai să nu atingă podeaua. Apoi, vine „miuța”. Rapidistii au poftă de joc. Echipa lui **Neagu, Ene, Mușat, Dinu** și **Năsturescu** este irezistibilă. Dar și adversarii se simt în puteri. Sînt bine pregătiți. Au demonstrat-o practic, cînd, în prezența lui **Angelo Niculescu**, au dat „testul Cooper”. Toată lumea — promovată. „Testul nu mai e o sperietoare pentru nimeni” (**B. Marian**). Asta înseamnă ceva!

★

...Zile de pregătiri. Rapid a rămas acasă, în Giuleștiul său, și lucrează cu rîvnă. Vine returul și, cum ne spunea **Neagu**, locul opt nu-i pentru Giulești.

Să vedem...

Constantin ALEXE

Neagu și-a depășit — în viteză — adversarii și va înscrie spectaculos

Foto: V. ONESA

NEAGU — DANIEL ENE, un cuplu de la care se așteaptă mai mult decît a oferit în turul campionatului

• REZULTAT • ECHIBE • ARBITRU • NOTE •

**U.T.A. —
RAPID
1—1 (0—0)**

AU MARCAT: Broșovschi (min. 49) și Neagu (min. 90)

STADIONUL: U.T.A.; timp friguros; teren bun; spectatori aproximativ 9.000.

U.T.A.: Vidac 9 — Bi-

rău 7, Lereter 6, Pojoni 7, Popovici 8 — Petescu 6, Broșovschi 8 (min. 60; Calin 6) — Sima 6, Kun II 7, Domide 8, Both 7.

RAPID: Răducanu 7 — Pop 8, Boc 9-1, Lupescu 8, Codrea 7 — Dinu 3, Dumitru 8 — Năsturescu 7, Daniel Ene 3 (min. 70: M. Stelian 6), Neagu 8, Codreanu 7 (min. 78: Angelescu).

ARBITRU: N. Rainea (Birlad), nota 9.

BOC

• COMENTARIUL MECIULUI • CEL MAI BUN DIN „22” •

MINUTUL 90 A FĂCUT DREPTATE. • Surprinzător de neospitalier publicul arădean. Rapid însă nu se intimidează și domină cu autoritate. U.T.A. se împotmolește la mijlocul terenului, apărarea este mereu descumpănită. Prima mare ocazie la poarta gazdelor, min. 6: „un-doi” între Daniel Ene și Neagu, ultimul trece ca o vijelie printre fundași adversi, șutează, dar Vidac deviază senzațional în corner. După alte patru minute, tot Neagu trimite pe lângă poartă din careul mic. Broșovschi punctează în replică (min. 14) cu o bombă de la 25 m, dar Răducanu respinge; în min. 22, același atacant trimite peste bară din careul mare. Sima, Codrea și Birău văd cartonașul galben. Vidac își salvează echipa la șutul lui D. Ene (min. 44). U.T.A. deschide scorul prin Broșovschi în min. 49. Partida are ritm, fazele bune abundă la o poartă și la cealaltă. Boc anunță marea sa revenire. Codrea scoate balonul de pe linia porții la șutul lui Domide (min. 62). Vidac își face din nou datoria. Domide se remarcă printr-un suu uluitor, razant cu bara. Minutul 90 face dreptate, Neagu egalează.

• TINERET-REZERVE •

1—0 (0—0)

AU MARCAT: Coșa, U.T.A., Ziller (Naghi) — Calmore, Moldovan, Tisza, Bocșa-Draucean, Coșa-Păcățan, Cilian, Tușa, Petrișor.

RAPID: Mitriche-Dumitrescu, Grigoraș, Marin, Ștefan-Rotaru, Dobre (Iordan)-Petreanu (Medianu), Ene Gheorghe (Apostol), Adam, Ioniță, (Manea).

ARBITRU: Șt. Patkos (Oradea).

PRIM PLAN

BOC

A apărut în fotbalul mare cu toate onorurile. Fost înaintaș, a sedus imediat tribunele, prin eleganță și dezinvoltură. La început a eucerit Ploieștiul, orașul care a simțit în el un jucător de clasă. Apoi l-a captivat pe Traian Ionescu. Rar am văzut un antrenor decis să arunce totul peste bord pentru a obține jucătorul dorit.

Si Boc a continuat să seducă tribunele într-un post sortit în general penumbrei. În serisoriile fetelor erau reproduse versuri din Luceafărul. Boc urca în salturi...

Porțile echipei naționale i-au fost, curind, larg deschise. În meciul cu Elveția, la București (2—0), a fost printre cei aplaudați. Peste mai puțin de două luni, pe Wembley, se năstea un stoper de clasă, imun la faima

și dexteritatea adversarului... Timpul curgea în favoarea lui Boc... La Atena a încuiat cu o nepăsare de temnicier poarta lui Răducanu. Peste numai o lună, la Laussane, a făcut parte din „triunghiul de fier” (împreună cu Dan și Răducanu), care a fost principala sursă a victoriei.

Dar a venit vara fierbinte a lui 1969. Tânărul Boc, infierbit de prea rapidele sale succese, s-a pierdut cu firea într-o noapte, spre zori, când luminile spectrale ale barului modifică în mod ciudat contururile.

A urmat o altă noapte, mult mai lungă. Sandu Boc a avut timp să mediteze, pentru a evalua marea sa greșală, din toate unghiurile.

A revenit sfios, în fața porții stadionului. Îmbătrânise cu un an și jumătate...

Acum începe a doua existență a celui care părea sortit doar succesorilor, dar care a pierdut, poate, cel mai frumos an din viața unui fotbalist: anul fecioarei de aur.

Revenirea fotbalistului Sandu Boc a fost anevoioasă. Până la urmă, însă, el a jucat la Copenhaga. Dar, zeul fotbalului a simțit că Boc urcă din nou prea repede treptele gloriei. Acolo, la Copenhaga, zeul fotbalului s-a plasat cu cinism între Boc și Răducanu, ca un memento. Faimosul autogol din

Danemarca a fost o nouă povară pe umerii încercați ai stoperului. Dar asta a marcat și momentul în care Boc și-a dat seama că totul trebuie plătit până la capăt.

În ultimul timp, Boc a lansat un sprint impresionant pentru recistigarea pozițiilor pierdute. În jocul lui se simte acum vigoarea și seninătatea primei tinereți. Sandu Boc vrea să redevină stîlpul tricolorilor de la Laussane.

Ar fi un frumos exemplu de regenerare a forței sale fizice și a candoarei lui de odinioară...

Ioan CHIRILA

MARTIE 1972

Detenta lui FRĂȚILĂ simbolizează, parcă, frumoasa «revărsare» de primăvară a Argeşului.

LUPESCU, căpitanul Rapidului, surprins de acest 2 — 0 pentru piteşteni, la Bucureşti, pare că a renunţat la luptă. În planul secund DOBRIN se şi gîndeşte la «marile manevre» ale returului.

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
DIMITRIE
CALLIMACHI

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

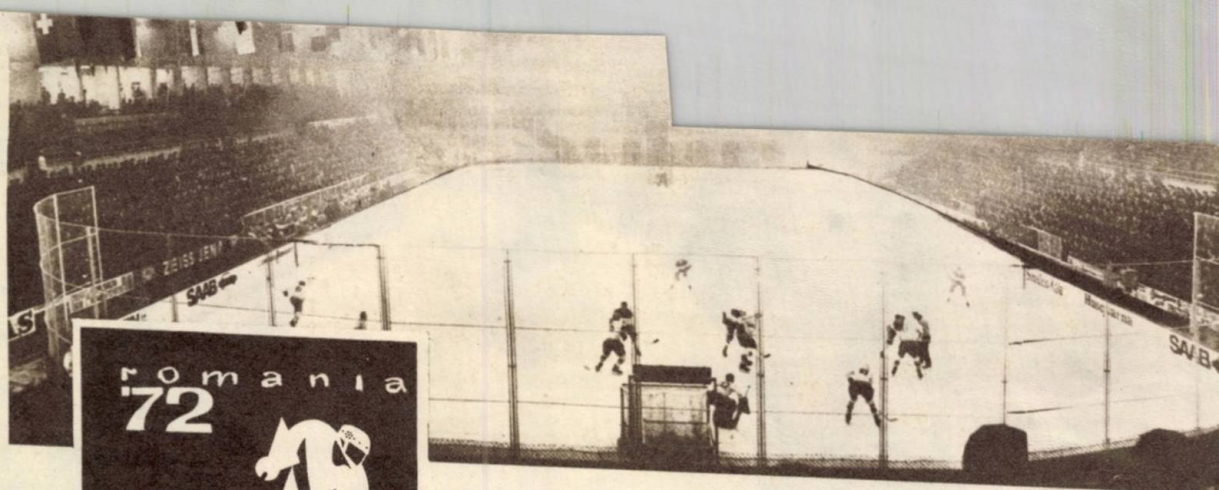
Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 16,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-91-13 și 11-10-05.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Casa Scintaili».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRIA», P.O.B. 134-135
telex 225
București — ROMANIA

43 806

Grupa BUCUREȘTI

24 martie - 2 aprilie

CAMPIONATUL M

Jucător olandez de kolv de
prin anul 1700, strămoș al
hocheistului modern.

Indieni nord-americani mînuind crosse pe pista
de gheață, în urmărirea unei bile de lemn (după o
veche gravură).

PLOIEȘTI. Pasionant duel pentru balon între atacantul rapidist Neagu (echipament alb) și mijlocașul Petrolului Crîngășu.

Foto : Dragoș NEAGU

DINAMO—RAPID 1—0, derbyul în care au jucat cei mai mulți tricolori. Internaționalii Lupescu și Lucescu urmăresc jocul talentatului debutant Grigoraș.

K.O. TEHNIC...

În căutarea subiectului pentru reflectorul etapei a XIX-a, am fost forțat să renunț la câteva idei.

Prima ar fi regularitatea de metronom cu care U.T.A. se îndreaptă spre al treilea titlu în... patru ani, cu permanența ei de 11 jucători. (Să amintim, în treacăt, că arădenii au realizat ieri al 10-lea punct în al 10-lea meci jucat în deplasare).

A doua ar fi eficacitatea spectaculosului duel prin corespondență între foștii colegi Valentin Stănescu și Nicolae Proca (două victorii nete: 3—0), cu specificația (necesară) că brașoveanul conduce cu 4 puncte în clasament.

A treia ar fi poziția Rapidului, care, afectat, probabil, de rezultatele meciurilor cu Tottenham, a renunțat, după cât se pare, la ideea de a mai juca în „Cupa U.E.F.A.”, dirijându-și speranțele în direcția „Cupei cupelor”.

Trecind peste aceste trei idei, mă simt dator să mă opresc puțin asupra lui Dumitru, deoarece cazul acestui veritabil „șef de promoție” începe să îngrijoreze.

Ieri, pe stadionul „23 August”, dacă ar fi să operăm simplificările de rigoare, am ajunge la concluzia că Rapid a pierdut, între altele, pentru că Nunweiler VI a dispus prin k.o. tehnic de bunul său prieten Dumitru.

Bineînțeles că nu am fi adus în discuție acest k.o. tehnic dacă am fi asistat la un duel autentic. Partea cea mai neplăcută e, însă, aceea că Dumitru a pierdut duelul în urma unei penibile atitudini de non combat.

Ieri, Dumitru s-a plimbat pe teren, a cercetat minuțios tribunele, a abandonat dezinvolt toate sarcinile defensive (care i-au făcut cîndva gloria), a lăsat impresia că e neînțeles, s-a uitat superior la parteneri și adversari, i-a aruncat o minge lui Neagu, „à la Beckenbauer”, cu o neascunsă nepăsare, și a regretat, desigur, faptul că Petreanu a intrat în locul lui Năsturescu și nu în locul lui.

Jocul de ieri al lui Dumitru nu prea are scuze. Cineva spunea că „decarul” Rapidului și al echipei naționale a făcut ultimul său meci bun în partida cu Napoli. (Poate că e o exagerare, dar o bună parte de adevăr există). Mulți leagă forma (sau mai exact, atitudinea) lui Dumitru de tentativa nereușită a transferului din vara trecută. Dar, această scuză mai mult acuză. Iar partea mai gravă e că Dumitru își îngăduie acest ralenti tocmai în perioada în care partenerul său de linie în echipa „tricoloră” (Radu Nunweiler) atacă toate obstacolele (așa cum a făcut-o, de altfel, și ieri) pentru a prinde forma maximă pe Neptun stadion.

Cred că soluția cea mai practică și mai operativă ar fi ca astăzi dimineață, cînd lotul se reunește în vederea meciului cu Franța, „Culai” Lupescu și Cornel Dinu să-i tragă o urechială bună copilului pe care l-au iubit și îl iubesc atât de mult...

Ioan CHIRILA

UNDE SÎNT ADEVĂRAȚII SUPORTERI ?

Mai e nevoie să amintim că echipa din Giulești se bucură de atîta popularitate și simpatie în rîndurile iubitorilor de fotbal? Un test printre 100, 1.000 sau 100.000 de suporteri din București și provincie n-ar face altceva decît să confirme acest adevăr: echipa **Rapid** e iubită de multă lume. Rapid în sus, Rapid în jos! Cînd echipa merge bine, oamenii o adulează și sînt fericiți. „Realul din Giulești e în glorie“. Acum, cînd returul a început și Rapid nu realizează decît un punct în patru meciuri, prietenii ei adevărați, pe bună dreptate, sînt afectați. Dar așa e în sport, unul trebuie să cîștige, altul să piardă. Bucuria se mută dintr-un club în altul, de la o echipă la alta. Doar la Ajax nu se știe ce e înfrîngerea de opt luni. E o excepție de moment. Și la Rapid au fost zile, luni și chiar ani frumoși. Acum este un pic de tristețe. Dar asta, după părerea noastră, nu trebuie să schimbe aspectul problemei pe care vrem s-o dezbatem în rîndurile de față, aceea a **MEMBRILOR SUȘȚINĂTORI**.

Am ales **RAPIDUL** tocmai pentru că știm de afecțiunea multora dintre spectatori față de această echipă, de culorile alb-vișinii și de tradiția ei. Dar din capul locului trebuie să spunem că ceea ce am constatat la clubul de lângă Podul Grant ne-a dezamăgit total. Cifrele ne vor fi cel mai prețios mijloc de a demonstra realitatea. La **Rapid**, în scriptele ce există la contabilitate, figurează 302 membri susținători (nu e nici o greșală, atîția sînt: TREI SUTE DOI!) din zecile de mii de... rapidiști „din tată în fiu“ și „din cap pînă în picioare“, cum le place unora să-și spună. Din acești 302, doar unul este cu cotizația la zi — o femeie!... În rest, plătitori o dată la trei luni sau de trei ori pe an. Așa s-a ajuns ca în 1971 fondurile din cotizațiile membrilor susținători să se ridice la minimă sumă de 9.300 lei („Care nu ajung nici de lămii“ — vorba tovarășului Petre Capră, președintele clubului); iar pe primul trimestru al acestui an doar 2.500 lei.

A cui e vina? Evident și a clubului. Nu a existat o preocupare majoră în acest sens. Sau mai bine-zis, treburile or-

ganizatorice, legătura secției cu suporterii s-a făcut mai mult prin scripte și mai puțin printr-un contact direct. Din noiembrie 1971, de cînd a fost restructurată componența secției de fotbal, aproape nimeni nu s-a mai interesat de această treabă. Dacă cineva a trimis cotizația, contabilitatea a încasat-o și a operat-o în scripte, ca totul să fie legal și nici un ban să nu se strecoare... printre degete. Așa și trebuie. Acești bani, fie ei și de la membrii susținători, nu pot fi cheltuiți decît în limitele normativelor în vigoare.

Cotizația lunară a fost fixată la 10 lei. După o consultare cu suporterii adevărați se poate stabili dacă această sumă este sau nu convenabilă. Poate micșorînd-o, numărul membrilor susținători ar spori. E o propunere.

Dar să nu dăm toată vina pe club și pe sumă, pe lipsa de imaginație a unui singur om ce se ocupa de problema în cauză (în speță Nicolae Mitican), care mai răspunde și de propagandă și de educație și de scrisorile sosite de la simpatizanții echipei.

Adevărul e că suporterii Rapidului se văd doar în tribu-

nă, fluturînd steaguri cînd formația preferată cîștigă, sau vociferînd și dînd „soluții de echipă“ cînd aceasta pierde. Acum doi ani, clubul a încercat să realizeze o apropiere față de suporteri. A trimis în țară, la unitățile și regionalele de căi ferate niște adrese prin care se făceau cunoscute condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a deveni membru susținător. Clubul își propunea ca, acolo unde erau mai mulți amatori, să se formeze „comitete ale membrilor susținători“. Dar de nicăieri, n-a venit nici pînă azi, nici un răspuns. Doar de la Oravița, un impiegat, din proprie inițiativă, a făcut ceva în acest sens. În schimb, un... suporter din Mărășești a cerut 15 insigne, dar a uitat să trimită și costul lor (150 lei), sumă ce avea să fie acoperită din buzunarul președintelui clubului. Cînd Rapid a ieșit campioană, unii au promis că vor veni pe jos de la Ploiești, dar ca să cumpere fotografia echipei și insigna clubului n-au făcut-o. Dacă Rapid pierde sau are perioade mai dificile, unii uită de cotizații, ba vin la club să ceară înapoi și banii pe care i-au dat!...

Așadar, situația membrilor susținători la echipa unde ne așteptam să fie drept etalon și pentru alții, e ca și inexistentă. Credem că treburile se cer a fi luate de la cap, cu maximum de interes și seriozitate. Noul vicepreședinte care se ocupă de activitatea fotbalistică, **Ilie Greavu**, trebuie să aibă în atenția sa și această problemă. Mai în-

RAPID
BUCUREȘTI

ti, cu ajutorul secției, să organizeze un comitet, format din oameni pasionați; întâlniri cu suporterii adevărați, în primul rînd din București. Pentru că, repetăm, ceea ce s-a realizat pînă acum nu poate mulțumi pe nimeni. Și e vorba de Rapid, echipa care se spune că are cei mai mulți prieteni, nu numai în București, ci în toată țara, chiar și pe acolo pe unde nu trece trenul.

Constantin ALEXE

Neagu (stînga) și Ene Daniel au fost neputincioși în fața acestui portar Stan (în zbor după minge), imba tabil ieri

„BLITZ-INTERVIU“ CU RAPIDISTUL MARIN STELIAN

— *Colegii de echipă susțin că în această iarnă te-ai pregătit ca niciodată.*

— Poate a sosit timpul ca și eu să-mi depun candidatura la unul din posturile formației. Pe undeva recunosc

că și din vina mea nu am reușit să mă impun mai de timpuriu, așa cum au făcut-o alții din generația mea, de exemplu Dumitru. — *Deci, primăvara aceasta va fi a lui Marin Stelian?*

— Din punctul

meu de vedere, sper că da! Mă simt excelent pregătit, am o mare ambiție să... prind echipa și să n-o părăsesc decît în cazuri fortuite. La exigența lui nea Bazil trebuie să răspunzi cu aceeași exigență.

RAPID 3(2)
C.F.R. CLUJ 1(1)

Mai ușor decît se așteptau giuleștenii...

Stadionul „23 August”; timp frumos, cald; teren foarte bun; spectatori — circa 6.000. Au marcat: **MARIN STELIAN** (min. 8), **SOO** (min. 12), **DUMITRU** (min. 37) și **MARIN STELIAN** (min. 50). Raportul șuturilor la poartă: 22—16 (pe spațiul porții: 12—5). Raport de cornere: 8—5 (4—2).

RAPID: RĂDUCANU — POP, LUPESCU, Mușat, Codrea — Dinu, DUMITRU — PETREANU (min. 77 Năsturescu), **MARIN STELIAN**, Neagu (min. 77 Petreanu), Angelescu (min. 62; Codreanu).

C.F.R.: GADJA — Lupu (min. 65 Vișan), DRAGOMIR, Penzeș, Roman — M. Bretan COJOCARU — S. BRETAN, SOO, O. Ionescu, Petrescu (min. 72 Tegean).

A arbitrat **GRIGORE BIRSAN** (Galați) ★★★★★, asistat la linie de fond de Ton Fîfrea și Teodor Trofin (ambii din Galați).

Trofeul Petschovschî: 8.
La înlocuire-rezerve: Rapid — C.F.R. 1—1 (2—0).

Mărturisim sincer că ne așteptam dacă nu la o înfrîngere de o factură tehnică mai ridicată (la care Rapidul putea contribui în primul rînd), măcar la un joc mai strîns, mai dinamic, mai „fierbinte” (gîndindu-ne la riposta C.F.R.-ului în meciul cu Dinamo). De altfel, se înfrîneau două echipe vecine în clasament: una care, surprinzător, alunecase spre zona pericolului a „lanternei roșii” și trebuia să-și spună cuvîntul cel puțin în amintirea veștăților afirmate la început de sezon; alta, veche chirieașă a aceleiași zone, dar care a șarjat puternic în acest retur.

Meciul de ieri de pe stadionul „23 August” (de ce acest stadion și nu „Republicii”, mai la îndemîna spectatorilor?...) n-a purtat însă amprenta poziției echipelor în clasament. Rapid s-a desprins de echipa clujeană mai ușor decît se aștepta, făcînd o partidă mai bună decît precedentele. În schimb, riposta feroviarilor clujeni n-a mai fost aceeași din înfrîngerea cu Dinamo. Oaspeții au fost extrem de vulnerabili în apărare, tocmai în

compartimentul pe care conta de fapt, iar acțiunile ofensive s-au dovedit anemice, fără cursivitate și putere de pătrundere.

Giuleștenii s-au impus de la început prin atacuri viguroase și, după o ocazie ratată în min. 5, au deschis scorul în min. 8, prin **Marin Stelian** (care avea să fie cel mai bun atacant), după o acțiune frumoasă, avantajată și de mișcarea strategică a lui Neagu. O neatenție a apărării, însă, și clujenii au egalat patru minute mai tîrziu prin **Soo**, cu un șut „cu pămînt”. Rapid domină terenul, **Dumitru** lansează multe atacuri. **Gadja** salvează în picioarele lui Neagu (min. 27) un gol care părea iminent, apoi intervine și la **Marin Stelian** (min. 31), **Angelescu** irosește și el o ocazie (min. 32). **Gadja** era ieșit din poartă, dar în min. 37 tabela de marcaj arată 2—1 pentru Rapid: **Dumitru** transformă impecabil o lovitură liberă de la circa 20 m. În ultimele minute însă, un contraatac, reușit de data asta, al C.F.R.-ului era cît pe-aici să aducă egalarea. **Răducanu** a respins șutul lui S. Bretan, scăpat singur, iar **Petrescu** a reluat peste poarta goală! După pauză, bucureștenii continuă să aibă inițiativa, **majorează de altfel scorul în min. 50** (centrare ideală **Petreanu**, reluare cu capul de către **Marin Stelian**) și ratează o nouă ocazie în min. 59 (Neagu). Clujenii își revin, echilibrează jocul, au și ei o ocazie, dar **Răducanu** respinge în corner șutul lui **Petrescu** (min. 59). Jocul pare mai vii și situațiile de gol alternează la cele două porți (Pop min. 63, Ionescu min. 66, **Marin Stelian** min. 68, Neagu min. 69, Neagu min. 72). Cele mai mari însă aveau să le irosească S. Bretan (min. 82) și O. Ionescu (min. 87, la o minge dată „acasă” de **Lupescu**). Astfel că scorul fixat în min. 50 a rămas nemodificat.

Petre GAȚU

RAPID —
C.F.R. Cluj
3—1 (2—1)

AU MARCAT: **Marin Stelian** (min. 8 și 50), **Soo** (min. 12), **Dumitru** (min. 37).

STADIONUL „23 August”; teren foarte bun; spectatori circa 6.000.

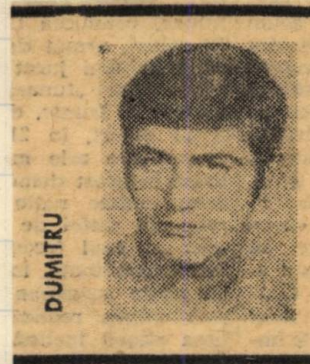
RAPID: Răducanu 7

— Pop 8, **Lupescu** 7, Mușat 7, Codrea 6 — Dinu 6, **Dumitru** 9 — **Petreanu** 7 (min. 77: Năsturescu), **Marin Stelian** 8, Neagu 6 (min. 77: Petreanu), Angelescu 3 (min. 62: Codreanu 6).

C.F.R.: Gadja 8 — Lupu 6 (min. 65: Vișan 6), Dragomir 7, Penzeș 6, Roman 6 — M. Bretan 6, **Soo** 8, Cojocar 7 — S. Bretan 7, O. Ionescu 6, **Petrescu** 6 (min. 72: Tegean 6).

ARBITRU: Gr. Birsan (Galați), nota 8.

4 GOLURI ȘI 10 OCAZII RATATE... • C.F.R. intră cu gîndul la un punct, Rapid la două • Jocul marchează însă o diferență care va decide rezultatul final: bucureștenii atacă viguros și periculos, clujenii manifestă slăbiciuni în apărare • **Dumitru** este „marele dirijor” din mijlocul terenului • Neagu ratează o primă ocazie, în min. 5; va... recidiva în min. 27 și 34 • **Marin Stelian** face tot jocul la înaintare, înscrie primul gol și tot el va stabili scorul final • Clujenii provoacă panică printre suporterii giuleșteni: egalează la 1—1 și, după golul magistral al lui **Dumitru** (lovitură liberă de la 20 m, plasat, lîngă bară) erau să egaleze, dar **Petrescu** a tras peste poarta goală! • Tot el îl va sili pe **Răducanu** la o intervenție în ultimă instanță (min. 59) • Hora ocaziilor ratate continuă: Cojocar min. 66, Pop min. 63, O. Ionescu min. 67 și 87, **Marin Stelian** min. 68, S. Bretan min. 82. • Abundența de situații de gol mai înviorază puțin tribunele, nesatisfăcute de factura meastă a jocului (P.G.).

DUMITRU

4—1 (2—0)

AU MARCAT: **Manea**, Cîncă, Apostol și **Codreanu** (autogol), respectiv **Daniel**. **RAPID:** Rămureanu (Roșca) — Dumitrescu, Iordan, Florian Marin, Cîncă — Dobrescu, Straț II (Rîșniță) — **Nedea** (Ene), Apostol, Adam, Manea.

C.F.R.: Totolanu (Negrea) — Serban, Karancsy, Băltan (Lărinț), Codreanu — Mihaly, Marin — Văcaru, Kulcsar, Petre Gheorghe, Daniel.

ARBITRU: T. Vasile (Buc.).

2—1 pentru Rapid! Mingea șutată cu efect de **Dumitru**, din lovitură liberă, s-a strecurat prin „zid” și și-a atins ținta. Lui **Gadja** nu i-a mai rămas decît să se uite după ea, în plasa porții.

DIN ETAPA A XXI-a

BACAU. — În urma unui fault în careu, Sport Club a beneficiat de un penalty care s-a dovedit decisiv în stabilirea rezultatului partidei cu Rapid. Fotografia din stînga surprinde momentul transformării loviturii de la 11 metri de către Dembrovski, care l-a fentat pe Răducanu.

Foto : V. BOGDANET

RAPID — „U” Craiova 2—0 (1—0)

A MARCAT : M. Stelian
(min. 5 și 83).
STADIONUL „23 Aug.
gust” ; teren bun ; timp
călduros ; spectatori : —
circa 7000.

RAPID : Răducanu 7 —
Pop 8, Lupescu 9, Mușat

7. Codrea 8 — Dinu 7.
Dumitru 3 — Petreanu 6
(min. 65 ; Codreanu 6).
M. Stelian 7, Neagu 3,
Angelescu 6 (min. 46 ;
Năsturescu 6).

UNIVERSITATEA CRA-
IOVA : Papuc 7 — Bitlan
6, Deselnicu 6, Sameș 5,
Velea 6 — Strimbeanu 7,
Ivan 6 — Țarălungă 7, Pir-
vu 6, Donose 6 (min. 60 ;
Niță 6), Marcu 6.

ARBITRU : V. Liga
(Galați), nota 8.

MECI FARA PROBLEME PENTRU GAZDE • Universitatea a dat feroviarilor o replică mult sub evoluțiile sale anterioare în Capitală și a pierdut fără drept de apel, chiar dacă golurile primite se datorează direct unor grave greșeli individuale de apărare • Rapid a avut inițiativa tot timpul și putea marca mai mult, dar Petreanu, Neagu și Codrea au trimis mingea în bară în faze de K.O. pentru Papuc • Invingător în mod meritat, Rapid a marcat — ca ansamblu — un reviriment, sesizabil mai ales în atac (formula din prima repriză ni se pare o bună soluție de viitor), unde s-a conturat vivacitatea cuplului Neagu — Marin Stelian • Craiovenii au prezentat o apărare dezarticulată și un atac lipsit de forță de pătrundere și capacitate combinativă • La oaspeți s-a simțit, oricum, lipsa lui Oblenenco • Latura spectaculară a fost ignorată de ambele echipe, care au jucat un meci „ca de vacanță” (R. U.)

Deselnicu, masivul apărător al craiovenilor, respinge în extremis unul din atacurile Rapidului

0—0

RAPID : Roșca — Dumitrescu, Grigoras, Niță (Ene), Marin — Cincă, Iordan — Dobre, Strat (Nedeanu), Apostol, Manea.

UNIVERSITATEA : Oprea — Negriță, Tita, Berneanu, Veleanu — Păunescu, Bondrea — Bălan (Busa), Mincioagă, Tăcoi, Dinu.

ARBITRU : Gh. Dragomir
(București).

LUPESCU

Rapid deschide scorul. Marin Stelian — plecat în acțiune din afara careului — pătrunde în dribling și înscrie pe sub Bologan, care-i plonjase la picioare. Foto: S. BAKCSY

RAPID	7(1)
CRISUL	0(0)

FESTIVAL DE GOLURI GIULEȘTENE

După jocul din prima repriză, nimeni nu întrezărea avalanșa de goluri de după pauză. E drept, Rapid dominase copios (și avea s-o facă și în repriza a doua), asediase perioade întregi poarta bravului Bologan, bara se opusese de două ori (Pop min. 21 și Bologan șut al lui Dumitru respins în stîlpul porții și apoi în corner, în min. 45), obținuse 9 cornere și numai un singur gol (min. 40), dintr-o acțiune personală a lui **Marin Stelian**, care — profitînd și de ezitarea apărătorilor adversi — a pătruns pînă în fața porții și a marcat pe sub Bologan. Pînă atunci, toate acțiunile giuleștenilor, purtînd deseori amprenta unor rezolvări individuale, au fost respinse de apărarea orădenilor, în timp ce atacul acestora acționase timid, sporadic (primul șut la poar-

tă abia în min. 24, cînd Colnic a ratat o situație favorabilă). De altfel, poarta lui Răducanu a fost pusă în pericol o singură dată, în min. 35, cînd Șchiopu l-a văzut ieșit din poartă pe rapidist și a șutat de la vreo 60 m.

La reluare, tot Rapid a dominat, dar de data aceasta apărarea oaspeților n-a mai rezistat și, după înscrierea golului al doilea (min. 58, **Dumitru**, din 11 m., executat însă în condiții neregulamentare, deoarece odată cu Dumitru au pătruns în careu și Boc și Neagu), a cedat complet. Și golurile au început să **curgă**, după acțiuni rapide, frumos desfășurate, la care au contribuit Marin Stelian, Angelescu, Năsturescu, Dinu, Dumitru. **Neagu** min. 70, 72, 79 (5—0), ultimul un plocon al lui Marin Stelian, **Dumitru** min. 82

(6—0) și **Marin Stelian** min. 90 (7—0) au realizat scorul etapei și al campionatului.

O victorie, firește, pe deplin meritată, după un joc bun, în general, dar umbrită de un gest urît al lui Răducanu, care l-a lovit în mod brutal, intenționat, cu piciorul pe Tămaș.

Petre GAȚU

RADIOGRAFIA ETAPIEI

A 26 - A

• COMENTARIUL MECIULUI • CEL MAI BUN DIN „22” •

LUPESCU

NEAGU A ȘUTAT O SINGURĂ DATĂ, DAR A SEMNAT VICTORIA RAPIDULUI. • Momente de tatonare, la început, când Jiul se află mai des în jumătatea de teren a oaspeților • Rapidistii ripostează printr-o permanentă circulație a mingii, axându-și jocul pe forța de pătrundere a lui Neagu și Năsturescu • Trio-ul Dinu — Dumitru — M. Stelian acționează ca un ceasornic • În min. 13 fundașul Tonca este depășit de Năsturescu, care centrează precis pe jos și Neagu șutează înceț de la marginea careului, mingea pândită în plasă, sub privirile stupefiate ale portarului Sucu • Gazdele atacă dezlănțit, dar nu reușesc să depășească o apărare ermetică în care excelează Boc și Lupescu, sprijiniți și de Mușat • Făgaș (min. 33) ratează egalarea • În min. 44 mingea centrată de Naidin este salvată de Mușat de pe linia porții • Jocul se încheie, abundă faulturile • Dumitru, Tonca, M. Stelian, Naidin sînt avertizați • Bara transversală sau Răducanu se opun deseori în calea mingii • Cotormani marchează, dar golul este anulat căci în prealabil făcuse fault asupra lui Lupescu. (Gh. N.).

• REZULTAT • ECHIBE • ARBITRU • NOTE •

**JIUL —
RAPID**
0—1 (0—1)

A MARCAT: Neagu (min. 12).

STADIONUL Jiul, teren bun, timp frumos, spectatori 5 000.

JIUL: Sucu 6 — Georgescu 8, Dodu 7, Stocker 8, Tonca 6 — Urmeș 7, Libardi 6 — Făgaș 6, Mulfescu 7, Stoian 6 (min. 63: Cotormani 7), Naidin 6 (min. 82: Uilecan).

RAPID: Răducanu 9 — Pop 8, Boc 8, Lupescu 9, Codrea 8 — Dinu 8, Dumitru 8 — Năsturescu 7 (min. 59: Angelescu 7), M. Stelian 8, Neagu 8, Mușat 8.

ARBITRU: I. Rus (Tg. Mureș), nota 9.

• TINERET-REZERVE •

0—1 (0—1)

A MARCAT: Apostol.

JIUL: Marincan — Nemeș, Cătuș, Anghelina, Haloje — Munteanu (Deleanu), Lucian — Rabulea, Constantin, Serreanu, Biro.

RAPID: Rămureanu — Dumitrescu, Grigoraș, Florin, Cincă — Dobre, Niță (Iordan) — Petreanu (Ene), Apostol.

ARBITRU: Gh. Cojocaru (Drobeta Tr. Severin).

portarul Jiului, în acțiune

Foto: Dragoș NEAGU

LA CĂDEREA CORTINEI ÎN DIVIZIA A

CLASAMENTUL	PUNCTE	MECIURI			GOLURI			Diferența
		ACASA	AFARA	TOTAL	ACASA	AFARA	TOTAL	
1. F. C. ARGES	41	15 13 1 1	15 6 2 7	30 19 3 8	35-12	16-23	51-35	+16
2. U. T. Arad	37	15 12 2 1	15 3 5 7	30 15 7 8	39-10	12-19	51-29	+22
3. „U” Cluj	37	16 13 2 1	14 3 3 8	30 16 5 9	28-8	11-19	39-27	+12
4. A.S.A.	35	15 11 4 0	15 3 3 9	30 14 7 9	26-5	9-25	35-30	+5
5. St. roșu	34	15 10 3 2	15 3 5 7	30 13 8 9	25-7	12-14	37-21	+16
6. Sport Club	32	15 12 1 2	15 2 3 10	30 14 4 12	29-10	12-31	41-41	0
7. Dinamo	31	17 9 5 3	13 3 2 8	30 12 7 11	30-14	16-22	46-36	+10
8. „U” Craiova	31	15 12 1 2	15 1 4 10	30 13 5 12	34-7	8-28	42-35	+7
9. Steaua	30	17 9 5 3	13 2 3 8	30 11 8 11	26-11	10-16	36-27	+9
10. Rapid	30	17 11 1 5	13 2 3 8	30 13 4 13	31-17	9-22	40-39	+1
11. Farul	27	15 9 5 1	15 0 4 11	30 9 9 12	22-10	6-28	28-38	-10
12. Jiul	27	15 8 6 1	15 2 1 12	30 10 7 13	21-7	5-31	26-38	-12
13. C.F.R.	25	16 7 4 5	14 2 3 9	30 9 7 14	16-13	11-24	27-37	-10
14. Petrolul	25	15 7 3 5	15 2 4 9	30 9 7 14	15-10	8-30	23-40	-17
15. Politehnica	24	15 6 5 4	15 0 7 8	30 6 12 12	21-15	9-27	30-42	-12
16. Crișul	14	15 3 6 6	15 0 2 13	30 3 8 19	13-16	4-38	17-54	-37

OBLEMENCO A CÎȘTIGAT

TITLUL DE GOLGETER

	A	B	C	D
1. OBLEMENCO („U” Craiova)	20	17	3	6
2. Neagu (Rapid)	16	11	5	—
3. Dobrin (F. C. Argeș)	15	10	5	3
4.—5. Kun (U.T. Arad)	12	8	4	—
Pescaru (Steagul roșu)	12	9	3	—
6. Rugiubei (Sport Club)	11	9	2	—
7—9. Domide (U.T.A.)	10	9	1	1
Adam („U” Cluj)	10	7	3	5
Mureșan (A.S.A.)	10	7	3	1

17—25. Marin Stelian (Rapid), Tătaru (Steaua — 2 din 11 m), Marcu („U” Craiova), Frățilă (F. C. Argeș), Anca („U” Cluj), Ghergheli (St. roșu), Lucescu (Dinamo — 4 din 11 m), Dincuță (Petrolul), Naghi (A.S.A.) câte 7 GOLURI.

26—34. Sima (U.T.A.), D. Ene (Rapid), Pană (Sport Club), Lică, Munteanu („U” Cluj), Doru Popescu (Dinamo), Moldovan (Petrolul), Hajnal (A.S.A.), Stoian (Jiul) câte 6 GOLURI.

35—47. Both (U.T.A.), Dumitru (Rapid — 1 din 11 m), Vigu, Năstase, Iordănescu (Steaua), Pirvu („U” Craiova), Lupulescu (Politehnica), O. Ionescu — 2 din 11 m, S. Bretan (C.F.R.), Dumitrache (Dinamo), Tănase (Farul), Fazekas (A.S.A.) Mulțescu (Jiul), câte 5 GOLURI.

48—59. Petescu (U.T.A.), Panica (Steaua), Neagu („U” Craiova), Băluță (Sport Club), Prepurcel, Roșu (F. C. Argeș), Florescu (St. roșu), Nunweiler VI, Dumitriu II (Dinamo), Caraman, Ologu (Farul), Varadi (A.S.A.), câte 4 GOLURI.

(LEGENDĂ: A = numărul total de goluri; B = goluri înscrise acasă; C = goluri înscrise afară; D = goluri înscrise din 11 m).

TINERET-REZERVE

1. „U” CLUJ	30	19	7	4	60-26	45
2. „U” Craiova	30	16	7	7	40-19	39
3. Dinamo	29	17	4	8	56-26	38
4. Petrolul	30	15	8	7	55-36	38
5. U.T.A.	30	15	5	10	40-34	35
6. Rapid	30	12	10	8	46-33	34
7. Steaua	30	14	5	11	60-36	33
8. F. C. Argeș	29	10	9	10	36-39	29
9. St. roșu	29	11	6	12	39-33	28
10. Crișul	30	11	6	13	34-46	28
11. Farul	30	8	8	14	27-39	24
12. C.F.R.	29	9	6	14	39-55	24
13. Jiul	30	7	9	14	28-52	23
14. A.S.A.	30	8	5	17	30-57	21
15. Politehnica	30	6	7	17	27-57	19
16. Sport Club	30	8	2	20	33-62	18

CUPA „A + T”

1. „U” CLUJ	60	35	12	13	99-53	80
2. U.T.A.	60	30	12	18	91-63	72
3. „U” Craiova	60	29	12	19	82-54	70
4. F. C. Argeș	59	29	12	18	87-74	70
5. Dinamo	59	29	11	19	102-62	69
6. Rapid	60	25	14	21	86-72	64
7. Steaua	60	25	13	22	96-63	63
8. Petrolul	60	24	15	21	78-76	63
9. St. roșu	59	24	14	21	76-54	62
10. A.S.A.	60	22	12	26	65-87	56
11. Farul	60	17	17	26	55-77	51
12. Sport Club	60	22	6	32	74-103	50
13. Jiul	60	17	16	27	54-90	50
14. C.F.R.	59	18	13	28	66-92	49
15. Politehnica	60	12	19	29	57-99	43
16. Crișul	60	14	14	32	51-100	42

EUGEN BARBU

**CARNETUL
SCRIITORULUI**

FINAL

Ce dărnică în emoții a fost această ultimă etapă! Glasul de călău al lui Topescu anunța de undeva din bolțile studioului de Televiziune: „În momentul acesta echipa care retrogradează este Petrolul!” Pe urmă de la Brașov a venit o veste fatală pentru clujeni: C.F.R. se poate considera retrogradată deocamdată. Minutele treceau. Pe calea undelor se auzeau protestele înfocaților partizani ai Armatei Tîrgu-Mureș care voiau cu orice preț pieirea Politehnicii Iași care s-a produs în cele din urmă. La 2—1 pentru echipa lui Bone, încă cei din dealul Copoului, mai sperau într-un meci nul care ar fi aruncat pe găsari la subsol, dar minunea nu s-a mai produs, acolo unde altă dată actualii campioni, în urmă cu câțiva ani, se salvau miraculos printr-un meci memorabil. Gil Mărdărescu nu a avut steaua lui Teacă...

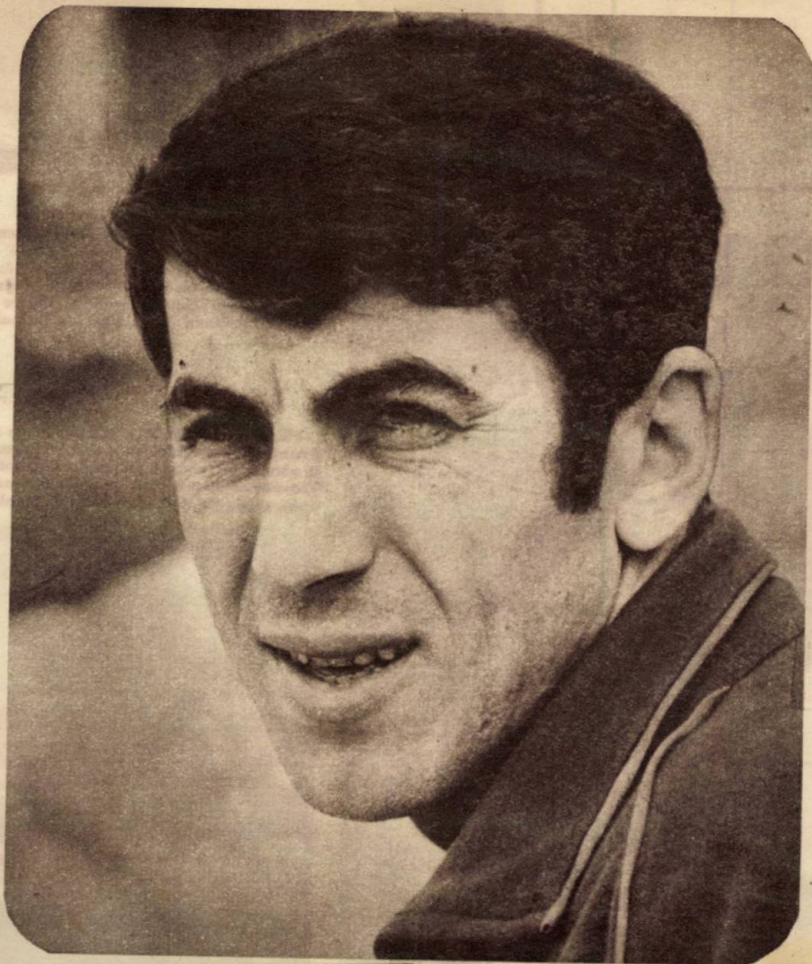
În sfîrșit, glasurile au amuțit, știam numele celei de a doua victorie a unor grele și repetate încercări: Poli ne-a lăsat! Nu pot să spun că alături de Crișul ea a fost cea mai rea echipă din acest campionat, de fapt nu se poate spune nimic despre nici una din formațiile aflate sub locul 10 în clasament pentru că, de pildă, Realul

Giulești este la ora asta la fel de mediocră ca și C.F.R. Cluj, cum formația doctorului Rădulescu poate fi numită un unsprezece, cel puțin la fel de bun ca Jiul sau Farul, deși salvarea sa a avut loc prin căderea ieșeană mai ales, deși efortul din retur rămîne o frumoasă performanță contra cronometru. Și așa mai departe. Speculații se pot face la infinit, dar cui vor folosi?

În ce privește echipele slabe, ele nasc o singură problemă acum, la sfîrșitul acestui campionat agitat: acela al slăbelor efective. Nu se poate face față unui eșalon puternic cu jucători de mîna a doua, cu o pregătire fizică atît de aproximativă. Trebuie să se înțeleagă de către cine vrea să asculte că un fotbal la nivel european, și noi avem nevoie de un fotbal la nivel european, nu se poate naște dintr-o mediocritate generală. Fără cel puțin 8—10 echipe redutabile în campionat nu vom reuși să ne impunem nicăieri. A cîștigat pe merit F.C. Argeș, poate și pentru că la Pitești există un CLUB, ceea ce e foarte mult. Am văzut formația pitesteană duminică seara și ea mi-a lăsat o bună impresie. Cu un dirijor care s-a luat în sfîrșit în serios, l-am numit pe Dobrin, și cu jucători bine struniji de pe margini de către taciturnul Halagian, trădînd o voință exemplară, iată avem imaginea unui campion solid! Dar dacă judecăm restul echipelor imaginea nu mai e atît de strălucitoare. Exceptînd pe U. Cluj, care ar fi meritat după opinia noastră locul secund (deși egalitatea de puncte cu UTA, dovedește asta), și parțial pe ASA Tg. Mureș, mai proaspătă și mai combativă, restul teamurilor nu-mi inspiră o prea mare încredere. Arădenii dacă nu vor realiza anul acesta o urgentă întinerire vor lupta în sezonul viitor pentru un loc în A. Vorbesc foarte serios pentru că a te baza la infinit pe Lereter și pe Petescu și chiar pe Pojoni, devine o aventură. Vreau să zic că UTA-ei îi trebuie la ora de față

o apărare caltăsoasă, tină, pe care nu știu de unde are să o scoată. Cît privește Steagul roșu, brașovenii au făcut un sezon foarte bun, deși pe alocuri au dat semne de osteneală majoră. Mare merit au aici Adamache și Pescaru, Gyorf și apărarea sobră de sub Timpa, dar jocul în sine nu strălucește. Stegarii rămîn o bună formație de mijloc, fără mari pretenții. Le lipsește nu știu ce, o strălucire particulară pe care deocamdată nu o au. În sfîrșit băcăuanii au fost onorabili și ei, dar atît și cu asta am spus tot despre plutonul frunțos.

Acum vine problema cea mai importantă: decăderea bucureștenilor Dinamo, Steaua și mai ales Rapidul. La toate aceste echipe problema efectivelor mediocre nu s-ar pune deși la găsari ea este destul de ascuțită în acest ceas al adevărului. Cu un Răducanu belaliu, cu un Lupescu aproape de sfîrșitul carierei, cu un Neagu inegal, imprevizibil și cu acest singur și extraordinar, Dumitru nu se poate face mare lucru. Au căzut inexplicabil jucători buni ca Angelescu, Codrea și chiar Dinu. E vorba mai curînd, să nu se supere Marian, de o scădere calitativă a conducerii tehnice, de o lipsă de autoritate (mă gîndesc la cazul Răducanu care la club a fost prost crescut). Cît îi privește pe dinamoviști, ei acuză lipsa de la antrenamente a jucătorilor de bază, o imposibilitate de coordonare comună, dar asta, cum observă cineva, se întîmplă și pe vremea cînd Dinamo a devenit campioană. Surprinzătoare cu totul este prăbușirea echipei militare, care are un efectiv excelent și numeros, dar nu a reușit să se impună în acest ultim an, de după plecarea lui Covaci. Să fie o lipsă de armonie între antrenorul cel nou și lot? Să fie altceva? Poate cronicarii de specialitate ne vor putea explica inexpugnabilul mister. În orice caz decăderea fotbalului bucureștean nu trebuie să bucure pe nimeni...

RAPID

ACEASTĂ ECHIPĂ

A POTCOAVEI

10. RAPID: CORIGENȚA ÎN CAMPIONAT NU STĂ BINE CÎȘTIGĂTOAREI CUPEI

În căutarea diagnosticului pentru Rapid am parcurs cinci campionate înapoi cu dorința de a afla dacă acest loc 10 reprezintă o cădere sau se înscrie într-o evoluție de ansamblu respectînd clasicele momente ale ascensiunii, atingerii apogeuului și, mai departe, al intrării în perigeu. Și, iată, stimați cititori ce am descoperit...

Rapid, ediția 1967/68: realizează 25 puncte în 26 meciuri.

Rapid, ediția 1968/69: realizează 34 puncte în 30 meciuri.

Rapid, ediția 1969/70: realizează 37 puncte în 30 meciuri.

Rapid, ediția 1970/71: realizează 33 puncte în 30 meciuri și, în sfîrșit,

Rapid, ediția 1971/72: realizează 30 puncte în 30 meciuri.

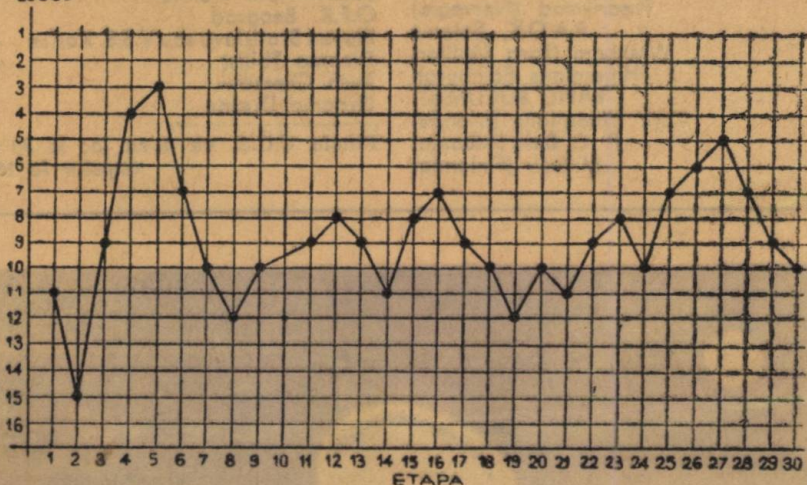
Nu am notat locurile ocupate, tocmai pentru că nu vrem să judecăm echipa din Giulești în raport cu situația din clasament ci, spre obiectivizarea operațiunii de determinare a vieții sale în campionat, numai realizările directe. Deci 25 puncte... 34 puncte... 37 puncte... 33 puncte... 30 puncte. O ascensiune care își are originea în 1967, continuă pînă în 1970 pentru ca ultimele două campionate să

pe teren propriu, în fața lui U.T.A., a fost socotită de mulți drept un semi-eșec de start. Mai departe nimic anormal față de rezultatele de bun simț dictate de programare (acasă sau afară). Un prim moment de colaps sosește prin acea înfrîngere din fața lui S.C. Bacău, înfrîngere pe teren propriu, cu efecte prelungi, fiindcă este urmată de alte două eșecuri consecutive. Încercare de redresare, mai departe, și lucrurile nu sînt dezastruoase; numai că vine ultimul meci, prin programare refăcută, aceluși 1-5 de la Brașov care trimite echipa cu moralul frînt în săptămînile de iarnă. E momentul care va cîntări decisiv. Pentru că, returul cu primele sale etape, a însemnat pier-

pid decît jumătate din ce poate sau se aștepta. În schimb și Lu-pescu și Năsturescu și Codreanu au mai îmbătrînit cu un an și asta se simte. În schimb Petreanu a stat mai mult cu piciorul în ghips de-cît în bocancul de fotbal; în schimb Marin Stelian, piesă de mare nădejde a capotat (motivele le știe el mai bine decît oricine...) și nu l-am regăsit cu adevărat decît în final; în schimb fluctuațiile lui Codrea au continuat iar Rădu-canu s-a răzbunat de multe ori pe campionat pentru nereușitele în națională sau omiterile din lot. Diferențele de randament ale jucăto-rilor Rapidului reprezintă, credem, cele mai sinuoase linii posibile față de potențialul mediu al lor. Spune de altfel foarte mult despre asta faptul că, în acel clasament al to-talurilor de note acordate de redac-torii revistei „FOTBAL”, doar trei dintre giuleșteni au depășit cifra de 200, cifră notabilă, și nu e o în-tîmplare că ei se numesc Pop, Lu-pescu și Dumitru, adică într-adevăr oamenii care au tras din greu și mereu pentru Rapid...

DIVIZIA A 1971-1972 Retrospectivă

LOCUL

marcheze o coborîre. O perfectă mișcare de urcare, perioadă de virf și de coborîre, pe durata a cinci campionate. Pentru completa-rea grafică a liniei Rapid, campio-natul care urmează se arată decisiv pentru că el ne va arăta dacă e-hipa s-a oprit din coborîre, dacă o continuă sau reia ciclul cu star-tul fixat în prima etapă a campio-natului 1967/68. Să reținem, deci, ca rezultat al acestei retrospective semnalul de alarmă dat de cifre.

Pentru restul analizei noastre, să ne concentrăm asupra campionatu-lui ultim. Unde s-ar putea fixa „momentul nevralgic” al comportă-rii formației antrenată de Bazil Marian și Gheorghe Năsturescu? Ra-pidul începe normal campionatul. Chiar dacă pierderea unui punct

dere masivă de teren. După eșecul de la Pitești, se regăsește greu e-chilibrul; în ciuda unei perioade care dădea speranțe — 16 aprilie — 11 iunie nici o înfrîngere — vi-ne finalul cu trei etape cu zero puncte acumulate! Feroviarul bucu-reșteni arată că în campionatul terminat la 25 iunie le-a lipsit forța de reechilibrare. De unde provine maladia?

E foarte simplu. Rapidul nu s-a fortificat între campionatul 1970/71 și următorul. L-a pierdut pe Dan și l-a avut pe Boc, un Boc urmărit de accidentări, de neșansă și de suspendări, deci un jucător care nu a putut exprima nici 50% din ran-damentul său normal. Și l-a primit și pe Daniel Ene, dar nici ex-bă-căuanul n-a reprezentat pentru Ra-

MIC CAPITOL DOCUMENTAR

• Culorile giuleștenilor în campio-nat au fost purtate de: Răducanu, Rămureanu, Pop, Lupescu, Mușat, Codrea, Boc, Dinu, Dumitru, Ange-lescu, Năsturescu, Petreanu, D. Ene, Neagu, Codreanu, M. Stelian, Grigo-ras, Apostol, Ștefan.

• Rapidul a acumulat 23 de puncte la București și numai 7 pe stadioa-nele din afara Capitalei. Izbitoare scădere a forței de a se descurca în par-tidele din deplasare. Dintre cele 60 de goluri marcate, rapidiștii au reușit numai 9 la alte porți decît cele de pe „23 August” sau Republicii. În schimb, la capitolul defensiv, înfrî-nim un echilibru oarecum nemulțu-mitor. Apărarea a primit 17 goluri pe teren propriu, cu numai 5 mai pu-tine decît a... acceptat în jocurile din deplasare...

Și mai este un argument foarte clar și, în plus, proaspăt în mințile noastre! Aceste partide din „linia dreaptă” a cupei unde, față de campionat, am remarcat creșteri de randament și efectele s-au arătat imediat și fructuos. Opinem, deci, că Rapidul a continuat să cadă în clasament pentru că, față de tre-cuta ediție, n-a prezentat o fortifi-care reală a lotului (din motive mai mult sau mai puțin obiective) și pentru că acele capricii de formă — să le zicem așa — au continuat să se manifeste, mai des, mai pronunțat, și în acest campio-nat ca și în precedentul. Aici tre-buie disecat, aici trebuie cercetat și, mai cu seamă, aici trebuie ac-tionat... Altfel, săgeata cu virful în jos de pe tabloul prezențelor Ra-pidului în campionat nu-și va schimba direcția.

Eftimie IONESCU

Și nu-i stă deloc bine poziția asta de corigență deținătoare a „Cupei României”.

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Ion IONESCU

„FOTBALISTUL ROMÂN TREBUIE SĂ ÎNVEȚE JOCUL DIRECT ȘI JOCUL FĂRĂ MINGE“

— Ai jucat doi ani la Allemania, doi la F.C. Bruges și ai făcut școala de antrenori la Köln. Fotbalul nostru îl cunoști foarte bine. Te invit să realizezi niște paralele.

— Fotbalul belgian e foarte apropiat de cel românesc. Dar în ambele țări este foarte diferit de cel ce se joacă în Bundesliga. Belgienii, ca și noi, sînt fotbaliști tehnici, inventivi, cu înclinație pentru spectacol.

— Prin ce se deosebește campionatul vest-german?

— Altă concepție de joc. Sobrietate, mingea lovită direct, ținută atît cît trebuie, stațiile intermediare eliminate, nimic în plus. Două lucruri fun-

damentale știu și respectă ei foarte bine: jocul direct și jocul fără minge.

— În campionatul nostru, vezi acest joc fără minge?

— Jucătorul român nu prea face așa ceva. Dacă fotbalul s-ar juca numai cu mingea ar fi o plăcere. Ai avea ceva de făcut o dată la două, trei minute. Dar tactica modernă se bazează, în special, pe acest joc fără minge, obligînd fiecare om la travaliu permanent.

— De ce nu realizează fotbalistul nostru acest joc fără minge?

— Fiindcă nu-l știe. Nu este învățat.

— Se discută și la noi despre jocul fără minge. Se cere fotbaliștilor așa ceva.

— Antrenorii îi învață în vorbe. Ei spun: „Băieți, jucați direct! băieți, jucați fără minge! băieți, demarcați-vă!“ Dar cum să faci toate aceste lucruri nu ți se arată prin antrenament. Jucătorii sînt de acord că trebuie să le facă, vor, dar nu știu cum...

— Vrei să spui că sîm rău cu tactica?

— Știm și acordăm atenție tacticii speciale, necesară la un meci sau altul. Avem, în schimb, carențe de tactică generală.

— Fotbaliștii români sînt mai tehnici decît cei vest-germani de pildă.

— E adevărat. Lovim mai bine mingea decît ei în poziții statice. Nu însă din mișcare și cu adversar.

— Pentru ce anume a trebuit să lucrezi mai mult la Allemania?

— Pentru pregătire fizică.

— Munceai mai intens decît la Rapid?

— Mai intens, nu. Mai rațional. Și făceam în fiecare zi ceva nou. Foarte puțini antrenori de la noi știu să evite monotonia. Cît de stereotip fac ei acțiunea de încălzire, ca să dau un exemplu. De aici, plictiseala jucătorilor, oboseala psihică etc.

— Ce-ai învățat la școala de la Köln? Ce profesori de fotbal ai avut?

— Pe Hannes Weisweiler, antrenorul Borussia Monchengladbach, și pe Helmuth Schön. Ce-am învățat? Mai întîi o chestie de modestie profesională. Să nu pretind, ca antrenor, că fotbalul este o știință exactă.

— Ce vizează, în principal, programul de învățămînt?

— Numai chestiuni practice. Cum se conduce o echipă. Cum se alcătuiește. Cum se pregătește echipa în funcție de valoarea jucătorilor, de pregătirea lor fizică, de perioadă. Să urmărești ceva în fiecare antrenament și prin fiecare exercițiu. Ce trebuie făcut în săptămîna de după un meci foarte greu etc.

— De unde provine fondul de cunoștințe al antrenorilor de acolo?

— În primul rînd au copiat foarte mult de la englezi. În al doilea rînd au experimentat.

— Ce știe un absolut-vent al școlii din Köln?

— Nu știe formule magice, nu știe scheme, cunoaște direcții și are capacitatea de a improviza pe aceste direcții.

— La ce formule magice te referi?

— La „treimea“ joc colectiv — constructiv — ofensiv, de pildă, rostită sacerdotul, de mij de ori, în fața fotbalistului român. Mi se pare o abstracțiune seacă.

— Dă-mi un exemplu despre o problemă de pregătire, pe care ai rezolvat-o altfel, decît majoritatea antrenorilor de la noi.

— În săptămîna dinaintea unei partide foarte grele și decisive, majoritatea antrenorilor români fac pregătire foarte dură. Mare greșală. Tare, nu trebuie lucrat decît în săptămînile dinaintea meciurilor blînde. În fața celeilalte perspective sînt necesare antrenamente lejere.

— Văd că afirmi direct și în subtext critici la adresa metodelor de lucru ale unora dintre antrenorii noștri. Tu, care nu prea te-ai înțeles cu ei în vremea cînd le erai

jucător. Ei te-au considerat un fotbalist dificil, un om dificil. Ce va face în viitor antrenorul Ion Ionescu cu jucători asemănători lui?

— N-am fost dificil. Dar nu mi-a plăcut cum puneau problemele. N-am acceptat să nu fiu respectat sau tratat ca un instrument. Cu jucătorii mine voi lucra bine, în baza unor relații de respect reciproc.

— Vorbește-mi despre relația antrenor-jucător la Allemania și F.C. Bruges.

— Simplă de tot. Vrei să lucrezi la antrenament, bine. Nu vrei, nu ți se reproșează nimic. Dar zbori din echipă. Cînd întrebi de ce, ți se spune politicos: „Nu v-ai pregătit, nu sînteți în formă“. — Și dacă ieși din echipă?

— Pierzi enorm. Raporturile sînt foarte dure, după cum se vede, politicoase, dar aspre. Antrenorul are leafă fixă. Jucătorul, un salariu foarte mic. Ca să trăiască bine trebuie să facă parte din echipă. Chestiunea e simplă și nimeni nu-și bate capul să te convingă: „Fii atent băiete, interesul tău e așa și pe dincolo“...

— Ai fost sancționat vreodată?

— Da. Am greșit ceva și m-am trezit chemat în fața comisiei de disciplină a clubului.

— Fiecare club are propria lui comisie de disciplină?

— Sigur. M-au convocat au scos regulamentul și mi-au încadrat vina. Sentința: o mare amendă. La sfîrșit mi-au spus: „Dacă nu sînteți de acord, faceți apel la Sfatul Bătrînilor“.

— Ce-i asta?

— Un for al foștilor jucători.

— Și-ai făcut?

— Ce să mai fac. Eram vinovat.

— Claessens, coechipierul tău, a avut o dată de tras serios.

— N-a venit la antrenament o săptămînă, telefonînd că e bolnav. Poți fi mort de bolnav, dacă nu te vede medicul clubului degeaba. Cînd a apărut l-a chemat comisia, 3.000 de mărci amendă și avertisment că în caz de repetare va fi dat în judecată pentru părăsire de serviciu.

— Ce-a făcut Claessens?

— Și-a făcut autocritica.

— Merge cu autocritica?

— O dată. Dacă greșești în continuare și vrei să începi din nou cu autocritica te-ai discreditat.

— Există pericolul ca fotbalul profesionist să smulgă jucătorul din viața socială?

— Există. Dar se caută soluții. În fiecare miercuri, primeam programul săptămîinii, bătut la mașină. Era scris acolo pînă la ce oră trebuie să fii la club în fiecare zi. La ce hotel vei sta în deplasare duminică, în ce cameră, cînd vei reveni în orașul tău. Toate astea, ca jucătorul să știe pe ce timp al lui contează și în funcție de asta să-și organizeze viața din afara stadionului.

— Acestea sînt măsuri firești într-un fotbal bine organizat, nu neapărat profesionist.

— Da. Am să le introduc acolo unde voi fi antrenor.

— Vrei să devii antrenor, probabil, la o echipă de A. Ai experiența necesară?

— Experiența este cazul de bătaie al celor vîrstnici, care vor să se apere de tineri. În vremea noastră, cînd totul s-a accelerat, n-avem timp să așteptăm acumulările lente. Cine are nevoie de

timp prea mult să învețe ceva e curățat. Înving cei ce se acomodează și reușesc repede. Timpul a devenit prea scump. Așteptările sînt dăunătoare. Halagian e un bun exemplu. N-are experiență în sens clasic, dar va lua campionatul.

— De cînd te-ai întors lucrezi la centrul de juniori și copii al Rapidului. Ai informat pe tehnicienii federației despre acele lucruri existente în bagajul tău de cunoștințe, care ar putea fi încercate și la noi?

— Aș fi vrut s-o fac, dar nu m-a întrebat nimeni. Federația ar trebui să aibă pretenții la mine. Să-mi spună: „Noi te-am trimis să faci școala, ești obligat să ne aduci la cunoștință tot ce știi interesant”. Dar pînă acum, nimic.

— Ce l-ai întrebat tu pe Ion Ionescu, dacă te-ar chema altfel și ai fi dornic să afli soluții pentru unele din deficiențele fotbalistilor noștri?

— Cum fac jucătorii de prin alte părți de aleargă mai mult. Cum dobîndesc înaintașii acel excelent joc de cap. Cum sînt pregătiți jucătorii pentru lupta unu la unu, fiindcă aceste dispute hotărăsc, de multe ori soarta meciurilor. Cum se combat apărățile aglomerate prin jocul direct, cu pase peste mijlocași. Cum trebuie să se descurce apărătorii surprinși în inferioritate numerică. Și multe altele.

— Ai văzut echipa națională în meciurile cu Ungaria?

— Îmi pare foarte rău de cele întîmplate. Echipa noastră este bună. Cînd va ști mai bine jocul direct, iar băieții vor evolua în cazul jocului fără minge, echipa României se va consolida în elita fotbalului mondial. Oricum, antrenorul Angelo Niculescu a realizat ceva deosebit cu această echipă.

Romulus BALABAN

Ion Ionescu împotriva lui Beckenbauer, în campionatul vest-german

REZULTATELE ULTIMEI ETAPE

Farul	— Univ. Craiova	2—1 (2—1)
Steagul roșu	— C.F.R. Cluj	2—0 (1—0)
A.S.A. Tg. Mureș	— Politehnica Iași	3—1 (0—1)
„U” Cluj	— Rapid	1—0 (1—0)
Crișul	— Steaua	1—2 (0—0)
U.I.A.	— Sport Club Bacău	2—0 (0—0)
Dinamo	— F. C. Argeș	2—3 (1—1)
Giul	— Petrolul	2—0 (0—0)

CLASAMENT FINAL 1971-1972

1. F. C. ARGEȘ	30	19	3	8	51—35	41
2. U.T.A.	30	15	7	8	51—29	37
3. „U” Cluj	30	16	5	9	39—27	37
4. A. S. Armata Tg. Mureș	30	14	7	9	35—30	35
5. Steagul roșu	30	13	8	9	37—21	34
6. Sport Club Bacău	30	14	4	12	41—41	32
7. Dinamo	30	12	7	11	46—36	31
8. Univ. Craiova	30	13	5	12	42—35	31
9. Steaua	30	11	8	11	36—27	30
10. Rapid	30	13	4	13	40—39	30
11. Farul	30	9	9	12	28—38	27
12. Jiul	30	10	7	13	26—38	27
13. C.F.R. Cluj	30	9	7	14	27—37	25
14. Petrolul	30	9	7	14	23—40	25
15. Politehnica	30	6	12	12	30—42	24
16. Crișul	30	3	8	19	17—54	14

fotbal

CUPA ROMÂNIEI

inaugurează sezonul de primăvară

CIFRĂ RECORD DE DIVIZIONARE A ELIMINATE ÎN „16”-imile CUPEI

Cupa a demonstrat din nou că este competiția „K.O.”. Poate niciodată, în lunga-i existență, n-a furnizat atâtea surprize în „16”-imile de finală ca în ediția actuală. ȘAPTE DIVIZIONARE A eliminate, față de 3 în 1967/68 și cîte cinci în edițiile din 1968/69, 1969/70 și 1970/71! Trei din cele șapte au fost scoase din cursă de formații divizionare C: Politehnica Iași, Petrolul Ploiești și U.T.A. (e drept, însă, că aceasta a prezentat echipa de tineret-rezerve); iar Steaua București, St. roșu Brașov, „U” Craiova și Farul Constanța au pierdut în fața unor divizionare B. Să menționăm numele performerelor etapei: Tractorul Brașov, Dunărea Calafat și Unirea Drăgășani, Politehnica Timișoara, Metalul București, Olimpia Satu Mare și F. C. Galați.

Iată rezultatele tehnice ale „16”-imilor (în paranteze, în dreptul fiecărei echipe, am indicat locul ocupat în clasamentul categoriei în care joacă, Divizia A, B sau C):

DIVIZIA C CONTRA DIVIZIA A

UNIREA DRĂGĂȘANI (8 C)	— U.T. Arad (10 TR)	2—0 (0—0)
Minaur Zlatna (7 C)	— RAPID BUCUREȘTI (8 A)	0—0 prel.
Textila Odorhei (5 C)	— JUUL PETROȘANI (10 A)	0—3 (0—0)
Cimentul Medgidia (12 C)	— C.F.R. CLUJ (16 A)	0—2 (0—2)
Petrolistul Boldești (9 C)	— ASA T. MUREȘ (9 A)	1—2 (1—0, 1—1)
Petrolul Moinești (2 C)	— DINAMO BUC. (7 A)	1—4 (0—2)
Olimpia Rm. Sărat (11 C)	— FC ARGES PITEȘTI (4 A)	0—3 (0—2)
DUNAREA CALAFAT (5 C)	— Petrolul Ploiești (14 A)	1—0 (1—0)
TRACTORUL BRAȘOV (1 C)	— Politehnica Iași (12 A)	3—0 (0—0)

DIVIZIA B CONTRA DIVIZIA A

POLITEHNICA TIM. (4 B)	— Steaua București (6 A)	1—0 (1—0)
(Disputat la 1 martie)		
METALUL BUC. (10 B)	— St. roșu Brașov (5 A)	1—0 (1—0)
F.C. GALAȚI (6 B)	— Farul Const. (13 A)	2—1 (0—0, 1—1)
C.F.R. Timișoara (3 B)	— S.C. BACĂU (2 A)	0—1 (0—0, 0—0)
Metalul Ploienii (9 B)	— CRIȘUL ORADEA (15 A)	1—2 (1—0)
OLIMPIA S. MARE (15 B)	— „U” Craiova (11 A)	2—1 (1—1)
Minerul B. Mare (2 B)	— „U” Cluj (3 A)	la 9.III

Etapa „8”-imilor de finală se va disputa la 15 martie.

„OPTIMILE” CUPEI ROMÂNIEI

ASTA-SEARA, TRAGEREA LA SORTI A SFERTURILOR

Ediția actuală a Cupei continuă să furnizeze mari surprize. După ce în 16-imi 7 din divizionarele A au fost „scutite” de grija partidelor de cupă, iată că și 8-imile au... sancționat lipsa de interes, subestimarea sau auto-increderea unor divizionare A, trimițându-le pe... tușă. Si din Divizia A au mai rămas în „sferturi” cu puțin mai mult de o... treime din fruntase: Dinamo și Rapid București, Jiul Petroșani, A.S.A. Tg. Mureș și C.F.R. Cluj. În asemenea situație, primele două sînt invitate să se înscrie printre favoritele Cupei 1971/72.

Iată rezultatele optimilor:

● Cimpina: METALUL BUCUREȘTI — F.C. Arges Pitești 3—1 (1—0) ● Arad: POLITEHNICA TIMIȘOARA — Crișul Oradea 1—1 (0—1, 1—1) ● Oradea: Olimpia Satu Mare — A.S.A. TG. MUREȘ 0—2 (0—0) ● Pitești: Unirea Drăgășani — RAPID BUCUREȘTI 0—2 (0—2) ● Rm. Vlcea: Dunărea Calafat — C.F.R. CLUJ 0—2 (0—2) ● F. Neamț: F.C. GALAȚI — „U” Cluj 0—0, după prelungiri. ● Brașov: JUUL PETROȘANI — Sport Club Bacău 1—0 (1—0) ● Ploiești: Tractorul Brașov — DINAMO BUCUREȘTI 2—3 (0—1).

Performerul etapei este Metalul București, alături de care se cuvine să cităm pe F.C. Galați și Politehnica Timișoara (deși acestea din urmă s-au calificat datorită unei prevederi regulamentare).

Tragera la sorti a meciurilor din sferturi (programate la 29 martie) are loc azi, 22 martie la F.R.F.

RAPID forțează...

O LUPTĂ EXTRAORDINARĂ CU UN DEZNODĂMÎNT AMAR...

RAPID BUCUREȘTI — F.C. GALAȚI 1—0 (0—0, 0—0)

BRAȘOV 29 (de la trimisul nostru)
Epuizantă, dramatică încheiere în „sfertul” disputat la poalele Timpei și încheiat cu două prelungiri realmente explozive. 4.000 de spectatori ridicați în picioare urmărind cu sufletul la gură un final ca în filme...

gelescu), 80 (șut de la 7—8 m M. Stelian), 87 (șut de la 6 m M. Stelian) !!!

În prelungiri, rapidiștii atacă dezlănțuit, cu Răducanu ieșit din poartă pînă aproape de centrul terenului (!), iar gălățenii se apără eroic, resping totul, cu prețul unui

Stadionul Tineretului : timp frumos ; teren bun ; spectatori, aproximativ, 4.000. A marcat : ENE DANIEL (min. 115).

RAPID : Răducanu — POP, LUPESCU, Mușat, Codrea — Dinu (min. 46 MARIN STELIAN), Dumitru — Năsturescu (min. 72 Angelescu), Ene Daniel, Neagu, PETREANU.

F. C. GALAȚI : HAGIOGLU — Simion, COSTEA, ADAM, Jucan (min. 91 Ionescu) — Morohai, BRUȘTIUC — Crăciunoiu (min. 72 Leca), Iancu, CHIHALA, Lazăr.

A arbitrat mediocru C. NIȚESCU (Sibiu) — care a greșit grav la faza golului — ajutat la linie de V. Cloc (Medias) și I. Barbu (Deva).

Așa cum începuse jocul, nimic n-ar fi prevestit furtuna care avea să urmeze. Rapid debutează prin atacuri lipsite de convingere și de busolă, F.C. Galați se organizează bine în apărare și încearcă rar, dar amenințător, arma contra-atacului. În prima repriză, o singură fază de gol gălățeană (Iancu-min. 25), pentru trei situații favorabile ale bucureștenilor (Ene min. 26, Neagu-min. 40, Dumitru-min. 45).

Partea a doua a meciului îi arată pe giuleșteni mai neliniștiți (spectrul scorului egal începe să-i domine), în vreme ce fotbalistii dunăreni se dovedesc din ce în ce mai siguri pe ei, într-un joc în care se vede că merg — organizat — spre un 0—0 care-i avantajează. Căile de acces spre poarta lui Hagioglu sînt închise cu multă pricepere de o apărare elastică, condusă de un libero (Adam) uimitor prin clarviziune și eficiență.

După ce Iancu irosește o situație favorabilă în min. 65, urmează un adevărat „festival Hagioglu”, portarul gălățean apărînd fenomenal în minutele 75 (șut de la 5 m An-

gaajament fantastic, dînd impresia că nu pot fi învinși oricît ar dura meciul. În min. 95, Ene Daniel șutează de la 6 m, Hagioglu respinge incredibil, mingea ajunge la Lupescu care șutează a doua oară din careul mic dar Hagioglu salvează iarăși, fantastic ! Tribunele sînt în delir, spectacolul este într-adevăr uluitor, echipa de categorie inferioară se luptă admirabil cu un adversar superior care nu o poate însă ingenunchia. Iată însă că în min. 115, la un atac rapidist, mingea ajunge la Ene Daniel, lipit de portarul Hagioglu (ofsaid — prima infracțiune nesancționată), pe care îl obstrucționează vizibil (a doua infracțiune nesancționată), reușind să trimită mingea pe lângă el în plasă. Arbitrul C. Nițescu acordă gol, jucătorii gălățeni protestează, publicul protestează, dar conducătorul de joc nu revine asupra deciziei sale care are semnificația unui amar deznodămînt după o luptă sportivă extraordinară, pe care cronicarul jocului o aplaudă.

Marius POPESCU

Trei divizionare A și o reprezentantă a diviziei B își vor disputa la 14 iunie semifinalele Cupei României. Ieri, „sferturile” au ingenunchiat încă două formații din eșalonul secund, care n-au beneficiat, în adevăratul lui înțeles, de principiul tragerii la sorți, specific jocurilor de cupă, ci au fost obligate să-și măsoare forțele cu echipe din divizia A, potrivit unui regulament, care și-a propus, prin prevederile lui, să îngreuneze drumul echipelor din divizia secundă, să le micșoreze șansele de a ajunge în fazele finale ale competiției.

În ciuda acestor condiții nefavorabile, iată, divizionara B, Metalul București, a întrecut încă un adversar de categorie superioară, pe A.S.A. Tg. Mureș, dînd la o parte astfel porțile grele ale semifinalelor. Obținută la un scor categoric și în fața unei formații ce joacă un rol de prim plan în întrecerea divizionarelor A, victoria metalurgistilor capătă un relief și mai puternic și confirmă performanța din ediția trecută a acelorași jucători, prezenți și atunci, ca și acum, în semifinale. Mai mult decît meritorie este și replica pe care a dat-o F. C. Galați internaționalilor rapidiști, purtați pînă spre ultimele secvențe ale unui meci cu prelungiri și gratificați cu o victorie cel puțin dubioasă, de către conducătorul partidei, Cornel Nițescu.

Cea de a treia formație din eșalonul secund, Politehnica Timișoara, n-a putut, conform așteptărilor, decît să limiteze scorul, în fața puncherilor de la Dinamo, principali pretendenți la trofeul cu care este dotată această întrecere. Singurul meci în care s-a pornit de la egal la egal, între două divizionare A, s-a încheiat cu o netă victorie a Jiului, nu însă mai înainte ca Penzeș (C.F.R. Cluj) să deschidă seria golurilor, printr-un... autogol, care pare să fi intrat în tradiția meciurilor dintre aceste două echipe, dacă ne gîndim că s-au repetat în campionat în tur și retur și, acum în Cupă ! (J.B.).

29 iunie 1972

Faza-gol din min. 20: Lupescu (foarfecă, la marginea careului mic), a reluat, spectaculos și imparabil, balonul care va poposi în plasa porții lui Iorgulescu
Foto: Theo MACARȘCHI

DUPĂ DOUĂ JOCURI SEMIFINALE PASIONANTE...

...RAPID—JIUL, ÎN FINALA „CUPEI ROMÂNIEI“ LA FOTBAL UN MECI DISPUTAT ȘI DE BUN NIVEL TEHNIC

Rapid — Metalul 3—2 (1—1)

Partida antrenantă — cu tempo ridicat, cu un bun nivel tehnic, cu bare multe și cu nu mai puțin de cinci goluri — această semifinală Rapid—Metalul, disputată aseară, la lumina reflectoarelor de la „23 August“.

Din start, a plecat mai tare formația metalurgică care, încurajată de evoluția Jiului, a forțat a doua mare surpriză în Cupă. În min. 4, Iancu a câștigat un duel lângă tușe, a driblat apoi doi apărători rapidiști și cînd a avut unghi favorabil, în apropierea careului mic, a șutat pe lângă Răducanu (ieșit), la firul ierbii, în colțul lung.

Riposta Rapidului nu s-a lăsat așteptată. Feroviarul și-au strîns rîndurile în ofensivă, s-au grupat în jurul lui Dumitru, jucătorul fac-totum, prezent la pregătirea

atacurilor, la pasa decisivă și, nu o dată, și la finalizare.

Rezistența Metalului (așil și periculos pe contraatac) avea să se frîngă, însă, în min. 30: Iorgulescu a fost supus unui tir repetat, la șutul lui Neagu l-a salvat „vinclul barelor, dar, la reluarea spectaculoasă (foarfecă) a lui Lupescu, s-a văzut nevoit să scoată balonul din plasă: 1—1, scor cu care repriza se va încheia, consemnînd, pînă la pauză, ca element demn de reținut pe carnetul nostru de însemnări, doar bara lui Iancu din min. 40.

Tot o bară (Neagu min. 49) va pigmenta și începutul reprizei se-

cunde: o bară care, parcă, anunța golul din min. 55: Marin Stelian l-a servit, scurt, în careu, pe Năsturescu care, în poziție favorabilă, a îndeplinit o simplă formalitate împingînd balonul în plasă. Este 2—1 pentru Rapid, dar Metalul — ambițios, inspirat — n-a depus încă armele: în min. 59, impeluoșul Troi l-a obligat pe Lupescu să acorde un corner, în extremis, iar un minut mai tîrziu Mateescu (sut, prin surprindere, de la circa 30 m, lateral stînga) a înscris și

cu concursul lui Răducanu care a scăpat balonul în plasă: 2—2.

Nici Rapidul n-a renunțat la victorie și, iată, doar trei minute mai tîrziu tabela de marcaj va suferi o nouă și... ultimă modificare de scor: Codreanu a executat, de pe partea dreaptă, o lovitură de colț, Dumitru a prelungit, cu capul, spre Marin Stelian care a reluat, tot cu capul, sus, în colțul lung, spre disperarea lui Iorgulescu, iremediabil învins: 3—2 pentru Rapid, echipă care se califică, în mod meritat, în finala cu Jiul

RAPID: Răducanu — POP, LUPESCU, MUȘAT, Codrea — Dinu (min. 46 CODREANU), DUMITRU — NĂSTURESCU, MARIN STELIAN, NEAGU, Angelescu

METALUL: Iorgulescu — Rădulescu, Moraru, Apostol, MATEESCU — PROFIR, STAN GABRIEL — IANCU, Georgescu, TROI, Omer (min. 53 Rădol). A arbitrat satisfăcător C. DINULESCU ajutat la tușe de R. Stîncan și T. Vasile — toți din București.

Au marcat în ordine: Iancu (min. 4), Lupescu (min. 30), Năsturescu (min. 55), Mateescu (min. 60) și M. Stelian (min. 63).

ieri s-au disputat semifinalele „Cupei României” la fotbal, partidele Dinamo—Jiul (la Pitești) și Rapid—Metalul București (în Capitală). La capătul unor jocuri pasionante, victoriile au revenit Jiului — cu scorul de 9—8

(2—2 după prelungiri), în urma executării loviturilor de la 11 m — și echipei Rapid, care a dispus cu 3—2 de singura divizionară B ajunsă în această fază a popularei competiții. Așadar, în finala „Cupei României”, care se

Iată că duminică, în finala „Cupei României”, vom asista la o dispută inedită: RAPID—JIUL! Dacă rapidiștii au cucerit până acum „Cupa” de șapte ori (ultima oară însă acum 30 de ani!) și au mai fost prezenți în meciul final (din 1961 până acum) de trei ori, minerișii se află pentru prima oară la o asemenea altitudine după o ascensiune frumoasă, cuprinzând ieri și o victorie de prestigiu asupra dinamoviștilor.

Portarul Jiului, SUCIU, devine eroul acestei ediții! Prezent în finala din 1961 ce a intrat în legenda fotbalului nostru prin victoria Arieșului asupra Rapidului, Suciul a mai câștigat trofeul competiției k.o.-urilor cu următoarea sa formație, STEAUA de cinci ori (pierzând o dată în fața echipei Dinamo). Iată-l acum A OPTA OARĂ printre protagoniștii partidei finale datorită și aceluși penalti apărât ieri la șutul lui Dumitrache, performanță ce a reeditat o paradă asemănătoare, de acum doi ani când tot Dumitrache n-a putut să-l învingă pe Suciul...

Deși cu emoții, favorita s-a impus

Fotbalul cu cortegiul său de întimplări neprevăzute nici de cei mai romantici microbiști a declanșat aseară pe stadionul „23 August” o rumoare generală: în minutul 4 al întâlnirii Rapid — Metalul, outsiderii conduceau cu 1—0 (datorită lui Troi), exact în momentul în care la Pitești Jiul devenea finalistă a „Cupei”. O confruntare Metalul — Jiul se metamorfozase într-o posibilitate și nu puțin au fost aceia care s-au îndoit de succesul final al Rapidului. Cu atât mai mult părea să aibă sorti de izbândă un deznodământ de senzație, cu cit metalurgiștii s-au condus în continuare pe teren după ideea generoasă a ofensivei, neretrăgându-se în apărare pentru a-și apăra avantajul. Și avantajul nu era de neglijat pentru că — să nu uităm — și un rezultat de egalitate ar fi înrămat în domeniul realității visele lor!

Rapidul a egalat prin Lupescu la o fază în care replicile colegilor săi din atac, în condițiile unei învâlmăseli de nedescris, s-au lovit de apărarea „albaștrilor”. Dar soarta partidei nu era transată, nici măcar pe plan psihologic. Metalul a încheiat

repriza în plină dominare și numai bara l-a oprit pe lancul să înscrie pentru a doua oară! Este drept că după pauză, marii favoriți și-au impus superioritatea, și după ce Neagu a tras în bară, la capătul unei combinații Marin Stelian—Neagu—Năsturescu, ultimul aduce rapidiștilor conducerea. Suspensul s-a încăpăținat să rămână însă atributul meciului și Mateescu egalează din nou, cu concursul lui Răducanu care, a s în plasă un șut expedit de la 25 de metri (Răducanu declară că, fiind mascat de apărători, n-a putut vedea traiectoria balonului). Marin Stelian stabilește scorul final la 3—2 în minutul 63, dar emoțiile feroviarilor nu s-au încheiat decât la fluierul final al arbitrilor C. Dinulescu (depășit de joc) mai ales că Rădoi mai trimisese în minutul 72 mingea în bară...

Rapid a meritat victoria, fiind pe ansamblul meciului „vicioara întâi” a confruntării. Învingătorii au avut cei mai buni jucători în Lupescu (cel mai bun de pe teren), Marin Stelian, Neagu, Mușat, Pop. De la învinși (care merită, ca și anul tre-

va juca duminică, începând de la ora 20, pe stadionul „23 August”, se vor întreci echipele Rapid și Jiul. În deschidere se va disputa finala campionatului republican de juniori între Dinamo și Universitatea Cluj.

cut, toate laudele) am reținut pe Mateescu, Rădulescu, Troi (viteză excelentă, incisiv, dar cam dezordonat), Profir, Stan Gabriel.

La finele întâlnirii am solicitat o declarație antrenorului Bazil Marian: „A fost un joc foarte disputat, în care metalurgiștii au luptat extraordinar, realizând o primă repriză excelentă. Faptul a fost remarcat de toți jucătorii mei în pauză și a devenit și un izvor de ambiție pentru partea a doua a partidei. Cred însă că momentul psihologic s-a produs atunci când am marcat al treilea gol, care ne-a adus nouă o doză de liniște și a mai tăiat din aripile entuziasmului adversarilor. Felicit pe cei 12 jucători care au obținut calificarea în finală, învingând oboseala (mă refer în special la Dumitru și Codrea) și cred că duminică va triumfa echipa care va ști să recupereze mai bine eforturile depuse de-a lungul întregului sezon.” Antrenorul Rapidului s-a referit la Dumitru și Codrea, deoarece luni după-amiază, Dumitru, Codrea și Petreanu au fost încorporați și au sosit de la unitățile lor, pe baza unei învoiri, abia cu câteva zile de minute înaintea confruntării (Dumitru de la Roman, Codrea de la Aiud și Petreanu — deși nu a jucat — de la Alba-Iulia).

Dan Pătrașcu

INFORMAȚIA BUCUREȘTIULUI

RAPID—JIUL, O FINALĂ INEDITĂ A „CUPEI ROMÂNIEI”

Semifinalele Cupei României s-au desfășurat — împotriva pronosticurilor care indicau doi favoriți „la distanță” — sub nota pronunțată devenită, de altfel, specifică acestei competiții atât de supus hazardului... a unei puternice încărcături emoționale.

Astfel, după ce la Pitești, Dinamo

intra în ultimele 20 de minute ale partidei cu un confortabil avans de două goluri (și astfel nimeni, afară — desigur — de jucătorii din Valea Jiului, nu mai credea că bucareștenii vor rata calificarea în finală), Jiul a egalat în interval de două minute, a menținut scorul de 2—2 până la capătul celor 90 de minute, apoi încă 30 de minute, durata prelungirilor, pentru ca în ultima instanță formația din Petroșani să obțină și calificarea, prin lovituri de la 11 metri. Cu toate imperfecțiunile sale, relatarea la radio a suitei de penalty-uri de la Pitești ne-a ținut atenția încordată, prelungind și amplificând dramatismul întrecerii — practic — până dincolo de limitele jocului propriu-zis ale celor 120 de minute.

Dar, ca și cum atât n-ar fi fost deajuns, emoțiile meciului de la Pitești s-au transmis și meciului de pe stadionul „23 August”, unde cea de-a doua semifinală a început și ea sub semnul neprevăzutului, întâlnirea Rapid — Metalul debutând cu un gol-avans al formației divizionare B, pe care feroviarilor aveau să-l echilibreze abia după o jumătate de oră, în urma unei utile intervenții în atac a fundasului central Lupescu.

Adăugind „barele” din acest meci, egalarea obținută în repriza secundă de Metalul, dinamismul fazelor ulterioare, avem destule argumente în sprijinul ideii enunțate în primele rânduri, aceea a ridicăteii cote emoționale care a însoțit miercuri seara desemnarea celor două echipe care-și vor disputa trofeul.

Evident, în afara felicitărilor adresate celor două finaliste, se cuvin felicitări și tinărului „team” metalurgist bucureștean care a părăsit Cupa României într-o fază atât de avansată, mai ales că, pe parcurs, a eliminat, de o manieră netă, nu mai puțin de trei echipe de Divizia A. Evoluția divizionarei B Metalul în jocul cu Rapid (mai ales a unor jucători ca Profir, Troi, elemente de certă clasă) confirmă valoarea „unsprezecelei” antrenat de Paul Popescu și revalidă prezenta sa de anul trecut în semifinale.

Impotriva unui adversar „bătăios”, pus pe fapte mari, Rapid a știut însă

— în ciuda faptului că a fost condus — să se impună grație experienței sale superioare, câștigând la limită, dar sigur. Meritele feroviarilor trebuie subliniate mai ales în împrejurările concrete în care ei au pregătit această semifinală, adică fără a se putea antrena împreună cu colegii lor Dumitru, Codrea și Petreanu care — reținuți de niste obligații neașteptate — n-au putut să vină din provincie decât cu două-trei ore înainte de meci!

În orice caz, această inedită finală se anunță interesantă. După ce trei ani la rând în ultimul act al Cupei României au apărut numai Steaua și Dinamo (1969, 1970, 1971), iată acum o „schimbare de distribuție”: Rapid reapare în finală după patru ani (în 1968 a pierdut cu 1—3 în fața lui Dinamo), în timp ce Jiul Petroșani se califică prima oară pentru ultimul act al Cupei României, reprezentând astfel din nou provincia în finala Cupei, după cinci ani de absență (Foresta Fălticeni, în finala din 1967, cu Steaua).

Teoretic, Rapid este favorită. Echipa din Giulești n-a mai câștigat Cupa României din anul 1942. Are acum șanse să-și reediteze performanța exact după 30 de ani...

Va cuceri RAPID trofeul, după 30 de ani?

Turul de pistă al învingătorilor. Lupescu și Răducanu conduc... plutonul feroviarilor, intrați în posesia Cupei

Foto: Dragoș NEAGU

PE CALEA GRIVIȚEI ȘI ÎN GIULEȘTI A FOST NOAPTE ALBĂ

Duminică dimineața, orele 9, în Piața Chibrit. Trei steaguri alb-vistii și un grup masiv de oameni... Marele fluviu al galeriei rapidiste își adună apele... Cu aproape 11 ore înainte de meci... Pe toată Calea Griviței, și dincolo, peste pod, în Giulești, se pregătește marea sărbătoare a Cupei. De 30 de ani aceste locuri ale Bucureștiului așteaptă încă o Cupă.

...La stadion, cu o oră și jumătate înaintea finalei. Ambele echipe sînt prezente. Urmăresc finala juniorilor. Jucătorii Rapidului au coborît lingă teren să binecuvînteze, parcă, arena unde vor să triumfe. Minerii s-au retras între spectatorii dintr-un colt al tribunei a doua. Cîțiva suporteri, veniți din Valea Jiului, îi descoperă și îi aplaudă. Intuiesc o emoție mult mai mare în tabăra Jiului. În fond, Jiul e prima dată într-o finală a Cupei și e foarte firesc. Giuleștenii sînt mai deconectați, deși se vede că se tem de jocul întîmplării. Despre meci nu prea se vorbește deschis. Numai Dumitru e categoric: „Am promis Cupa în Giulești! Trebuie s-o aducem!”

Înainte de meci, la cabine. La parter, rapidiștii. Gravi, dar liniștiți în expresie. La etaj, Jiul. Emoția parcă strînge și pereții. Suciul e singurul mai deconectat. Nădîin îl spune „fiul Cupei”. Suciul aude și zîmbește puțin visător. Ariesul... Acel 11 metri apărut pe cînd era la Steaua în finala contra lui Dinamo... Mulțescu, marea speranță a Văii Jiului, aude pe cineva legîndu-l numele de victorie

Jiului și replică: „Să vedem ce va spune și Fortuna!” Mircea Pascu, vicepreședintele „Jiului”, intervine în dialogul spontan: „Dacă jucăm ca la Pitești, ca Dinamo, ducem... Fortuna la Petroșani”. Pe scările ce duc spre tunel am impresia că trei-patru petroșeneni nu mai pot respira...

Peste trei minute de la fluierul de începere portarul Jiului greșeste la o minge ușoară și Rapidul jubilează prima dată.

...Vine pauza. Sus, în cabina Jiului, se aude doar vocea antrenorului Eugen Iordache. Ceva despre orientare în fazele decisive. Jos, la rapidiști. Îl aud pe Lupescu: „Mai sînt 45 de minute în care trebuie să jucăm cu toată seriozitatea, chiar dacă conducem cu 2-0”.

Rămîn în spatele porții lui Răducanu toată repriza secundă. Spre final, îl aud pe urlașul Grantului monologînd: „Cupa asta ne spală de păcate! Acum pot să merg și eu la mare, ca bucareștean ce sînt! Altfel, mi-era rușine, ce-ar fi zis lumea?!” Finalul începe cu zece minute înainte de ultimul fluier. Galeria Grantului simte că Jiul nu mai poate face nimic și începe spectacolul de sunet și culoare în bătaia reflectoarelor. Grantul e în sărbătoare.

...Imediat după joc. Bazil Marian pleacă la vestiar. Rapidul face turul de onoare, galeria de la tribuna a II-a jubilează, dar parcă e o bucurie obișnuită, după o reușită destul de facilă. Eugen Iordache și Mircea Pascu re-

cunosc meritele incontestabile ale învingătorului. În cabina Rapidului, în extazul general, președintele clubului Jiul, I. Carpinet, îl sărută pe Bazil Marian și urează Rapidului succes în „Cupa cupelor”. Marea Cupă e sărutată, trece din mină în mină, Neagu cere să fie umplută cu șampanie, dar șampania va curge mai tîrziu, la micul banchet al Rapidului ținut discret pe terasa de la Căminul G.F.R.

La miezul nopții, cînd Rapidul se pregătea de plecare, cam 200 de suporteri, și-au descoperit în fine favoriții și au inundat terasa cu steaguri și strigăte de bucurie. Copiii Grantului și-au venerat cîteva minute favoriții, aceștia au vorbit pe rînd pentru suporteri, au vorbit Lupescu și Boc, și suporterii au înțeles să se retragă decent. Dar n-au făcut-o pînă n-au obținut din gura lui Dumitru asigurarea că mijlocușul naționalei nu dorește să joace decît în Giulești.

Tîrziu în noapte, în drum spre casă, Ilie Greavu avea să mediteze realist: „A fost totuși, o finală ușoară! Altfel dimensiune ar fi avut izbînda după un joc cu Dinamo sau cu Steaua!” Pe Calea Griviței și pe Giulești multe ferestre erau însă luminate. Galeria Rapidului aștepta noaptea aceasta albă de 30 de ani...

Mircea M. IONESCU

DUPĂ 30 DE ANI

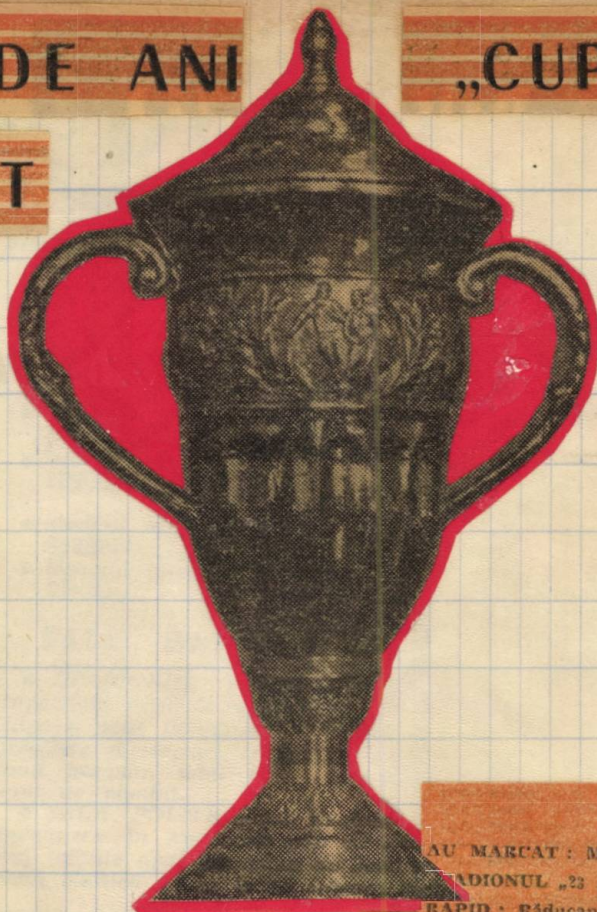
„CUPA ROMÂNIEI“

A POPOSIT

DIN NOU

ÎN VITRINA

RAPIDULUI!

RAPID—JIUL 2—0 (2—0)

AU MARCAT: MARIN STELIAN (min. 3), NEAGU (min. 27).

ADIONUL „23 August”: timp frumos: teren bun: spectatori: 30.000.
RAPID: RĂDUCANU — POP, LUPESCU, BOC, Codrea — ANGELESCU,
DUMITRU — NĂSTURESCU, M. Stelian, NEAGU, Codreanu (min. 66 Pe-
treanu).

JIUL: Sucu — Georgescu, GEORGEVICI, Stoker, Tonea — DODU,
Coormani — Urmes (min. 49 Stolan), MULTESCU, Libardi, Păgas.

ARBITRU: GHORGHE LIMONA, foarte bun, ajutat la linie de C.
Dragotescu și Al. Grigorescu (toți din București).

CA ATUNCI, ÎN 1967...

Am întâlnit, în sfârșit, rapidiști fericiți, și jucători, și suporteri...

Jucătorii erau acolo, imediat după meci, într-una din cabinetele de la „23 August”, o cabină a veseliei dezlănțuite.

Ne plimbăm, cu carnetul în mână, după impresii...

...Sericăți, acolo — ne roagă portarul Rapidului — că sînt din nou fericiți. Cum n-am mai fost din 1967, cînd echipa noastră a luat primul campionat din istoria clubului. Știți ce înseamnă pentru mine această Cupă? Posibilitatea de a juca, iarăși, în toamnă, într-o competiție europeană. Mă va revedea lumea, acasă la noi și peste hotare, va auzi despre mine din nou lucruri bune și nea Angelo. Da, visez să re-
intru în poarta echipei naționale, din ziua în care am fost îndepărtat de la lot. Am meditat mult, recunosc că am fost vinovat, dar, vă asigur, n-o să se mai întîmple. Voi fi serios ca în această finală...”

Notez tot ce-mi mărturisește, spășit, Răducanu, căruia îi mulțumesc, în gînd, pentru... tema reportajului ce mi l-a sugerat. Mi-a reamîntit de faptul că a apărut, atunci, la primul titlu de campion al Rapidului și că n-a fost... singurul dintre cei prezenți, acum, în cabină. Lupescu, aflat lîngă noi, a supra-viețuit și el formației '67. E obosit, dar și bucuros. Își șterge transpirația cu gesturi înce-
te și se lasă... ademenit:

— A fost greu, Lupescu?

— Pînă în minutul 74...

— ??

— Depășisem minutul (n.n. 73) în care Jiul, condus de Di-
nănu cu 2—0, la Pitești, venea

tare din urmă. Și știți ce-a fă-
cut...

— Ești, cumva, superstițios?

— Nu, doar prevăzător. Ti-
neam mult să adaug la titlu și
o Cupă. După 11 ani la Rapid,
mă retrag avînd satisfacția da-
toriei împlinite.

În continuare, caut, deci, doar
rapidiști „promoția '67”, acei cu
eventul... întîrziat. Năsturescu
este și el unul dintre ei.

— Ce ne spune „bătrînul” că-
răuș al Rapidului?

— În primul rînd, că nu mă
sînt de loc un jucător baurin.
Cu... cărăuș sînt de acord. Ați
văzut cît am alergat și astăzi.
Mai joc vreo doi ani la Rapid.
Pînă la 32 de ani, 30 împlinesc
pe 24 august, în aceeași zi cînd
fiul meu, Mugurel, va avea
cinci anișori...

— Și în al doilea rînd?

— Că Rapidul a reabilitat
Capitala. Sîntem 1—1, Provin-
cia — campionatul, Bucureștiul
— Cupa!

Rapidul și-a păstrat ambii
cărăuși, așa încît după Năstu-
rescu, urmează... Codreanu. Ie-
șit de sub duș, își refacă din
suflu, apelînd la lămîia îmbi-
bată bine în zahăr.

— Ce zici, Codreanule? Vezi
că poanta cu Bucureștiul și Pro-
vincia a luat-o prietenul Năstu-
rescu...

— Am și eu una, care-mi pri-
lejuiește motive de satisfacție.

— Spune-o...

— Doar antrenori — foști ju-
cători ai Rapidului ne-au con-
dus la succese: Valentin, Stă-
nescu în campionat, Bazil Ma-
rian în Cupă...

— E bună și altceva?

— Să vă spună și Dinu, chiar

dacă n-a jucat în finală.

Da, Dinu a îmbrăcat și el
tricoul în '67. Se încadrează în
reportaj.

— De ce n-ai jucat, Dinule?

— Mă supără o entorsă. A
recidivat cu Metalul. De aceea
am părăsit terenul la pauză.
Azi n-am jucat, dar nu sînt mai
puțin fericit. Mijlocașii și-au
făcut din plin datoria. Dumitru
și Angelescu mi s-au părut cei
mai buni.

— De cînd ești la Rapid, Di-
nule?

— De cînd mă știu, de 19
ani...

— Cîți ai acum?

— 29...

Și Neagu e în Giulești de la
fragedă vîrstă. A parcurs, ca
și Dinu, filiera pîtică — juniori
— seniori, aici, la acest eșalon,
debutul fiind ceva mai greu.
„Debutul meu în echipa I, își
amîntește el, s-a produs în 1965,
într-o partidă cu Jiul. Toi de
Cupă. Din atac lipsea Năstu-
rescu, accidentat, eu am intrat
în locul lui Oblemenco. Rezul-
tatul a fost egal, dar ne-am ca-
lificat noi, fiind echipa care
evoluase în deplasare. A tre-
buit să plece Ion Ionescu, la
sfîrșitul lui '63, ca să mă titula-
rizez în echipa mare. Restul, îl
știți”.

Pe nesimțite, vestiarul Rapi-
dului se golește. Afară, în
noapte, la autobuz, suporteri
— omul și... torța — îi așteap-
tă pe jucători. Ca atunci, la
Ploiești, în '67, cînd a fost cu-
cerit titlul de campioană...

G. NICOLAESCU

DUMINICĂ, IN NOCTURNĂ, DE LA ORA 20

RAPID-JIUL, A 35-a FINALĂ A „CUPEI ROMÂNIEI” LA FOTBAL

● În deschidere, meciul Dinamo—„U” Cluj pentru titlul de campioană la juniori ● Un bogat program sportiv ● Transmisii directe la radio și T.V.

Fază fierbinte la poarta lui Iorgulescu. Secvență din semifinale Rapid — Metalul (3—2)
Foto: Theo MACARSCHI

Final de stagiu. Miine seară, reflectoarele de pe stadionul „23 August” din Capitală se vor aprinde pentru ultima oară în acest sezon oficial. SE JOACA FINALA CUPEI. Miine seară, în răcoarea nocturnei, ca întotdeauna, momentul festiv e prilejuit de partida care, an de an, a constituit o mare atracție pentru iubitorii fotbalului: finala „Cupei României”. VA FI A 35-a FINALĂ, de la inițierea popularei competiții. De data aceasta, ea ne oferă o întâlnire inedită, punind față-n față pe RAPID și JIUL. După ce, trei ani la rând, Steaua și Dinamo au deținut „monopolul” finalei, acum vor juca în meciul de gală, cu gîndul la „Cupa cupelor”, fotbalistii din Giulești și cei din Valea Cărbunelui. Pentru Rapid nu e o noutate. Echipa de lângă Podul Grant are tradiție în această competiție. A cîștigat trofeul în 1935 și, apoi, după o pauză de un an, de șase ori consecutiv, în perioada 1937-42. De atunci, însă, de trei decenii încheiate, trofeul n-a mai pîrșit în Giulești, deși Rapid a mai jucat trei finale (edițiile '60-'61, '61-'62 și '67-'68, cînd s-a întîlnit cu Arieșul — cu Suciul în poartă, cel care acum apără culorile Jiului — cu Steaua și,

respectiv, Dinamo). Jiul susține prima sa finală de Cupă. Este una dintre cele mai bune performanțe ale acestei formații. Iată de ce, Jiul constituie, de fapt, surpriza actualei ediții a Cupei.

După meciul de miercuri, de la Pitești, Jiul s-a înapoiat acasă, a efectuat un ușor antrenament, iar vineri a plecat spre București. În lot nu sînt indisponibilități. Vineri, pe stadionul din Giulești, Rapid susținea un nou antrenament. Nici aici nu se anunță indisponibilități în lotul folosit miercuri cu Metalul. Echipa îi se va alătura Boc, a cărui suspendare de trei etape a expirat. Așadar, preparativele au fost încheiate și echipele așteaptă marea confruntare. După trei finale palpitate, pe alocuri chiar dramatică, să sperăm că Rapid și Jiul ne vor oferi un joc de valoare a celor realizate de Steaua și Dinamo. Prezența, în acest ultim act, le obligă.

Reamintim că meciul începe la ora 20, și va fi transmis, în direct, la Radio și T.V.

Constantin ALEXE

★

Miine după-amiază, cu prilejul disputării finalei „Cupei României”, pe stadionul „23 August” va avea loc un bogat program sportiv. Ora 17,45: finala campionatului republican de juniori; ora 18,25: finala Crosului „Cupa municipiului”; gimnastică acrobatică; tragerea la frînghie. După disputarea meciului de juniori, va avea loc premierea echipei campioane. Vor urma alte două momente festive: atribuirea Cupei golgeterului campionatului Diviziei A lui Ion Oblesenco (Universitatea Craiova) și înminarea Cupei de cel mai bun arbitru al anului competițional lui N. Petricăanu.

De la 19,30: probe de atletism: ciclism (cursa de urmărire); demonstrații de oină.

Ora 20: finala „Cupei României”, în pauza căreia vor avea loc demonstrații de motociclism.

RAPID

POP	LUPESCU	RADUCANU	BOC	CODREA
DINU	M. STELIAN	DUMITRU	NEAGU	ANGELESCU
NASTURESCU				

Va arbitra GH. LIMONA, ajutat la linie de C. Dragotescu și Al. Gîrgorescu (toți din București)

FAGAȘ	LIBARDI	MULTESCU	URMEȘ
TONCA	DODU	COTORMANI	GEORGESCU
STOCKER	GEORGEVICI	SUCIU	

JIUL

UN TITLU DE CAMPION, ȘAPTE CUPE

Clubul sportiv Rapid a luat ființă în primăvara anului 1923, sub numele de C.F.R. București, dar echipa de fotbal a debutat în prima divizie în anul 1932. În anii 1952 și 1955 a activat în Divizia B.

● La această oră, clubul Rapid are 14 secții sportive. Președintele clubului este profesorul **Mihai VILCEANU**, în vîrstă de 41 de ani. Clubul sportiv Rapid este o unitate sportivă aparținînd Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

● **CULORILE ECHIPEI**: alb-vîșiniu.

● **SEDIUL**: București, Calea Giulești nr. 18. Telefon: 17.03.01, 17.01.40.

● **STADION**: Giulești — 18 000 de locuri.

● **PALMARES INTERN**: o dată campioană a țării (1966-1967) și de 7 ori cîștigătoare a „Cupei României” (1934-35, 1936-37, 1937-38, 1938-39, 1939-40, 1940-41 și 1941-42). Ultima dată, deci, „Cupa” le-a revenit rapidiștilor acum exact 30 de ani...

CUM S-AU CALIFICAT

Iată cum au ajuns cele două adversare de mîine în fața acestui ultim act al Cupei României, ediția 1971-1972:

5. III. 1972 — Zlatina: Minaur — RAPID 0-0! (echipa bucureșteană, care a ratat și un penalty prin Neagu, s-a calificat, deoarece a jucat în deplasare); Odorhei: Textila — JUUL 0-3 (0-0) Au înscris Stoian, Făgaș și Ianoș — autogol.

15. III. 1972 — Pitești: RAPID — Unirea Drăgășani 2-0 (2-0). A marcat Neagu (2); Brașov: JUUL — S.C. Bacău 1-0 (1-0). A înscris Stoian.

23. III. 1972 — Brașov: RAPID — F.C. Galați 1-0 (0-0, 6-0) A marcat Ene Daniel, în prelungiri (gol contestat de gălățeni); Hunedoara: JUUL — C.F.R. Cluj 4-1 (1-1). Au marcat Penzeș — autogol, Urmeș (2) și Mulescu, respectiv S. Bretan.

28. VI. 1972 — București: RAPID — Metalul București 3-2 (1-1). Au înscris Lupescu, Năsturescu, M. Stelian, respectiv Troi și Mateescu; Pitești: JUUL PETROSANI — Dinamo 9-3 (0-1, 2-2, 2-2), după prelungiri și executarea a 18 lovituri de la 11 m. Au înscris (în timpul celor 90 de minute) Făgaș, Georgescu, respectiv Lucescu — din penalty și Dinu.

★ **CÎȘTIGĂTOAREA „CUPEI” VA FI STABILITĂ PE TEREN!** Spre deosebire de alte etape ale competiției, regulamentul finalei „Cupei” prevede: în caz de egalitate, la sfîrșitul celor 90 de minute de joc, meciul se prelungește cu două reprize a 15 minute. Dacă egalitatea persistă, partida se rejoacă în decurs de 48 de ore.

Dacă și cea de a doua confruntare (prelungită) se va încheia la egalitate, partida se va rejuca pînă cînd va fi cîștigată — pe teren — de una dintre echipe.

Prietenie la... toartă!

Desen de Al. CLENCIU

APROAPE 50 ANI DE EXISTENȚĂ

Clubul sportiv RAPID are 14 secții, numărînd exact 1007 sportivi.

În 1973, clubul Rapid va sărbători 50 de ani de existență.

Președintele secției de fotbal: ing. **Ion H. Stănescu**.

Secția de fotbal cuprinde un număr de 225 de jucători legitimați, împărțiți în 13 echipe: seniori, tineret-rezerve, 3 de juniori și 8 de copii. De instruirea lor se ocupă un număr de opt antrenori calificați: **Basil Marian** și **Gheorghe**

Nuțescu — de echipa de seniori, **Gh. Nuțescu** — de tineret-rezerve, **I. Costea**, **Ion Ionescu** (fostul jucător al Rapidului I), **N. Belizna**, **I. Mihăilescu**, **N. Cristescu** și **C. Socec** — de cele de juniori și copii din cadrul centrului „Rapid”.

Medicul echipei de fotbal: dr. **Petre Bendiu**.

Masor: **Iordache Parcea**.

Administratorul bazei sportive: **Dumitru Mirșan**.

MIJLOCUL TERENULUI — FORȚA ECHIPEI RAPIDISTE

Este un lucru cert că majoritatea succeselor obținute de echipa feroviară în ultimii ani au avut ca bază de plecare acea cunoscută înțărare a mijlocului terenului. Extremele retrase (tip Năsturescu și Codreanu) au rămas și astăzi o tradiție a echipei rapidiste. Numai că acum, în această zonă a adevărului, este și internaționalul **Dumitru** a cărui prezentă (alături de omniprezentul **Dinu**) asigură aproape întotdeauna stăpînirea mijlocului terenului, și deci păstrarea inițiativei. La recuperarea ba-

lonului și a inițierii momentelor de ofensivă mai contribuie și **M. Stelian** și, așa cum am mai spus, extremele **Angelescu** și **Petreanu** (sau Năsturescu).

În rest, un „trio” defensiv de o valoare binecunoscută — **Răducanu**, **Boc**, **Lupescu** — și... **Neagu**, virful „lan- ce” al echipei de lîngă podul Grant, cel care poate, la fel de bine, să înscrie unicul gol al unei partide în care Rapidul a fost dominat 80 de minute, sau să rateze un penalty, într-o finală decisivă...

Dumitru, „metronomul” giuleștenilor...

RAPID — ÎN VINGĂTOARE ÎN A 35-A EDIȚIE A „CUPEI ROMÂNIEI“

ATIE FIZICA ȘI

3 iulie 1972

Suciu învins prima oară... Acum, de Marin Stelian (stînga). În minutul 27 Neagu (felicitată ca și autorul primului gol rapidist) își va imita coechipierul.

Finala cea mare a avut o pregătire psihologică potrivită: juniorii le-au oferit celor 30 000 de spectatori un meci cu cea răsturnare de scor care reprezintă savoea partidelor de cupă (și nu numai a lor, se înțelege). Așa că, „încălzite“ de lupta dintre „U“ Cluj și Dinamo, tribunele au avut din start o reușită prezență sonoră, demnă de închiderea oficială a sezonului 1971/1972.

N-am avut finala marilor celebrități, dar am avut o finală, disputată cu aplomb timp de o repriză. Aut-saiderul, Jiul, deși „înghețată“ din plecare de un gol (autor M. Stelian) în care Suciu, eroul atîtor finale reușite, a avut partea lui de... nereușită, jucătorii din Petroșani, au pus aceeași stăruință și curaj în fiecare acțiune; deși în min. 27, Neagu, cu un șut de o violență și precizie mai rar văzute pe stadioanele noastre, ridicase scorul la 2-0, „ostilitățile“ au continuat în același

ritm bun și antrenant. Acțiunilor dent că Rapidul joacă atît cît trebuie foarte spontane, declanșate de Rapid buie pentru a nu se ivi complicații, mai cu seamă pe aripa dreaptă, în vreme ce eforturile echipei din acolo unde Năsturescu a făcut me-Petroșani, lăudabile, se stingeau în ciul sezonului, Jiul le-a răspuns cu preajma careului de 16 metri. Așa câteva atacuri poziționale, cu „con-fiind, momentele de aprindere ale ducerea cerebrală“ la Mulțescu, dintre care una, aceea din min. 32, înregistrat mai multe tot la poarta putea să ducă la reducerea dife-lui Suciu și „bombardierul“ nr. 1 renței: mingea, trimisă de Dodu s-a numit tot Neagu, ca și în prima după o acțiune inspirată, a defilat prin fața porții lui Răducanu, dar nici unul dintre cei trei atacanți de la Petroșani, care o vinău, nu au atins-o... Finalul reprizei aparține Rapidului care beneficiază în ultimele secunde de o lovitură liberă executată de Dumitru, așeză într-o excelentă dispoziție de joc, în „zid“...

Impresia primelor 45 de minute — superioritate evidentă a formației din Giulești. Calificativul reprizei: mulțumitor.

A doua parte a finalei nu s-a ridicat la nivelul primei. Era evi-

Si, astfel, victoria stabilită de tabela de marcaj în min. 27, n-a mai

PROLETARI DIN TOATE TARILE, UNITI-VĂ!

BOC: „Acum patru ani, am câștigat „Cupa“ cu Dinamo, smulgîndu-i-o Rapidului, acum o cîceresc eu... Rapid! Echipa are o bună ocazie de a se reabilita în urma comportării din campionat, iar eu — o șansă de a îmbrăca iarăși tricoul național, dovedind o formă bună, rod al pregătirii pe care o vom efectua cu toții, cu seriozitate, în vara aceasta“!

ENE DANIEL: „Îmi pare tare rău că n-am putut juca alături de băieți. Dar îmi voi relua antrenamentele o dată cu ei și, cu mai mult curaj, ne vom „bate“ pentru un renume și pe plan european“.

JIUL: Suciu — Georgescu, Georgevici, Stocker, Tonca — Dodu, Cotormani — Urmeș (min. 49 — Stoian), Mulțescu, Libardi, Făgaș.

Arbitru: GHEORGHE LIMO-NA a condus excelent ajutat la tușe de C. Dragotescu și Al. Grigorescu (toți trei din București).

Stadion: „23 August“; timp: frumos; teren: bun; spectatori: aproximativ 30 000; raportul loviturilor la poartă: 14-8 (pe spațiul porții: 10-4). Raport de cornere: 6-3.

Au marcat: MARIN STELIAN (min. 3) și NEAGU (min. 27)

RAPID: Răducanu — Pop Lupescu, Boc, Codrea — Angelescu, Dumitru — Năsturescu, Marin Stelian, Neagu, Codreanu (min. 66 — Petreanu).

fost cu nimic contrazisă de cele 63 care au urmat. Succes indiscutabil meritat de Rapid care se reînfruntesc cu titlul de proprietară a cupei după trei decenii. Giuleștenii au avut așezată superioritatea în toate compartimentele, au știut să folosească partea slabă a adversarului, frontul stâng al apărării sale, și manevrele de acolo au apărut ca determinante pentru fructificarea acestei superiorități. Credem că Năsturescu a realizat cel mai bun meci al lui din toamnă și până acum; Dumitru a marcat o netă creștere față de ultimele meciuri și Angelescu s-a mișcat cu dezinvolt-

tură; Neagu — în vervă de șut; Boc și Lupescu siguri și sobri; Codreanu, M. Stelian, Codrea și Pop, muncitori și disciplinați; Răducanu

Cu prilejul celor două finale fotbalistice desfășurate ieri după-amiază pe stadionul „23 August”, C.M.E.F.S. București a organizat un program de demonstrații sportive la ciclism, oină, motociclism, sărituri la plasa elastică, atletism, mult gustate de spectatori.

mai cuminte ca niciodată; Petreanu, plin de bunăvoință. Rapidul încheie cu o performanță înflorită, plină de efecte psihice binefăcătoare sezonul. Felicitări proaspeților cîști-

gători ai cupei și antrenorilor Bazil Marian și Gheorghe Nuțescu.

În fine, ajuns la o treaptă înaltă, acolo unde echipa n-a mai pus piciorul de cînd există, a depus toată străduința pentru a împinge și mai departe surpriza din semifinale. N-a mai reușit. A pierdut în fața unei echipe superioare. Numele său va rămîne însă înscris pe tabloul finalelor competiției nr. 2 a țării. Dodu ni s-a părut cel mai bun din echipa antrenată de Eugen Iordache și el pentru înfrîngerea oară cu o echipă în finala cupei. Mulțescul a demonstrat că cele scrise despre el nu sînt cu nimic exagerate. E o mare speranță. O mențione și pentru toți ceilalți merituosi finaliști.

Cucerind „Cupa României” la fotbal

Rapid a salvat onoarea echipelor bucureștene

În fine, abia în ultimul act al sezonului fotbalistic, consumat duminică seara la lumina reflectoarelor de pe stadionul „23 August”, a fost salvată, parțial, onoarea echipelor bucureștene. Pînă duminică seara, mai exact pînă în momentul în care arbitrul Gheorghe Limona a anunțat începerea ultimelor 90 de minute ale stagiunii, toate trofee puse în joc fuseseră achiziționate de echipe provinciale, prin F.C. Argeș, campioana țării la seniori, Universitatea Cluj, campioană națională la juniori și ocupanta primului loc în campionatul de tineret-rezerve și prin Obihiro, golgeterul campionatului.

Bucureștii, care, indiscutabil, grupează cele mai multe valori ale fotbalului nostru, mai avea la îndemînă doar o singură șansă, aceea de a cuceri „Cupa României”, prin Rapid, ajunsă în finală alături de Jiul-Petroșani. Favorită teoretică a acestei finale, care s-a bucurat de o asistență destul de numeroasă, echipa Rapid a confirmat așteptările, a cîștigat cu scorul de 2-0, ducînd în Giulești trofeul ce îi va da dreptul să participe în toamnă în „Cupa Cupei”, dreptul de a fi singura reprezentantă a Capitalei într-o competiție europeană. Dacă ne amintim bine este o situație unică în istoria din ultimii ani a fotbalului nostru, situație ce trebuie să pună pe gînduri antrenorii, jucătorii și conducătorii echipelor Dinamo și Steaua, a căror comportare de ansamblu a fost cu totul nesatisfăcătoare în acest sezon, punînd sub semnul întrebării capacitatea profesională a tehnicienilor, arun-

cînd totodată o lumină nefavorabilă asupra jucătorilor ce compun aceste două formații. Motivele invocate, potrivit căroră jucătorii acestor două echipe și-au epuizat forțele în confruntările internaționale susținute de echipa națională, nu sînt plauzibile, așa cum s-a și apreciat, de altfel, într-o recentă ședință a biroului federal. Fără îndoială mulți dintre jucătorii echipelor Dinamo, Steaua și Rapid au fost solicitați în ultima vreme mult mai mult decît jucătorii altor formații. Aprecîm însă că solicitarea nu a fost atît de intensă — mai ales dacă o raportăm la eforturile ce le depun jucătorii altor echipe fruntașe ale fotbalului european, înțit acest fapt să justifice pozițiile periferice ocupate în clasamentul final al campionatului de aceste trei echipe.

Credem, mai degrabă, că justificările trebuie căutate în interiorul echipelor respective, că evoluțiile necorespunzătoare se explică prin deficiențele de instruire constatate la aceste echipe. Și mai credem că este vorba și de o oarecare viață nesportivă dusă de unii dintre jucători, care, titulari fiind ai echipei naționale, socotesc că au dreptul la unele libertăți neîngăduite altora.

Nu vrem, în rîndurile de față, să intrăm în amănunte de acest gen. Am dorit doar să atragem atenția asupra acestui aspect ce minează activitatea multora dintre jucătorii noștri fruntași. Și am făcut-o pentru că perioada ce urmează trebuie să fie cu adevărat o perioadă de refacere fizică și psihică, în așa măsură încît reluarea programului de antrenamente să-i găsească capabili de a răspunde cerințelor din prima zi. În fața jucătorilor, în afara campionatului intern, se află și un pretentios program internațional, un sezon ce trebuie să marcheze pași înainte pe calea afirmării fotbalului nostru pe arena internațională. Este o obligație a tuturor jucătorilor de a înțelege că și ei sînt chemați să se alăture eforturilor generale ce se fac pe toate planurile, că și ei, fotbalisti, au datorită de a trata cu maximum de seriozitate, responsabilitate și pricepere activitatea ce o desfășoară. Remarca este valabilă și pentru antrenorii echipelor, datori și ei de a aduce ceva nou în procesul de instruire, obligați de a se perfecționa ei înșiși pentru a putea, astfel, să ridice pe trepte superioare metodică antrenamentelor.

Ion Bocloacă

„România liberă”

SPORT

VICTORIA RAPIDULUI

Așadar, duminică seara, Rapid a ieșit victorios, cucerind mult rîvnita „Cupa a României”. Da! După trei decenii „Cupa” a revenit pentru a 8-a oară în vitrina cu trofee a clubului giuleștean, performanță pe care au realizat-o de astă dată, sub bagheta lui Bazil Marian, purtătorii tricourilor alb-vinii.

Meritul învingătorilor este cu atît mai mare dacă ținem seama că echipa din Valea Jiului — revelația „Cupei” și totodată autoarea eliminării favoritei „Dinamo” — a avut o comportare foarte bună. Meritul rapidiștilor este incontestabil, așa încît adresăm cu acest prilej felicitări tuturor jucătorilor, de la Răducanu la veteranul Codreanu. Calde felicitări merită și fotbalistii din Valea Jiului care au realizat o adevărată performanță ajungînd în finala Cupei.

Duminică, Rapid și-a etalat din plin posibilitățile, drumul său spre victorie fiind construit magistral de o linie de mijloc în bună dispoziție de joc formată din Dumitru (o piesă de „18 carate”) și Angelescu, cărora li se adaugă Năsturescu aflat într-o formă deosebită, la acest sfîrșit de

sezon: Neagu și M. Stelian, autorii celor două goluri și „zidul viu” alcătuit din Boc și Lupescu, o veritabilă barieră în fața portii lui Răducanu.

Actuala generație de jucători ai Rapidului au ținut să-i plătească o polită mai veche lui Suciu, „portarul cu aripi”, care în 1961 a contribuit la înfrîngerea giuleștenilor în finala de cupă, susținută cu Arieșul-Turda.

Ceea ce n-au reușit timp de 30 de ani, jucători de elită ca Marian, Filote, Ozon, Motroc, Macri etc. au dobîndit pe gazonul stadionului „23 August”, la lumina reflectoarelor, într-o memorabilă seară de iulie. Dumitru et comp.

Rapid a cîștigat „Cupa” și a obținut dreptul de a participa în competiția europeană „Cupa Cupei” salvînd la potou onoarea echipelor bucureștene, aflate în ultimul campionat undeva, pe la mijlocul clasamentului, într-un deplin anonimat.

Sperăm ca evoluțiile viitoare ale Rapidului, să coincidă cu noi performanțe de prestigiu, spre bucuria zeilor de mii de suporteri.

Gheorghe Cioranu

NEAGU — omul de gol al Rapidului și — în speranțele antrenorului Angelo Niculescu — al reprezentativei

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

FOTBAL DUPĂ 30 DE ANI, RAPID RECUCEREȘTE „CUPA ROMÂNIEI“!

● Campioana de juniori, în ediția 1971—1972, se numește Universitatea Cluj

Ieri, în noaptea, pe stadionul „23 August” din Capitală, a avut loc ultimul act al acestui sezon fotbalistic, mult așteptata finală a „Cupei României”. Se întâlneau Rapid — una dintre echipele cu palmares răsunător în cupă, a cucerit de șapte ori trofeul (e drept însă, ultimul succes data de... 30 de ani!) — și merituoasa formație din Petroșani, Jiul, ajunsă pentru prima oară în finală.

Meciul a început prin acțiunile ofensive ale bucureștenilor, purtate cu predilecție pe aripa dreaptă, acolo unde Năsturescu se simțea în largul lui și trimitea centrări foarte periculoase. Totuși, deschiderea

scorului n-a fost alt meritul lui Năsturescu sau M. Stelian (autorul punctului), ci al greșelii portarului Suciu care, pur și simplu, a respins o minge ușoară în picioarele lui Marin Stelian. Era minutul 4 și, peste alte 25 de minute, o combinație rapidistă încheiată perfect de Neagu a adus a doua minge în poarta Jiului. Rezistența apărării echipei din Petroșani se dovedea în continuare cam slabă iar atacul Jiului nu se distingea decât prin unele scipiri ale lui Mușescu și Libardi. Până la încheierea primei părți, jocul s-a desfășurat sub semnul dominării formației giuleștene.

După pauză, Rapid a controlat mai departe partida și a câștigat în mod meritat cu scorul de 2—0 (2—0).

Astfel, Rapid București a reînnotat șirul victoriilor în cupă, cucerind pentru a opta oară trofeul!

★

În deschiderea finalei „Cupei României” s-a disputat meciul dintre echipele de juniori Dinamo București și Universitatea Cluj, meci ce avea să desemneze campioana națională de juniori, în ediția 1971—1972. După un joc agreabil, a învins, pe merit, echipa din Cluj cu scorul de 2—1 (0—1).

Scînteia tineretului

II TINERETULUI COMUNIST

50 BANI

LUNI 3 IULIE 1972

RAPID A CUCERIT „CUPA ROMÂNIEI“

În sfîrșit, Rapidul își vede cu ochii visul împlinit. Feroviarii au cîștigat „Cupa României” la fotbal pe care au rivnit-o atît de mult. 35 000 de spectatori au aplaudat, în final, iar sufletiștii Grandului au aprins torțe, în semn de laudă pentru victorie. Am văzut o finală frumoasă, deosebit de animată în care vioara înțita a fost Rapidul care prin maniera în care a evoluat a demonstrat că s-a pregătit foarte bine pentru acest meci. Ambele echipe au arătat foarte multă ambiție și poftă de joc, cum poate le-am văzut mai puțin în meciurile de campionat. Este firesc, se juca doar o finală de cupă. Am văzut acțiuni dinamice, inspirate, driblinguri de o rară frumusețe, faze de poartă care aprindeau tribunele și asta a făcut din întreaga partidă un frumos festival fotbalistic care încheie, pentru spectatori, sezonul cu o imagine, cu o impresie frumoasă. Sigur, din această înclăștare de forțe a ieșit învingătoare echipa care are un plus de valoare, un plus de experiență în meciurile cu o asemenea miză. De fapt Rapidul a dominat mai mult, a controlat jocul și a avut mai multă clarviziune în acțiunile sale. În minutul 3 Marin Stelian și în minutul 27 Neagu sînt autorii care au consemnat victoria pe tabela de marcaj, dar merite în cucerirea trofeului au deopotrivă toți jucătorii, și au, în același timp, merite antrenorii Basil Marian și Gh. Nușescu. Ne-a plăcut replica jucătorilor de la Petroșani și dacă Dumitru, Marin Stelian, Năsturescu et. comp., ne-au încîntat cu fentele și jocul lor eficace, Mușescu a făcut o impresie cu nimic mai prejos.

C. VASILE

Capitanul Rapidului Lupescu, și Răducanu, privesc cu firească emoție trofeul cucerit

S-a încheiat a 35-a ediție a „Cupei României“

Rapid — o învingătoare merituoasă

Finala „Cupei României“ a adus față în față două echipe diferențiate valoric. Credeam că elanul și ambiția jucătorilor de la Jiul vor echilibra disputa, o va face mai interesantă. N-a fost însă așa și, după cum reiese din declarațiile antrenorului Eugen Iordache și portarului Suciu (care a accentuat foarte bine lipsa de experiență a coechipierilor săi, ce a creat, în rindurile lor, o stare de emotivitate excesivă), motivele sînt multiple. În orice caz, rezultatul final, 2-0 (2-0), este perfect meritat și **RAPID** își vede, după 30 de ani de întrerupere, continuată tradiția de „specialistă“ a competiției k.o.-urilor.

Nu dorim, acum, să analizăm modul de calificare a celor două formații pînă în finală. Sigur că învingătorii au avut misiuni mai ușoare, avînd de înfruntat adversari de categorii inferioare în fața cărora s-au calificat, totuși, extrem de dificil, sigur că învinșii au la activ eliminarea cîtorva dintre participantele la divizia A, printre care și fosta campioană. Dar aseară, pe stadionul „23 August“, la capătul meciului victoria rapidiștilor n-a putut fi pusă la îndoială de nimeni și toți — adversari, arbitri și spectatori — au considerat-o pe deplin meritată. Cuvinte de bună apreciere se cuvin și petroșenilor, care și-au apărut în mod sportiv șansele, care au avut destule momente cînd au jucat de la egal la egal cu valorosul „11“ giuleștean.

Să nu uităm că Jiul — paradoxal — a atacat destul de mult, deși **MARIN STELIAN** marcase în minutul 4, în urma unei centrări a lui Năsturescu (dar și a unui plonjon defectuos al lui Suciu) și mai expediase încă o dată balonul în bară. Ba, la un moment dat, Rapid nu mai reușea să scoată din panoplia sa decît arma contraatacurilor... Dar ofensiva minerilor era prea asemănătoare cu cea a handbaliștilor: atac pozițional, prelungit, cu combinații inutile și fără suturi spre poartă, lipsind curajul finalizării. În aceste condiții, golul al doilea, al lui **NEAGU**, a tăiat din elanul lui **Libardi et comp.**, iar ratarea lui **Mulțescu** (singur, la doi metri de poartă) a suprimat dominarea Jiului, lăsînd drum liber Rapidului către cucerirea „Cupei“.

Victoria bucureștenilor se datorează, în primul rînd, activității neobosite a liniei de mijlocasi (inteligentă tactică utilizării lui **Angelescu** ca mijloc și a lui **Codreanu** ca extremă retrasă, ceea ce a întărit activitatea la centrul terenului) și percutiei cuplului de atacanți centrali, ieri aflați în bună dispoziție de joc. Aici s-a creat superioritatea Rapidului, accentuată prin cursele lui **Năsturescu**, interceptările lui **Pop** și soliditatea barajului **Boc — Lupescu**. Rapid — nu este de neglijat, deci, seriozitatea cu care a privit meciul și a dorit să evite neplăcerile unei surprize — a jucat prudent în apărare.

Rapid a mai cîștigat și prin... greșelile adversarilor. **Mulțescu** nu și-a confirmat ieri veleitățile, dînd un exemplu neinspirat prin conducerea exagerată a balonului și celorlalți

atacanți. Abuzul de acțiuni luate pe cont propriu — mai ales după pauză — a fragmentat jocul și a permis apărării feroviarilor să îndeparteze cu ușurință pericolul de la poarta lui **Răducanu**.

Încă o dată felicitări învingătorilor și o urare de succes în competiția continentală ce li așteaptă — „Cupa cupelor“ — fiind singura formație bucureșteană care și-a menținut și în acest an pasaportul pentru apariția pe plan internațional!

Dan Pătrașcu

Antrenorul Rapidului, BAZIL MARIAN: „Jocul a fost disputat, deși rezultatul era în fond tranșat după primele 30 de minute de joc. Și aceasta s-a datorat Jiului, al cărui componenți merită felicitări pentru faptul că n-au depus armele. Cred că astăzi (n. a. ieri) a cîștigat formația mai valoroasă, care a și evoluat mai bine. Am avut de fapt și mult mai multe ocazii, dar intervențiile lui Suciu au făcut ca scorul să nu ia proporții. Sînt foarte mulțumit ca antrenor (ca jucător n-am avut prilejul să fiu prezent la nici o finală de Cupă) că am cîștigat pentru a doua oară acest prestigios trofeu și că o dată, în 1969 (cînd eram la conducerea tehnică a echipei Dinamo) am pierdut, la limită, în meciul decisiv cu Steaua. Ironia face ca prima „Cupă“ să o fi cucerit cu Dinamo, în 1968, contra... Rapidului! Le mulțumesc și pe această cale jucătorilor de azi, și în special lui Angelescu, Boc, Dumitru, Lupescu, Năsturescu și cuplului de atacanți centrali pentru satisfacția ce mi-au prilejuit-o!“

Antrenorul Jiului, EUGEN IORDACHE: „Nu consider bineînțeles că a fost ceea ce se cheamă „un joc mare“, dar cred că nu gresesc dacă socotesc partida de o factură tehnică bună. Am pierdut și învingătorii au obținut succesul meritat, fiind superiori. Noi, cu echipa noastră am realizat totuși o performanță lăudabilă. Regret, însă, că în 90 de minute n-am fost la înălțimea jocurilor anterioare din „Cupă“. Poate oboseala infirmării deosebit de mult prelungite miercuri, poate drumul, poate lipsa de curaj i-au oprit pe fotbalisti mei să evolueze la nivelul maxim al capacității lor. Aș fi vrut mai mult de la ei, aș fi dorit o dispută mai echilibrată...“

Întrebat dacă a mai trăit emoțiile unei finale, Iordache, fostul „tunar“ al Petrolului, ne-a spus: „În 1952, am jucat în finala cu C.C.A. și am pierdut, coincidentă, tot cu 2-0. M-am revanșat cîțiva ani mai tîrziu cînd ca antrenor alături de A. Botescu am cîștigat „Cupa“ cu Progresul. Îmi amîn al doilea succes.“

Arbitrul meciului, GHEORGHE LIMONA: „Meci plăcut, spectacol agreabil, în special datorită Rapidului. Țin să remarc sportivitatea cu care și-au apărut șansele cele două echipe într-o înțelegere ce avea o asemenea miză!“

Neagu n-a mai lăsat nici o speranță portarului petroșenean Suciu. E 2-0 pentru Rapid!

Căpitanul echipei Rapid, LUPESCU: „În cariera mea am cucerit cu Rapidul și campionatul și „Cupa“. Este un moment extrem de plăcut pentru un jucător. Doresc ca în „Cupa cupelor“, la toamnă, Rapidul să facă o figură mai frumoasă decît anul trecut în „Cupa U.E.F.A.“ pentru ca bucureștenii să aibă satisfacții, cu singura lor reprezentantă în competițiile europene.“

RĂDUCANU: „După cîte „lovituri“ am primit în campionat, după meciurile cu selecționata Ungariei, după scoaterea mea din lotul național, poate nici nu m-am mai pregătit cu trageri de inimă. Și am greșit... Acum, cîștigarea „Cupei“ ne dă din nou ocazia să jucăm cu echipe puternice. Am din nou încredere și sper că voi reveni pe prim plan, așa cum s-a mai întîmplat, învățînd din lecțiile primite.“

DUMITRU: „Ce pot să spun altceva decît coechipierii mei? As vrea să ne prezîtim împreună și mai bine pentru a mai simți și altă dată bucuria acestui „tunar“ de onoare al stadionului. Mă întrebati dacă as mai vrea să plec de la Rapid? Eu vă răspund categoric: NU!“

SUCIU, care rămîne într-un fel jucătorul ce a decis cîștigarea „Cupei“: „Am primit golurile prea repede și, din păcate, la primul am o vină că am scăpat mingea din mîini. Au astfel rapidiștii, după 11 ani, prilejul să-și răzbune eșecul din fata Argeșului... Au fost mai buni ca noi, dar cred că dacă colegii mei nu erau atît de emoționați, puteam să „întorcem“ rezultatul!“

TONCA: „Vorba lui Tîrîiac — ar fi fost prea frumos!“

Finala...
în minutul 91

n-a putut să o evite — Jiul are merite incontestabile și dreptul său la o satisfacție, care întrece evident obiectivele sale din acest an, ni se pare legitim.

Nu același lucru se poate afirma și despre publicul bucureștean, care aștepta de la această finală poate ceva mai mult. Mai mult fotbal, un spectacol mai antrenant, mai palpitant, pe întreaga durată a celor 90 de minute de joc. Pentru că dacă ne gândim mai bine, meciul în sine n-a contat efectiv decât în prima repriză. Ceea ce trebuie să recunoaștem că este cam puțin. Și că, din acest punct de vedere **Rapidul**, în primul rând, singura formație bucureșteană prezentă la startul viitor al unei competiții europene, mai are niște datorii de împlinit.

Minutul 27 al finalei: Neagu șutează năpraznic și Suciu este nevoit să se recunoască învins pentru a doua oară
Foto: S. BAKCSY

DUPĂ 30 DE ANI...

Rapid a câștigat Cupa!
După 30 de ani...
Vă aduceți aminte?

În 1942, în optimi, Rapid bătuse Severinul. În sferturi a venit rândul Unirii Tricolor, campioana lui '41. În semifinală, atacul rapidului a perforat de șapte ori poarta Venusului. În sfârșit, în finală, împotriva lui „U”, alte șapte goluri, „scrise” de Filote (două), Bogdan, Radu Florian, Dan Gavrilescu, Moldoveanu și Florică Tănăsescu, aduceau în Giulești a șaptea Cupă. Ultima...

Și a început refluxul. După 10 ani, în 1952, Rapid se afla în Divizia B, cu toate că atacul lui avea nume mai mari decât atacul celor șapte goluri ale ultimei finale victorioase. Atunci, în 1952, Rapid călătorea „cu a doua”, spre orasele Diviziei B, purtând pe culoarele vagoanelor spleen-ul vedetelor sale Lungu, Marian, Andrei Rădulescu, Filote, Ferenczi.

După alți 10 ani, în 1961, Rapid își cînta din nou boema, oferind suporterilor săi spectacolul tragic-comic al finalei pierdute în fața Ariesului, cu Ozon, Motroc, Macri, Koszka și... Vasile Suciu în rolurile principale.

Și boema avea să continue. Acum vreo șapte ani, Rapid pierdea în fața Aroșului de astăzi, la numărul anilor, pentru că Dobrin avea doar 18... Apoi a venit bara lui Neagu, din penalty, în mult cîntatului minut 90. Se statornicise, parcă, blestemul unei tradiții menite să răscumpere cele șapte cupe

pline, cînd Ionică Bogdan urca taraful în teiul grădinii „Luther”, cu contrabas cu tot, pentru a-l deruta, stereofonic, pe idolul său de totdeauna, Iuliu Baratky.

Rapid câștigă, în sfârșit, Cupa! O cupă pregătită, parcă, anume pentru Rapid. O cupă salvată la Zlatna, cu acel 0—0 după 120 de minute. O cupă răpită la Pitești, Unirii Drăgășani, învingătoarea tineretului U.T.A.-ei, în zilele în care Aradul își încerca forțele cu „pintenii” lui Tottenham, înroșiți la poarta lui Răducanu. O cupă salvată, pentru a doua oară, la Brașov, în fața lui Ha-gioglu. În sfârșit, o cupă pentru cîștigarea căreia Metalul a depus eforturi admirabile și pe care Jiul a dorit-o cu atîta fervoare, încît a făcut să tremure pînă și piciorul lui Dumitrache, cel care n-a tremurat pe Wembley sau la Guadalajara.

Rapid a cîștigat Cupa promisă, acum două luni, de către Dumitru, tuturor suporterilor care s-au îndoit de el, după jocul cu Dinamo. Ceea ce n-a reușit, cu 20 de ani în urmă, Bazil Marian sau Filote, ceea ce n-a reușit apoi Niki Dumitriu sau Ion Ionescu, reușește astăzi Dumitru, copilul favorit al tuturor căpitanilor Giuleștilor.

Cîndva, Rapid cîștiga Cupa pentru a elimina apoi pe Ujpest, pe Hungaria sau pe Gradjanski. Să sperăm că „11”-le de astăzi va înțelege adevăratul sens al victoriei de ieri.

Ioan CHIRILA

FINALA „COMPETIȚIEI K.O.” NU A ACCEPTAT SURPRIZA...

● Diferența de valoare și-a spus cuvântul ● Jiul are satisfacția atingerii unei performanțe nesperate

Finala celei de a 35-a ediții a „Cupei României” a pus față în față două personaje deosebit de interesante. Deoparte Rapidul, marea specialistă a competiției K.O. din anii dinaintea războiului și în același timp echipa cea mai capricioasă în ultimele două decenii, incapabilă, pînă acum, să-și valorifice măcar o dată, șansele în cucerirea prețiosului trofeu. De cealaltă parte, Jiul, apariție inedită într-o asemenea împrejurare, o formație fără veleități, dar tenace, outsiderul de la care mulți așteptau, unii chiar anticipau, surpriza.

Privită prin prisma pozițiilor în clasament la sfîrșitul acestui campionat, a ultimelor rezultate și, evident, a forme sportive, partida finală părea echilibrată, iar promisiunile unui joc, cel puțin disputat, dacă nu și de calitate, erau justificate. Cu atît mai mult, cu cît, cu puține zile mai înainte, „11-le” antrenat de Eugen Iordache eliminase, la Pitești, puternica echipă a dinamoviștilor bucureșteni, în timp ce feroviarul giuleșteni se cam chinaseră în compania divizionarei B, Metalul.

Pe teren însă, ceea ce a hotărît soarta întîlnirii și victoria nu a mai fost ca în alte situații (referindu-ne în special la pătaniile Rapidului) factorul subiectiv, imponderabil. De astă dată, valoarea colectivă și individuală, a fost aceea care a stabilit învingătorul, eliminînd fără echivoc, surpriza. A cîștigat astfel echipa care, în ansamblul ei, avea la activ mai multă experiență, posibilități mai mari de a se impune și care, în plus, s-a folosit și de mijloacele cele mai potrivite pentru valorificarea acestor posibilități.

În mod concret, superioritatea formației din Giulești s-a manifestat pe trei planuri. Tactic, în primul rînd, prin angajarea la mijlocul terenului a unor forțe capabile să depună un travaliu mai bogat în conținut și de calitate. Aici, în zona de construcție a jocului, triumful rapidist Dumitru — Angelescu — Codreanu a fost mai omogen, mai activ, mai inspirat și mai eficace în acțiune, decît acela al oaspeților format din Dodu —

Cotormani și Libardi sau Mureșcu. Pe de altă parte și circulația jucătorilor, cu și fără mînge, s-a

făcut mai rapid, mai simplu și mai oportun, în ceea ce-i privește pe bucureșteni reușitele acestora

în ofensivă fiind susținute și de ideea șarjelor pe extrema dreaptă, acolo unde dispozitivul oaspeților părea mai vulnerabil și unde Năsturescu a strălucit ca în zilele lui cele mai bune.

Finalul... finalei. Lupescu, căpitanul echipei rapidiste, cu prețiosul trofeu care va poposi în vitrina clubului din Giulești.

Foto: Dragoș NEAGU

Dar superioritatea Rapidului nu s-a concretizat numai sub raportul organizării jocului — element determinant, după noi, în departajarea echipelor în prima repriză — ci, în egală măsură, și pe planul capacității de efort, aceasta din urmă decisivă în menținerea avantajului de două goluri, realizat în prima repriză. Elocvent ni se pare în această privință faptul că, dacă în prima parte a întîlnirii a existat un relativ echilibru, marcat și de numărul acțiunilor ofensive (40—35 în favoarea bucureștenilor) în repriza a doua inițiativa a trecut net de partea formației antrenată de B. Marian, care a organizat 50 de acțiuni de atac în 45 de minute, față de cele 20 ale oaspeților. Și dacă scorul a rămas totuși nemodificat, în continuare, asta se datorește în parte și certitudinii gazdelor în victorie.

În sfîrșit, se poate afirma că succesul Rapidului mai are la bază și o mai bună mobilizare morală, comparativ cu aceea a adversarului și chiar cu alte evoluții giule-

tene, în situații anterioare similare. Învățînd, se pare, în primul rînd, din propria experiență, abordînd partida finală cu o mai mare seriozitate și ambiție decît altădată, formația din Grant a reușit să aducă inimioșilor săi susținători — după multe încercări nereușite — marea satisfacție: cucerirea „Cupei României” după 30 de ani și reînnoșirea, cu acest prilej, a unei frumoase tradiții competiționale.

Finalista din acest an a cupei, echipa minerilor din Valea Jiului, se poate mîndri, la rîndul ei, că a obținut o performanță care se înscrie în palmaresul propriu ca cea mai valoroasă din existența sa de pînă acum. Marcat, probabil și de oboseala meciului din semifinale cu Dinamo și într-un fel complexat de cadrul festiv al nocturnei de pe „23 August”, 11-le antrenorului E. Iordache s-a străduit totuși și a reușit să se achite onorabil de răspunderea pe care o pretinde evoluția în fața publicului din Capitală, în asemenea împrejurări. Pentru acest lucru — în ciuda înfrîngerii pe care

DUPĂ 30 DE ANI

Zău, stimați cititori, că odată și-odată ar pasiona un roman (desigur, nu chiar în genul celui al lui Al. Dumas-tatăl, cu al său «După 20 de ani») despre nemăpomenitele isprăvi ale fotbalistilor rapidiști care, în 30 de ani, trecuți din 1942 până anul acesta și-au câștigat teribila faimă de a amina, trei decenii la rînd, cucerirea «Cupelor României», o specialitate a casei pînă în acel memorabil an '42 de care vorbeam.

Într-adevăr, iubitorul de fotbal mai vîrstnic își amintește și azi de prima performanță a ceferiștilor (la ediția a II-a — 1934—35) cînd mușchetarii din Grant — Atila, Medve și Strock învingeau Ripensia, în prelungiri, cu 6—5, o Ripensie a lui Bindea-Beke-Ciolac-Schwartz-Dobay, atacul de aur al orașului de pe Bega. După o scurtă și trecătoare sincopă (ediția 1935—36), feroviarilor revin în prim-planul întrecerii.

Da, de șapte ori — dintre care de șase ori consecutiv — au cucerit rapidiștii invidiatul trofeu, în perioada 1934—42.

Eroii Giuleștilor — nu de capă și spadă, precum Athos, Porthos și Aramis, ci de fapt pe dreptunghiul gazonului — au scris pagini glorioase în istoria competiției, cucerindu-și și ei, în felul acesta, celebritatea...

Revin și... rămîn, monopolizînd șase ani, de la ediția a IV-a și pînă la ediția a X-a, în vitrina clubului, Cupa și... puii ei.

«Mușchetarii» se mai primeniseră, acum fiind epoca celebrului trio median Vintilă-Rășinaru-Raffinsky, a lui Sîpos, Bogdan, Baratsky, Auer, Dan Gavrilăscu, Filoti, Ghiurișan și Fi. Tănăsescu...

Faima Rapidului din anii acela avea

să depășească și hotarele țării, echipa — de... Cupă — ajungînd și în finala «micului CEC», cu Ferencvaros, nedisputată din cauza izbucnirii războiului.

Lungă și de grea suferință este, pentru jucători și suporteri, perioada nemăpomenitelor isprăvi de după război, cînd fotbalistii Rapidului care, antebellum, nu reușiseră să cucerească niciodată campionatul, vor rata acum de fiecare dată, și în Cupă.

Dar, cum?

De o manieră, de astă dată, de cavaleri ai lui Cervantes, cu fapte, nu o dată, donquijotești, amestec de sublim și ridicol, în momente în care Rapidul se afla foarte aproape de reinodarea tradiției, la un scurt pas de trofeu.

Așa cum a fost cea de a XXIII-a ediție (1960—61) cînd, după ce scosese, cu 2—0, C.C.A.-ul în semifinale, a pierdut finala (cu 1—2) cu... Arieșul! Așa cum s-a întîmplat și cinci ani mai tîrziu, cînd Rapidulețul deraia spectaculos, în semifinale, într-o haltă la... Fălticeni!

Spectaculos? Pentru cine?

Numai pentru... epigramiști și caricaturiști. Ce versuri, ce poante! Sare pe rană pentru «subiecți» care, apoi, în 1968, aveau să mai piardă o finală, cu Dinamo, din pricina unui penalty ratat de Neagu în ultima secundă a jocului.

Era prima Cupă pe care Neagu, autorul... rateului, avea să i-o facă cadou lui Bazil Marian, pe atunci antrenor la... Dinamo.

La cea de a doua, Neagu avea să contribuie patru ani mai tîrziu (2 iulie 1972), înscriind golul ce pecetluia — după 30 de ani! — victoria rapidiștilor într-o nouă finală de Cupă. Aceea cu Jiul!

Cîtă bucurie printre suporterii lui Lupescu, Boc, Răducanu, Năsturescu, Codreanu și Marin Stelian! Cîtă veselie, transformată în noapte albă în Giulești și pe toată calea Griviței.

Ca după 30 de ani!

G. NICOLAESCU

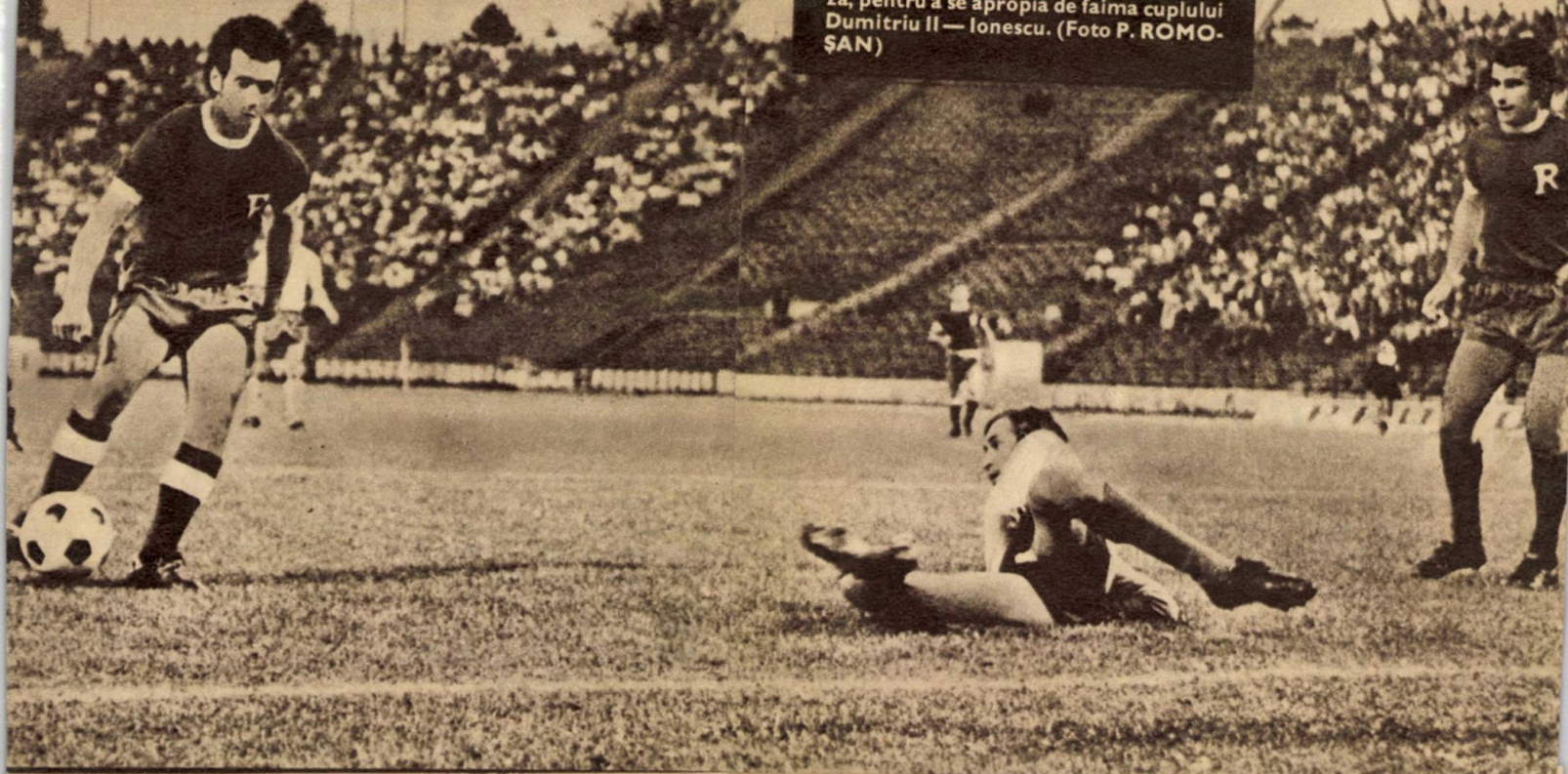

In finala din 1972, Rică Răducanu și Gheorghe Muțescu s-au aflat adeseori față în față

finala „Cupei României” (ediția 1971/72) disputată între Rapid și Jiul, giuleștenii deschid scorul (în min. 3) prin Marin Stelian

În următoarea fracțiune de secundă, Marin Stelian va deschide scorul finalei. Neagu (în dreapta) va marca al doilea gol. Tandemul Stelian — Neagu forțea-ză, pentru a se apropia de faima cuplului Dumitriu II — Ionescu. (Foto P. ROMOȘAN)

Rapid a cîștigat «Cupa României»! Trofeul cel mai capricios al fotbalului răs-plătește, poate din simpatie, cea mai capricioasă dintre echipele noastre, care-l cucerește la două săptămîni după acel răsunător 1—5 în compania formației brașovene Steagul roșu.

La 5 ani după cîștigarea primului campionat al istoriei sale semicentenare, Rapid cucerește singura sa Cupă postbelică.

Să ne reamintim echipa Campionatului: **RĂDUCANU LUPESCU, MOTROC, DAN, GREAVU DINU, JAMAISCHI NĂSTURESCU, DUMITRIU II, IONESCU. CODREANU.**

Deci, cinci dintre cîștigătorii titlului 1967 au trăit și bucuria «Cupei 1972»: **RĂDUCANU, LUPESCU, DINU, NĂSTURESCU și CODREANU.**

ÎNTRE 1967 și 1972...

Ce diferență este între Rapidul tricourilor de campioni și Rapidul Cupei?

Să comparăm, în mare, cele două formații. Răducanu e, dacă vrei, același, deși în 1967 a jucat strălucit împotriva Italiei, iar în 1972, tot împotriva Italiei, i-a cedat locul lui Adamache.

Cvartetul defensiv imediat, chiar dacă e complet modificat, pare să aibă un potențial apropiat. Plecarea lui Dan este compensată, într-o oarecare măsură, de venirea lui Boc. Trecerea lui Lupescu pe post de stoper reprezintă mai mult decît o achiziție de valoare. În sfîrșit, tînărul Codrea îl suplinește din plin pe «bătrînul» Greavu, în timp ce Pop se află pe o treaptă superioară față de Motroc în final de carieră.

MIJLOCUL TERENULUI A CÎȘTIGAT MULT PRIN APARIȚIA LUI DUMITRIU CEL MAI BUN JUCĂTOR FEROVIAȚ AL MOMENTULUI. Acesta ar fi, de altfel, primul plus al Rapidului-1972.

Atacul 1967 este, în schimb, incomparabil mai bun. **CUPLUL DUMITRIU-IONESCU A ÎNSEMNAT MAI MULT DECît MARIN STELIAN-NEAGU**, deși aceștia din urmă marchează, în ultimul timp, progrese vizibile în direcția sincronizării acțiunilor. Dar, **PRINCIPALUL HANDICAP AL RAPIDULUI DE ASTĂZI ÎN ZONA OFENSIVEI ESTE ACE-**

LA CĂ NĂSTURESCU ȘI CODREANU, PISTOANELE DE IERI ALE RAPIDULUI, AU CINCI ANI MAI MULT. Și dacă cei doi «cărăuși» s-au regăsit ca prin miracol în finala Cupei, jucînd ca pe timpuri, e puțin probabil că ei vor reuși să repete acest joc, chiar și în viitorul apropiat.

LOCUL RAPIDULUI FAȚĂ CU... FOTBALUL NOSTRU

Rapid este una din echipele noastre cu personalitatea cea mai marcantă. Aș spune chiar că i s-a reproșat un exces de personalitate, atribuindu-i-se porecla ușor ironică «Real-Giulești».

Acest **REAL-GIULEȘTI** este, în afara oricăror ironii, o echipă care mizează în principal pe tehnică. Dumitriu II a fost un mare tehnician, și mai este. Dumitru stăpînește terenul cu virtuozități incontestabile. Dinu și Stelian se apropie de aceeași familie. Toți aceștia, giuleșteni prin excelență, reprezintă mai mult decît oricare alt jucător, **SPIRITUL POTCOAVEI.**

Rapid a importat destui jucători. Nici unul, însă, n-a venit cu harul virtuozității tehnice a Grantului. Nici Greavu, nici Motroc, nici măcar «cărăușii» Năsturescu sau Codreanu, atît de bine integrați în formula giuleșteană.

Cei care au imprimat stilul Rapidului au fost întotdeauna «băștinașii» Grantului, jucătorii cei mai personali ai Giuleștilor. Și poate că nu întîmplător, titlul de campion și Cupa au fost cucerite în două momente cînd la conducerea tehnică a echipei s-au aflat doi antrenori ca Valentin Stănescu și Bazil Marian, care au manifestat întotdeauna o mare admirație față de «primașii» Grantului, așa cum s-a întîmplat în cazul lui Dumitriu II, favoritul lui Stănescu, sau al lui Dumitru, favoritul lui Marian.

PERSPECTIVE...

Rapid nu este una dintre echipele care să poată anunța transferuri senzaționale. Boc a fost un transfer de circumstanță. Toți ceilalți jucători au venit în primul rînd pentru farmecul Rapidului. Aceasta este o situație de fapt. Rapid nu are forța necesară pentru a anunța, de pildă, transferarea unui Dumi-

trache, a unui Broșovschi sau a unui Dembrov-schi. Față de această situație de fapt, **EFORTUL RAPIDULUI TREBUIE SĂ-ȘI AFLE PONDEREA TOT ÎN POTCOAVA GIULEȘTILOR.** Prin plecarea posibilă a lui Lupescu, Rapid va miza pe un giuleștean: Mușat. Dacă va obosi Năsturescu, Rapid va trebui să joace cu Petreanu, și acest lucru nu va fi prea rău, pentru că Petreanu are cîte ceva din farmecul Giuleștilor, singura condiție a fortificării lui fiind răbdarea. În sfîrșit, dacă va obosi Dinu, sperăm că Rapid va juca în mijlocul terenului cu Rotaru, al cărui spirit de imitație față de «maestrul» său Dumitru va face din acest tînăr jucător, foarte repede, o revelație a suporterilor Rapidului.

...RETROSPECTIVE

Am spus la începutul acestor rînduri că Rapid este prin excelență o echipă capricioasă. Urmărindu-i, însă, pe jucătorii care au părăsit formația echipei campioane, constatăm cu bucurie că foarte capricioșii jucători ai Rapidului reușesc să navigheze cu multă siguranță în final de carieră sau la începutul unei vieți noi. Greavu este astăzi vicepreședinte al Rapidului. Motroc a reușit să aducă sportul studentesc în Divizia A. Jambaischi, jucătorul Sportului, a urmat cu docilitate drumul noului său antrenor. Dan este astăzi unul dintre jucătorii de bază ai Anvers-ului, impresionînd prin seriozitate și abnegație. Ion Ionescu are în urma sa o interesantă «carieră» internațională la Aachen și Bruges. În sfîrșit, Dumitriu II a reușit să învingă momentul greu al bolii și să imprime, pe alocuri, în cadrul puternicei echipe dinamoviste, stilul de farmec al Rapidului, al cărui ctitor este...

Rapid a cîștigat Cupa! Să sperăm că împlinirea acestui ultim ideal nu va fi sinonim cu îmbătrînirea acestei echipe cu adevărat populare, care împlinește, în primăvara anului viitor, 50 de ani de viață.

Un moment solemn din viața echipei RAPID: președintele C.N.E.F.S., ANGHEL ALEXE, înmânează «Cupa României» Rapidului.

Un vis împlinit! Răducanu îl îmbrățișează pe Dumitru. Bucuria victoriei se poate citi pe chipurile lui Pop, Lupescu și Boc. (Foto S. BAK-CSY)

SINTEZA FINALEI

● **ASPECTUL GENERAL AL JOCULUI.** Decalajul valoric dintre cele două formații s-a făcut simțit din start. Oaspeții au căutat să compenseze diferența printr-un mare travaliu, mai ales la mijlocul terenului, acolo unde Dodu a făcut mari eforturi. Cunoșcând breșele din apărarea Jiului (din meciul susținut la Petroșani în etapa a 26-a a campionatului), giuleștenii și-au axat majoritatea acțiunilor pe latura dreaptă a terenului, acolo unde Năsturescu — în deosebită vervă — l-a depășit cu regularitate pe Tonca. Călmul și discernământul lui Dumitru în alegerea momentului declanșării atacului, au jucat un rol important în tranșarea disputei.

● **REPRIZA I.** Incertitudinea n-a durat decât trei minute, timp în care jucătorii Jiului au lăsat impresia că sint puși pe fapte mari. După primirea golului, oaspeții n-au cedat și au făcut eforturi însemnate pentru a restabili echilibrul, dar atacurile lor s-au sfârșit la marginea careului acolo unde o apărare sobră, în frunte cu Boc și Lupescu, a fost greu de depășit. În schimbul rapidității, mai experimentați, au păstrat mai multă vreme inițiativa, știind să apese pe accelerator atunci când a fost cazul și căutând să-și mărească avantajul.

● **REPRIZA A II-A.** În această parte a întâlnirii, siguri de victorie, giuleștenii evoluează mult mai deconectați. O dată cu scurgerea timpului, ei devin stăpâni pe situație, controlează jocul aflându-se neconștienți în jumătatea de teren a minierilor. În finalul meciului asistăm la atacuri în valuri încheiate cu șuturi puternice expediate de Neagu și Dumitru.

● **CUM S-A MARCAT.** Min. 3: Dumitru îl lansează pe Năsturescu, Tonca este depășit și mingea centrată cu efect este respinsă defectuos de Suciș până la M. Stelian care trimite din apropiere, fără dificultate, în plasă: 1-0. Min. 27: Neagu preia o minge de la 25 m de poarta lui Suciș, pătrunde în careu, lateral dreapta, și deși flankat de Georgevid, șutează tare, sus în colțul opus, imparabil și spectaculos: 2-0.

● **ALTE MOMENTE IMPORTANTE.** Min. 6: o pasă înapoi a lui Boc este interceptată de Făgaș care pătrunde în

careu, șutează puternic pe jos, dar Răducanu apără. Min. 18: centrare Năsturescu, reluare cu capul M. Stelian peste bara transversală. Min. 32: acțiune personală a lui Dodu urmată de o centrare pe jos prin fața porții lui Răducanu și mingea trece millimetric pe lângă Muțescu și Făgaș, surprinși de rapiditatea fazei. Min. 46: Neagu îl pasează cu călcâiul lui Codrea, acesta șutează pe jos, Suciș respinge, până la M. Stelian și Tonca, răsărit ca din pămint, salvează de pe linia porții.

Gheorghe NERTEA

ÎN SFÎRȘIT, O BUCUREȘTEANĂ ÎN CUPELE EUROPENE!

Ca de obicei, Cupei — ajunsă la a 35-a sa ediție — i-a revenit și în acest an cinstea de a trage cortina peste stagiunea fotbalistică 1971/72, o dată cu consumarea ultimului său act, finala, în cadrul feriei al nocturne de pe „23 August” și în fața a peste 22.000 de spectatori plătitori, în majoritate suporteri ai giuleștenilor, purtând steaguri și steagulețe ale clubului lor, pancarte și neliptecele tălângi.

Trofeul și l-au disputat Rapid și (prezență inedită) Jiul din Petroșani. Victoria, cum se știe, a revenit echipei lui Bazil Marian și Gh. Nuțescu, care a intrat astfel în posesia mult învidiatei Cupe.

Succesul, de necontestat, al feroviarilor bucureșteni are multiple semnificații:

● **RAPID REINTRA ÎN POSESIA TROFEULUI DUPĂ 30 DE ANI** de la data la care Cupa a poposit ulti-

ma oară în vitrina clubului, timp în care s-au zbatut să reînnoadă tradiția vechiului Rapid, specialist al Cupei (7 victorii finale), a fost de cîteva ori la un pas de realizarea visului, dar a eșuat:

● este **PRIMUL DUEL CU PROVINCIA CISTIGAT ÎN ACEST SEZON DE CAPITALĂ**:

● **PREZENȚA UNEI ECHIPE BUCUREȘTENE ÎN CUPELE EUROPENE** (compromisă la un moment dat) ESTE ASIGURATĂ, Rapid fiind participantă acum în Cupa cupelor. Cum s-ar spune, Rapid a salvat „blazonul” fotbalului bucureștean prin această victorie în Cupă.

Finala, fără să depășească factura modestă și calificativul de satisfăcător, a oferit totuși, mai ales în prima sa parte, cîteva momente interesante și faze pasionante. Adică exact în perioada cînd Jiul a reușit să mențină un echilibru în joc, s-a

arătat un adversar ambițios, opunînd o apărare atentă — bine condusă de **GEORGEVICI** și ajutată de **DODU** — și un atac destul de agresiv (dar sub nivelul comportării din meciul cu Dinamo de la Pitești) „împins” excelent de același **DODU** (cel mai bun om al Jiului) și condus de „prima vioară” **MUȚESCU**. Și în această primă repriză, mai echilibrată, Rapid avînd însă o ușoară superioritate teritorială și tactică, oaspeții au fost la un pas de a produce emoții partenerului și tribunelor. La 1-0, gol marcat cu concursul lui **SUCIȘ**, **FĂGAȘ** a ratat o bună ocazie, apoi la 2-0, **MUȚESCU** urmat și de **FĂGAȘ**, în aceeași clipă, au ratat-o și pe a doua, la o centrare excelentă a lui **DODU**. Mingea s-a plimbat nestîngherită prin fața porții și a ajuns pînă la Pop care a degajat-o. Au fost, de fapt, singurele ocazii de

care a beneficiat Jiul în întregul meci.

În general, însă, meciul a fost controlat sub toate aspectele de Rapid, în special după pauză, când superioritatea sa a fost clară.

Prin ce a fost mai bună câștigătoare Cupei?

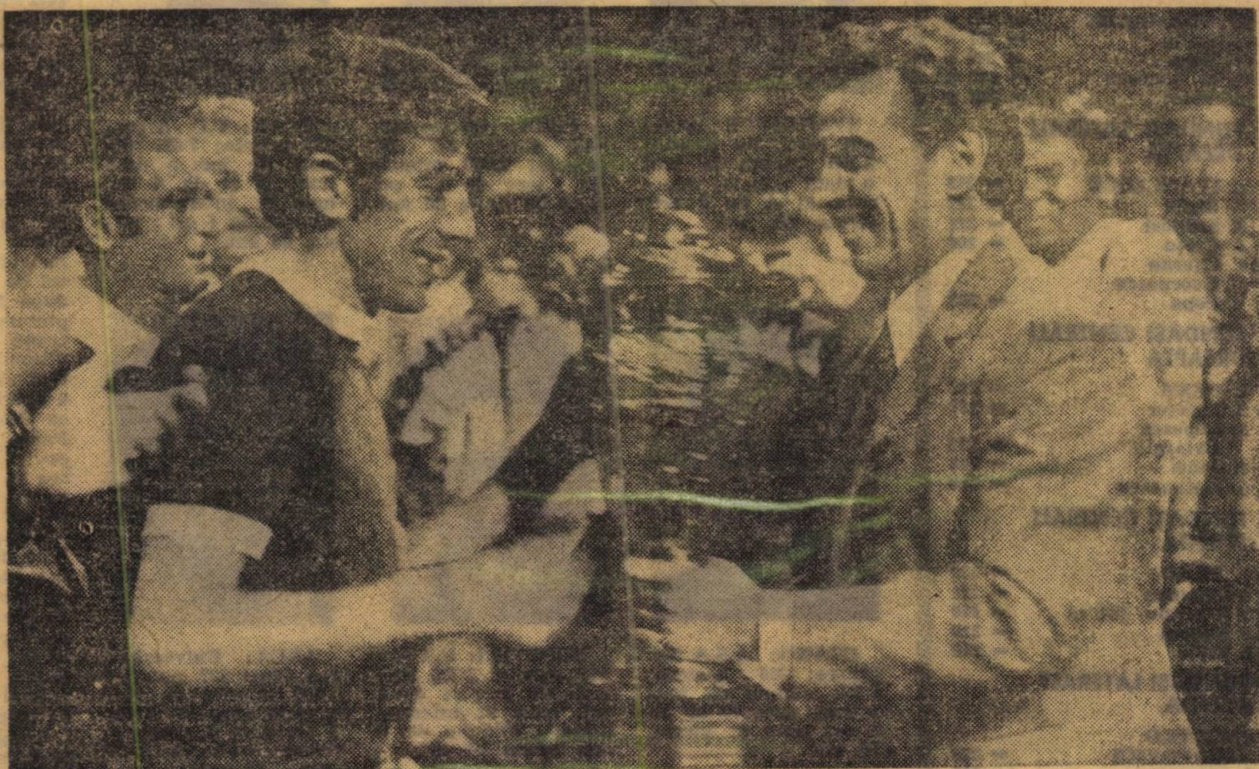
MAI ÎNȚI PRINTR-UN ANSAMBLU MAI BINE SUDAT, CARE — AVIND ȘI O PREGĂTIRE FIZICĂ SUPERIOARĂ ADVERSARULUI — A DESFĂȘURAT UN JOC MAI BINE ORGANIZAT, în ritm mai rapid sau mai lent, după cum impunea cursul meciului, alternând direcțiile de atac sau „pisind” mereu pe aceeași parte unde sesiza slăbiciuni în apărarea din față. În al doilea rând PRIN SUPERIORITĂȚI INDIVIDUALE ÎN FIECARE COMPARȚIMENT și pe posturi determinante în impunerea jocului propriu: cuplul LUPESCU—BOC a fost mai bun decât „vis-à-vis”-ul, fundașii laterali mai prompti și mai rapizi, „centrocampștii” DUMITRU—ANGELESCU, la care s-a adăugat în mod

foarte util, CODREANU, n-au avut decît pe DODU rival în tabăra adversă, iar în atac NASTURESCU a fost o extremă în zi mare, care a tras tot atacul după ea, și a și fost bine jucat, MARIN STELIAN n-a putut fi egalat decît de MULTESCU, iar NEAGU a fost puncherul care i-a lipsit Jiului. În fine, printr-o stare psihică și putere de mobilizare superioară petroșănenilor, care le-au permis feroviarilor să iasă cu fața curată din momentele dificile, puține la număr, sau să macine treptat forțele partenerului, înăbușindu-i încet-încet orice veleitate și în primul rînd reeditarea „minunii” de la Pitești. La 2-0 Rapid n-a considerat meciul cîștigat, a continuat să atace, iar spre sfîrșit a știut să mențină în posesie balonul lungi perioade de timp. Prin toate acestea și-a atins țelul mult visat: Cupa, înscrisă pentru a 8-a oară în palma-resul său, alături de care figurează și trei prezențe ca finalistă.

Jiul, repetăm, n-a mai făcut jocul de la Pitești: e drept, și riposta adversarului a fost alta. Dar, a luptat cu mult curaj și voință, însă a trebuit să se incline în fața diferenței de resurse și valoare, pe ansamblu și individuală. Pentru echipa din Valea Jiului rămîne totuși o performanță faptul că a ajuns, la a 23-a sa prezență în faza superioară a Cupei, în finala ei. Dispune de elemente talentate, susceptibile de progres, cu care antrenorul EUGEN IORDACHE poate consolida actuala formație, sporindu-i capacitatea de efort și randamentul. Are, mai ales, ceea ce azi sînt tot mai mulți prețuiți în fotbal: jucători cu reale calități de extreme, FAGAȘ și URMEȘ. Totul depinde însă de jucători pentru a se realiza.

În încheiere, o apreciere bună pentru arbitrajul competent, atent și autoritar prestat de GH. LIMONĂ, prezent — printr-un plasament excelent — mereu în apropierea fazei de joc, ceea ce i-a permis să sesizeze orice infracțiune și, deci, să intervină prompt.

Petre GAȚU

Tov. Anghel Alexe, președintele Consiliului național pentru educație fizică și sport, înmînează Cupa României căpitanului echipei Rapid, Nicolae Lupescu

Foto: S. BAKCSY

FINALELE DE-A LUNGUL ANILOR

Mîine, „Cupa României”, cea mai populară competiție a fotbalului nostru, își va desemna pe cel de-al 35-lea cîștigător dintr-o istorie care a cunoscut două învingătoare din Divizia 1 — Metalul Reșița în 1951 și Arieșul Turda în 1955 — și o finalistă-surpriză, Foresta Fălticeni, ajunsă în finala Cupei în 1967 de pe scena Diviziei C!

Iată, de altfel, un tabel complet al finalelor „Cupei României” de la înființarea competiției și pînă astăzi.

1933—34:	Ripensia Tim. (A) — „U” Cluj (A)	5—0
1934—35:	C.F.R. Buc. (A) — Ripensia (A)	6—5
1935—36:	Ripensia (A) — Unirea Tr. Buc. (A)	5—1
1936—37:	Rapid Buc. (A) — Ripensia (A)	5—1
1937—38:	Rapid Buc. (A) — C.A.M. Tim. (B)	3—2
1938—39:	Rapid Buc. (A) — Sportul studențesc (A)	2—0
1939—40:	Rapid Buc. (A) — Venus Buc. (A)	2—2, 4—4, 2—2, 2—1 (s-au disputat 4 meciuri pentru desemnarea cîștigătoarei)
1940—41:	Rapid (A) — Unirea Tr. Buc. (A)	4—3
1941—42:	Rapid (A) — Univ. Sibiu (A)	7—1
1942—43:	C.F.R. Tr. S. (A) — Sp. stud. (A)	4—0

1943—47:	nu s-a disputat	
1947—48:	I. T. Arad (A) — C.F.R. Tim. (A)	3—2
1948—49:	C.S.C.A. Buc. (A) — Știința Cluj (A)	2—1
1949—50:	C.C.A. (A) — Fl. roșie Arad (A)	3—1
1951:	C.C.A. (A) — Flacăra Medias (B)	3—1
1952:	C.C.A. (A) — Flacăra Ploiești (A)	2—0
1953:	Fl. roșie Arad (A) — C.C.A. (A)	1—0
1954:	Metalul Reșița (B) — Din. Buc. (A)	2—0
1955:	C.C.A. (A) — Progr. Oradea (B)	6—3
1956:	Progr. Oradea (A) — Energia C. Turzii (B)	2—0
1957—58:	St. Timișoara (A) — Progr. Buc. (A)	1—0
1958—59:	Din. Buc. (A) — Min. Baia Mare (B)	4—0
1959—60:	Progr. Buc. (A) — Dinamo Obor București (B)	2—0
1960—61:	Arieșul Turda (B) — Rapid (A)	2—1
1961—62:	Steaua Buc. (A) — Rapid (A)	5—1
1962—63:	Petrolul (A) — Sid. Galați (B)	6—1
1963—64:	Dinamo Buc. (A) — Steaua (A)	5—3
1964—65:	St. Cluj (A) — Din. Pitești (A)	2—1
1965—66:	Steaua (A) — U.T.A. (A)	4—0
1966—67:	Steaua (A) — F. Fălticeni (C)	6—0
1967—68:	Dinamo Buc. (A) — Rapid (A)	3—1
1968—69:	Steaua (A) — Dinamo Buc. (A)	2—1
1969—70:	Steaua (A) — Dinamo Buc. (A)	2—1
1970—71:	Steaua (A) — Dinamo Buc. (A)	3—2
1971—72:	Rapid (A) — Jiul Petroșani (A)	?

Bazil Marian... Un mare jucător. Un mare internațional. Un mare șuter. Poate cel mai mare din fotbalul nostru.

Bazil Marian, antrenorul... Un om cu o vastă experiență, dar un profesionist uneori contestat. A făcut lucruri foarte frumoase, cîndva, la Jiul. A construit o excelentă echipă olimpică, una dintre cele mai bune ale soccerului nostru, o echipă care a învins pe Penarol și a înscris în palmaresul „tricolorilor” un remarcabil 1-1 cu Uruguayul, la Montevideo. Au urmat, însă, și momente grele, care țin mai mult de condiția antrenorului din România decît de calitățile intrinseci ale unui profesionist. Să nu uităm, de pildă, că Bazil Marian a fost nevoit să părăsească Dinamo pentru „vina” de a fi încheiat campionatul pe locul... 2 și de a fi ajuns, în același an, doar în... finala „Cupelor României”.

Astăzi, Bazil Marian trăiește zilele succesului echipei sale, Rapid, în „Cupa României”. Un succes binemeritat, care răsplătește, poate, cei peste 30 de ani consacrați fotbalului.

— Mai întâi, felicitări. Bazile! Aș vrea să te întreb un singur lucru: cum explici decalajul între locul 10 obținut în campionat și acest succes în „Cupa României”?

— Totul este altul de relativ în fotbal. Dacă n-am fi pierdut meciul cu Steagul roșu, și acest lucru ar fi fost foarte normal, în ciuda scorului care îmi contestă afirmația, probabil că Rapid s-ar fi clasat pe un loc acceptabil, iar acest succes în „Cupa României” ar fi fost despovărat de handicapul locului în campionat.

— Ce părere ai de evoluția generală a echipei Rapid în sezonul 1971-72?

— O evoluție în valuri. Am început campionatul foarte bine, cu un 1-1 la Arad care, din păcate, n-a fost televizat. A urmat o scădere. Apoi, prin aprilie am avut o serie excelentă, cu 11 puncte din șase jocuri, pentru ca la urmă de tot să vină un nou reflux, care ne-a trimis pe locul 10.

— Cum explici aceste valuri, acest reflux?

— Faptul că echipa a avut resursele necesare unui final bun în „Cupa României” mă face să cred că principala cauză nu trebuie legată de pregătirea fizică. Mă gîndesc, în primul rînd, la prea dese întreruperi în cam-

ÎN TRE FOTBALUL MARE ȘI NOI, UN SINGUR OBSTACOL: MENTALITATEA

● O ECHIPĂ ESTE O IDEE ÎN MIȘCARE ● DUMITRACHE, DUMITRU, DOBRIN ȘI NORMA DE EFORT INTERNAȚIONALĂ ● RĂDUCANU CU-NOAȘTE DRUMUL DE LA DRAGOSTE LA URĂ ● BRAVO, COVACI! ● PROIECTE? NU ȘTIU DACĂ VOI CONȚA PE TREI DINTRE JUCĂTORII MEI DE BAZĂ

pionat și mai ales la solicitările formidabile ale lotului la capitolul resurse nervoase. Fără să fac vreun proces cuiva, aș vrea să spun că revenirea internaționalilor mei de la loturi mi-au oferit un tablou perfect edificator. Toți jucătorii purtau amprenta marilor eforturi nervoase depuse acolo. Asta nu este o scuza, ci pură realitate. De altfel, ca să fim foarte sinceri, singura echipă care se apropie, ca angajament în joc, de marile echipe ale Europei este... echipa națională, pentru motive pe care le cunoaștem, dar pe care le uităm deseori, sau le facem uitate, deoarece e mult mai simplu să dai vina pe antrenorii de la club.

— Te-ai referit la angajamentul fizic și psihic de tip internațional.

— La noi un asemenea angajament nu există. La noi, datorită mentalității, jucătorii nu sînt dispuși să împlinească sarcinile cele mai simple ale fotbalului modern: marcajul, dublajul, presingul. La noi, fotbalul rămîne, pentru imensa majoritate a jucătorilor, un fel de distracție de după-amiază, care-ți poate înlesni niste lucruri de care muritorul de rînd nu prea poate dispune. Iată de ce, cred că discuțiile așa-zis tehnice pe marginea unei echipe nu pot fi purtate decît pornind de la premisa mentalității. Acesta este principala decalaj între fotbalul mare și fotbalul nostru. La urma urmei, cînd s-a spus că o echipă este o idee în mișcare, nu s-a greșit prea mult. Ajax este o idee în mișcare. Mai există și alte echipe în această categorie. La noi în țară, echipa națională este, într-o oarecare măsură, o idee în mișcare. Echipele de club nu intră în această categorie. Dacă te uiți cu atenție la echipele noastre de club, îți dai seama că cel puțin 5-6 jucători se sustrag efortului în teren, neparticipînd, cu sarcini duble, la jocul echipei.

— Există la Rapid jucători care să te fi mulțumit din acest punct de vedere, în campionatul care a trecut?

— Să zicem că există. L-aș numi pe Dumitru, l-aș numi pe

Lupescu, și, oricît te-ar mira, pe Neagu. Dar ar mai fi foarte multe lucruri de spus. Iată, de pildă, Dumitru este un jucător cu calități fotbalistice ieșite din comun. El nu are, însă, capacitatea fizică necesară susținerii efortului de joc timp de 90 de minute. Un mare mijlocas nu e de conceput astăzi fără rol defensiv, fără rol de constructor și chiar de finalizator. Dumitru are toate aceste calități virtuale. Dacă ar fi avut și „pieptul” necesar susținerii lor, ar fi fost unul dintre cei mai mari jucători europeni. Sper că acest lucru se va realiza, prin muncă. Am amintit toate acestea nu pentru a face examenul celui mai bun jucător al meu, ci pentru a aminti — deoarece se uită — faptul că mulți dintre jucătorii noștri de mare talent, ca de pildă, Dumitrache sau Dobrin, nu pot împlini norma internațională de efort în cursul unui mare meci de fotbal.

— Ce părere ai de Răducanu?

— Răducanu a fost și este o problemă. Ne aflăm în fața unui portar cu calități fizice și tehnice pe care eu, personal, nu le-am găsit la nici unul dintre portarii pe care i-am văzut în cursul vieții. Și totuși, mai ales în ultima vreme, Răducanu are, și la echipa națională, pasivul mai mare decît activul. Eu am depus eforturi fără precedent pentru echilibrarea lui Răducanu. Nu-mi aduc aminte să fi lucrat vreodată mai mult cu un jucător. Dar pentru Răducanu trebuie să lucreze toată lumea. Spun asta pentru că aproape toată lumea îl îndeamnă mai mult la rele, pentru a se putea distra de pe urma actorului pe care-l creează. Cred, însă, că Răducanu se va rezolva singur, pînă la urmă, deoarece și-a dat seama, mai ales în ultimul timp, că publicul poate trece foarte ușor de la dragoste la ură...

— Ce dificultăți ai avut în timpul acestui an?

— Dificultățile nu sînt noi. De altfel, în fotbal nimic nu e nou sub soare. Ca întotdeauna, antrenorul are un... rol important numai cînd echipa pierde. În rest, se creează impresia că totul merge de la sine. Toate acestea se produc de pe urma faptului că fotbalul nostru nu are conducători profesioniști. Cînd l-am

auzit pe Covaci spunind că Ajax a obținut ceea ce a obținut datorită faptului că cei trei factori — conducerea, antrenorul și jucătorii — își cunosc foarte bine meseria și nu au vanitatea de a se amesteca în treburile altuia, am spus: Bravo Covaci! Asta-i adevărul! De altfel, succesul lui Covaci m-a bucurat enorm, pentru că este și succesul nostru, într-o oarecare măsură. Dacă un antrenor concediat, ca Ștefan Covaci, a putut face ceea ce a făcut la Ajax, cred că nu e cazul să discutăm prea mult despre calitățile antrenorilor noștri... La noi, la club, am salutat numirea lui Ilie Greavu în postul de vicepreședinte. Iată, în sfârșit, o situație în care un club de fotbal apelează la un fotbalist. Pentru că, e limpede ca bună ziua, fotbalul nu poate fi condus decît de oameni care și-au închinat viața fotbalului. Sint convins că Ilie Greavu va fi, pînă la urmă, un bun conducător, deoarece știe că are mult de învățat și învață foarte bine.

— Ce părere ai de nivelul actual al fotbalului nostru?

— Sintem în situația unui alergător care încearcă să țină pasul plutonului. Fotbalul nostru a intrat doar de cîțiva ani în ritmul de foc al fotbalului internațional și încearcă să reziste. La început a existat un mare decalaj între succesele echipei naționale și insuccesele tradiționale ale echipelor de club. Din fericire, ultimul an ne oferă o plăcută surpriză. Echipa de club și-au făcut și ele, în bună parte, datoria. Să sperăm că n-a fost o simplă coincidență. Oricum, angrenarea în marele ritm al fotbalului internațional presupune eforturi sporite. Altfel, undeva tot se va rupe pînă la urmă. Dar toate acestea trebuie aduse la cunoștința publicului, printr-o lămurire sobră, în presă.

— Ce părere ai de rolul presei sportive?

— Am admirat mult presa sportivă pentru felul în care a ajutat echipa națională. Nu cred, însă, că s-a făcut același lucru pentru campionatul nostru și, mai ales, pentru „Cupa României.” Publicul trebuie lămurit. Publicul fotbalului trebuie educat. Pe mine, personal, m-au durut unele reacții ale suporterilor noștri, în timpul finalei. Deși eram bucuros la gîndul că mă apropiu de „Cupa României”, nu m-am simțit bine, ca om și ca sportiv, auzînd în tribune vorbe de șicană la adresa eternului nostru rival, Dinamo. Iată un lucru mai important decît un gol ratat sau decît o pasă greșită.

— Ce perspective ne oferă Rapid în apropiatul sezon internațional?

— Lasă-mă să rid. Intr-o perioadă în care Rapid ar trebui să-și pună problema întăririi lotului, el are doar problema păstrării, în cadrul echipei, a trei dintre jucătorii săi de bază. Cu asta cred că am spus totul...

Ioan CHIRILA

DUPĂ TREI
DECENII

CUPA ROMÂNIEI

DIN NOU LA
RAPID

Priviți-le chipul: marcat de efort, dar toți cei 13 rapidiști sînt numai zîmbet! Ei, cei 13, cărora trebuie să-i adăugăm pe Boc și Codreanu, absenți din imagine, au readus «Cupa României» la locul ei, în vitrina Giuleștiului, după 30 de ani de încercări infructuoase ce au urmat seriei celor șase victorii consecutive, începută în 1936 și încheiată în 1942. Între timp au urmat cele trei «momente» infructuoase, numite Arieșul (1961), Steaua (1962) și Dinamo (1968), dar victoria finală nu au reușit-o decît cei din fotografie, conduși de antrenorul lor Bazil Marian, fost rapidist

și el. După victoria din campionatul 1966—1967, realizată sub conducerea unui alt fost rapidist, Valentin Stănescu, aceasta este a doua mare victorie postbelică a clubului de lângă Podul Grant.

Așadar, Rapid-Jiul 2—0 în cea de a 34-a finală a «Cupei României». Iată-i pe învingători: de la stînga la dreapta, sus — POP, CODREA, RĂDUCANU, LUPESCU, RĂMUREANU, MUȘAT, ANGELESCU; jos — DINU, PETREANU, NĂSTURESCU, MARIN STELIAN, NEAGU, DUMITRU.

